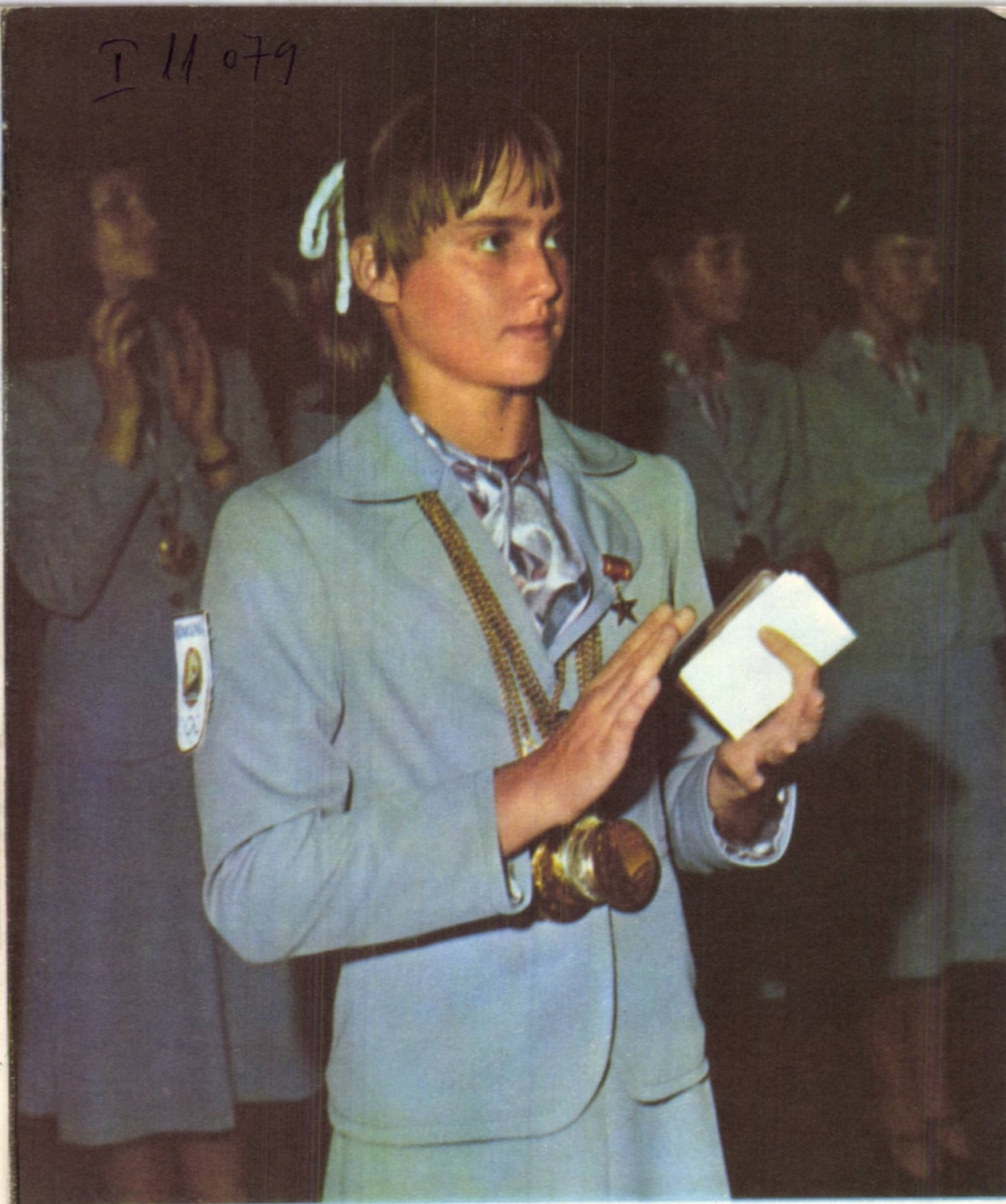

I 11.079

almanahul
 Sportul'77

I 11079

U
IANI 2022

La multi ani!

almanahul
 Sportul '77

26762

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU,
secretar general al Partidului Comunist Român,
Președintele Republicii Socialiste România.

Cu mândrie, dragoste și recunoștință, poporul nostru a înscris minunate împliniri în bilanțul primului an al Cincinalului revoluției tehnico-științifice, care va marca o etapă hotărâtoare pe calea progresului economico-social, în înfăptuirea Programului elaborat de Congresul al XI-lea al partidului, de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare victorioasă a Româ-

ni — sublinia necesitatea ca, în viitor, întregul activ al mișcării sportive să-și mobilizeze toate forțele, să muncească cu toată priceperea și energia pentru îmbunătățirea radicală a activității sportive de masă și de performanță. Acestui înalt și onorat îndemn, slujitorii mișcării sportive i-au răspuns — și în anul care a trecut — cu înflăcărare, pasiune și răspundere, obținând noi succese în dezvoltarea și afirmarea multilaterală a sportului românesc.

SPRE NOI COTE DE PROGRES

niei spre comunism, în aplicarea în viață a sarcinilor și hotărârilor stabilite de Congresul educației politice și al culturii socialiste.

Pe acest glorios raport de muncă și victorii, realizate sub înțeleapta conducere a partidului, și-a așternut semnătura, cu modestie și înflăcărare, și tineretul sportiv al patriei, participant activ la înfăptuirea politicii generale de dezvoltare economico-socială a țării, de edificare a noii orânduiri. În același timp, răspunzând cu entuziasm sarcinilor încredințate de partid, sutele de mii de sportivi — începători ori mari performeri — au obținut succese remarcabile în îndeplinirea prevederilor Hotărârii Plenarei C.C. al P.C.R. din februarie-martie 1973, cu privire la dezvoltarea continuă a educației fizice și sportului. Însuflețitor ecou spre inimi și conștiințe, Mesajul secretarului general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, adresat participanților la Conferința pe țară a mișcării sportive, din 13—14 februarie 1975, aprecia, printre altele, *„rezultatele pozitive dobândite în aplicarea hotărârilor partidului cu privire la dezvoltarea educației fizice și sportului, la creșterea contribuției acestora la eforturile generale îndreptate spre făurirea și educarea omului nou al societății noastre, la formarea unui tineret sănătos, bine dezvoltat din punct de vedere fizic și psihic”* dar, în același timp — stabilind prețioase orientări și direcții de

tarea și afirmarea multilaterală a sportului românesc.

Ne amintim, cu aceeași puternică emoție și bucurie, de marea sărbătoare a mișcării sportive din țara noastră, când, o nouă și elocventă expresie a aprecierii deosebite pe care conducerea partidului și statului, poporul nostru, o acordă celor care și-au adus contribuția la dezvoltarea activității sportive și la creșterea prestigiului sportului românesc, a griji și răspunderii întregii societăți pentru formarea multilaterală a tinerilor, pentru creșterea neconținută a aptitudinilor lor intelectuale, morale și fizice, tovarășul Nicolae Ceaușescu a conferit un mare număr de distincții sportivilor care au reprezentat cu cinste România la Jocurile Olimpice de la Montreal, de importanta cuvântare rostită cu acest prilej de secretarul general al partidului nostru.

Am înțeles în acele clipe, mai profund ca oricând, cât de mândri trebuie să fim de faptul că, într-adevăr, societatea noastră socialistă deschide tineretului patriei minunate perspective de bunăstare și fericire, de afirmare deplină, de atingere a celor mai înalte culmi în toate domeniile. În această fericită tinerețe, pe care o datorăm partidului, aflăm, desigur, și izvorul tuturor frumoaselor succese sportive ale anului 1976: cele 27 de medalii de la Montreal, cel mai fructuos bilanț olimpic din istoria participării sportivilor români la această mare competiție, numeroase alte victorii de presti-

„Sînt încredințat că, împreună cu întregul nostru popor, sportivii patriei noastre vor face totul pentru a aduce o contribuție tot mai însemnată la transpunerea cu succes în viață a hotărîrilor Congresului al XI-lea, a Programului partidului, de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare spre comunism, la ridicarea României pe culmi tot mai înalte de civilizație, bunăstare și progres“.

NICOLAE CEAUȘESCU

ȘI AFIRMARE MULTILATERALĂ

giu la campionatele mondiale și europene, la diferite întâlniri internaționale, sutele de mii de tineri prezenți la startul întrecerilor de masă, modernele stadioane și alte baze sportive care, în 1976, au îmbogățit bilanțul mișcării sportive din țara noastră.

Tot atunci, în acea zi de neuitat, am înțeles însă cu toții cît de important este rolul încredințat în societatea noastră socialistă activității de educație fizică și sport, cît de mari sînt răspunderile și obligațiile celor care activează în acest domeniu. Pentru a le îndeplini în mod exemplar va trebui să aplicăm în practică toate hotărîrile partidului, toate indicațiile secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Un sprijin deosebit de prețios pe calea dezvoltării sale neconținute a primit mișcarea sportivă prin orientările și măsurile stabilite de Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. în ședința din 16 noiembrie 1976, desfășurată sub președinția tovarășului Nicolae Ceaușescu. Cu acest prilej a fost examinat programul activității de educație fizică și sport pe următorii 5 ani și s-au indicat obiectivele privitoare la sportul de masă și de performanță, pentru îmbunătățirea substanțială a muncii educative în rîndurile sportivilor și cadrelor tehnice, pentru întărirea și folosirea mai rațională, intensivă, a bazei materiale. Printre alte măsuri de mare însemnatate, Comitetul Politic Executiv a

aprobat organizarea competiției sportive „Daciada“, care va cuprinde ample întreceri polisportive.

Am pășit în 1977, cel de-al doilea an al Cîncinalului revoluției tehnico-științifice, marcat și de un eveniment de însemnatate istorică în viața poporului nostru — *sărbătorirea Centenarului independenței de stat a României* — și în toate domeniile de activitate se înregistrează ritmuri înalte, succese deosebite în îndeplinirea hotărîrilor Congresului al XI-lea al P.C.R., a Programului partidului nostru, al întregii noastre națiuni socialiste.

Angajată profund în acest efort multilateral, mișcarea sportivă își propune să atingă noi cote de dezvoltare, progres și afirmare. Așa cum cerea secretarul general al partidului, principala preocupare va trebui îndreptată spre angrenarea întregului tineret în activitatea sportivă, pentru îmbinarea, în procesul de formare a omului nou, constructor al socialismului, a educației cultural-politice cu educația fizică, pentru înțelegerea deplină a faptului că, la fel ca în toate celelalte domenii, munca constituie factorul hotărîtor în obținerea victoriilor sportive, ceea ce presupune legarea mai strînsă a educației fizice și sportului de activitatea productivă, astfel încît fiecare sportiv să fie un participant activ la făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, la ridicarea bunăstării și fericirii întregii noastre națiuni.

CLIP DE NEUITAT

În după-amiaza aceea, alături de cunoscuta sală a Palatului sporturilor și culturii fremătă într-un fel aparte. Pe terenul de joc — sportivii și antrenorii lor, dar nu în obişnuita ipostază, dinaintea unei întreceri importante, ci aliniați în uniformele cafenii ale delegației olimpice, cu ecusonul prins pe brațul drept. Tribunele — mai pline ca oricând, cu spectatori de toate vîrstele, așteptînd cu nerăbdare, într-o liniște ce trăda momentul solemn ce avea să urmeze.

Deodată izbucnesc aplauze și urale, care se împlinesc într-un entuziasm de mare sărbătoare. În tribuna oficială intră tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarăsa Elena Ceaușescu, ceilalți tovarăși din conducerea partidului și statului. Sportivii, tehnicienii, slujitorii și iubitorii sportului, prezenți la marea solemnitate sau urmărind-o în fața televizoarelor, au întreaga măsură a înaltei prețurii pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele Republicii, o acordă strălucitului succes realizat de delegația olimpică română la Jocurile Olimpice de vară de la Montreal.

În acest cadru de splendidă sărbătoare, tovarășul Nicolae Ceaușescu primește raportul generalului-locotenent Marin Dragnea, președintele Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport și al Comitetului Olimpic Român.

Se dau citire Decretului prezidențial prin care se conferă înalte ordine și medalii tinerilor care au dobîndit gloria olimpică, antrenorilor și specialiștilor, celor care i-au ajutat să urce pe podiumul învingătorilor, tuturor celor care și-au reprezentat patria cu demnitate și onoare la cea mai mare întrecere sportivă a lumii.

Ropole de aplauze salută rostirea numelui celei mai tinere sportive, distinsă cu înaltul titlu de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul”. Rînd pe rînd, cei decorați primesc cu emoție din mîna tovarășului Nicolae Ceaușescu înaltele

însemne ale prețurii, îi mulțumesc cu adîncă recunoștință, îl îmbrățișează, îl sărută cu caldă dragoste, ca pe cel mai bun părinte. Sînt clipe de o puternică emoție, clipe de neuitat, în care lacrimi de bucurie picură fierbînt în palmele ce nu mai conținesc să aplaude.

Nadia Comăneci („Nici o medalie și nici un titlu din lume nu valorează cît distincția pe care ți-o acordă țara ta”), Vasile Diba („Sînt unul din milioanele de tineri din țara noastră care se bucură de minunatele condiții de viață și învățătură”), Cristian Gafu („Trăim și acum emoțiile pentru finala în care n-am izbutit să fim primiți”), Mircea Simon („Voi ști să folosesc experiența de la Montreal”), Gheorghe Berceanu („Mă angajez să fac totul pentru depășirea rezultatelor de la Montreal”), mulțumesc din adîncul conștiinței lor secretarului general al partidului pentru înalta prețuire, pentru grija deosebită acordată zi de zi mișcării sportive și se angajează solemn să muncească din răsputeri, să facă totul pentru ca la următoarele mari competiții și îndeosebi la Jocurile Olimpice din 1980 să obțină rezultate și mai mari.

Cuvințul tovarășului Nicolae Ceaușescu este urmărit cu deosebită atenție de întreaga asistență. Aprecierile calde, generoase, pline de înțelegere ale secretarului general al partidului dovedesc încă o dată grija statornică și nemărginită sa dragoste pentru tineretul patriei, pentru dezvoltarea nefcncată a educației fizice și sportului, pe care le-a investit cu calitatea de activități de interes național. Indicațiile concrete menite să asigure în viitor succese sportive tot mai numeroase și mai strălucitoare se întipăresc adînc în mințile și inimile sportivilor, tehnicienilor, tuturor slujitorilor și iubitorilor sportului, hotărîți să urmeze întocmai acest măreț program de acțiune în întreaga lor activitate viitoare.

Mircea COSTEA

NADIA COMĂNECI

CEA MAI BUNĂ SPORTIVĂ A LUMII ÎN ANUL 1976

Una dintre cele mai prestigioase anchete care desemnează de exact 30 de ani, la fiecare început al lunii decembrie, pe cei mai buni sportivi ai lumii aparține agenției „Internationale sport korrespondenz” din Stuttgart (R.F. Germania). I.S.K. s-a adresat în fiecare an unor prestigioase publicații (cite una din fiecare țară), printre ele aflându-se și ziarul „Sportul” din București, iar pe baza răspunsurilor primite a alcătuit de fiecare dată lista celor mai valoroși sportivi. Începând din anul 1948, ancheta s-a lărgit, adăugând și ierarhia celor mai bune sportive din lume.

În lista lungă a laureaților acestui larg referendum s-au aflat de-a lungul anilor sportivi de renume ca înotătorul francez Alex Jany, ciclistul italian Fausto Coppi, atletul sovietic Valeri Brumel (de trei ori), înotătorii americani Don Schollander și Mark Spitz, fotbalistul brazilian Pelé, atletul cehoslovac Emil Zatopek (de trei ori), ciclistul belgian Eddy Merckx (de trei ori) și boxerul american Muhammad Ali (alias Cassius Clay). Au predominat atleții, aflați pe primul loc la 20 din cele 30 de anchete. În schimb, pe listele celor mai bune sportive,

cele mai multe sufragii le-au înrunit înotătoarele, australiana Shane Gould, ca și multipla campioană și recordmană Kornelia Ender din R.D. Germană triumfând de cîte două ori.

Anul acesta, redacția din Stuttgart a primit răspunsuri din 33 de țări și pentru prima oară în istoria acestei anchete o sportivă din România, tripla campioană olimpică Nadia Comăneci — alături de alergătorul cubanez Alberto Juantorena — urcă pe cea mai înaltă treaptă a podiumului, fiind desemnată ca un veritabil „star al starurilor anului 1976”. După rezultatele anchetelor altor agenții, ca U.P.I., TASS, France Presse, a studioului londonez de radio și televiziune B.B.C., clasamentele alcătuite de I.S.K. sînt o nouă confirmare a înaltei valori dovedite de sportiva românească Nadia Comăneci. Edificatoare în acest sens este și marea diferență de puncte (26) care o desparte pe „regina gimnasticii” de la Montreal de următoarea clasată, nu mai puțin cunoscută Kornelia Ender, laureată a acestui clasament în 1973 și 1975.

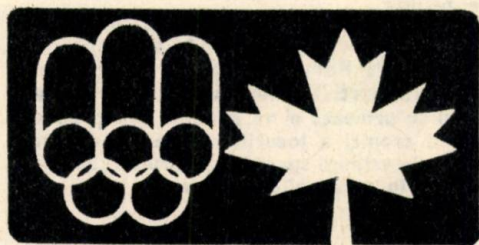
Clasamentele I.S.K. pe anul 1976:

FEMININ

1. NADIA COMĂNECI (România) — gimnastică	144 p
2. Kornelia Ender (R.D.G.) — înot	118 p
3. Rosi Mittermaier (R.F.G.) — schi	56 p
4. Irena Szewinska (Polonia) — atletism	55 p
5. Chris Evert (S.U.A.) — tenis	37 p
6. Tatiana Kazankina (U.R.S.S.) — atletism	26 p
7. Annegret Richter (R.D.G.) — atletism	14 p
8. Ulrike Richter (R.D.G.) — înot	11 p
9. Ruth Fuchs (R.D.G.) — atletism	9 p
10. Neli Kim (U.R.S.S.) — gimnastică	9 p

MASCULIN

1. ALBERTO JUANTORENA (Cuba) — atletism	98 p
2. Lasse Viren (Finlanda) — atletism	89 p
3. John Naber (S.U.A.) — înot	54 p
4. Bruce Jenner (S.U.A.) — atletism	46 p
5. Bjorn Borg (Suedia) — tenis	35 p
6. James Hunt (M. Britanie) — automobilism	30 p
7. Cassius Clay (S.U.A.) — box	22 p
8. Freddy Maertens (Belgia) — ciclism	21 p
9. Franz Klammer (Austria) — schi	19 p
10. Jim Montgomery (S.U.A.) — înot	17 p

Jocurile Olimpice

UN SUCCES FĂRĂ PRECEDENT

AL SPORTULUI ROMÂNESC

de Romeo VILARA

Ce repede a trecut timpul!... Parcă ieri ne întrebam: se țin la Montreal sau... unde? Vor fi gata la timp construcțiile olimpice sau nu? Ce vor face ai noștri? Vor cădea și la cea de-a XXI-a ediție recorduri socotite cu patru ani în urmă bune pentru o veșnicie?

Ce repede a trecut timpul!... Parcă ieri făceam din noapte zi, urmărind cu sufletul la gură evoluțiile de basm ale Nadiei Comăneci, care avea să facă din cele mai moderne instalații de afișaj niște aparate de muzeu, de vreme ce nu țineau pasul cu evoluțiile ei de nota 10... Parcă ieri ne venea să sărim în apele proiectate pe micul ecran, să împingem de „barcă” lui Vasile Dîba în acel îndrăcit finis de aur...

Ce repede a trecut timpul!... Istoria Olimpiadei de la Montreal s-a împlinit în calde file de poveste și în înghețate fișe de statistici...

Ce repede a trecut timpul!... Iată, a venit iarna, cu brazi încărcăți de zăpadă și noi ne bucurăm de căldura căminelor noastre... Parcă ieri am fi fugit de căldura încăperii în care stam ceasuri întregi, în fața televizoarelor, să nu scăpăm nimic din ce se petrecea acolo, în marea luptă cu miimile de secundă, cu kilogramele și cu centimetrii...

Ce repede a trecut timpul!... Dar nu în-deajuns de repede ca altădată, fiindcă, deși intrate în legendă, Jocurile Olimpice de la Montreal continuă să fie viu comentate, de parcă s-ar fi încheiat ieri. Măreția și splendoarea lor, depășind tot ce s-a realizat la precedentele Olimpiade, rezultatele și recordurile lor, depășind cele mai optimiste pronosticuri, dar mai ales succesele sportivilor olimpici români, depășind tot ce au realizat la oricare din evolu-

țiile lor de pînă acum, ne-au încîntat, ne-au adus o mare satisfacție și ne-au lăsat o impresie de neuitat.

Vă propunem, stimați cititori, un itinerar olimpic „MONTREAL-1976” în tovărășia colegului nostru Romeo Vilara, de față la marea întrecere sportivă a tineretului lumii. În comentariul ce urmează el vă prezintă avanpremlera amplei cronici a Jocurilor Olimpice de vară, scrisă de trimișii speciali ai ziarului „Sportul” și aflată în aceste zile sub tipar.

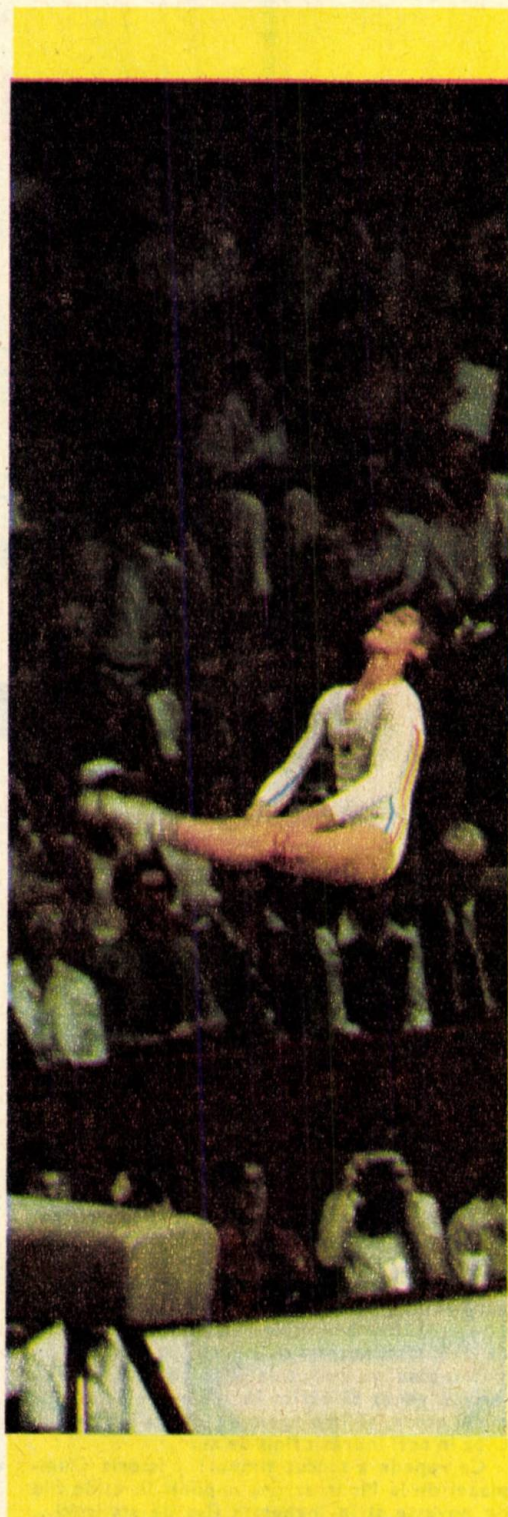
PÎNĂ

UNDE ?

ÎNTRE două metrouri (câte Atwater la „Forum” ori spre l'Assomption la „Satul olimpic”, către Henri-Bourassa la complexul „Claude-Robillard” ori spre capătul celălalt, de la Bonaventure, pentru a ajunge la Insula Notre-Dames), între două autobuze (fie extra Montreal, spre l'Acadie ori spre Sherbrooke sau spre Quebec; fie rețeaua internă pentru presă, care leagă în tot felul de trasee bazele sportive olimpice) ori, chiar de foarte multe ori, pe jos, reporterului — „acreditat olimpic '76” — i-a venit, nu o dată, în minte una dintre întrebările cele mai acute legate de Jocurile celei de a XXI-a Olimpiade, la care asista în zilele lui iulie 1976. Este vorba de... PÎNĂ UNDE? Întrebarea a revenit, parcă cu și mai multă insistență în zilele de după Jocuri, mai ales atunci cînd, profitînd de mai multe clipe de răgaz, el a putut răsfoi mai pe îndelete întreaga „bibliotecă” de broșuri statistice, foile de rezultate generale și pe sporturi etc.

De fapt, întrebarea aceasta nu e nouă. Ea revine însă cu insistență la fiecare patru ani, dar de fiecare dată răspunsul — dacă o fi existînd unul — este amînat... Ca să nu ne îndepărtăm prea mult în trecut, vom reaminti că, după Jocurile anului

Una dintre săriturile Nadiei Comăneci

1964, titlul cărții noastre despre J.O. era „Tokio, Olimpiada recordurilor”, care însemna de fapt corolarul a ceea ce se petrecuse timp de două săptămîni pe stadioanele nipone. Atunci, la Tokio, au fost pur și simplu spulberate zeci și zeci de recorduri, dintre care — cum este și firesc — cele mondiale au fost cele mai comentate, multe dintre ele făcînd pur și simplu senzație. Și atunci, ca și mai înainte, după Roma, ori după Melbourne etc. întrebarea „PÎNĂ UNDE?” a reapărut în discuții, în paginile ziarelor, în lucrările științifice ale diferiților specialiști ai sportului internațional etc.

Ciudad de Mexico a însemnat — vă mai amintiți, desigur — și mai mult, ba chiar mult mai mult decît fusese Tokio. Ca frunzele ruginite gonite de vîntul toamnei pe trotorele pustii, tot așa au fost „gonite” din tablele oficiale zeci și zeci de recorduri. La haltere și la tir,

dar mai cu seamă la ciclism, la înot și la atletism au apărut cifre noi, oameni noi. Altitudinea capitalei mexicane a fost, precum s-a dovedit, „compensată” cu o pregătire adecvată, din moment ce la înălțimea celor peste 2000 m. au căzut atîtea recorduri și au fost înregistrate zeci și zeci de performanțe ca din granit. S-a spus atunci despre unele dintre acestea că vor avea mulți ani de trăit și că nu vor putea fi întrecute decît în condiții de altitudine și atmosferice identice sau chiar mai bune celor de la Mexico, beneficiind de o pistă și de materiale cel puțin egale calitativ celor de la J.O. din 1968. Că lucrurile n-au stat chiar așa, ne-o dovedesc recordurile înregistrate la atletism, la nivelul mării, în 1972.

Jocurilor de la Munchen li s-au spus, de asemenea și pe bună dreptate, „Olimpiada recordurilor”. În legătură cu aceasta, reproducem, absolut la întîmplare, cîteva rînduri care au văzut lumina tiparului:

Lordul Killanin, președintele C.I.O., la sosirea pe aeroportul Mirabel din Montreal

„La München am fost martorii unei monumentale Olimpiade a recordurilor, a performanțelor greu de intuit, previzibile de mulți teoreticieni pentru anul 2000... Cifre și performanțe ce păreau multora de neegalat după J.O. de la Tokio sau Ciudad de Mexico au fost mult depășite,

localitatea canadiană Montreal. După Expoziția mondială din 1967, Olimpiada '76 a fost al doilea mare eveniment cu serioase implicații politice, sociale, economice etc. pe care l-a adăpostit Montrealul, dar un eveniment cu mult mai pretențios decât primul. Dar asupra acestui aspect și a

Delegația olimpică a Republicii Socialiste România la ceremonia de deschidere

într-un cadru din care parcă se proiectau zilnic imagini demne de un serial științifico-fantastic“...

J.O. ÎN TRE ALTITUDINE ȘI NIVELUL MĂRII

Au mai trecut patru ani și iată-ne în fața unei noi ediții a Jocurilor Olimpice, a XXI-a, găzduită — la nivelul mării — de

altora cîteva legate de organizarea Jocurilor de la Montreal vom mai avea prilejul să discutăm, acum urmînd a încerca să răspundem întrebării din titlu: PÎNĂ UNDE? Da, da, pînă unde se va merge cu recordurile, din moment ce, de pildă, la înot aproape că n-a rămas nici o probă în care să nu fi fost corectat, la Montreal, dacă nu recordul lumii, atunci, cel puțin, recordul olimpic, asta ca să nu mai vorbim despre unele recorduri continentale sau naționale? Aceste recorduri sînt noi nu numai față de J.O. de la München,

cum s-ar putea presupune (evident, cu excepția recordurilor olimpice), ci și față de ultimul tabel de recorduri mondiale, existent la data de 17 iulie 1976, când au fost inaugurate Jocurile de la Montreal.

*

La haltere, noi recorduri au fost înregistrate aproape la fiecare categorie, la tir, de asemenea, la atletism la multe, foarte multe probe. Performanțe valoroase au fost obținute și la ciclism. În toate cele patru probe de pistă, de pe velodrom, timpii învingătorilor au fost mai buni decât cei ai câștigătorilor de la München, considerați recorduri mondiale la „nivelul mării”, performanțele de la Ciudad de Mexico având în cazul acestui sport niște caracteristici aparte (NN. După J.O. din 1968 când au fost spulberate toate recordurile mondiale la amatori, profesioniștii au traversat și ei Atlanticul și, pe același velodrom, olimpic, au făcut repetate curse de corectare a recordurilor lumii).

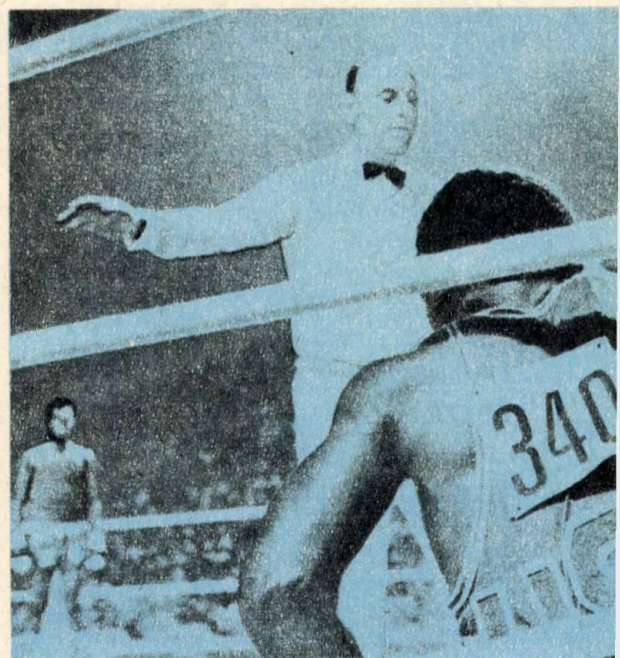
Dar toate aceste discipline sportive sînt, de fapt, cele în care secunda, centimetrul sau gramul decid ierarhiile. Dar, la Montreal, am putut asista la recorduri mondiale și în alte discipline decât acestea tradiționale. Iată, de exemplu, cazul gimnasticii. Grație, în primul rînd Nadiei Comăneci, la această oră se poate vorbi despre recorduri și în această ramură sportivă. În sala „Forum”, în fața unui public entuziast (peste 16000 de spectatori la fiecare reuniune!) și a altor cîtorva sute de milioane de telespectatori, Nadia a realizat imposibilul: nota zece, care i-a fost acordată nu o dată sau de două ori, ci de șapte ori. De patru ori (la fiecare apariție a sa!) la paralele inegale și de trei ori (doar la exercițiile impuse a fost punctată cu 9,90) la bîrnă. Cu aceste note Nadia Comăneci a obținut punctajul maxim-20 la paralele și punctaje foarte ridicate la bîrnă (19,950 p) și la individual compus (79,275 p).

Sînt cele mai ridicate punctaje înregistrate în istoria concursurilor olimpice, superioare evident prestațiilor, realizate, la vremea lor, de unele dintre cele mai reputeate specialiste ale gimnasticii

O indiană dintr-un trib canadian?, întreba, în glumă, un ziar montreal, care publica fotografia caiacistei române Maria Cosma

La începutul turneului olimpic s-a crezut că americanul Tate va fi un adversar redutabil pentru Stevenson. Dar cubanezului nu i-a trebuit nici un minut pentru a câștiga prin K.O.

mondiale: Larissa Latîna, Vera Ceaslav-ska, Ludmila Turiscea sau Olga Korbut. Dealtfel, pentru respectarea adevărului, trebuie să arătăm că „Montreal '76” reprezintă un moment de vîrf, un moment de adevărată excepție în existența gimnasticii. În afara notelor de „referință” ale Nadiei Comăneci, așa cum am spus „recorduri” mondiale în materie, și cealaltă vedetă a jocurilor, dubla campioană olimpică Nelli Kim, a totalizat, la sărituri și la sol, cele mai mari punctaje din toate cele acordate pînă la această oră în concursuri internaționale de anvergură. Și pentru a completa imaginea nivelului foarte înalt al valorii competiției feminine de gimnastică la Olimpiada de la Montreal trebuie să arătăm că și cele 390,35 p totalizate de formația Uniunii Sovietice constituie, de asemenea, un record față de punctajele cu care această formație a cîștigat titlul olimpic la ultimele cinci ediții ale J.O.

Note foarte mari au răsplătit strădaniile nu numai ale campioanelor olimpice, ci și ale următoarelor clasate, fie că au fost sau n-au fost medaliat ale concursurilor din sala „Forum”. În această privință, de pildă, ni se pare pe deplin elocvent amănuntul următor: în întrecerea pe echipe, formația României (Nadia Comăneci, Teodora Ungureanu, Mariana Constantin, Anca Grigoraș, Georgeta Gabor și Gabriela Trușcă), distinsă cu medalia de argint, a obținut 387,15 p, cu aproape 7 puncte mai mult decît realizase campioana olimpică, reprezentativa U.R.S.S., la Jocurile Olimpice din 1972!

NADIA

COMĂNECI

VEDETA NR. 1

A JOCURILOR OLIMPICE DE LA MONTREAL

Marea vedetă a concursurilor de gimnastică, ba chiar a întregii competiții olimpice de la Montreal, a fost considerată foarte tînăra noastră sportivă Na-

dia Comăneci. Reputați specialiști sportivi, ziariști de renume, un mare, foarte mare număr de spectatori au participat la diferite anchete, tradiționale pentru asemenea competiții, pentru desemnarea celor mai buni sportivi. Aproape fără excepție răspunsurile date au situat-o pe primul loc pe Nadia Comăneci. Și aceasta

Știați că...

...Juriul Academiei sporturilor din Paris a desemnat pe Nadia Comăneci și pe Alberto Juantorena drept cei mai buni sportivi ai Jocurilor Olimpice '76?

*

...Montrealul a fost centrul principal al Jocurilor Olimpice, pentru că întreceri olimpice au avut loc și în alte opt localități canadiene: Kingston (iahting), Ottawa (fotbal), Joliette (tir cu arc), Sherbrooke (handbal), Quebec (handbal), Toronto (fotbal), Bromont (călărie) și l'Acadie (tir). Dintre acestea, cele mai depărtate sînt: Toronto — 575 km, Kingston — 290 km, Ottawa — 217 km, Sherbrooke — 165 km etc.

*

...pentru prima oară în istoria Jocurilor, regatele de iahting s-au desfășurat pe apele unui lac? Este drept însă că lacul Ontario este mare cît o... mare, deși cu cei 19 500 km² el este cel mai mic din sistemul Marilor Lacuri!

chiar dacă, de pildă, la Montreal gimnastul sovietic Nikolai Andrianov a cîștigat șapte medalii (dintre care patru de aur, la individual compus, sol, inele și sărituri, două de argint — echipe și paralele și una de bronz — la cal cu mînere. Singurul aparat la care Andrianov nu s-a clasat printre frunzași, adică între primii șase, a fost bara fixă) sau înotătoarea Kornelia Ender, din R.D. Germană, s-a arătat o veritabilă colecționeră de medalii de aur și de recorduri mondiale, chiar dacă unii atleți au realizat performanțe miraculoase, chiar dacă boxerul cubanez Teofilo Stevenson a cucerit — fapt unic — titlurile olimpice, de două ori consecutiv, la categoria grea, chiar dacă... Și acest „chiar dacă” se poate referi la sumedenie de alte mari vedete ale sportului mondial, care au strălucit cu putere la această a XXI-a Olimpiadă.

Arbitrele i-au acordat o nouă notă
de 10, iar publicul o ovacionază fre-
netic. Nadia zîmbeste...

„ZÎNA” DE LA POALELE CARPAȚILOR REVOLUȚIONEAZĂ ȘI ...LEXICUL CANADIAN

Spuneau cei mai vîrstnici confrăți, zia-riști cu multe prezențe la Jocurile Olimpice, că nu le-a fost dat să vadă sau să audă pînă acum de un asemenea triumf care, la rîndu-i, să fi determinat o asemenea popularitate, o asemenea vogă, așa cum a avut în zilele Olimpiadei de la Montreal... zîna, zeița, prințesa, regina, fulgul etc... Nadia COMĂNECI. Nici un alt sportiv n-a avut parte pînă acum de o asemenea popularitate, de-a dreptul sufocantă, ca Nadia. Nici un alt sportiv n-a solicitat pînă acum ziaristilor atîtea eforturi de... originalitate în alegerea unor superlative, în găsirea unor imagini metaforice, ca Nadia. În această privință ni se pare extrem de inspirat noul termen introdus în limba franceză a canadienilor, care vrea să însemne mai mult chiar decît însăși noțiunea de perfecțiune. Este vorba de cuvîntul „nadiesc”. În zilele Jocurilor l-am văzut folosit în presă, l-am auzit la radio sau în comentariile crainicilor de televiziune, l-am auzit (aproape de necrezut!) în discuții banale pe stradă!...

În aceeași ordine de idei să notăm că foarte multe dintre fetele născute în zilele Olimpiadei la Montreal și în alte orașe din Canada, ori din Statele Unite sau din Mexic, din Franșasau R.F. Germania, din Italia sau Suedia, ca să nu mai vorbim de România, au primit numele Nadia și, sîntem absolut convinși, că nu puține au fost fericitele mame care să nu-și fi urât ca odraslele lor să ajungă într-o zi ca Nadia Comăneci.

Cu acest nume, „Nadia Comăneci”, au fost denumite școli de gimnastică din Montreal, ba chiar mai multe școli primare și licee.

Presa canadiană, presa din întreaga lume, fără excepție, au publicat... kilometri de articole dedicate Nadiei, strălucitei sale evoluții la Montreal.

Campioana noastră n-a fost în nici un caz o sportivă necunoscută înaintea Jocu-

rilor Olimpice. Era doar campioana europeană de anul trecut, de la Skien, era cîștigătoarea a numeroase concursuri și meciuri internaționale, între care și „pre-olimpicul” din 1975 de la Montreal, alte competiții în Canada și în Statele Unite etc. Era doar autoarea celui mai ridicat punctaj (79,85 p, în acest an) din istoria gimnasticii, era una dintre marile favorite ale competiției olimpice. Și cu toate acestea Nadia Comăneci a fost, la Montreal, marea revelație!

Revelația Nadiei a constatat, după părerea generală, în perfecțiunea atinsă de ea în executarea unor exerciții dificile, complexe, spectaculoase. Și dacă brigada de arbitre de la paralele a onorat-o cu note de zece, pe măsura perfecțiunii ei, iar cea de la birnă ar fi putut, tot atît de bine, să-i fi acordat și ea, pe linie, zece, în schimb se consideră că exercițiul ei la sol ar fi meritat mai mult decît cele 19,750 p care i-au fost acordate, în comparație cu dificultatea, acuratețea execuției și prezentarea artistică a exercițiilor demonstrate de celelalte concurente. Dar, aceasta

Știați că...

...la Montreal, pe ultimul schimb al ștafetei torței olimpice n-a mai fost, ca pînă acum, un singur purtător, ci o pereche? Este vorba de Sandra Henderson (15 ani) și Stéphanie Préfontaine (16 ani), ea din Toronto, el din Montreal.

...guvernul Quebec-ului a editat vocabulare în limbile franceză, engleză, germană și spaniolă, cuprinzînd o largă terminologie pentru cele 21 de discipline înscrise în programul Jocurilor de la Montreal?

...la „Terre des Hommes”, expoziția universală permanentă la Montreal, a prezentat, cu ocazia J.O., tema „Sportul și cultura în serviciul umanității”?

este, de acum, o simplă părere, una din multele păreri formulate în această privință, care o au în vedere și pe cealaltă

sportivă română, Teodora Ungureanu care, de-a dreptul inexplicabil, nu și-a găsit loc printre primele șase la sol!

Nadia și Dora Ungureanu, cele mai bune gimnaste ale echipei noastre, au fost invitatele postului de televiziune din Montreal unde, potrivit presei canadiene, au avut parte de o primire pe care n-a cunoscut-o încă nimeni. Toți salariații postului s-au aflat pe culoarele instituției, aplaudându-le cu căldură pe sportivele noastre care, în cadrul unui interviu, au ținut să-și exprime recunoștința față de gazde interpretând în limba franceză un vechi cântec din Quebec, ceea ce a produs, evident, o mare plăcere și a contribuit — dacă mai era cazul — la sporirea popularității lor.

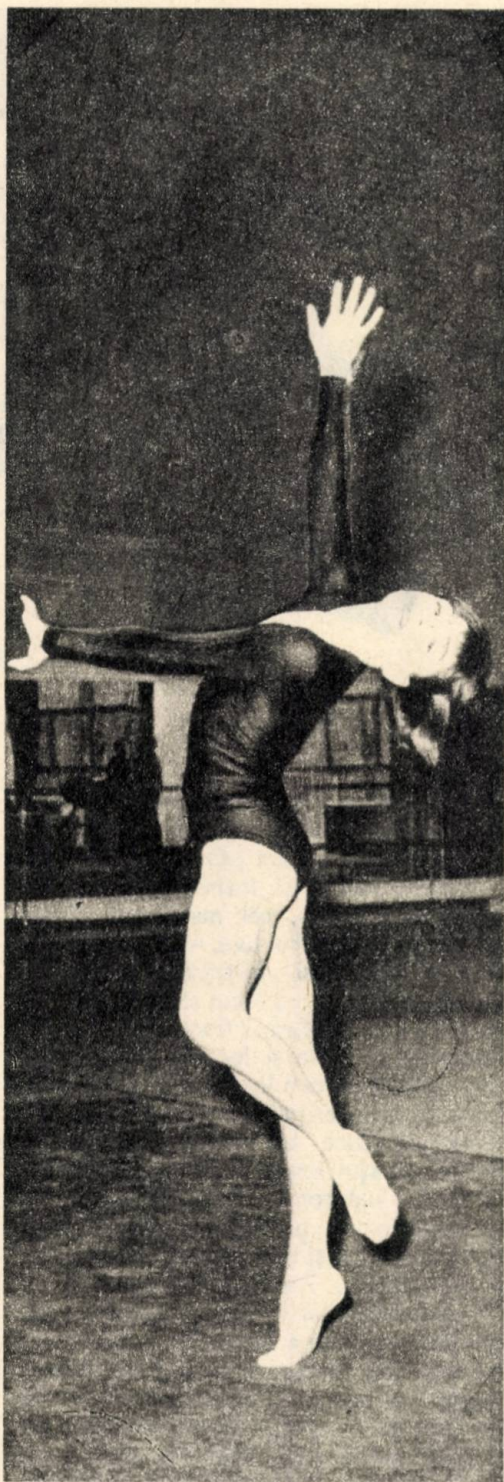
NOAPE BUNĂ,

...NADIA I

Dar apropo de popularitate: postul de televiziune din Montreal își încheia telejurnalul de dimineață cu precizarea: „Astăzi concurează Nadia!” și își încheia emisiunea cu urarea... „Noapte bună, Nadia!”...

Succesele gimnastelor noastre — cele trei medalii de aur, două de argint și două de bronz — au cântărit foarte mult în balanța succesului fără precedent repurtat, în final, de reprezentativa olimpică a României socialiste la această a XXI-a ediție a J.O. Se cuvine să subliniem și cu acest prilej că, la Montreal, România a înregistrat cel mai de seamă succes din istoria participării sale la această mare competiție a tineretului sportiv al lumii.

În clasamentul alcătuit pe baza numărului total de medalii — 27 (4 medalii de aur, 9 de argint și 14 medalii de bronz) România a ocupat locul 5 (locul 13, cu 16 medalii 3+6+7 — la München), în clasamentul întocmit pe baza medalieiilor de aur (cu 4 medalii), țara noastră a fost a 9-a (la München, cu 3 medalii de aur, a

Teodora Ungureanu, una dintre cele mai bune gimnaste din lume

Foto: Ion MIHĂICĂ

Moment de relaxare în Satul Olimpic

fost a 13-a), iar în cel pe puncte România a fost a 6-a cu 179,5 p (locul 12 cu 115 p, la ediția precedentă a J.O.).

Scriam, puțin mai înainte, despre succesul gimnastelor, cel mai mare dintre ramurile noastre sportive. Acestuia trebuie să i se adauge și realizările gimnaștilor (echipa s-a clasat pe locul șase), în special cele ale lui Dan Grecu (locul 3 și medalie de bronz la inele și locul 4 la sărituri). Se cuvine să arătăm însă că Dănuț n-a fost, în finala competiției, în plenitudinea forțelor sale fizice. Un accident stupid, suferit la brațul drept în timpul încălzirii la „individual compus”, a fost cât pe ce să compromită participarea campionului nostru mondial și european la ultima parte a concursului. Tratat cu toată grija de medicii delegației noastre, în scurtul răgaz de timp care a despărțit „individualul compus” de concursul pe aparate, Dănuț Grecu și-a ameliorat întrucâtva starea de sănătate și s-a prezentat la întrecerea de la inele (vădit handicapat, în ciuda unui efort deosebit campionul nostru s-a clasat al treilea, dar sîntem absolut convinși

că, în condiții normale, ar fi luptat pentru „aur”), a participat și la sărituri pentru ca, secătuit de dureri, să renunțe a mai concura și la bară, al treilea aparat pentru care obținuse calificarea în finală.

VASILE DÎBA **PRIMUL CAIACIST ROMÂN** **MEDALIAȚ CU AUR LA J.O.**

Ca și la alte ediții ale Jocurilor Olimpice, mînuitorii pagaielor și padelelor și-au adus și la Montreal contribuția de medalii și de puncte, reușind 33 p. față de cele 24 de la München. Vedeta „flotilei” noastre a fost Vasile Dîba, cîștigător al probei de caiac 1-500 m. În bazinul de sporturi nautice din Insula Notre-Dame (o construcție modernă, utilizată atît pentru probele de caiac-canoe cît și pentru cele de canotaj) sportivi români au avut o comportare bună.

Campionul nostru **Vasile Dîba** a dominat întrecerea de viteză a caiacelor „mono”, la jumătatea cursei, la 250 m, avînd un avantaj de 70 de sutimi de secundă față de maghiarul Zoltan Sztanity. El și-a păstrat locul fruntaș chiar dacă în finalul cursei caiacistul maghiar a sprintat foarte

onorat cu o medalie de bronz participarea în proba de K 1—1000 m, cursă dominată autoritar de maghiarul Geza Csapo, care a fost întrecut însă, la finiș, de reprezentantul R.D. Germane, Rudiger Helm. Campionul nostru s-a aflat al doilea la sfertul distanței, după care pe celelalte

Alberto Juantorena, primul atlet din lume care câștigă la J.O. titlurile de campion la 400 m și 800 m

puternic, reducînd diferența sutimilor de secundă de la 70 la 54. Dîba este, astfel, primul caiacist român laureat olimpic cu medalia de aur, predecesorii săi fiind, fără excepție, canoiști: Leon Rotman, Simion Ismailciuc, Alexe Dumitru, Ivan Patzaichin și Serghei Covaliov. Dîba și-a

două „sferturi” a fost al patrulea, revenind, în final, pe... podium.

Alți caiaciști, cuplul Policarp Malîhin-Larion Serghei (locul trei la K 2—500 m) și canoiștii Gheorghe Danilov-Gheorghe Simionov (locul doi la C2—1000 m) au urcat pe podiumul de premiere instalat

pe malul estic al „canalului” olimpic, iar alți câțiva dintre sportivii noștri au fost și ei la mai puțin de un pas de această cinste.

Șase luptători, patru la greco-romane (Gheorghe Berceanu, Nicu Gingă, Ștefan Rusu și Roman Codreanu) și doi la libere (Stelică Morcov și Ladislau Șimon), cinci boxeri, între care Simion Cuțov și Mircea Simon — laureați cu medalii de argint, aruncătorul de sulită Gheorghe Megelea, handbaliștii, componenții formației de sabie, vislașele de la 4+1 au avut, la rîndu-le, satisfacția reușitei, a îndeplinirii obiectivului stabilit și a angajamentului luat, chiar dacă în mai multe cazuri satisfacția n-a fost deplină, deoarece, din diferite motive, mai mari sau mai mici, obiective sau nu, aspirațiile sportivilor noștri au vizat alte medalii, implicit alte locuri în clasament. Dar, nu întotdeauna socoteala de acasă...

Și totuși, hai să zicem așa, cu puțină, chiar foarte puțină... șansă, sportivii români ar mai fi putut cîștiga la Montreal încă cel puțin 3—4 medalii, căci: Teodora Ungureanu ar fi meritat măcar un bronz la sol, ca și Corneliu Ion la pistol viteză sau Ion Păun la greco-romane etc. Dar cum despre prima am mai vorbit, vom spune despre Corneliu că în barajul pentru locul trei (cu italianul Ferraris și sovieticul Kuzmin) a avut „ghinionul” să i se defecteze pistolul, iar Păun, la categoria 62 kg, trecuse patru tururi în care a acumulat doar un singur punct „rău”, care-l menținea în luptă pentru o medalie. A avut însă marea neșansă de a se fi accidentat la un genunchi și în turul cinci a pierdut la puncte iar în cel de al șaselea, după nici o repriză de luptă (realmente într-un picior), medicul totului nostru, Ploieșteanu, a decis abandonul luptătorului român. Din potențial candidat la o medalie de bronz sau chiar de argint, în împrejurările amintite, Păun a ajuns să fie clasat în final pe locul cinci.

Am ales doar aceste exemple; altele s-ar putea referi, eventual, la situația sau situațiile în care o medalie de bronz sau de argint ar fi putut fi schimbată pe

„argint” și, respectiv, pe aur. Una putea fi cea a handbaliștilor, întrecuți în finală de sportivii din reprezentativa Uniunii Sovietice. În legătură cu aceasta, iată părerea portarului Cornel Penu: „Am fost prea siguri că vom cîștiga. Ne-am îndreptat atenția exclusiv spre meciul cu Polonia, din semifinală, și l-am cîștigat. Finala ni s-a părut o formalitate. Îi depășiserăm pe handbaliștii sovietici de mai multe ori în acest sezon, ultima dată chiar la Montreal, cu câteva zile înaintea începerii turneului, și chiar detașat. Cînd nu te concentrezi de la început este greu să-ți mai revii pe parcursul întrecerii. Acestei prea mari încrederi i-am plătit tribut greu. Reală forță a handbalului românesc am mai demonstrat-o și o vom mai demonstra...”

Micuțul campion olimpic la München, Gheorghe Berceanu, a cîștigat la Montreal medalia de argint, fiind foarte aproape de cea de aur... „Și eu și Nicu Gingă am fi putut să ne întoarcem campioni! Lui Nicu, care a condus cu 6—0 și 11—8 în finală (N.N. meciul cu sovieticul Vitali Konstantinov) o singură neatenție, în ultimele secunde, i-a transformat aurul în argint. Cu mine lucrurile au fost oarecum asemănătoare. L-am condus detașat pe Sumakov, apoi arbitrul în mod greșit — după părerea mea — m-a obligat să rămîn la parter și din acea clipă am pierdut inițiativa. Din păcate, și meciul...”

Poate că sabrierii ar fi reușit și ei mai mult decît medalia de bronz ce le-a fost acordată. În semifinală ei au întîlnit redutabila formație a Uniunii Sovietice, care ulterior avea să devină campioană olimpică. Întîlnirea s-a desfășurat sub semnul unui evident echilibru de forțe, concretizat în egalitatea consemnată pe foaia de rezultate: 8—8. Calificarea în finală a reprezentativei sovietice a fost decisă, —nici mai mult, nici mai puțin— doar de... o singură tușă. Iată, dealtfel, cum a arătat tabelul întrecerii: Dan Irimiciuc — 5—4 cu Nazlîmov, 5—2 cu Burțev, 4—5 cu Krovopuskov și 5—3 cu Sidiak; Marin Mustață — 2—5 cu Nazlîmov, 5—3 cu Burțev, 4—5 cu Krovopuskov și 4—5 cu Sidiak; Cornel Marin — 5—3 cu Nazlîmov, 5—2 cu Burțev, 2—5 cu Krovopuskov

și 3—5 cu Sidiak, Ioan Pop — 5—4 cu Nazlîmov, 3—5 cu Burțev, 2—5 cu Krovo-puskov și 5—4 cu Sidiak. Deci scorul întâlnirii a fost de 8—8, iar tușaverajul de 65—64 pentru formația U.R.S.S. Acesta avea să fie, dealtfel, cel mai greu meci al reprezentativei sovietice la această competiție. În finală, de pildă, sabrerii sovietici i-au depășit categoric (9—4) pe cei italieni, în timp ce în întâlnirea pentru locul trei sportivii români i-au învins pe cei maghiari tot cu 9—4.

Adăugînd acestor exemple și pe cel al lui Dan Grecu care, repetăm, în condiții de sănătate normale ar fi luptat pentru aurul olimpic, vă puteți da seama mai bine de proporțiile adevărate ale succesului sportivilor români la această a XXI-a Olimpiadă și, mai ales, la cota — de loc utopică — la care ei s-ar fi putut situa, în mod obiectiv, la Montreal. Căci, cum am arătat, puțin, doar puțin a lipsit în unele cazuri pentru ca zestrea celor patru medalii de aur să fi fost completată cu încă două-trei, ceea ce ar fi însemnat 7 medalii de aur dintr-un total de 30! Acesta a fost, fără

nici o exagerare, potențialul real al delegației noastre olimpice la Jocurile de la Montreal și dacă, spre părerea noastră de rău, n-a fost îndeplinit întocmai, aceasta n-a depins numai de factori externi (arbitrii în primul rînd!) ci, în primul rînd, de unii dintre sportivii noștri.

Oricum, cu 27 de medalii și 179,5 de puncte, bilanțul participării românești la Montreal este, de departe, cel mai valoros. El vine să confirme pe deplin obiectivele stabilite încă de la începutul acestui ciclu olimpic, obiective despre care unii au apreciat atunci ca fiind prea optimiste.

Bineînțeles, în afara unor surprize — să le zicem, mai puțin plăcute —, cum au fost unele dintre cele despre care am amintit mai înainte au fost și destule altele. Cităm, între acestea, locul trei ocupat de sulitașul **Gheorghe Megelea**. Înaintea concursului olimpic recordmanul nostru nu deținea un rezultat între primele zece mondiale. Potrivit oricărui calcul, el n-avea nici un fel de șansă în întrecerea cu Hovinen și Siitonen, cu Lusiș, cu Ne-

Antrenorul emerit Bela Karoly, unul dintre artizanii succeselor gimnasticii noastre feminine

meth și cu alte mari vedete ale acestei probe. Și, totuși, încă o dată — nici nu mai știm a căta oară — sulița nu-și dezmințe fama de probă... neconformistă, care nu ține seama de realități și iată că întrecerea montreală e evidențiază un clasament la care prea puțini dintre specialiști — poate chiar nimeni! — să se fi gândit. Miklos Nemeth a devenit campion olimpic cu o aruncare de 94,58 m (la prima încercare), cu care a stabilit și un record mondial, finlandezul Siitonen a fost al doilea (87,92 m) iar Gheorghe Megelea al treilea, cu 87,16 m — nou record național. Surpriză plăcută a fost și „bronzul” lui Stelică Morcov la lupte libere, locul patru al poloștilor și altele.

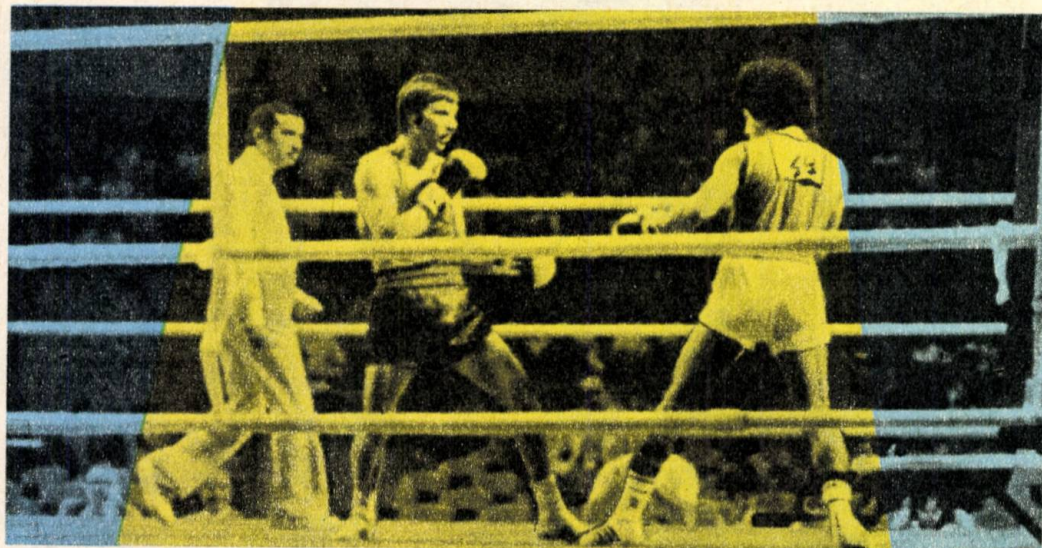
SURPRIZELE

J.O. DE LA MONTREAL

Olimpiada de la Montreal, ca și alte asemenea competiții, a furnizat o suită de surprize, unele de mari proporții. Dealtfel, surpriza dacă lipsește de la o competiție sportivă, mai cu seamă de la una de amploarea unei Olimpiade, atunci aproape că aceasta devine neinteresantă. Surpriza este, de aceea, sarea și piperul competiției sportive.

Prima „surpriză” a acestor Jocuri a fost... grandoarea lor! Cu câțiva ani în urmă, după ce C.I.O. încredințase Montrealului cinstea organizării Jocurilor din 1976, oficialitățile acestei metropole au ținut să declare categoric lumii întregi că ediția a XXI-a a J.O., mai ales după opulența întrecerilor de la München, va însemna o reîntoarcere la austeritatea și la modestia altor ediții, că nu se vor face construcții extravagante și cheltuieli inutile, că totul se va desfășura în limitele unei sobrietăți neostentative, o sobrietate absolut necesară față de proporțiile „grandoarei” pe care le-au luat Jocurile Olimpice. Potrivit acestei promisiuni, a acestui angajament, organizatorii J.O. de la Montreal n-aveau de făcut față unor mari cheltuieli pentru construirea unor baze sportive, deoarece orașul dispunea, de mai multă vreme, de un mare număr de patinoare artificiale care, cu mici investiții, puteau deveni, după nevoie, ceea ce se dorea. Este cazul patinoarului Maurice Richard (a găzduit galele preliminare ale competiției olimpice de box și finalele concursului de lupte libere), al celui al Universității Montreal (a adăpostit întrecerile scrimerilor), al centrului Etienne Desmarteau (locul de desfășurare a turneului de baschet) și, bineînțeles, al Fo-

Simion Cuțov l-a învins categoric la puncte pe boxerul venezuelan Nelson Calzadilla

rum-ului (patinoar cu peste 16000 de locuri), unde au avut loc competiția de gimnastică și finalele la box, baschet, handbal și volei. Deci, aceste construcții rezolvau în mare măsură problema unora dintre bazele sportive olimpice, cărora li s-au adăugat, fiind gata făcute, stadionul Molson al Universității Mc Gill (pentru hochei pe iarbă), centrul Maisonneuve (pentru lupte), arena Saint-Michel (pentru haltere) ș.a. În mod obligatoriu se cereau însă construite — ele neexistând, pur și simplu, pe harta edificiilor sportive

Știați că...

...graficianul canadian Georges Huel este autorul emblemei Jocurilor de la Montreal? Această emblemă simbolizează deopotrivă cele cinci cercuri olimpice, un podium și litera M, inițiala Montrealului.

*

...Montrealul a mai candidat pentru organizarea Jocurilor Olimpice? Prima oară pentru J.O. de iarnă din 1932, apoi pentru „Olimpiada albă” din 1944. A dorit, de asemenea, să organizeze J.O. de vară din 1972 pentru că, în sfârșit, abia a patra sa cerere să fie aprobată, la Amsterdam, în 1970, de Comitetul Internațional Olimpic.

*

...ORTO a însemnat Organismul de Radio-Televiziune Olimpică? Datorită eforturilor acestuia, Jocurile au putut fi urmărite de mai multe sute de milioane de telespectatori de pe întreg globul. La dispoziția specialiștilor ORTO au stat 20 de care de reportaj, 89 de magnetoscoape (dintre acestea 10 erau „à ralenti”), 107 camere de luat imagini, 14 canale de televiziune, 4 500 circuite radio, 35 circuite video, 50 studiouri de radio, 10 studiouri de televiziune etc.

*

...atleții din R.D. Germană au câștigat mai mult de un sfert din titlurile olimpice '76? Ei au obținut 11 medalii olimpice de aur, adică mai multe decât reprezentanții a două mari forțe în atletismul internațional, Statele Unite—6 și Uniunea Sovietică—4!

ale Montrealului — stadionul olimpic (pentru festivitatea de deschidere și închidere, atletism, fotbal și călărie), bazinul de înot și sărituri, velodromul și alte câteva baze (bazinul pentru caiac-canoe și cano-

taj, în insula Notre-Dame, poligonul pentru tir la l'Acadie, cel pentru tirul cu arcul la Joliette etc.).

Pentru toate acestea, calculele specialiștilor au indicat o sumă în jurul unei jumătăți de miliard de dolari, în care intrau, evident, și construirea unui sat olimpic, investițiile pentru amenajarea centrelor de presă etc. Dar suma aceasta a fost, de la bun început, depășită, în primul rând din cauza creșterii în ritm rapid a costului vieții. Pe de altă parte, când s-a purces la nominalizarea și la concretizarea bazelor sportive pentru Olimpiadă, ideea de austeritate și de modestie cu care se pornise la drum a fost uitată repede, mai ales după ce arhitectul francez Roger Taillibert a întocmit schițele și apoi planurile principalelor construcții din parcul Maisonneuve (stadionul, bazinul și velodromul). În mod special aceste baze, impresionând prin amploare, originalitate, modernism, au însemnat risipă de fantezie creatoare dar și de... beton, oțel, sticlă, plastic etc, adică multe sute de milioane de dolari. Și trebuie precizat că turnul (de 168 m) din beton, la baza căruia se află piscina olimpică, din cauza întârzierilor produse de repetatele greve ale constructorilor, n-a putut fi gata pînă la data începerii Jocurilor, urmînd ca executarea acestei grandioase lucrări (proiectată a avea la ultimul etaj un restaurant și, pînă acolo, mai multe săli pentru gimnastică și alte diferite sporturi) să fie terminată în anul 1977.

Așadar, de la un buget de 4—500 000 000 dolari s-a ajuns, aproape pe nesimțite, la unul de trei ori mai mare, ceea ce pentru contribuabilul din provincia Quebecului și, implicit pentru montrealezi, a constituit o foarte mare surpriză!...

* * *

Dar la J.O. au mai existat și alte surprize. Unele au fost determinate de, să le zicem, unele condiții locale, între care și construcțiile și amenajările olimpice. Piscina și velodromul fiind adevărate bijuterii arhitectonice, creații inspirate și de bun gust, au însemnat pentru fiecare dintre vizitatorii Montrealului „surprize”

foarte plăcute ca și alte baze sportive, fiecare strălucind prin funcționalitate, prin bună gospodărire. Iată, de pildă, complexul „Claude-Robillard”, în nordul Montrealului, la 8,7 km depărtare de Satul olimpic. Este o construcție nouă, cu o sală pentru jocuri (tribune cu 3600 de locuri) și un bazin de înot (2500 spectatori), cu un stadion de atletism, cu pistă de tartan, teren de fotbal — hochei, cu suprafață sintetică și mai multe terenuri de baschet, tenis, „softball” și, bineînțeles, de baseball (sport foarte la modă la canadieni, împreună cu hocheiul pe gheață și fotbalul american). Acest complex, care a găzduit meciuri din turneele olimpice de handbal și de polo, va fi pus la dispoziția elevilor diferitelor școli din această zonă a orașului. „Claude-Robillard” este o adevărată „oază” a sportului pe care vor crește, cu siguranță, viitori campioni ai Canadei.

Tot în rîndul surprizelor pe care un vizitator le are descinzînd la Montreal, poate fi considerat însuși orașul gazdă a ediției a XXI-a a Jocurilor Olimpice. Despre acesta citisem destule lucruri mai înainte ca unul dintre Boeingurile „TAROM”-ului să ne fi purtat, fără escală, de pe malurile Dîmboviței, pe malurile fluviului St. Laurent. Citisem multe, dar toate informațiile n-au putut fi puse bine în evidență decît în momentul în care imaginile vizuale, directe, s-au adăugat celor ale minții, ale imaginației stîrnite de fotografii alb-negru sau color din diferitele broșuri și prospecte pe care le frunzărisem în ultimele luni.

John Walker (Noua Zeelandă), campion olimpic în cursa de 500 metri

Catapul de aur al lui Diba

Foto: Dragoș NEAGU

Guy Drut (Franța) a câștigat cu numai 3 sutimi de secundă finala cursei de 110 m garduri

Surpriză pentru toți a fost și grija, poate puțin cam exagerată a organizatorilor de a institui măsuri de securitate cu totul excepționale. Unități masive din poliție, securitate, armată și jandarmeria regală au vegheat zi și noapte pentru a nu se întâmpla cumva repetarea unor incidente ca acelea petrecute la München. De aceea, ca să nu ne referim la alte categorii de oameni, vă vom spune, de pildă, că noi ziariștii, pentru a putea pătrunde

în Satul olimpic, aveam de făcut față unui întreg lanț de formalități, care începea cu completarea unor formulare și se încheia cu mai multe treceri prin niște „porți” cu „raze x” pentru detectarea obiectelor de metal. Cum, de regulă, se pierdea cel puțin o jumătate de oră cu aceste formalități, mulți ziariști renunțau să mai „viziteze” Satul...

Electronica a fost, ca și la München, la mare preț. Două lucruri noi au însemnat însă adevărate surprize pentru spectatori sau pentru cei interesați. Prima se referă la cele două uriașe ecrane electronice pe care putea fi urmărită în „direct” desfășurarea unor încercări la sărituri sau la aruncări, ori chiar a unor curse întregi. În cazul săriturilor și al aruncărilor întregul stadion avea posibilitatea să vadă îndeaproape încercările unor atleți pe care, în alte condiții, dată fiind și distanța de locul respectiv de concurs, cu greu le-ar fi putut urmări. Grație acestor ecrane, oricare spectator putea să revadă, cu viteză normală ori încetinită, finalurile tuturor curselor și, mai mult, putea urmări desfășurarea probelor de 20 km marș și maraton, desfășurate în afara stadionului. Cu prilejul „reluării” uneia dintre semifinalele cursei de 100 m garduri de pildă, s-a putut constata că în urma căderii alergătoarei sovietice Kononova a fost antrenată și reprezentanta noastră Valeria Ștefănescu. Deoarece aceasta a fost în imposibilitate să-și apere șansele, juriul de apel a decis realergarea acestei probe, în urma căreia Valeria s-a putut califica în finală.

În sfârșit, a doua surpriză a avut un cadru mult mai limitat, adică a putut fi remarcată doar de ziariști. A fost vorba de un mic aparat, un fel de „xerox”, cuplat la telefon. Un ziarist își redacta articolul și, pe măsură ce completa o foaie, după ce făcea corecturile necesare, o introducea în acest aparat, primea legătura cu redacția sa, din indiferent ce colț de lume și în numai un minut și jumătate copia manuscrisului se afla gata să fie trimisă la tipar! Acest sistem (telefotocopie) a însemnat o extraordinară ușurare a muncii ziariștilor acreditați la Jocurile de la Montreal!

* * *

După ce v-am prezentat pe scurt câteva dintre surprizele pe care le-am întâlnit la Montreal, să vorbim și despre unele dintre surprizele competițiilor sportive, căci n-a existat întrecere la vreuna din cele 21 de ramuri sportive prezente pe programul olimpic, care să nu fi furnizat cel puțin o surpriză.

Evident, avînd în vedere marele număr al surprizelor de tot felul, ne este foarte greu să încercăm o ierarhizare a acestora, chiar dacă în timpul Jocurilor, furați de vreun eveniment sau de altul, am spus, eventual, că aceasta sau aceea a constituit cea mai mare surpriză a Olimpiadei montrealeze. De aceea, absolut fără vreo preferință anume, vom trece în revistă câteva dintre surprize...

Astfel, vom remarca faptul că pentru prima oară în istoria întrecerilor olimpice de atletism, la 100 m nici un sprinter american n-a urcat pe podiumul de premiere, ca și la aruncarea greutății, dealtfel. Aceste două probe au constituit ani de-a rîndul un fel de apanaj al atleților americani. Dar Steve Williams, cel mai bun sprinter al ultimilor ani, fiind accidentat la selecția de la Eugene, nu și-a putut cîștiga un loc în echipa olimpică a S.U.A., iar cei trei calificați n-au o valoare prea înaltă. La fel s-a petrecut situația și la aruncarea greutății, probă la care, în primăvară, Terri Albritton realizase un nou record mondial. La selecție însă Albritton s-a clasat al patrulea și astfel nu a mai ajuns la J.O. Principalul favorit al aruncării greutății a fost considerat atletul sovietic Alexandr Barișnikov, cel care, cu puțină vreme înaintea Jocurilor, la Paris, devenise recordmanul lumii cu 22,00 m. Aprecierea a fost întărită și mai mult după ce, în calificări, Barișnikov (primul mare aruncător din lume care se folosește de o piruietă!) devenise și recordman olimpic, cu un rezultat de 21,32 m. Dar în concurs Barișnikov n-a mai putut atinge nivelul valoric anterior și, cu numai 21,00 m, s-a clasat al treilea. Titlul de campion olimpic a revenit, în mod cu totul neașteptat, tînarului aruncător din R.D. Germană Udo Beyer (21,05 m), cel care cu trei ani mai înainte,

la Dortmund, fusese campion european de juniori.

Pe aceeași linie se înscrie și victoria foarte tînerii aruncătoare de disc din R.D. Germană Evelin Schlaak (născută la 28.3.1956) și ea campioană europeană de junioare în 1973. La Montreal a realizat un salt spectaculos și, aruncînd 69,00 m, a devenit campioană olimpică și recordmană a competiției. Interesant este faptul că dacă înaintea J.O. cineva ar fi făcut un concurs de pronosticuri în ceea ce privește aruncarea discului, două lucruri erau absolut certe: 1. nimeni n-ar fi indicat-o, probabil, pe Schlaak drept cîș-

Știați că...

...mai mulți participanți la tradiționala noastră „Centură de aur” au fost laureați în turneul olimpic de box? Șase dintre participanții la „Centura '76” au primit medalii la Montreal: Ciu En Zo (R.P.D. Coreeană) — campion olimpic la cocoș, Simion Cuțov (România) — finalist la semiușoară, Andres Aldama (Cuba) — finalist la ușoară, Pedro Gamarro (Venezuela) — finalist la semimijlocie, Costică Dafinoiu (România) — semifinalist la semigrea și Mircea Simon (România) — finalist la grea. Lista aceasta trebuie completată cu numele pugiliștilor cubanezi Rolando Garbey și Teofilo Stevenson, mai vechi participanți la „Centura” noastră.

*

...Mascota J.O. '76 s-a numit Amik? Este un castor (animal foarte răspîndit și prețuit în Canada), numit astfel în limba indienilor algonchini.

tigătoare a medaliei de aur și 2. nimeni nu și-ar fi închipuit că Faina Melnik, cea mai bună aruncătoare a ultimilor cinci ani, nu avea să-și afle un loc pe podiumul de premiere. De la „europenele” de la Helsinki, din 1971 și pînă la Montreal, din mai multe zeci de concursuri internaționale Faina a pierdut numai câteva (de vreo două-trei ori în fața campioanei noastre Argentina Menis!). În acest răstimp ea a corectat de mai multe ori recordul mondial, ducîndu-l, în 1976, dincolo de o graniță de „vis”-70 de metri, ultimul său record măsurînd 70,50 m. Ei bine,

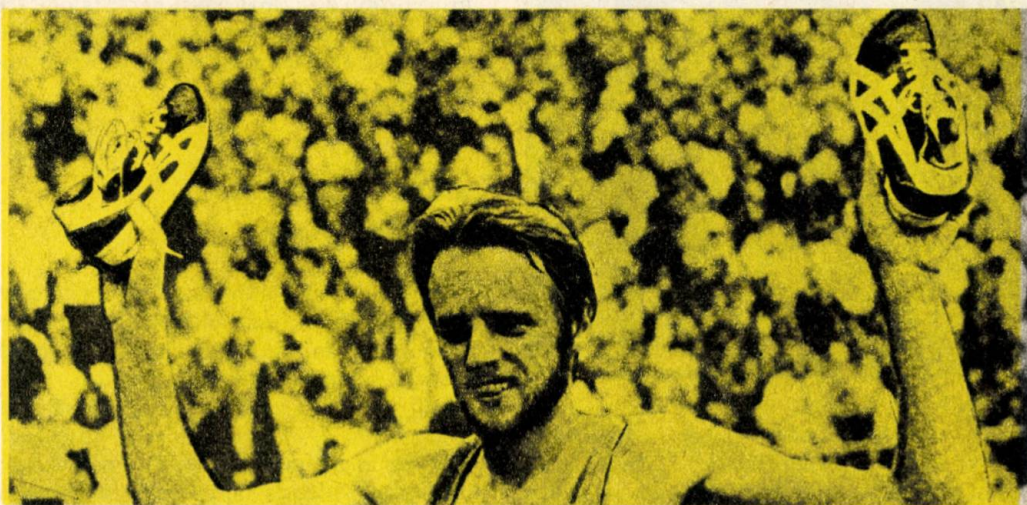
iată că, toate aceste antecedente și încă altele n-au mai contat la Montreal și Faina Melnik, campioană olimpică în 1972, s-a clasat abia pe locul patru, cu 66,40 m.

Situația, într-un anumit fel, ca trasă la șapirograf s-a petrecut și la 100 m garduri, probă care a fost categoric dominată în ultimii ani de alergătoarea din R.D. Germană Annelie Ehrhardt, recordmană mondială cu 12,3, campioană olimpică la München și campioană europeană la Roma. Ehrhardt era și în acest an principala favorită a cursei de 100 m, chiar dacă cel mai bun rezultat al ei din sezonul olimpic era numai de 12,8 secunde. Dar, surpriză!... Annelie nu obține calificarea în finala probei, deoarece s-a clasat a cincia în semifinala, realergată, la care ne-am referit mai înainte. Titlul a revenit, în mod neașteptat, tinerei sale coechipiere Johanna Schaller (născută la 13.9.1952), care o întrece cu o sutime de secundă pe sovietica Tatiana Anisimova (12,77 s, respectiv, 12,78 s). Alte surprize: cehoslovacul Ludvik Danek, campion olimpic la München, nu obține calificarea în finala de opt a aruncării discului; recordmanul mondial, americanul Dwight Stones, se clasează abia al treilea la înălțime, titlul olimpic revenind unui outsider, tânărul polonez Jacek Wzola (devenit

ulterior și recordman european cu 2,29 m); semifondistul cubanez Alberto Juantorena realizează o premieră olimpică, victoria la 400 m și la 800 m (la această probă el a obținut un nou și foarte valoros record mondial, cu 1:43,50) impunându-se drept cel mai bun atlet din competiție și nu numai atât, cel mai bun participant la J.O.; după aproape patru sezoane de evoluții modeste, timp în care nu știm să fi realizat vreo performanță de marcă sau vreo victorie de oarecare prestigiu, finlandezul Lasse Viren revine spectaculos în prim-planul curselor olimpice de fond și iată-l, ca și la München, dublu învingător, la 5000 m și la 10000 m. Mai mult chiar, el și-a încercat șansele și la maraton, dorind să egaleze performanța din 1952 a lui Emil Zatopek, dar în cursa câștigată surprinzător de Waldemar Cierpinski, Viren a terminat al cincilea!

Ei da, dacă la atletism surprizele s-au ținut lanț — și s-au ținut! — veți întreba, pe bună dreptate: ce a fost normal în această competiție de la Montreal? Să știți că foarte puține lucruri au fost normale acolo: de pildă succesul săritoarei în înălțime Rosemarie Ackermann, al aruncătoarei de suliță Ruth Fuchs, victoria Tatianeii Kazankina la 1500 m (dar recordul său mondial la 800 m în nici

Lasse Viren (Finlanda) a reușit o performanță unică: după dubla victorie de la München (5 000 m și 10 000 m), la Montreal a câștigat din nou aceste probe

un caz nu era previzibil pentru 1976), cea a lui Gärderud la 3000 m obstacole (facilitată și de căderea, la ultimul obstacol, a lui Frank Baumgartl), titlul olimpic

Știați că...

...dintre zecile de sportivi care au cucerit medalii de campioni olimpici, în probe individuale, cu patru ani în urmă, doar 14 au reușit să-și reediteze succesul la Montreal? Este vorba de următorii: Lasse Viren (Finlanda) la 5 000 m și 10 000 m, Viktor Saneev (U.R.S.S.) la triplu-salt și Ruth Fuchs (R.D. Germană) la suliță — ATLETISM; Teofilo Stevenson (Cuba) la categoria grea — BOX; John Henecken (S.U.A.) la 100 m bras (la München a fost campion la 200 m bras) — ÎNOT; Klaus Dibiasi (Italia) la platformă — SĂRITURI; Sawao Kato (Japonia) la paralele, Nikolai Andrianov (U.R.S.S.) la sol și Mitsuo Tsukahara (Japonia) la bară — GIMNASTICĂ; Norair Nurikian (Bulgaria) la categoria 56 kg și Vasili Alexeev (U.R.S.S.) la categoria supergrea — HALTERE; Valeri Rezanțev (U.R.S.S.) la categoria 90 kg — LUPTE GRECO-ROMANE, Levan Tediashvili (U.R.S.S.) la categoria 90 kg (la München a fost campion la cat. 82 kg) și Ivan Iarighin (U.R.S.S.) la categoria 100 kg — LUPTE LIBERE.

De remarcat că Saneev și Dibiasi au fost acum la a treia lor victorie olimpică.

În ceea ce privește jocurile sportive (baschet, fotbal, handbal, hochei, polo, volei) nici măcar una dintre echipele campioane la München n-a putut să „recidiveze” acum, în 1976.

În sfârșit, în ceea ce privește o a treia categorie a campionilor olimpici (dublouri, ștafete, formații de scrimă etc.) față de precedentă ediție a J.O. constatăm aceleași țări victorioase în 17 probe, la: CAIAC-CANOE: K 2-500 m (F) U.R.S.S., K 2-1 000 m U.R.S.S., K 4-1 000 m U.R.S.S. și C 2-1 000 m U.R.S.S.; CANOTAJ: 2 rame R.D. Germană, 2+1 R.D. Germană și 4 vâslă R.D. Germană; ATLETISM: 4×100 m (B) S.U.A. și 4×400 m (F) R.D. Germană; ÎNOT: 4×100 m (F) S.U.A., 4×100 m S.U.A. și 4×100 m mixt S.U.A.; GIMNASTICĂ: echipe bărbați Japonia, echipe femei U.R.S.S.; CICLISM: 100 km contratimp U.R.S.S., urmărire echipe R.F. Germania; SCRIMĂ: floretă (F) U.R.S.S., sabie U.R.S.S.

Deci, dintre cele 185 clasamente olimpice ale probelor care au figurat pe programul ultimelor două ediții ale Jocurilor, doar la 31 campioni au fost aceiași, ceea ce este foarte puțin în comparație cu alte Olimpiade.

cîștigat de discobolul Mac Wilkins sau de semifondistul John Walker la 1500 m, cel cucerit de Bruce Jenner la decatlon, ca și cel obținut la pentatlon de Siegrun

Siegl (la această probă am fost martorii unei întâmplări foarte puțin obișnuite: primele două clasate au realizat exact același punctaj-4745 p, titlul fiind decis de faptul că la trei probe Siegl a avut rezultate mai bune decît Christine Laser, medaliata cu argint).

Dar dintre toate cele 37 de probe de la Montreal, cea în care victoria ni s-a părut cea mai logică a fost triplu-saltul. Viktor Saneev, campion olimpic la Ciudad de Mexico și la München, și-a pierdut în 1975 recordul mondial, care a intrat în posesia cvasinecunoscutului brazilian Joao de Oliveira (la „Panamericanele” de la Ciudad de Mexico acesta a realizat un aproape neverosimil 17,89 m!). Saneev s-a comportat și de această dată la înălțimea reputației sale și a cîștigat, iată, pentru a treia oară, titlul olimpic!

Foarte bine a concurat și poloneza Irena Szewinska, nelipsită de pe podiumul olimpic din 1964, de la Tokio. De data aceasta ea a cîștigat proba de 400 m. A fost cea mai categorică victorie a vreunui atlet la Montreal, victorie însoțită și de un record mondial: 49,29 s.

Atletismul ne-a oferit însă și un alt gen de surprize. Ne gîndim, între altele, și la evoluția sub posibilități a celor mai mulți dintre reprezentanții noștri. În afara lui Megelea, medaliat cu bronz la suliță și a lui Ilie Floroiu, al cincilea la 10 000 m, cu 27:59,93 — nou record național — deși am avut încă șase finaliști, clasăți între primii opt (mai mulți decît la oricare alte J.O.), totuși prestația de ansamblu a atleților români a fost departe de așteptări...

ȘIRUL VICTORIILOR S-A REÎNNODAT

Bășchetbaliștii americani au reînnodat șirul victoriilor lor olimpice, întrerupt acum patru ani, la München, cînd succesul a suris formației Uniunii Sovietice. Campionii din 1972 n-au mai ajuns însă să-și dispute finala, ei fiind întrecuți în semifinală de formația iugoslaviei. Un amănunt interesant, Iugoslavia, campioana Europei,

a avut o calificare plină de emoții pentru J.O., în sensul că a obținut-o abia în ceasul al 12-lea, în urma turneului de la Hamilton (Canada), după ce nu izbutise să facă acest lucru la turneul de calificare de la Edinbourg.

Echipa S.U.A. a obținut două victorii asupra reprezentativei Iugoslaviei, în serii și în finală, singurul lor obstacol mai dificil fiind meciul din preliminarii cu Porto Rico, câștigat în ultimele secunde. Despre baschet s-au spus următoarele: de la J.O. din 1952 acest sport a fost „stricat” de americani, care au venit la Helsinki cu câțiva giganți în formație, De atunci, fiecare reprezentativă națională, fiecare echipă de club, a început o adevărată goană pentru descoperirea și pregătirea unor jucători cât mai înalți, oamenii obișnuiți ca statură nemaivînd, pur și simplu, ce căuta pe un teren de baschet. S-a ajuns astfel ca în teren să evolueze jucători de 2,15 m, 2,20 m sau chiar și mai înalți. Dar iată că, la Montreal, tot americanii au fost cei care au readus baschetul pe... pămînt! Formația lor a fost acum una dintre cele mai scunde dintre echipele de valoare recunoscută ale turneului olimpic. Pregătirea baschetbalistică propriu-zisă, dublată de o riguroasă pregătire athletică (pe fondul unor calități certe) au contribuit la „atenuarea” handicapului de înălțime. Jucătorii americani, între care, în mod special, Adrian Dantley (1,90 m înălțime) au demonstrat o detentă puțin obișnuită, de veritabili... săritori în înălțime.

Turneul feminin, la debutul său olimpic, a fost dominat categoric de reprezentativa Uniunii Sovietice, înălțimea pivotului său Iuliaka Semenova (215 cm) fiind, între altele, un factor decisiv.

REZULTATE

— DAR ȘI SURPRIZE

REMARCABILE, LA BOX

Întrecerile de box de la „Maurice Richard” au cunoscut un succes remarcabil și au prilejuit o adevărată cascadă de sur-

prize. Una mai mare decît alta... Și astfel, în seara finalelor, la „Forum”, în fața unei săli pline, am asistat la o reuniune care, firesc, poate fi considerată „etalon” pentru întregul turneu. Pregătirea fizică precumpănitore; o tehnică de luptă superioară, la toate distanțele (mai ales la campionii olimpici americani și cubanezi); loviturile accentuate, care pretind

Luptătorul Păun, cu câteva clipe înainte de a fi fost nevoit să abandoneze în meciul cu ungurul Laszlo Racz

o atentă pregătire prealabilă, au caracterizat pe foarte mulți dintre medaliații olimpici.

Cu cîte șase finaliști, Statele Unite și Cuba au dominat competiția. Dealtfel, cei mai buni boxeri au fost considerați Howard Davis, campionul semiușorilor și Teofilo Stevenson, campionul greilor. Curios că ei au avut ca adversari în finală doi pugiliști români, pe Simion Cuțov și, respectiv, pe Mircea Simon, care s-au străduit din răzputeri să le dea replica cea mai bună. Dealtfel, se impune o precizare: 5 din cei 11 pugiliști români care au urcat în ringul olimpic au urcat și pe podiul de premiere. Și încă una: toți boxerii noștri au fost învinși numai de medaliați olimpici — șase dintre ei au fost întrecuți de campioni, trei de finaliști și doi de medaliați cu bronz!

„PLOAIE” DE RECORDURI MONDIALE ȘI OLIMPICE LA ÎNOT

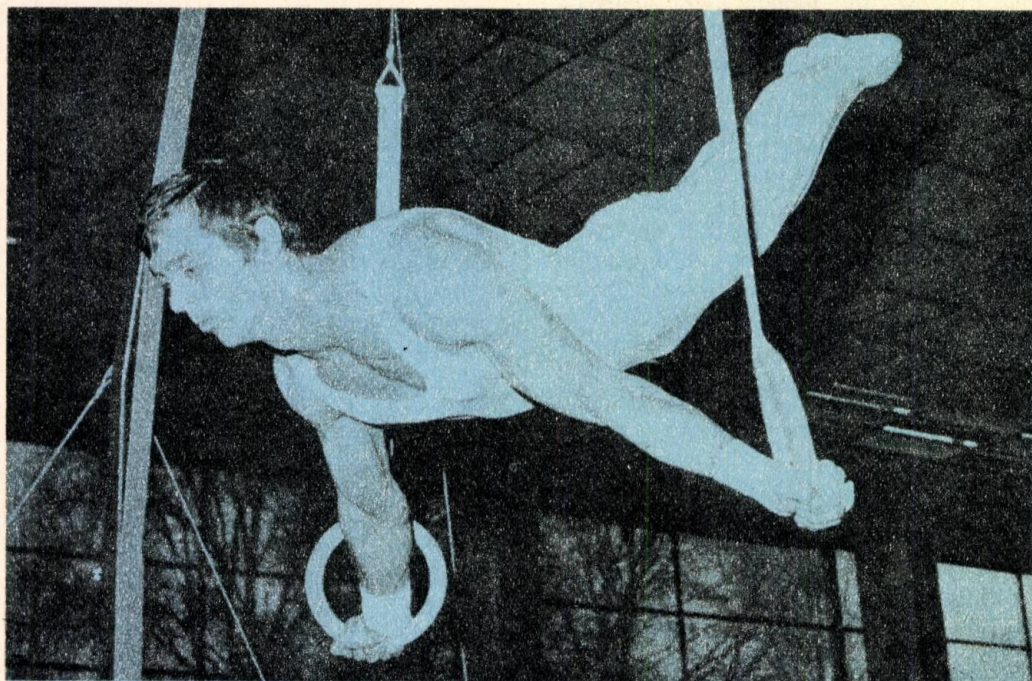
Competiția de înot a însemnat, de fapt, o dispută între două reprezentative și... restul lumii. La femei, înotătoarele din R.D. Germană au câștigat 11 din cele 13 titluri puse în joc, cărora le-au adăugat 6 medalii de argint și 1 medalie de bronz, ceea ce înseamnă aproape jumătate din numărul total de medalii, iar la bărbați, înotătorii americani au fost cei care au dominat autoritar întrecerile. Din cele 39 de medalii olimpice decernate la Montreal, americanii au câștigat 27(!), dintre care 12 de aur (ei au pierdut doar o singură probă), 10 de argint și 5 de bronz.

Vedetele întrecerilor din piscina olimpică au fost, indiscutabil, Kornelia Ender-4 titluri de campioană (100 m și 200 m liber, 100 m fluture și 4 X100 m mixt) și John Naber-4 titluri de campion (100 m

și 200 m spate, 4 X200 m liber și 4 X100 m mixt), dar și Petra Thumer (400 m și 800 m liber), Ulrika Richter (100 m și 200 m spate), Marina Koșevaia (200 m bras), Jim Montgomery (100 m liber), Bruce Furniss (200 m liber), Brian Goodell (400 m și 1500 m liber), John Hencken (100 m bras), David Wilkie (200 m bras — autorul „breșei” în lista de succese americane), Mike Bruner (200 m fluture) și Rod Strachan (400 m mixt). Toți aceștia au înregistrat noi recorduri olimpice și mondiale de o excepțională valoare. Cu două excepții (100 m bras la femei și 100 m fluture la bărbați), în toate celelalte probe au fost înregistrate asemenea recorduri, ceea ce demonstrează, dacă mai era cazul, nivelul extraordinar al întrecerilor de înot de la Montreal.

Turneul de polo s-a desfășurat sub semnul unei mari surprize: necalificarea pentru locurile 1—6 a formației Uniunii Sovietice, campioană olimpică la München și campioană mondială, la Cali, în 1975.

Dan Grecu — medaliat cu bronz la inele

Danilov și Simionov,
mândrii de medaliile
lor

Foto: Dragoș NEAGU

Box sau ce-o fi acesta?...

În preliminarii jucătorii sovietici au încheiat la egal meciul lor cu poloiștii noștri, dar au cedat în următorul olandezilor (revelația competiției), ca și noi, dealtfel, și în ultima partidă, cu Mexicul, au învins la un scor mai mic decât reușiseră sportivii români (7-4 față de 8-3). În aceste condiții, echipa Ungariei a avut o sarcină mult mai ușoară în a se apropia de titlul de campioană olimpică. Mai mult ca oricând altă dată, poloiștii români au fost doar la un mic pas de cucerirea unei medalii, dar un joc al... rezultatelor s-a opus acestei tentative.

„VÎNT DE PRIMĂVARĂ” **LA HOCHEI PE IARBĂ**

Un meci Noua Zeelandă-Australia în finala turneului olimpic de hochei pe iarbă a fost ceva cu totul neobișnuit pentru această competiție, care, de mai multe ediții, a avut de regulă ca protagoniști India ori Pakistanul, ori pe amîndouă... Asta surpriză, nu?

ISTORIA SE REPETĂ **LA PENTATLON MODERN**

Surprize de aceeași proporție, ca și succesul neozeelandezilor la hochei, ni se par a fi învingătorii concursului de pentatlon modern, care n-au mai fost desemnați ca pînă acum, dintre țările tradiționale ale acestui sport — Uniunea Sovietică, Ungaria sau Suedia, cele care au dat cei mai mulți cîștigători la Jocurile Olimpice. De data aceasta, la Montreal, la capătul unui concurs plin de peripeții, titlurile de campioni au fost cîștigate de sportivul polonez Janusz Pyciak-Peciak, la individual și de reprezentativa Marii Britanii, la echipe!

NICI CICLISMUL **NU A FĂCU EXCEPȚIE**

Surprizele nu au ocolit nici concursurile de ciclism, cele desfășurate pe velodrom și cele de fond. Nu vom insista în

Aspect din centrul de calcul

Asta da, forță!...

această privință dar vom arăta, în trecere, că victoria sprinterului cehoslovac **Anton Tkac** asupra marelui favorit, francezul **Daniel Morelon**, campion olimpic la Ciudad de Mexico și la München, a provocat multă vîlvă, deși Tkac nu era un ciclist oarecare, ci însuși campionul lumii, în 1974, chiar la Montreal. Morelon, indiscutabil un mare sportiv, n-a putut cîștiga titlul dorit, chiar în ziua în care aniversa 32 de ani... La fond, pe un circuit în centrul orașului, urcînd și coborînd de mai multe ori pantele „Mont-Royal”-ului, pe o ploaie torențială, a ieșit învingător ciclistul suedez **Bernt Johansson**, un sportiv fără prea multe succese în palmares. Maniera în care a repurtat victoria (cu un avans de 31 secunde în fața grupului urmăritorilor) dovedește că aceasta n-a fost totuși, cum s-ar putea crede, o întîmplare.

La proba de 100 km, contratimp pe echipe, desfășurată pe circuitul Fairview, echipa R.D. Germane era considerată printre favorite. Și, înțelegeți mirarea tuturor la centrul de presă de la Complexul Desjardins, cînd s-a aflat că ea a încheiat cursa abia pe locul 10! Mirarea s-a risipit însă în momentul în care au fost comunicate unele amănunte de pe traseu. Ast-

fel, la km 35 unuia din cei patru cicliști ai formației R.D.G. (este vorba de **Hartnik**) i s-a defectat schimbătorul de viteze, lanțul încolăcindu-se între pinioane, ceea ce a făcut necesară schimbarea roții din spate. În tot acest timp, bineînțeles, ceilalți trei coechipieri au așteptat... La km 74 Diers a avut o pană de baie și iarăși echipa a așteptat, pentru ca după numai 6 km formația să rămînă în trei concurenți, deoarece **Schifneer**, epuizat, în imposibilitate să mai continue întrecerea, a abandonat. Toate aceste „neprevăzute” explică, desigur, atît locul 10 cît și cele aproape 6 minute care au despărțit echipa R.D. Germane de reprezentativa Uniunii Sovietice, cîștigătoarea cursei.

FOTBALUL A FOST TOTUȘI „ACASĂ”

Fotbalul, disciplină mai puțin răspîdită în America de Nord, s-a bucurat totuși de foarte multă popularitate în rîndurile spectatorilor care, la semifinale și la finală, au umplut pînă la refuz tribunele Stadionului Olimpic, stabilind astfel un „record de asistență” la acest sport pe continentul nord-american, deci și în Canada. Aceștia au putut urmări cîteva partide de bună calitate și au aplaudat evoluția unor fotbaliști de marcă. Finala dintre **R.D. Germană** și Polonia (campionă olimpică în urmă cu patru ani) a fost un meci demn de o finală, în pofida terenului foarte greu, rezultat al ploilor din acele zile, dar și faptului că drenajul Stadionului Olimpic nu avea o calitate prea bună. Poate că dacă n-ar fi fost „buturuga” aceea de la Blois, fotbaliștii noștri ar fi avut și ei posibilitatea să se facă remarcați în turneul olimpic. Și, cine știe?... Așa însă...

O FINALĂ GREU DE UITAT

Cu cîteva ani în urmă, cînd voleibaliștii polonezi au devenit campioni mondiali, nu puțini au afirmat că acest succes a fost

• rezultatul unui anumit complex de împrejurări, că... Dar iată-i pe aceiași jucători în finala turneului olimpic, în fața unui „Forum” extaziat, în compania voleibaliștilor sovietici. Ceea ce a părut atunci, în 1974, a fi fost rezultatul unui complex de împrejurări, a fost dat peste

cap, pur și simplu a fost spulberat la Montreal. **Reprezentativa Poloniei** a dovedit o înaltă măiestrie, un joc athletic, în forță, rapid, întreprinzător, combinativ. Replica partenerilor de întrecere fiind asemănătoare, a rezultat de aici o partidă care cu greu va putea fi uitată.

Și iată că zilele au trecut una după alta, într-un ritm rapid, amețitor. În ultima zi a Jocurilor am luat pentru ultima oară metroul spre Honoré-Beaugrand. Asemenea multor vizitatori ai Montrealului, am coborât la Pie-IX și, pentru ultima oară, am ocupat locul rezervat la Stadionul Olimpic.

A venit momentul despărțirii. Ceremonia închiderii se desfășoară într-o ambianță emoționantă. Flacăra olimpică își pierde strălucirea, pîlpîie de cîteva ori și apoi se stinge, urmărită de zeci de mii de ochi umezi...

Pe marile ecrane se poate citi acum, la despărțirea de Jocurile Montrealului.

„AU REVOIR, À MOSCOU, EN 1980!”

Din acel moment chiar am început să trăim o nouă Olimpiadă...

AȘA A FOST LA MONTREAL

CLASAMENTUL PE MEDALII

	Total	Aur	Argint	Bronz
1. U.R.S.S.	125	47	43	35
2. S.U.A.	93	34	34	25
3. R.D. GERMANĂ	90	40	25	25
4. R.F. GERMANIA	39	10	12	17
5. ROMÂNIA	27	4	9	14
6. JAPONIA	25	9	6	10
7. POLONIA	24	7	6	11
8. BULGARIA	22	6	7	9
9. UNGARIA	21	4	5	12
10. CUBA	13	6	4	3
11. M. BRITANIE	13	3	5	5
12. ITALIA	13	2	7	4
13. CANADA	11	0	5	6
14. FRANȚA	9	2	2	5
15. IUGOSLAVIA	8	2	3	3
16. CEHOSLOVACIA	8	2	2	4

CLASAMENTUL PE PUNCTE

1. U.R.S.S.	786
2. R.D. GERMANĂ	635
3. S.U.A.	604
4. R.F. GERMANIA	279
5. POLONIA	181,5
6. ROMÂNIA	177,5
7. JAPONIA	168
8. BULGARIA	154,5
9. UNGARIA	153,5
10. CANADA	107
11. ITALIA	99,5
12. M. BRITANIE	90
13. CUBA	86
14. CEHOSLOVACIA	78
15. FRANȚA	65
16. FINLANDA	56

BILANȚUL participărilor sportivilor români la J. O.

	Total medalii	Aur	Argint	Bronz	Puncte
1924	1	—	—	1	4
1928	—	—	—	—	—
1936	1	—	1	—	9
1952	4	1	1	2	31
1956	13	5	3	5	93
1960	10	3	1	6	80
1964	12	2	4	6	93
1968	15	4	6	5	101
1972	16	3	6	7	115
1976	27	4	9	14	177,5

Amintiri olimpice

În clipa cînd anul, cu ultima strună,
Își cîntă finalul pe harpa de nea,
O mie de gînduri, imensă cunună,
Se-adună în mintea și-n inima mea.

O mie de gînduri, o mie de pagini,
Rămase din goana bătrînului an,
O mie de umbre, lumini și imagini
Dansează frenetic pe-același ecran.

Din mia de gînduri, din mia de stele
Aprinse din nou de prietenul TIMP,
Își poartă reflexele una din ele,
Mai viu decît torța pornind din Olimp.

Vorbesc despre seara în care Pămîntul
Părea că o clipă din mers s-a oprit,
Cînd marșul olimpic, stingîndu-și avîntul
Scia peste „Jocuri” cuvîntul SFÎRȘIT.

De seara în care privind la finalul
Pe care cortina broda nostalgii,
Întreg mapamondul sorbea din poculul
Regretelor simple din ultima zi.

FRED
FIREA

din mia de gînduri

Atunci, în tribună, un gînd mă cuprinse
Cu forță de viață, cu forță de mit:
Că flacăra stinsă, luminile stinse
Și-oprirea de-o clipă nu-nseamnă sfîrșit.

Vedeam cum făclia-nconjoară Pămîntul
În marșul fantastic, prin vreme, mereu,
Și-o mie de graiuri rostind jurămintul
Să-i apere drumul de umbre și greu.

Vedeam generații mergînd laolaltă,
Solie a Păcii în strai policrom,
Urcînd, dintre trepte, pe cea mai înaltă,
Vorbînd de triumful eternului OM.

Vedeam cum se-adună din colțuri de lume
Prin ani, sub aceste cinci cercuri pe-un steag,
Toți tinerii lumii cu-o mie de nume,
Fiindu-le Terra același meleag.

Vedeam plîlirea atîtor drapele
Venind la întreceri, prin vreme, mereu,
Și, tot ca și astăzi, și-n clipele-acele,
Să-mi șterg două lacrimi cînd trece al meu...

Cu-o mie de gînduri (sau mai multe, poate)
Plecăm însoțind tinerescul tumult,
Cu-o mie de gînduri. Dar mie, din toate,
Pe-acesta din urmă-l iubesc cel mai mult.

.....
Iar astăzi, cînd iarna, cu vechea ei strună
Își cîntă romanța pe harpa de nea,
Speranța nutrită cu voi împreună
Topește tot frigul din inima mea...

Montreal, august 1976

OCTOMBRIE 1976

L	M	M	J	V	S	D
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

OCTOMBRIE — 1975

• 1 Manila, Cassius Clay învinge prin K.O.T. pe Joe Frazier; • 1 Dinamo-Real

Madrid 1—0 în C.C.E., Anderlecht-Rapid 2—0 în Cupa cupelor, Dynamo Dresda A.S.A. Tg. Mureș 4—1 și Steaua roșie Belgrad-Universitatea Craiova 1—1 în Cupa U.E.F.A. — toate echipele românești eliminate din competițiile continentale de fotbal; • 2—5 Plevn, Balcaniada gimnastilor; • 2—5 Sofia, J.B. la tenis de masă; • 2—8 București, Campionatele naționale de tir; • 3 Cali, U.R.S.S. campioană mondială la baschet (f); • 3—5 Bratislava, Bunna Halle (f) și Medvesceak Zagreb (m) câștigătoare ale C.C.E. la popice; • 5 Steaua cucerește Cupa României la atletism; • 5 C.P.B. campioană a țării la oină; • 6 Dinamo Kiev (1—0 și 2—0 cu Bayern München) își adjudecă supercupa competițiilor europene de fotbal; • 10—12 Ankara, Campionatele balcanice de lupte; • 11—17 Istanbul, J.B. la șah; • 12 București, România-Turcia 2—2 la fotbal; • 12 Steaua câștigă Cupa României la hochei; • 12 Ciudad de Mexico, Au început Jocurile sportive panamericane; • 15 Steaua campioană la tenis (echipe); • 16 Ciudad de Mexico, Joao Pablo de Oliveira 17,89 m la triplu salt-record mondial; • 18—26

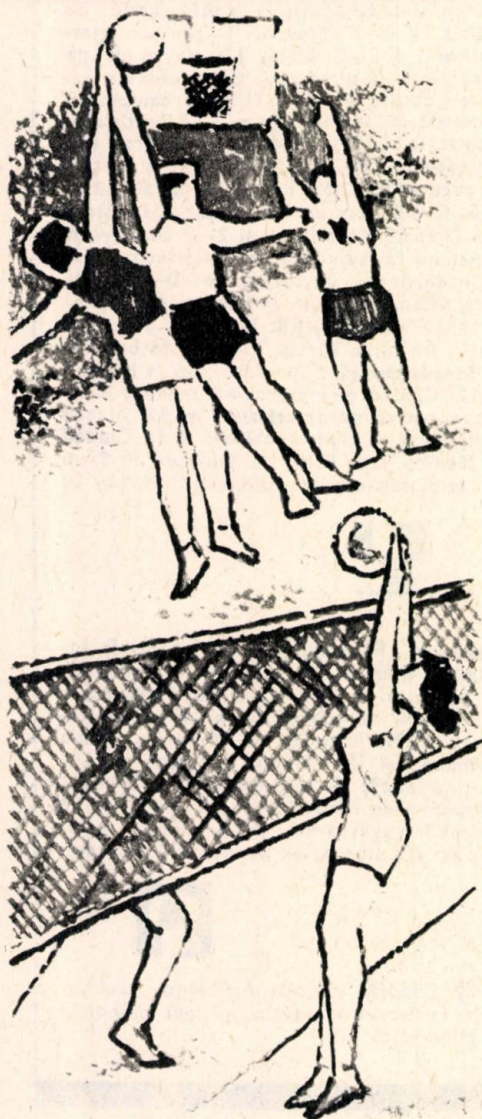
Iugoslavia, Formațiile U.R.S.S. (m+f) învingătoare în al 9-lea campionat european de volei; • 19 București, Rapid pentru a doua oară campioană la polo; • 23—26 Viena, C.M. la judo; • 23 Bacău, Nadia Comăneci și Dan Grecu campioni ai țării la gimnastică; • 26 București, Au început campionatele republicane de box; • 26 Steaua învingătoare în toate probele (echipe) ale campionatelor naționale de scrimă;

• 29 Londra, Nikolai Andrianov și Ludmila Turișceva laureați ai Cupei mondiale la gimnastică.

NOIEMBRIE 1976

L	M	M	J	V	S	D
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

NOIEMBRIE — 1975

• 7 Eppelheim, R.F.G.-România 15—15 la handbal (m); • 8 Saarbrücken, R.F.G.-România 13—17 la handbal (m); • 10 Viena, Tradiționala anchetă a agenției U.P.I. a desemnat-o pe Nadia Comăneci cea mai bună sportivă a anului; • 14 București, Ana Petrescu și Gheorghe Silvestru campioni ai țării la popice; • 16

București, România-Spania 2—2 în campionatul european de fotbal; • 16 Brașov, Vasile Selean campion național la ciclucros; • 16 New York, S.U.A.-U.R.S.S. 6—5 la box; • 16 Katowice, Handbalistele române au câștigat „Cupa Sileziei”; • 16—21 Ciudad de Mexico, Pavel Lednev (U.R.S.S.) și echipa Ungariei au cucerit titlurile supreme la pentatlon modern;

• 18 București, Năstase — Connors în meci demonstrativ la Palatul sporturilor și culturii; • 20 Tragere la sorți pentru campionatul mondial de fotbal din Argentina; echipa României în grupă cu Spania și Iugoslavia; • 21—23 Sombor, Balcaniada de haltere; • 23 Bordeaux, Franța-România 36—12 în campionatul european de rugby; • 23 Amersfoort, Partizan Belgrad a câștigat Cupa campionilor europeni la polo; • 23 Sibenik, Mladost Zagreb învingătoare

în a II-a ediție a Cupei cupelor la polo; • 27—30 Belgrad, Campionatele balcanice la scrimă; • 28 Tbilisi, Nona Gaprindașvili — $8\frac{1}{2}$ — $3\frac{1}{2}$ cu Nana Aleksandria — și-a păstrat titlul de campioană a lumii la șah; • 30 București, România—U.R.S.S. 2—2 la fotbal.

DECEMBRIE 1976

L	M	M	J	V	S	D
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

DECEMBRIE — 1975

• 2—14 Kiev, R.D. Germană campioană a lumii la handbal (f); echipa României pe locul IV, calificată pentru J.O.; • 3. Blois, Franța-România 4—0 în preliminariile olimpice la fotbal; • 4 Tradiționala anchetă a agenției I.S.K. Stuttgart a desemnat pe Kornelia Ender (Nadia Comăneci locul III) și Cassius Clay cel mai bun sportiv ai anului; • 7 Stockholm, Ilie Năstase (3—0 cu

Borg în finală) câștigă pentru a 4-a oară Turneul campionilor; • 7 Dinamo București campioană a țării la judo (echipe); • 7 Montreal, Europa-America 171—116 la haltere; • 10 Nadia Comăneci este desemnată cea mai bună sportivă a României în 1975; • 10 Steaua pentru a 17-a oară campioană republicană la haltere (echipe); • 14 Gettysburg, Europa-America 144—129 la haltere; • 15 Elisabeta Polihroniade și Victor Ciocâltea campioni de șah ai României; • 17 Glasgow, Scoția-România 1—1 în C.E. de fotbal; • 18 Progresul București campioană națională la tenis de masă (m);

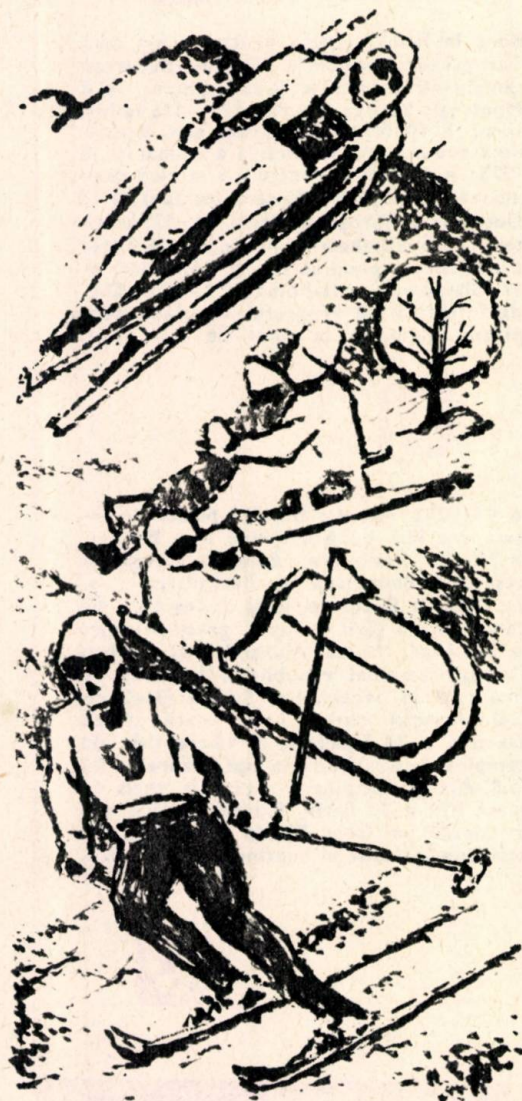

• 19 Sofia, Agenția B.T.A.; Nadia Comăneci cea mai bună sportivă din Balcani; • 19—21 Timișoara, Bulgaria câștigă la coșaveraj Balcaniada baschetbalistelor; • 21 Dinamo București la al 25-lea titlu de campioană a țării la lupte greco-romane; • 21 Arad, Maria Alexandru și Șerban Doboși campioni republicani la tenis de masă; • 21 Stockholm, Suedia (3—2 cu Cehoslovacia) câștigă prima oară „Cupa Davis”; • 24 Steaua la al 15-lea titlu de campioană republicană la lupte libere; • 28 C.S. Arad II campioană a țării la tenis de masă (f); • 30 Paris, France Footbal desemnează pe Oleg Blohin (U.R.S.S.) cel mai bun fotbalist al continentului în 1975.

IANUARIE 1977

L	M	M	J	V	S	D
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

IANUARIE — 1976

• 1 Sao Paolo, Columbianul Victor Mora trece primul, pentru a 3-a oară, linia de sosire în „Crosul San Silvestro”;
• 13—18 Geneva, Patinajul artistic inaugurează seria campionatelor europene din 1976; • 16 Perugia, Începe turneul de

calificare pentru J.O. la volei (m); Cehoslovacia și Italia obțin calificarea, iar echipa României ratează ultima șansă; • 16 Praga, Renate Stecher (R.D.G.) și Anders Gär-

derud (Suedia) laureați ai tradiționalei anchete atletice pentru „Pantoful de aur”;
• 16—18 Hamnstrand (Suedia), Campionatele europene de săniuțe; • 16—18 Madona di Campiglio, C.M. de patinaj

viteză pentru juniori; • 20 Sinaia, A fost inaugurată o pîrtie modernă de bob; • 23—25 București, Campionatele internaționale ale României la tenis de masă; • 23 Helsinki, O mare surpriză la hochei pe gheață: Finlanda-U.R.S.S. 5—3; • 24—25 Sinaia, Campionatele europene ale tinerilor boberi programate pentru prima

oară în România; • 24—25 Oslo, Campionatele europene de patinaj viteză (m); • 25 Augsburg, Echipa de hochei a României învinge selecționata R.F. Germania cu 7—4; • 31 București, Au început întrecerile tradiționale ale competiții atletice indoor „Cupa de cristal”.

FEBRUARIE 1977

L	M	M	J	V	S	D
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28						

FEBRUARIE — 1976

• 1 Formația I.E.F.S. campioană a țării la baschet feminin ; • 1 Steaua pentru a 11-a oară campioană republicană la handbal masculin; • 1—5 Anterselva, Campionatele mondiale de biatlon; • 4—14 Innsbruck, Sportivi din 36 de țări participă la cea de-a XII-a ediție a Jocurilor Olim-

pice de iarnă; • 10 Înotătorul american Tim Shaw, multiplu campion și recordman al lumii, primește „Trofeul Sullivan”; • 15 Universitatea Timișoara pentru a 8-a oară campioană națională la handbal feminin; • 21 Sydney, Stephen Holland, 15:10,89 la 1500 m liber-record mondial; • 21—22

München, Campionatele europene de atletism în sală; Natalia Andrei-Mărășescu medalie de argint la 1500 m, Carol Corbu — argint la triplusalt și Gheorghe Ghipu — bronz la 1500 m; • 21—22 Paris, Campio-

natele europene de tir în sală; Eva Olah și echipa României campioane continentale la pușcă cu aer comprimat; • 21—22 Poiana Brașov, Gh. Voicu și A.S.A. Brașov campioni ai țării la biatlon; • 21—22

Oslo, Campionatele mondiale de patină viteză feminin; • 27—29 Sinaia, Campionatele republicane de bob; • 28—29 București, Campionatele naționale de judo; • 28—29 Herreveen, Campionatele mondiale de patină viteză masculin.

MARTIE 1977

L	M	M	J	V	S	D
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

MARTIE — 1976

• 1 St. Moritz, C.E. de bob 4 persoane;
• 2 Toledo, U.R.S.S. locul I în Cupa mondială la lupte libere; • 2—6 Göteborg, C.M.

de patinaj artistic; • 4—7 M. Ciuc, Campionatele naționale de patinaj artistic; • 4—7 Poiana Brașov, Campionatele țării la schi alpin; • 5—7 Galați, „Cupa Dunării” la haltere; • 6 Țara Galilor câștigă turneul celor 5 națiuni la rugby; • 6—7 Leningrad, U.R.S.S.-S.U.A. 171—117 la atletism indoor; • 6—7 Berlinul occidental, C.M. de patinaj viteză (sprint); • 6—14 București, România locul I în C.E. de hochei juniori, grupa B; • 7 Paris, A.S. Melun câștigă C.C.E. la floretă (m); • 11—16 Baia Mare,

„Trofeul Carpați” la handbal (m); • 12 Torino, Dinamo Kazan cucerește C.C.E. la floretă (f); • 12—14 Brașov, Campionatele naționale de lupte libere; • 12—14 Mavrovo, J.B. la schi; • 13—14 Tallin, U.R.S.S.-R.D.G. 162—182 la înot; • 17 Torino, Cinzano Milano (88—83 cu ASPO Tours) câștigă Cupa cupelor la baschet; • 18—28 România pe primul loc în grupa B a C.M. de hochei; • 21 Sumen, Patru titluri balcanice pentru crosiștii români; • 21—23 Baia Mare, Campionatele naționale de înot în bazin acoperit; • 25 Rosi Mittermaier (R.F.G.) și Ingemar Stenmark (Suedia) cuceresc Cupa mondială la schi; • 25 Iugoplastika Split (97—84 și 82—82 cu Chinamartini Torino) câștigă „Cupa

Koraci” la baschet; • 25 Sparta Praga (58—55 și 77—57 cu U.C. Clermont-Ferrand) cucerește C.C.E. la baschet (f); • 26 Praga, Au început C.E. de tenis de masă; • 26 Slavia Praga (68—51 și 63—78 cu Industromontaz Zagreb) câștigă „Cupa Lilliana Ronchetti” la baschet (f); • 26 Aniversarea a 50 de ani de la înființarea F.R. Box; • 29 Formațiile Dinamo București campioane naționale la volei; • 29 New York, Nadia Comăneci pe primul loc în „Cupa Americii” la gimnastică.

APRILIE 1977

L	M	M	J	V	S	D
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

APRILIE — 1976

• 1 Mobilgirgi Varese-Real Madrid 81-74 în finala C.C.E. la baschet; • 2 Long Beach, Zoltan Verraszto 4:26,0 la

400 m mixt-record mondial; • 3-11 Berlin, C.E. de haltere; • 3 Belgrad, Radnicki Belgrad-Mora Swift Roermond 22-12 în finala C.C.E. la handbal (f); • 5 Franța campioană continentală la rugby (România pe locul III); • 5 T.S.K.A. Sofia câștigătoare a Cupei cupelor la volei (m); • 7 Roosendaal, Olanda-România 0-3 în preliminariile olimpice la fotbal; • 8-25 Katowice, Cehoslovacia campioană a lumii la hochei; • 9 Katowice, Polonia-U.R.S.S. 6-4 la hochei; • 11 Bratislava, Slavia Bratislava cucerește Cupa cupelor la volei (f); • 10-11 Sofia, J.B. de judo; • 10 Londra, Teodora Ungureanu și P. Korman (SUA) pe locul I în turneul campionilor la gimnastică; • 11 Granollers Barcelona-G.W. Dankersen 26-24 în finala Cupei cupelor la handbal (m); • 11 Eupen, Ruda Hvezda Praga pe locul I în C.C.E. la volei

(m); • 14 București, România-Olanda 5-1 în preliminariile olimpice la fotbal; • 16-18 Poznan, C.M. de scrimă pentru tineret; • 16 Iugoslavia pe primul loc în Cupa ligii europene la tenis de masă; • 18 Alby, Franța-România 20-12 în finala campionatului european de rugby pentru juniori; • 18-20 Leningrad, C.E. de lupte libere. Ladislau Șimon-medalie de aur, Petre Coman și Marin Pircălabu-argint, Stelică Morcov-bronz; • 18-25 Sofia, J.B. de tir; • 19-24 București, „Centura de aur” la box; • 21-24 Leningrad, C.E. de lupte greco-romane. Constantin Alexandru, Mihai Boțilă, Ion Păun și Ștefan Rusu

medalii de argint; • 23 Budapesta, Vasas Budapesta a câștigat C.C.E. la sabie; • 25 Heidenheim, S.C. Budapesta învingătoare în C.C.E. la spadă.

L	M	M	J	V	S	D
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

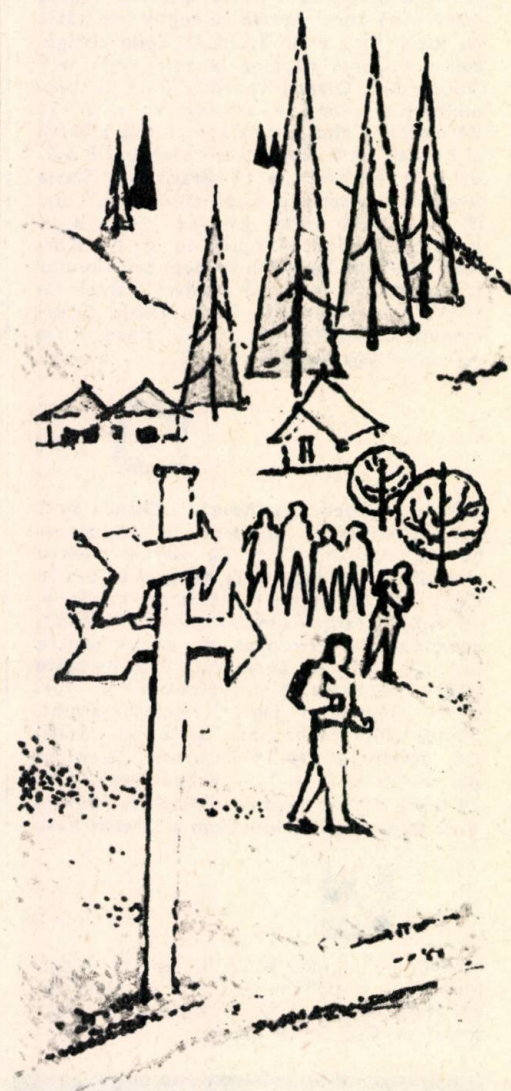
• 1 San Jose, Mac Wilkins 70,86 m la disc-records mondial; • 1—3 Bursa, J.B. de baschet juniori; • 2 Belgrad, S-a încheiat Balcaniada caliciștilor; • 2 Viena, Austria-România 1—4 în „Cupa Davis”; • 4—9 Cluj-Napoca, „Cupa României” la polo;

• 5 Bruxelles, Anderlecht-West Ham United 4—2 în finala Cupei cupelor; • 6—9 Kiev, C.E. de judo; • 8—24, A 29-a ediție a „Cursei Păcii”; • 9 Steaua campioană la hochei; • 9 Dresda, Rosemarie Ackermann 1,96 m—înălțime și Angela Voigt 6,92 m—lungime, noi recorduri mondiale; • 10 Dallas, B. Borg învinge pe G.Villas (3—0) în finala turneului W.C.T.; • 12 Tirnovo, Bulgaria-România 1—0 în prima manșă a finalei turneului balcanic de fotbal; • 12 Dinamo București pentru a 14-a oară campioană a țării la baschet; • 15—22 Viena, C.M. de popice. Iosif Tismănar și Ilie Bălaș campioni ai lumii în proba de perechi; • 12 Glasgow, Bayern München-St. Etienne 1—0 în finala C.C.E.; • 14—15 „Regata Snagov” la caiac-canoe; • 14—16 Galați, Campionatele țării la lupte greco-romane; • 15—16 București, Campionatele Internaționale de atletism ale României; • 19 Dresda, Siegrun Thon 6,99 m la lungime-record mondial; • 19 Bruges, F.C. Liverpool 3—2 și 1—1 cu Bruges, cucerește Cupa U.E.F.A.; • 20—29 Al 15-lea campionat european de baschet feminin; • 20—22 Eastbourne, Anglia-România 5—0 în „Cupa Davis”; • 21—23 Galați, Campionatele republicane

de haltere; • 23 Honolulu, Ilie Năstase-Arthur Ashe 3—2 în finala „Trofeului Avis”; • 26 München, Cassius Clay învinge prin K.O. 5 pe Richard Dunn; • 27—30 Brno, C.E. de talere. Adalbert Oster medalie de bronz la skeet; • 29 Wichita (Kansas), Earl Bell 5,67 m la prăjină-record mondial; • 29 Karl Marxstadt, Marianne Adam 21,67 m la greutate-record mondial; • 30 Steaua campioană la fotbal.

IUNIE 1977

L	M	M	J	V	S	D
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

IUNIE — 1976

• 1—5 Berlin, Kornelia Ender, Birgit Treiber, Barbara Krause, Carola Nitsche, Rosemarie Gabriel și Roger Pyttel au stabilit 8 noi recorduri mondiale la înot; • 3—6 Zagreb, J.B. de box; • 5 Milano, Italia-România 4—2 la fotbal; • 5 Niș, Handbaliștii români au câștigat „Trofeul

Iugoslavia”; • 5 Philadelphia, Dwight Stones 2,31 m la înălțime — record mondial; • 6—9 București, „Internaționalele” României de tir; • 7—12 Gdansk, C.M. de haltere juniori; • 8—13 București, România campioană balcanică la polo; • 12 Paris, Sue Barker și Adriano Panata laureați la Roland Garros; • 12 Kiev, Valentina Gherasimova 1:56,0 pe 800 m — record

mondial; • 12 Fuerth, Inge Helten 11,04 pe 100 m — record mondial; • 12 Felice Gimondi pe primul loc în „Turul Italiei”; • 13 Nadia Comăneci și Dan Grecu campioni ai țării la gimnastică; • 15 Voința Tg. Mureș(f) și Constructorul Galați(m) campioane ale României la popice; • 18—20 Sofia, J.B. de ciclism; • 18—20 Celje, Balcaniada atleților; • 19 Long Beach, Brian Goodell 3:53,08 la 400 m liber și John Naber 2:00,64 la 200 m spate-recorduri ale lumii; • 20 Farul Constanța campioană națională la rugby; • 20 Cehoslovacia-R.F.G. 7—5 în finala C.E. de fotbal; • 21 Long Beach, Shirley Babashof 8:39,63 la 800 m liber-record mondial; • 22 URSS campioană europeană la fotbal (tineret); • 22—27 Poznań, C.E. de lupte juniori; • 23—27 Pristina, J.B. de volei; • 25 Kaiafas (Omonia Nicosia) cu 39 goluri a cucerit „Gheata de aur” a fotbalistilor; • 27 Podolsk, Tatiana Kazankina 3:56,0 pe 1500 m — record mondial; • 30 București, Au început campionatele naționale ale înotătorilor; • 30 Steaua a cucerit și „Cupa României” la fotbal.

oană națională la rugby; • 20 Cehoslovacia-R.F.G. 7—5 în finala C.E. de fotbal; • 21 Long Beach, Shirley Babashof 8:39,63 la 800 m liber-record mondial; • 22 URSS campioană europeană la fotbal (tineret); • 22—27 Poznań, C.E. de lupte juniori; • 23—27 Pristina, J.B. de volei; • 25 Kaiafas (Omonia Nicosia) cu 39 goluri a cucerit „Gheata de aur” a fotbalistilor; • 27 Podolsk, Tatiana Kazankina 3:56,0 pe 1500 m — record mondial; • 30 București, Au început campionatele naționale ale înotătorilor; • 30 Steaua a cucerit și „Cupa României” la fotbal.

IULIE 1977

L	M	M	J	V	S	D
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

IULIE — 1976

● 3 Londra, Chris Evert și Bjorn Borg (3—0 cu I. Năstase) învingători la Wimbledon; ● 4 Sofia, Ivanka Hristova 21,89 m la greutate — record mondial; ● 5—11 Belgrad, J.B. de tenis; ● 5 Atena, S-au încheiat întrecerile balcanice de talere;

● 5—11 Rocourt, C.M. de ciclism juniori; ● 6 București, Olimpicii români au plecat la Montreal; ● 6 Zürich, Tragerea la sorți în competițiile europene de fotbal; ● 11 Berlin, Ruth Fuchs 69,12 m la sulică — record mondial; ● 11—18 Mödling, C.E. de tenis de masă juniori; ● 11 Salonic, S-au încheiat campionatele balcanice de înot, sărituri și polo ale juniorilor; ● 17 Montreal, Deschiderea festivă a J.O. de vară; ● 18 Montreal, Nadia Comăneci primul 10 la paralele, România-U.R.S.S. 5—5 la polo; ● 18 Belgianul Van Impe învingător în „Turul Franței”; ● 19 Montreal, Gimnastele românce medaliat cu argint; ● Montreal, 20 Nadia Comăneci campioană olimpică absolută; ● 22 Montreal, Încă două titluri olimpice și o medalie de bronz pentru Nadia Comăneci (și 7 note de 10), argint și bronz pentru Teodora Ungureanu, bronz pentru Dan Grecu; ● 24 Montreal, Gheorghe Berceanu, Nicu Gingă, Ștefan Rusu — medalii de argint, Roman Codreanu — bronz la lupte greco-romane, echipajul feminin de 4+1 visle medaliat cu bronz; ● 26 D. Spîrlea și echipa Olimpia campioni ai țării la pentatlon modern; ● 26 Montreal, Gheorghe Megelea medalie de bronz la sulică; ● 28 Montreal, Handbaliștii — medalii de argint, sabrierii — medalii de bronz, iar echipa de

polo pe locul IV; ● 29 Montreal, Vasile Dîba campion olimpic la caiac 500 m, Larion Serghei și Policarp Malihin — bronz la caiac 500 m; ● 30 Montreal, Simion Cuțov și Mircea Simon — medalii de argint, alte trei medalii de bronz pentru boxerii români; ● 31 Montreal, Gheorghe Danilov și Gheorghe Simionov — medalii de argint la canoe 1000 m, Vasile Dîba — bronz la caiac 1000 m, Stelică Morcov și Ladislau Șimon — bronz la lupte libere.

AUGUST 1977

L	M	M	J	V	S	D
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

AUGUST — 1976

• 1 Montreal, Ceremonia de închidere a J.O. de vară. Sportivii români au cucerit 27 de medalii (locul V pe națiuni) și au totalizat 177,5 puncte (locul VI pe națiuni); • 4 București, Întoarcerea în Capitală a olimpicilor români; • 4-8 Sofia, J.B. de volei juniori; • 4-15 Santiago de Compostela, C.E. de baschet juniori; •

4 Philadelphia, Dwight Stones 2,32 m la înălțime — record mondial; • 4-15 Malta, C.E. de polo juniori; • 5-8 Oslo, „Europenele” juniorilor la înot și sărituri; • 7-8 Washington, S.U.A.-U.R.S.S. 115-107 (m) și 42-104 (f) la atletism; • 13

Philadelphia, Jonty Skinner 49,44 la 100 m liber — record mondial; • 13-15 Villach, C.M. de canotaj juniori; • 14-22 Szczecin, C.E. de baschet cadete; • 14-15 București, Campionatele republicane de atletism; • 14-15 București, „Cupa Europei” (grupa B) la înot (m); • 14-15

Gh. Gheorghiu-Dej, Campionatele țării la canotaj; • 14-15 Leeds și Pescara, Echipele Uniunii Sovietice învingătoare în „Cupa Europei” la înot; • 16 Paris, Nadia Comăneci și Alberto Juantorena laureați ai Academiei sporturilor; • 19 București, Tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii a înmănat înalte distincții sporti-

vilor olimpici; • 19-22 București, Balcaniada înotătorilor și săritorilor; • 20-22 Kavala, Întrecerile balcanice ale atletilor juniori; • 22 A început al 59-lea campionat de fotbal al României; • 24-29 Sumen, J.B. de călărie; • 25-29 Brăila, J.B. de box (tineret); • 27-29 București, Campionatele țării de tir.

SEPTEMBRIE 1977

L	M	M	J	V	S	D
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

SEPTEMBRIE — 1976

• 1 Anderlecht Bruxelles, 1-2 și 4-1 cu Bayern München, a câștigat Super cupa

Europei la fotbal; • 4-12 Monteroni, C.M. de ciclism; • 6-8 Oradea, Campionatele republicane de sărituri în apă; • 7-10 Snagov, Campionatele naționale de calac-canoe; • 12 New York, Chris Evert și Jimmy Connors laureați la Forest Hills; • 12 Suedezul Sven Ake Nilsson termină primul „Turul Franței” pentru amatori; • 12-21 Craiova, Campionatele țării la călărie; • 13-19 București, Virginia Ruzici și Dumitru Hărădău campioni la tenis; • 15 F.C. Bruges-Steaua 2-1 (CCE), CSU Galați-Boavista Porto 2-3 (Cupa cupelor), Sportul studențesc-Olimpiakos Pireu 3-0, Dinamo București-A.C. Milan 0-0 și A.S.A. Tg. Mureș-Dinamo Zagreb 0-1 (Cupa UEFA); • 16 Montreal, Canada-Cehoslovacia 6-0 și 5-4 în „Cupa Canadei” la hochei; • 18-19 Skopje, Ana Ciobanu campioană europeană la pistol

standard; • 22 București, România-Cehoslovacia 1-1 la fotbal; • 22-26 Zielona Gora, C.M. de pentatlon modern juniori; • 25 Belgrad, J.B. la canotaj; • 25-26 București, Campionatele Internaționale ale României la judo; • 26 Opava, Helena Fibingerova 21,99 m la greutate — record mondial; • 26 Roma, Italia-Australia 3-2 în semifinala „Cupei Davis”; • 28 New York, Cassius Clay învinge la puncte pe Ken Norton și își păstrează titlul suprem; • 29 Izmir, Au început C.E. de tineret la box; • 29 Steaua-F.C. Bruges 1-1 (C.C.E.), Dinamo Zagreb-A.S.A. Tg. Mureș 3-0 (Cupa U.E.F.A.), Boavista Porto-C.S.U. Galați 2-0 (Cupa cupelor). Echipele noastre eliminate din competiții. Olimpiakos Pireu-Sportul Studențesc 2-1, dar formația bucureșteană va continua cursa în Cupa U.E.F.A.; • 30 Milano, A.C. Milan-Dinamo București 2-1 (Cupa U.E.F.A.) — formația bucureșteană eliminată din competiție.

Moment din memorabilul meci România — Franța (15 — 12), din cadrul Campionatului european de rugby: MARIN IONESCU sau... supremația țugui

Foto: Andrei PANDELE

Rîndul de sus, de la stînga la dreapta: Pain, Sbârcea, Florescu, Tănase, Brînzei, Cojereanu, Cîosescu, Dinulescu, antrenorul Mladin; jos: Lazăr, Mazăre, Boroș. (Echipa studenților timișoreni în 1956).

OAMENI ÎNTRE OAMENI

Seară. „Dacia 1300“ șerpuia pe șoseaua udată de o ploaie placidă. Conducătorul mașinii cunoștea bine drumul între Arad și Timișoara. „Așadar, mergeți la Timișoara pentru a vă întâlni cu cei care au prins „echipa de aur“ a lui Poli...” rupse, în sfîrșit, tăcerea omul de la volan. Și continuă: „Cei care au avut norocul! Pentru că noi, ceilalți, mai tineri cu cîțiva ani și veniți la Poli mai tîrziu, ne-am străduit să păstrăm cadența studenției, dar ecoul pașilor noștri n-a mai fost același...” Și lăsînd să transpară doar prin această destăinuire regretul său de a fi aparținut altei generații de jucători, omul puternic de la volan se închise din nou în el. Ciudat pentru cine îl știe pe inginerul Cicerone Manolache, cîndva bătaiosul vîrf de atac al studenților

timișoreni, tînărul antrenor de azi al echipei U.T.A.

O după-amiază de sfîrșit de octombrie, puțin după ora prînzului, într-o duminică, cînd tihna căminului și nevoia de odihnă te îmbie mai mult ca oricînd în mijlocul familiei. Dacă nu ești... de-al fotbalului! Așa că masa din restaurantul timișorean „Palace” se completa încet-încet, fiecare nou sosit, după salaturile de rigoare, intrînd în discuție cu aceeași întrebare: „Vă mai aduceți aminte de...?” Și reporterul avea mereu noi prilejuri de satisfacție pentru că acolo, în același loc unde se întîlneau după meciuri foștii jucători ai lui Poli, împreună cu antrenorul și conducătorii clubului, pentru a se recrea, pentru a rememora cele 90 de

minute de joc, rememorau acum cele „n×90” de minute de viață și sport, petrecute împreună în anii cei mai frumoși ai tinereții lor de studenți și sportivi, ani care le-au marcat existența cu semnul cel mai prețios: al adevăratelor carate umane.

Și chiar dacă printre noi s-a aflat arbitrul internațional Constantin Dinulescu, el a trecut cumințe în „cabina jucătorilor”, bătut pîrintește pe umăr de „drukerul-șef” al anilor '50, Costică Vinătoru. Pe foaia de arbitraj a întîlnirii cu amintirile, conducătorul echipei, conf. dr. inginer Ion Bejan, de la Facultatea de mecanică din Timișoara (fost președinte al secției de fotbal în anii „echipei de aur” a lui Poli, 1955—1959), a trecut următorul lot: Petre Curcan (inginer mecanic, director adjunct la Baza județeană de aprovizionare tehnico-materială Timiș, căsătorit, doi copii), Veselin Pain (ing. agronom, președintele C.A.P. Dudeștii Noi, jud. Timiș, căsătorit) — Ion Sbârcea (inginer, profesor la Liceul industrial „Electromotor” Timișoara, căsătorit, un copil), Octavian Brînzei (profesor de matematică la Liceul de marină Constanța, căsătorit, un copil), Lucrețiu Florescu (ing. chimist la Ministerul Agriculturii, căsătorit, un copil) — Petre Cojereanu (conf. dr. ing. la Institutul Politehnic din Timișoara, căsătorit, doi copii), Cornel Tănase (ing. electromecanic la „Elec-

Cînd „Cupa României” a poposit pe malurile Begîi (1958). În prim plan, de la stînga la dreapta: Sîbîrcea, Cîosescu, Gîrleanu, Cojereanu (cu prețiosul trofeu în mînă), Tînase și Boros. În plan secund, Lereter și Florescu.

tromontaj” București, căsătorit, doi copii), **Radoico Nicolin** (ing. chimist, șeful cocseriei C.S. Reșița, căsătorit, doi copii) — **Ilie Gîrleanu** (ing. chimist, șef secție la „Ilchim” Timișoara, căsătorit, un copil), **Iosif Lereter** (maestru emerit al sportului, ing. mecanic, necăsătorit, antrenor la echipa Uzinele mecanice Timișoara), **Raul Mazăre** (ing. mecanic, decedat într-un accident), **Ion Cîosescu** (medic specialist ginecolog la Spitalul matern Arad, căsătorit, doi copii), **Costică Filip** (ing. chimist, șeful serviciului producție la Letea Bacău), **Constantin Dinulescu** (ing. chimist la Banca Națională a României, căsătorit, un copil, arbitru internațional), **Ion Cădariu** (ing. constructor la Ministerul Construcțiilor Industriale, căsătorit), **Iuliu Boros** (ing. mecanic la regionala C.F.R. Timișoara, căsătorit, un băiat, arbitru divizionar).

Și meciul amintirilor a început. N-a durat nouăzeci de minute, ci mult mai mult, chiar dacă, de pildă, președintele de C.A.P., **Pain**, a venit direct de la „Ziua Recoltei”, sau inginerul **Gîrleanu** a trebuit să dea o raită cu mașina prin oraș pentru a controla cum merge treaba la două puncte pendinte de serviciu său, chiar dacă reputatul dascăl conf. dr. ing. **Bejan** n-a putut să bea nici un strop de vin alături de foștii săi studenți, sau inginerul **Dinulescu** sosise la întîlnirile chiar de la

un meci arbitrat în Timișoara în acea dimineață. Pentru că erau amintirile unei generații, ale unei trainice prietenii, ale unor ani care i-au format, prin muncă și sport, ca meseriași, ca intelectuali, ca oameni cu răspundere în societate. Pentru că amintirile lor frumoase constituie acel vin de viață lungă, degustat mereu cu aceeași plăcere, păstrînd intactă acea aromă de neconfundat a romantismului tinereții.

Liantul? „Toții au trăit viața studențească” — ne spune fostul lor profesor și conducător. „Fără pretenții, la cămin, la cantină, alături de colegii de an, de facultate. Ei au fost STUDENȚI-fotbaliști și nicidecum fotbaliști-studenți. Iată de ce, indiferent de diferența de vîrstă, de distanța dintre catedră și învățacel, ne făcea plăcere să fim împreună și dîncolo de amfiteatre, laboratoare și stadion. Iar satisfacția dascălului mergea mîna în mîna cu cea a sufletistului de fotbal. Cînd Poli Timișoara a cucerit „Cupa României” în 1958 — după ce la finele ediției din același an a Diviziei A ratase la golaveraj titlul de campioană națională —, iar Cîosescu devenea pentru a doua oară golgeterul campionatului, marea majoritate a jucătorilor erau de doi ani diplomați universitari”.

„Da, într-adevăr, noi toți am continuat fotbalul ca ...

post universitari — reia Cîosescu —, adică n-am privit sportul ca o simplă etapă în viață. Ambiția noastră personală de a dobîndi o meserie de înaltă calificare și un nume în fotbal nu se putea realiza fără muncă multă și efort nedrămuț. N-am avut condițiile de acum. În afara terenului de joc eram, pur și simplu studenți. A doua zi după un meci cu echipa Szeged, în cadrul lotului reprezentativ (am învins cu 3—0 și am marcat și eu) am avut examen la neurologie. Pe bilet, una din întrebări se referea la un curs la care absentasem. Rezultatul? Profesorul mi-a spus, plin de amabilitate: „Felicitări pentru meciul de ieri... Cît despre examen, vii dîmneata în sesiunea următoare ...”

„Iar eu, nefiind foarte bine pregătit la cursul de tehnologie chimică generală, ținut de profesorul Vasile Cocheci, decanul facultății de chimie industrială și chiar președinte al clubului nostru, n-am îndrăznit să mă prezint, pierzînd astfel bursa” — completează Dinulescu.

„Să nu credeți cumva că băieții au fost studenți slabi, intervine grijuliu conf. univ. Bejan. Aveau, însă, conștiința datoriei față de ei și față de echipă”.

„Apropos de această dragoste pentru echipă — își amintește Costică Vinătoru — Florescu a jucat, prin '56,

cu mina în ghips, sau într-un meci internațional intercluburi lovit la cap și bandajat, la sfârșitul căruia a întrebat: „Care a fost rezultatul? Îți amintești, nenea?”

Și „nenea”, adică Sbârcea, cel a cărui autoritate morală n-a fost nicicând contestată de mai tinerii săi coechipieri, preia ideea: „Dragostea pentru culorile clubului, pentru echipa noastră, derivă în primul rînd din faptul că toți am fost băieți fără posibilități materiale, care am găsit în facultate și în club adevărați părinți, indiferent de locul de baștină, de naționalitate. Eram cu toții fericiți că puteam învăța și face sport, sprijiniți de partid, de stat. Fiecare din noi era răspunzător pentru ce făcea în teren și în afara lui. Într-o vreme, timp de peste două săptămîni n-am avut antrenor. Atunci am făcut singuri cele mai severe antrenamente de care îmi amintesc din lunga mea carieră de fotbalist divizionar”.

„Pe mine, care am ajuns direct din Becicherecul Mic în Divizia A — ne spune Pain — m-a impresionat de la început la această echipă faptul că exista o disciplină a colectivului care te obliga să te încadrezi. Nimeni nu-și înjura sau admonesta coechipierii. Noi, portarii, știm să apreciem așa ceva...”

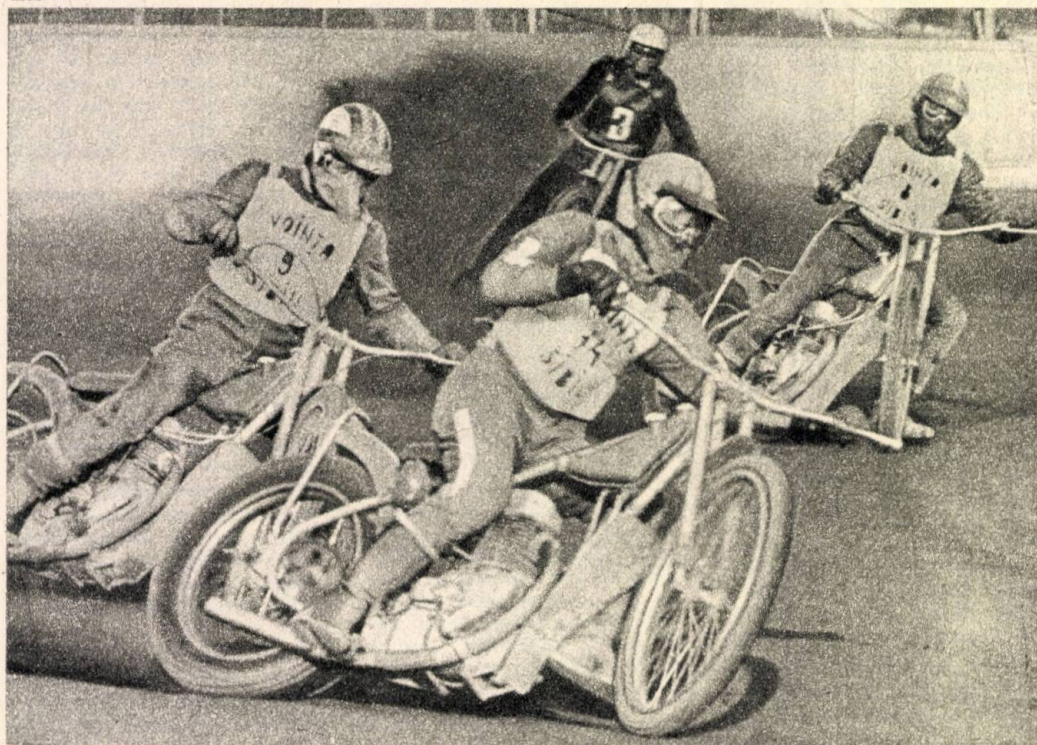
„... Mai ales cînd încasezi cinci goluri, ca într-un meci la Bacău...”, adăugă rizînd Dinulescu.

„...Sau cînd ai ceasul de golțer în buzunar înaintea ultimei etape, în 1955, ca în final să-l vezi la ... mina lui Cîșescu care, deși n-a jucat pînă în ultima etapă a turului, fiind accidentat, a recuperat în meciul ultimei etape, cu Dinamo Brașov, un handicap de 6 goluri!”, reia din... vreau, Pain.

„Ozon, și el candidat pe atunci la titlul de golțer, interesîndu-se la Pronosport și aflînd că Dinulescu n-a marcat, s-a și văzut cîșcător! Răsărise, însă, Cîșă” — spune Florescu. „De fapt

echipa noastră a rezistat prin forța colectivă și nu prin individualități. „Echipa de aur” a lui Poli s-a bazat pe două extreme foarte rapide (Gârleanu și Boros), pe un fin tactician (Mazăre), un mijlocăș cu pasă lungă și precisă (Cojoreanu) și allul, ineputabil (Tănase), pe asemenea șuturi redutabili cum au fost Cîșescu, Cădăriu, Lereter, Filip, pe un dribler de meserie (Dinulescu) și, dacă-mi permiteți, pe trei fundași tenace, buni acroșeri în aer și în luptă directă: Sbârcea, Brinzei și Florescu. Acum, peste ani, un singur regret: că din echipa-etalon nu avem nici un maestru al sportului (Lereter a obținut titlul mult mai tîrziu, la U.T.A.) deși toți am evoluat sub culorile tricolore. În schimb, sub culorile lui Poli Timișoara au evoluat în acei ani ai tinereții noastre 13 ingineri, un doctor și un profesor. Care azi, după două decenii, sînt toți, oameni între oameni”.

Paul SLĂVESCU

Diri-track la «Metalul»

Foto: Dragoș NEAGU

RECUNOAȘTEȚI... ANTRENORUL?

Desigur, fotografia pe care vă invităm să o priviți nu este de cea mai bună calitate, dar trebuie să țineți cont că e vorba de o fotografie făcută de un amator, pentru un album cu amintiri, neavînd deci cine știe ce pretenții. Dealtfel, această fotografie nu ar fi avut nici o șansă să fie publicată dacă...

El bine, acest „dacă” este legat de antrenorul formației, o formație de handbal junioare, care s-a remarcat în urmă cu cîțiva ani în campionatul republican, urcînd pe podiumul de premiere.

Fotografia immortalizează momentul de neuitat pentru jucătoare și antrenor, cînd echipa Școlii sportive din Municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej primea medaliile și cupa oferite laureaților campionatului de junioare. Ajuși în acest punct, vă vom dezvălui, dacă nu cumva ați și ghicit, că antrenorul formației premiate nu este altul decît profesorul *Bela Karoly*, cel mai tînăr antrenor emerit al sportului românesc, de numele și activitatea căruia se leagă formidabilele rezultate ale Nadiei Comănești, Teodorei Ungureanu și gimnasticii românești.

Dacă nu ați știut pînă acum, această imagine de album vă dezvăluie că antrenorul care a contribuit la revoluționarea concepției gimnasticii feminine mondiale a obținut rezultate

foarte bune și ca antrenor de handbal, aceasta fiind — de fapt — specializarea cu care profesorul *Bela Karoly* a absolvit Institutul de educație fizică și sport. Demn de subliniat este faptul că două dintre jucătoarele aflate în poza aceasta sînt la ora actuală handbaliste de prim rang. Prima dintre ele, aflată în picioare, lîngă antrenorul *Bela Karoly*, se numește *Rîța Florea*. Ea a fost căpitanul echipei reprezentative de junioare, a evoluat apoi cu mult succes în lotul de tineret, pentru ca — înaintea J.O. de la Montreal — să fie promovată și în lotul olimpic lărgit al României. După ce a activat cîțiva ani în rîndurile divizionarei *A Textila Buhuși*, *Rîța Florea* este acum componentă a formației *Știința Bacău*.

O carieră sportivă aproape identică a avut și cea de-a doua handbalistă descoperită și lansată în circuitul performanței de antrenorul *Bela Karoly*. *Monica Mihăilă* (a treia din dreapta profesorului) evoluează în prezent la *Textila Buhuși*, formație apreciată a handbalului nostru feminin.

Întorcîndu-ne la antrenorul *Bela Karoly*, vom sublinia că el mai posedă încă două specializări și, implicit, carnete de antrenor. Unul pentru *atletism* și altul pentru *box*! Statura impozantă a lui *Bela Karoly* trădează, dealtfel, pe fostul aruncător de ciocan și pe boxerul de categorie grea cu mare perspectivă. Dar, după cum se știe, *Bela Karoly* a ales în cele din urmă gimnastica, dovedindu-se, să recunoaștem, extrem de inspirat!

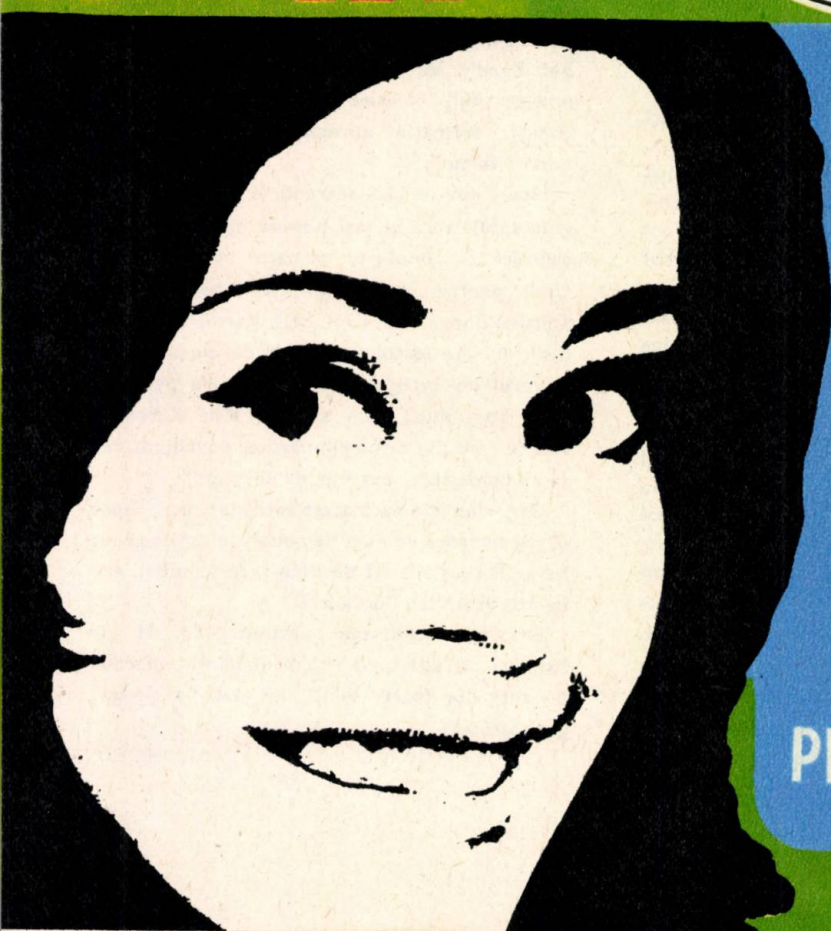
Dar, cine știe dacă acest antrenor, preocupat în permanență de nou, de neobișnuit și de greu, nu ar fi reușit la fel de bine și în handbal, sau în atletism, sau în box?!

Oricum, rezultatele obținute de el la handbal dovedesc clar că handbalul a pierdut un antrenor foarte bun... Pe care l-a cîștigat gimnastica!

AI. HORIA

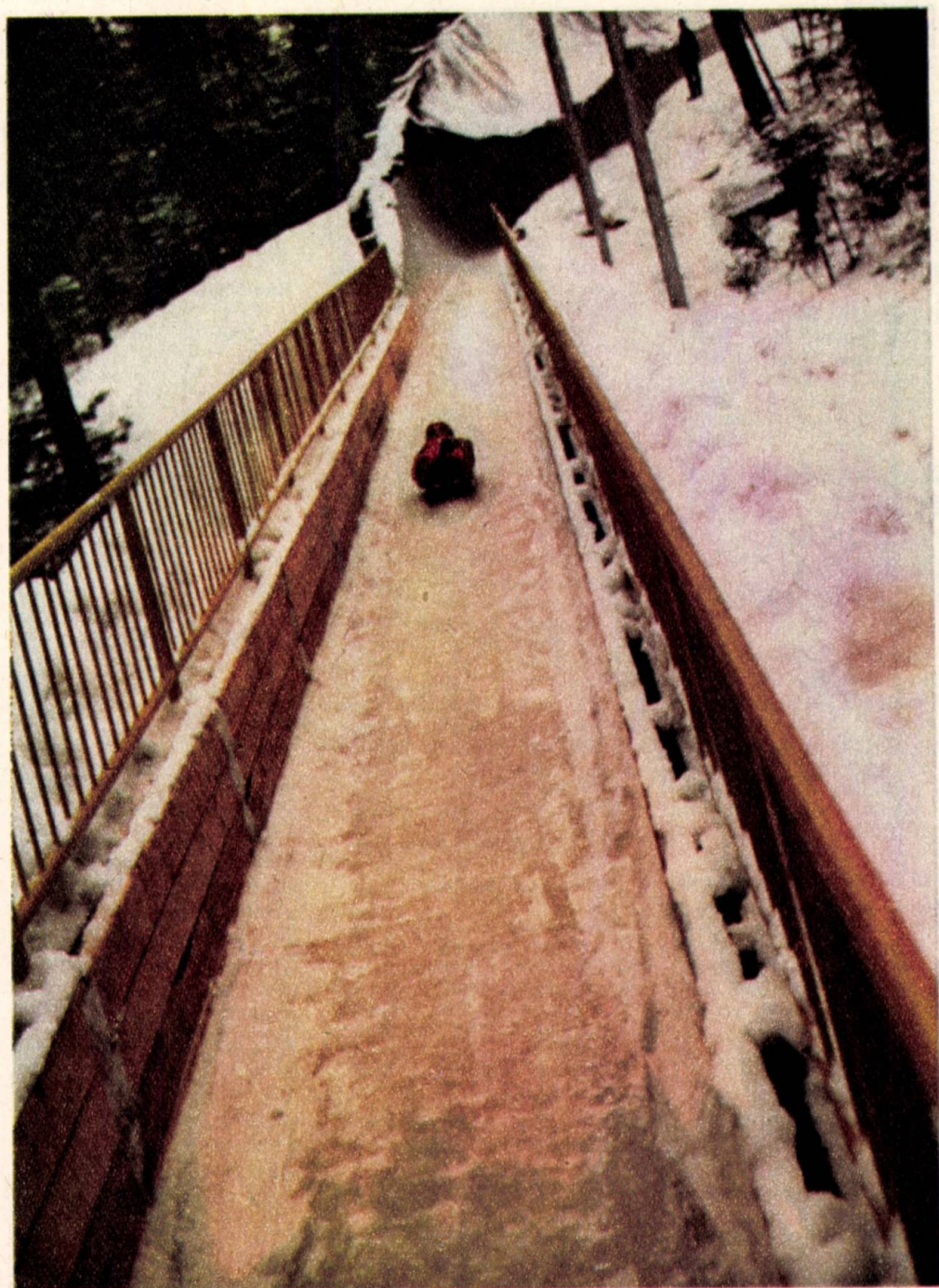
TOATĂ
LUMEA
PE
STADION
ȘI
LA

**PRONO
SPORT**

SISTEMUL
MEU
PREFERAT:

PRONOEXPRES

Aspect de pe noua pîrtie de bob de la Sinaia

Foto: P. FOCȘENEANU

AMINTIRILE ȘI SPERANȚELE

BUCUREȘTI, 24 martie 1976

România—Franța 1—0 (1—0)

A marcat: Bălăni (min. 10)

ROMÂNIA: Răducanu — Cheran, Sameș, Dinu, Hajnal — Dumitru, Bălăni, Iordănescu — Lucescu, D. Georgescu (min. 67 Crișan), Kun II (min. 46 Romilă II)

PALMARESUL ECHIPEI NAȚIONALE DE FOTBAL PE ANUL 1976

ROOSENDAL, 6 aprilie

România—Olanda 3—0 (0—0)

A marcat: Iordănescu (min. 54, din 11 m, 57 și 62)

ROMÂNIA: Răducanu — Cheran, Dinu, G. Sandu, Anghelini — Muțescu, Iordănescu, Bălăni — Crișan, M. Răducanu, Hajnal (min. 61 D. Georgescu)

BUCUREȘTI, 14 aprilie 1976

România—Olanda 5—1 (3—1)

Au marcat: Peters (min. 11), Muțescu (min. 20), Hajnal (min. 25), Iordănescu (min. 45, din 11 m), Zamfir (min. 64), Dinu (min. 84).

ROMÂNIA: Răducanu — Cheran, G. Sandu, Dinu, Hajnal — Dumitru, Iordănescu — Crișan, Muțescu (min. 57 D. Georgescu), M. Răducanu, Zamfir.

TÎRNOVO, 12 mai 1976

Bulgaria—România 1—0 (0—0)

A marcat: Mincev (min. 5)

ROMÂNIA: Iordache — Cheran, G. Sandu, Dobru, Hajnal — Dumitru, Bălăni, Simionăș — Anghel (min. 60 Radu II), Muțescu, Năstase

MILANO, 5 iunie 1976

Italia—România 4—2 (0—0)

Au marcat: Grazziani (min. 48), Antognoni (min. 60), Lucescu (min. 65), Bettiga (min. 70 și 75), D. Georgescu (min. 77)

ROMÂNIA: Iordache — Cheran, G. Sandu, Dobru, Hajnal (min. 19 Tănăsescu) — Muțescu, Bălăni, Iordănescu — Fazekas (min. 50 Zamfir), M. Sandu (min. 65 D. Georgescu), Lucescu.

TEHERAN, 1 iulie 1976

România—Iran 2—2 (1—1)

Au marcat: Bălăni (min. 3), Ilkhany (min. 40), Nourny (min. 65) și G. Sandu (min. 82)

ROMÂNIA: Răducanu — Tănăsescu, G. Sandu, Sătmăreanu II, Koller — Dinu (min. 80 Simionăș), Bălăni, Muțescu — Lucescu (min. 75 Anghel), D. Georgescu (min. 60 M. Sandu), Manea.

BUCUREȘTI, 22 septembrie 1976

România—Cehoslovacia 1—1 (1—1)

Au marcat: Panenka (min. 23) și D. Georgescu (min. 30)

ROMÂNIA: Răducanu — Cheran, G. Sandu, Sătmăreanu II, Manea — Dumitru (O. Ionescu min. 66), Dinu, Iordănescu — Atodiresei (min. 66 Florea), D. Georgescu, Balaci.

PRAGA, 6 octombrie 1976

Cehoslovacia—România 3—2 (1—1)

Au marcat: Balaci (min. 7), Panenka (min. 38), D. Georgescu (min. 53), Dobias (min. 66), Ondrus (min. 69)

ROMÂNIA: Răducanu — Cheran, Sameș, Sătmăreanu II, Manea — Dinu, Balaci, Bălăni — Troi, D. Georgescu, Iordănescu.

BUCUREȘTI, 28 noiembrie 1976

România—Bulgaria 3—2 (0—1)

Au marcat: Gabarski (min. 13), Troi (min. 47), Bălăni (min. 54), Jeleskov (min. 69), Muțescu (min. 78)

ROMÂNIA: Răducanu — Cheran, Sameș, Sătmăreanu II, Manea — Balaci (min. 46 Muțescu), Bălăni, Iordănescu — Troi, Radu II, Lucescu (min. 67 Kun II)

*

Avem, deci, în față cele nouă jocuri ale echipei naționale de fotbal în anul 1976. Palmaresul ne oferă următoarea linie de clasament:

9 4 2 3 19:14

Un palmares obișnuit, valabil pentru oricare an din ultimii cinci sau chiar din ultimii 20. Afirmația este valabilă chiar dacă scoatem din linia de clasament cele două meciuri cu reprezentativa de amatori a Olandei, a cărei valoare nu poate fi integrată în circuitul european. În această situație, linia de clasament ar fi următoarea:

7 2 2 3 11:13

Ce ne demonstrează aceste cifre laconice? Că potențialul fotbalului nostru a rămas pe loc. Ca și altă dată, victoriile asupra Franței

„TRICOLORILOR“

și Bulgariei, la limită, sînt normale; ca și altădată, înfrîngerea de la Tîrnovo se poate înscrie de asemenea în zona normalului. Meciul cu Iranul aparține categoriei obișnuite a jocului de vacanță. În sfîrșit, cele trei jocuri mari ale anului, cu Italia și Cehoslovacia (de două ori) reproduc rezultate mai vechi (1—3 cu Italia, la Neapole, acum 10 ani). Cele două jocuri cu Cehoslovacia, care ar putea pleda pentru un regres, în comparație cu situația de acum cîțiva ani, nu pot să se constituie în excepție. În anul 1971, la Bratislava, echipa României pierdea cu 0—1 în grupa campionatului european. Pe de altă parte, victoria de la București (2—1 în campionatul european, 1971) a fost obținută — dacă vrem să respectăm absolut regula jocului — în compania unei echipe cehoslovace sub valoarea campioanei europene de astăzi. Cu alte cuvinte, totul pledează pentru un statu quo al potențialului nostru fotbalistic. Deosebirea — și e o mare deosebire! — constă în faptul că echipa anilor 1968—1972 a reușit două spectacu-

România — Bulgaria 3—2. În prim-plan, Iordănescu, care a avut în picior golul...4!

Foto: Ion MIHĂICĂ

loase calificări în grupul primelor opt echipe europene (Mexico '70 și campionatul european 1972), în timp ce echipa ultimilor patru ani a suferit eliminări succesive din turneul final al campionatului mondial 1974, din campionatul european și, recent, din Cupa balcanică.

Istoria ultimilor patru ani ai echipei naționale este istoria retragerii succesive, om cu om, a echipei de la Guadalajara. La început a fost grupul Mocanu, Deleanu, Lupescu. Au urmat Du-

mitrache, Dobrin, Săt-măreanu, Dembrovski, Neagu. Au încercat să se regroupeze Lucescu, Dumitru, Nunweiller, Dinu și Răducanu. În cele din urmă s-a retras și Radu Nunveiller. Au continuat, sub Valentin Stănescu și sub Covaci, doar Dinu, Lucescu, Dumitru și Răducanu. În preajma meciului cu Bulgaria, au părăsit lotul Dumitru și Dinu. Au rămas Răducanu și Lucescu, adică doi jucători care nu și-au putut masca oboseala în acest ultim joc al echipei de la Gua-

dalajara, în care cei doi au purtat, aproape simbolic, numerele 1 și 11.

Istoria ultimilor ani este, deci, povestea unei retrageri melancolice a unei echipe care a depășit oarecum potențialul constant al fotbalului românesc.

Istoria acestor ultimi patru ani, care începe, propriu-zis, la 1 ianuarie 1973, este, de fapt procesul recunoașterii unei pripei. La 1 ianuarie 1973, echipa care a „clacat” la Helsinki, din motive absolut obiective — au lipsit cinci din titularii de bază — avea în continuare multe lucruri de spus. Dar, cu o condiție. Să rămână împreună și să servească aceeași idee. Schimbarea conducerii tehnice a modificat ideile. Dar Valentin Stănescu, un antrenor cu mare experiență, și-a dat seama foarte curînd că programul cel nou, pe care se simțea mai mult obligat să-l prezinte, nu poate fi îndeplinit, deoarece echipa anilor premegători găsisese cheia tactică a jocului, fiind, de fapt, chințesentă stilului românesc de joc, un stil despre care s-a vorbit și s-a scris mult, dar care a fost exprimat pe teren — de loc întîmplător — de echipa lui Dinu, Dumitru, Lucescu, Dumitrache, Dobrin și toți ceilalți. În fața situației de fapt, Valentin Stănescu a redevenit antrenorul lucid și circumspect al

Rapidului, reușind să-și conducă barca cu destulă abilitate, cu vechile arme ale echipei de la Guadalajara. El a reușit astfel să depășească handicapul inițial și să încheie destul de bine o perioadă de trei ani în care a fost victima accidentului de la Blois, soldat cu 0—4, un 0—4 care reprezintă tot o formă de pripeală, dat fiind faptul că echipa noastră a abordat jocul numai cu alternativa victoriei, trecînd pe planul doi strategia calificării.

Anul care s-a încheiat este o invitație la meditație. Ceea ce a lipsit echipei noastre naționale în acest ultim an este în primul rînd cursivitatea și constanța jocului. Prea dese modificări nu au putut asigura omogenitatea așteptată. Nu este exclus ca tehnicienii să fi avut în vedere acest fapt, preferînd un lung șir de testări individuale, în vederea găsirii unei formule tactice și strategice pentru anul 1977. Nu este mai puțin adevărat, însă, că în jocul echipei noastre în anul 1976 se simte absența oamenilor capabili să îndeplinească acțiunile, să asigure țesătura necesară exprimării unor momente de fantezie. La echipa de acum 5 ani au existat un Radu Nunweiler, un Dembrovski, un Dobrin, un Lucescu și un Dumitru, care, condus de primul dintre aceștia, s-a integrat într-o

morișcă de finețe tehnică și tactică, eliminîndu-se sincopile firești care intervin în jocul unei echipe bazate mai mult pe sprinturi individuale, așa cum s-a întîmplat deseori, în ultimii 2—3 ani, cînd s-a mizat prea mult pe capacitatea de prim-soliști a unor jucători individualiști de tipul lui Troi, Marcu, Fazekas sau chiar Crișan.

Adoptîndu-se stilul mai tranșant, pe care poate că publicul l-a dorit, de asemenea, după perioada de oboseală a echipei Mexicului, s-a constatat în cele din urmă că valențele jocului colectiv sînt mereu în scădere. Prin dispariția lui Radu Nunweiler, a lui Dembrovski, a lui Dobrin, prin reprofilarea lui Dumitru, prin uzura pe care a înregistrat-o Lucescu, atu-urile jocului colectiv sînt în scădere, deoarece jucători de tip solistic ca Iordănescu, Balaci, Bölöni, ca să luăm doar trei exemple, nu se integrează cu ușurință într-o formulă colectivă, adică în singura formulă posibilă în fotbalul nostru, lipsit de jucători de supraclasă, capabili să pună în discuție rolul jocului colectiv.

Anul care s-a încheiat a oferit, sperăm, o serie de învățăminte, legate de modalitatea cea mai bună în care se pot exprima fotbalisții noștri. Impresia generală este că echipa României se simte cel mai bine în

România—Cehoslovacia 1—1. Bălăni, singur între trei adversari, va fi blocat în cele din urmă.

Foto: Dragoş NEAGU

cadrul unui joc colectiv prin excelență, fără exagerări de tempo care să-i depășească posibilitățile tehnice. Fotbaliștii iugoslavi, cu care ne aflăm în grupă, în preliminariile C.M., cultivă aceeași orientare. Ei se bazează pe virtuțile jocului colectiv, pe tehnicitatea lor superioară. Din acest punct de vedere, soccerurile noastre se aseamănă. Acesta este și motivul pentru care palmaresul întâlnirilor româno-iugoslave este atât de strâns. A adopta alte stiluri de joc, pornind de la modele străine, nu ni se pare foarte indicat. Fotbalul nostru nu poate suferi, deocamdată, tempoul furibund al echipelor engleze, atacul „în haită” al formațiilor olandeze, sprinturile vigu-

roase ale contraatacurilor vest-germane sau rigoarea draconică a apărării italiene. Fotbalul nostru se poate exprima cel mai bine în cadrul unei moderații tactice care să valorifice abilitățile tehnice nu lipsite de eficacitate ale „vîrfurilor” sale. Cu ani în urmă, opt oameni au muncit pentru a pune în valoare abilitățile lui Dobrin și Dumitrache. Cazul Rapidului este asemănător. Dumitriu II și Ion Ionescu au primit suportul plin de abnegație al tuturor celorlalți opt, inclusiv extremele Năsturescu și Codreanu, care, e adevărat, n-au fost strălucitoare ca Troi și Marcu, dar care au reprezentat enorm în economia unei echipe încheiate.

Am scris aceste rânduri în aceste luni de iarnă cu speranța că ele vor furniza un subiect de meditație în plus pentru specialiștii noștri, care au cîntărit, sîntem siguri, și multe alte aspecte în jocul nostru. Bineînțeles că toate aceste discuții se vor dovedi sterile dacă echipele noastre de club vor continua să susțină un campionat de nota 6—6,50, pentru ca de două ori sau de trei ori pe an echipa națională să fie obligată să depășească nota 8, ca din senin, pentru a-și îndeplini planul sau, mai exact, pentru a răspunde speranțelor iubitorilor fotbalului.

Ioan CHIRILĂ

CEL MAI VALOROS GIMNAST

Gimnastul sovietic, de 24 de ani, Nikolai Andrianov (născut în octombrie 1952, în orașul Vladimir, din R.S.F.S.R., 1,66 m, 57 kg) poate fi socotit, pe bună dreptate și fără nici o exagerare, unul dintre performerii Jocurilor Olimpice de la Montreal. Și aceasta, în primul rând, pentru remarcabilele sale rezultate repurtate în sala Forum din marea metropolă canadiană. Dacă Nadia Comăneci a fost, indiscutabil, marea vedetă a întrecerilor feminine, Nikolai Andrianov — prin maniera în care a concurat și prin numărul medaliilor cucerite — a fost socotit

în unanimitate drept cel mai valoros participant în competiția masculină. Să nu uităm că gimnastul sovietic a cucerit 4 medalii de aur (individual compus, sol, inele și sărituri), o medalie de argint (la paralele) și una de bronz (la cal cu mînere).

Pentru oamenii apropiați gimnasticii aceste performanțe nu constituie cîtuși de puțin o surpriză, dacă avem în vedere „antecedentele” lui Nikolai Andrianov. Nu mai departe decît în mai 1975, la campionatele europene de la Berna (Elveția) gimnastul sovietic a dominat net competiția, repurtînd victoria în 4 probe (individual com-

pus, sol, sărituri și paralele) și obținînd alte două medalii de argint, la cal și bară fixă.

Antrenorul Nikolai Tol-kaciov, de la Burevestnik-Vladimir, care se ocupă de mai mulți ani de pregătirea gimnastului sovietic, are convingerea că Nikolai Andrianov, absolvent al Institutului Pedagogic din Vladimir, nu și-a spus încă ultimul cuvînt în gimnastica masculină. Aceasta înseamnă că viitoarele mari întreceri îl pot aduce din nou în prim-plan pe liderul incontestabil al gimnasticii sovietice și mondiale, Nikolai Andrianov.

— tot mai îndrăgit în China populară

Turneul întreprins în vara trecută de selecționata tinerilor fotbaliști români în Republica Populară Chineză le-a lăsat acestora amintiri de neuitat. În cele două săptămâni petrecute la Pekin și în alte câteva mari orașe, ei au avut posibilitatea să cunoască direct o parte din realizările obținute de poporul prieten chinez, viața, preocupările și aspirațiile tineretului acestei țări. Pe plan sportiv, turneul a oferit un nou și fructuos contact cu fotbalul chinez, aflat — după cum lesne am putut constata — într-un vizibil progres, sub toate aspectele.

Întâmpinați pretutindeni cu calde sentimente de prietenie, tinerii jucători români au susținut cinci întâlniri amicale, desfășurate într-o excelentă atmosferă și urmărite cu viu interes de un foarte numeros public (în total — peste 170 000 spectatori). Echipele întâlnite (selecționate ale unor mari orașe sau provincii) au dat o replică mai mult decât remarcabilă, demonstrând — pe lângă tinerețea lor — frumoase calități de joc, printre care disciplină, tactică, o apreciazabilă combativitate și mobilitate în teren, rapiditate în acțiuni, spirit ofensiv.

Una dintre cele mai bune și mai puternice parteneri de întrecere pe care a întâlnit-o echipa noastră în acest turneu a fost selecționata unei provincii de coastă din nord-estul Chinei, Liaonin, unde fotbalul se bucură de o veche tradiție. Dealtfel, această selecționată este — împreună cu echipa altei provincii, din sudul Chinei, Guandun, cu care a încheiat la egalitate (1-1) partida finală — câștigătoarea tur-

neului de fotbal din cadrul celei de-a treia ediții a Jocurilor Naționale din China. La această competiție, desfășurată în anul 1975, au participat 59 de echipe (repartizate în nouă grupe preliminare), fiind astfel cea mai amplă întrecere fotbalistică organizată în perioada care a trecut de la proclamarea Republicii Populare Chineze.

Puternic dezvoltat în zonele sale tradiționale — cele de coastă — fotbalul este din ce în ce mai mult practicat și în provinciile din interiorul Chinei, pătrunzând chiar și în regiunile mai îndepărtate, unde înainte acest sport era puțin cunoscut.

După aprecierile oficiale, numărul jucătorilor de fotbal din întreaga țară cuprinși într-o activitate organizată (cu competiții pentru juniori primăvara și pentru seniori toamna) se ridică la peste 10 milioane. Dar dacă se are în vedere întreaga masă a practicanților (fie și ocazionali) ai acestui sport (începând cu copiii din școli), numărul ar putea fi de câteva zeci de milioane. La dispoziția acestora se pun tot mai multe terenuri pe lângă întreprinderi și școli, mingi de joc și echipament, antrenori și instructori.

După gimnastica tradițională, baschet și tenis de masă, care au o largă răspândire în R.P. Chineză, fotbalul se înscrie astfel și el printre sporturile de largă popularitate, tot mai îndrăgite de tineretul acestei țări, la a cărei călire fizică și întărire a sănătății contribuie din plin.

Constantin FIRĂNESCU

SPORTUL DE MASĂ STUDENȚESC, SPRE NOI DIMENSIUNI

O competiție inedită sau ÎNTRECEREA CELOR 12 000...

În multe instituții de învățămînt superior sportul tinde să-și formeze o tradiție, cultivînd în rîndurile studenților dragostea față

de exercițiul fizic (pornind de la gimnastica în cămine), gustul pentru o anumită ramură de sport. O asemenea preocupare se face simțită

Festivitate de premiere la ediția organizată la București

și în rîndul viitorilor ingineri agronomi, fie că aceștia se instruiesc la București sau lași, la Craiova, Cluj-Napoca sau la Timișoara. Este meritul studenților înșiși de a înțelege necesitatea practicării mișcării, în mod organizat, după orele de studiu sau de muncă efectivă în producție. Exercițiul fizic, sportul au un binefăcător efect compensatoriu pentru această categorie de viitori ingineri (dat fiind specificul pregătirii lor și al profesiei aalese).

Peste tot ceea ce s-a realizat de către asociațiile studenților comuniști și colectivele catedrelor de educație fizică și sport din institutele agronomice legat de cuprinderea largă a studenților în sport reține atenția o inițiativă care operează la scară republicană: o competiție inedită menită să cuprindă reprezentanți ai tuturor acestor institute de învățămînt superior, AGRONOMIADA.

Meritul organizării primei ediții a acestei competiții sportive de masă revine Institutului agronomic „Nicolae Bălcescu” din București și ea datează din anul 1972. Cei mai dotați sportivi din fiecare institut (cîte 40 de fiecare centru universitar) și-au măsurat forțele în finala pe țară organizată la fotbal, handbal, volei, judo și tenis de masă. Cu alte cuvinte, la finala competiției s-au întrecut cei mai buni 200 sportivi din cei aproximativ 8 000 de studenți înscrși la prima ediție a reuniunii.

Începutul odată realizat, competiția a intrat în tradiția celor 5 institute agronomice din țară, înscriindu-se anual în calendarul lor sportiv. Pe rînd, după București, celelalte centre universitare sus-amintite au organizat (sau urmează să organizeze) Agronomiada, să aducă în prim-plan tot ce au mai bun în activitatea sportivă de masă. Competiția are, într-adevăr, un caracter bilanțier, ea relevă felul cum muncesc factorii cu responsabilități sau cu atribuții în domeniul atragerii tineretului studios în sport, prezența studenților agronomi în competițiile înscrise în programul Agronomiadei, pornind de la etapele pe grupe, intergrupe, ani de studii și inter-ani.

Fiind o sinteză, rîndurile noastre nu își propun să consemneze numele campionilor, rezultatele tehnice. Vom reține doar cîteva date esențiale.

Pînă acum cei care s-au detașat valoric au fost cu precădere agronomiștii din București, cîștigători în majoritatea disciplinelor, excep-tînd judo, specialitatea colegilor lor din Timi-

Echipa Institutului Agronomic București (antrenor, prof. Gh. Tătărașcu), campioană la fotbal.

șoara. Caracterul de masă al întrecerii iese în relief prin aceea că, la prima etapă a competiției, proporția de participare trece de 70 la sută din numărul studenților (pînă acum Agromiada se adresează numai băieților). Prezența la startul probelor și disciplinelor a celor mai buni studenți la învățătură și sport a stimulat competiția, asigurînd reușita ei, pe plan propagandistic îndeosebi (Mihai Hură — București, D. Tarșea, I. Malnassyi, I. Sînda, Gh. Uzupan — Timișoara, V. Frînc, Al. Fărcașan, V. Cipre, Al. Ardelean, Maria Trif, G. Szabo — Cluj-Napoca etc.) O parte dintre studenții care s-au afirmat în Agromiadă au trecut în activitatea sportivă de performanță (Tănase, Trifan, Stan la fotbal, acum C.S. Tîrgoviște, Ion Samoilă la C.A.U. București,

Geza Szabo la atletism, Raica și Demeter la rugby în divizionara A, Agromiada Cluj-Napoca ș.a.)

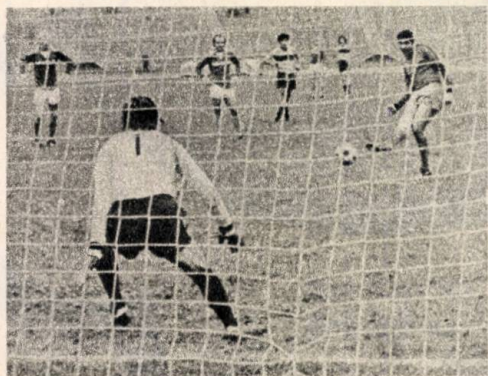
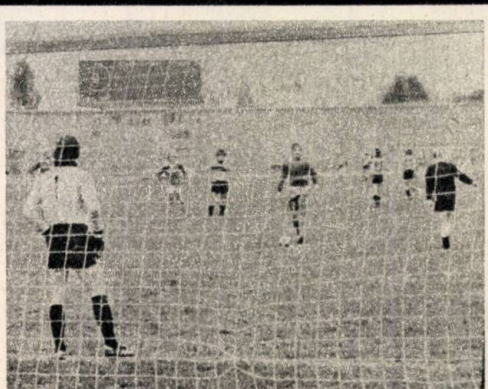
Necesitatea organizării cît mai judicioase a întrecerilor a determinat un plus de interes din partea forurilor de conducere a institutelor agronomice față de sporirea bazei materiale a sportului.

Schimbul permanent de experiență ce îl presupune întrecerea agronomiștilor va determina, mai ales în contextul noii competiții republicane „Daciada”, la startul căreia studenții acestor institute vor fi de bună seamă prezenți în număr mare, o radicală îmbunătățire a activității sportive de masă și în perspectivă și de performanță a viitorilor ingineri și inginere!

— De ce simplu, dacă se poate...?

Foto: Ion MIHĂICĂ

Ratarea

Patru imagini pentru un mare capitol din psihologia fotbalului: ratarea unui penalty!

Introdusă în regulament pentru a apăra fair-play-ul acestui sport, lovitura de la 11 m s-a metamorfozat în timp, devenind o veritabilă sabie cu două tăisuri. Vis și coșmar pentru jucători, probă de foc și carte de vizită pentru arbitri, criteriu de selecție pentru aplauze și reversul lor, penaltyul are legile lui nescrise care guvernează mari bucurii și mari decepții, într-o psihologie cu totul aparte. Teoretic, lovitura aceasta de la numai 11 m de spațiul portii, în care apărătorul trebuie să fie ținut pe linia portii, neavind dreptul atacantului la fentă, teoretic, penaltyul reprezintă o nimica toată pentru cei care beneficiază de suprema șansă. Dar jocul altfel se petrece în istoria „sportului rege”. Pentru că au ratat lovituri de pedeapsă Pelé, Eusebio și Bobby Charlton, au ratat Constantin, Ozon, a ratat și... portarul naționalei Necula Răducanu.

În privința penaltyului, fotbalul are un imperativ categoric: **lovitura de la 11 m nu se apără, ea se ratează!** Portarul Răducanu, care a încercat prin multe intervenții de excepție să apere blazonul postului său, Răducanu, deci, cel care a apărut destule penaltyuri pentru că „se mai și apără, de ce să răpim portarului orice merit?”, cum a mărturisit el cândva, este surprins în aceste patru imagini în postura executantului.

Această ipostază a celor doi portari, față în față, la numai 11 m (în speță Marici și Răducanu), obligă la foarte multe reflecții. „Aventura lui Răducanu”, cel care a transformat trei penaltyuri în prima divizie și unul în „Cupa U.E.F.A.”, la Atena, în partida Sportului studentesc cu Olympiakos, a ratat un 11 m în partida cu Schalke 04, la București: „Am ratat, pentru că un penalty nu se apără decât în cazuri excepționale, cum n-a fost cazul lui Marici!”. Vrînd, nevrînd, Răducanu repune în discuție dilema „nu se apără, se ratează!”. Și, dincolo de toate, reface dimensiunea exactă a acestei lovituri de pedeapsă, pe cât de simplă, pe atât de complexă. Pentru a executa un penalty nu-s suficiente doar calitățile tehnice. Curajul, intuiția, echilibrul psihic, calmul și luciditatea sînt toate necesare în acele momente limită, cînd secunde ard, ireversibil, și tribunele freamătă. Toate acestea sînt treptele succesului. Cînd lipsește unul dintre „elementele fundamentale”, toate celelalte devin trepte ale ratării!... (m.m.i.)

Foto: DRAGOȘ NEAGU

Parbrizul și geamurile

curățate numai cu produse
cosmetice auto vă asigură
o vizibilitate perfectă

În magazinele și raioanele de specialitate ale comerțului de stat găsiți următoarele produse cosmetice auto:

- DACIA, produs destinat dezghețării parbrizului și geamurilor.

Prețul: 17,50 lei.

- DACIA, produs similar, destinat prevenirii înghețului.

Prețul: 17,50 lei.

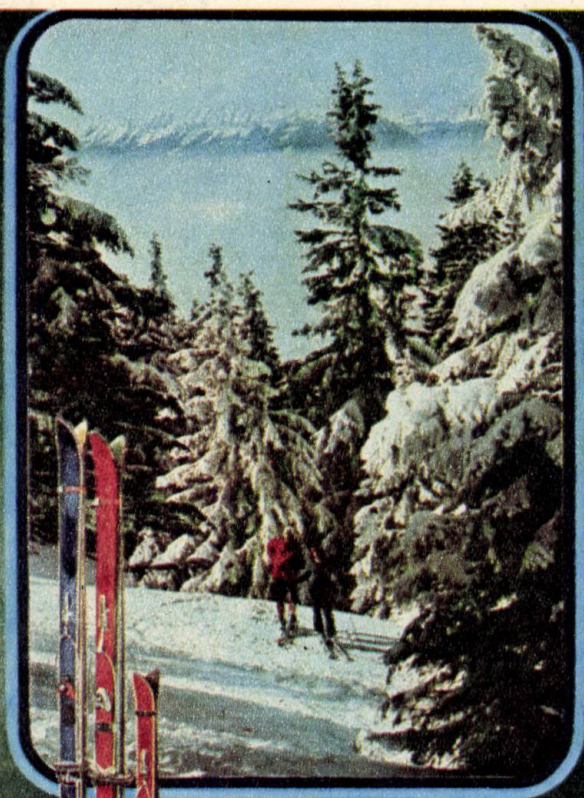
- Lichid pentru prevenirea și dezghețarea parbrizului și geamurilor.

Prețul: 19,70 lei.

- Lichid pentru spălarea parbrizului și geamurilor.

Prețul: 2,50 lei (tip vară) și 7,50 lei (tip iarnă).

ap
Hicom

**INVITAȚIE
LA MIȘCARE
ȘI DESTINDERE
ÎN AER CURĂȚ**

— **MAGAZINELE** comerțului de stat vă oferă tot ceea ce, în câteva cuvinte, poate fi numit: remediu împotriva sedentarismului.

- **Schiuri** **TURIST, SUPER, COMBI R, POSTĂVARUL, SAFIR, TOPAZ, CRISTAL, RUBIN** pentru începători, avansați și performeri.

Dimensiuni între 60 și 220 cm.

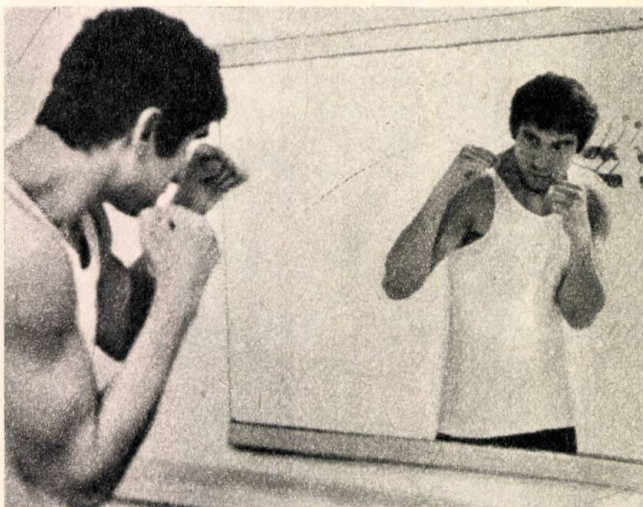
Prețurile: de la 66 la 2 271 lei

- **PATINE** pentru patinaj artistic, executate din oțel cromat de calitate.

Prețurile: de la 81 la 100 lei.

- **SĂNIUȚE** de diverse mărimi și modele, săniuțe pliante.

Prețurile: de la 69 la 110 lei.

La ogliindă...

... Mijloc de noie mbrie, cu soare plin. La Palatul sporturilor și culturii, finalele Campionatelor republicane individuale de box, „Marea gală” e programată la ora 10. Dar ea începe cu adevărat mult mai devreme. La ora 8 se deschide Palatul. La 8,20 apar primii antrenori. Voi urmări aceste finale de la vestiare, fără să vedem ringul. Voi trăi „marea gală” în culise. E o viață aparte, aici, sub tribune, o lume fascinantă pentru reporter, „Departa de lumea dezlănțuită”, boxerii, care, acolo, în „careul magic” par niște uriași, sînt oameni... ca toți oamenii. Și cu alt mai mult calitate lor sînt demne de invidiat.

... La 9,29 antrenorul emerit C. Nour se îndreaptă spre ieșire: „Într-un minut trebuie să sosească Mircea Simon!” La 9,30 vicecampionul olimpic apare la vestiar, modest ca un licean. Pe culoarul din fața vestiarelor începe numărătoarea inversă. Prima pereche care va urca în ring a intrat în febră. Semimuste. Campionul, clujeanul Al. Turei, e într-un colț al culoarului. Antrenorul lui, E. Douda, e foarte calm. Teofil Ghinea, adversarul, vine în colțul lui Turei. Clujeanul pleacă, Stelistul începe să boxeze cu umbra. Zvîcniri puternice ale brațelor. „Ușur, ușor! Mai ai 25 de minute!”, îi zice antrenorul Șerbu Neacșu. Ion Chirioc și Constantin Ciucă îl asistă. Mai e un sfert de oră

pînă la primul meci. Apare Remus Cosma, învinsul lui Ghinea în semifinale. Cozma se îndreaptă spre Turei. Îi șoptește ceva la ureche. Campionul din ultimii doi ani dă din cap și pornește într-o alergare legănată. 13 minute pînă la primul gong. Antrenorul federal Ion Popa decide alinierea tuturor finaliştilor pentru a merge în ring, la soluțul publicului. Două linii paralele ca la tușele de rugby. „Colțul roșu” și „colțul albastru”. 20 de bărbați, mai puțin semimustele. Momentul acesta este formidabil. Ar trebui o cameră T.V., mascată, pentru a-l reda. Un veritabil tratat de psihologie. Reacții și temperamente... Studiu discret... Zîmbete semnificative... Cel mai tăcut e conștănțeanul Ilie Dascălu, ultimul din rîndul de lîngă perete. Îl privește pe furie pe Mircea Simon, îi e teamă parcă să nu fie observat. În fața conștănțeanului, dinamovistul Valentin Vrînceanu. Își studiază și el discret adversarul, Costică Dafinoiu, medaliat cu bronz la Montreal. Vrînceanu rîde puțin forțat. „Nu-i așa că eu sînt cel mai înalt?” Îl întreabă pe Mircea Simon, în timp ce se măsoară cu Ilie Dascălu „Am 1,91!”. În fața lui, rapidistul Ștefan Florea. Glumește cu rivalul său Alec Năstac, La un moment dat se întoarce discret pentru a 1 se vedea perfect brațul drept. Un tatuaj mic, cu două

mănuși de box. „K.O. 1967”, spune tatuajul. Năstac observă, tace cîteva clipe, după care îl strigă vesel pe colegul său de club I. Mantu. „Te felicit, campionule!” Tîndrul trecut de 20 de ani a devenit campion înainte de a începe gală! Meciul său cu deținătorul centurii, Fl. Livădaru, nu se mai dispută. Colegul său de club e trist. Abia poate vorbi. Un abces dentar l-a umflat serios partea stîngă. Cineva îl întreabă dacă l-ar fi învins pe Mantu. Livădaru zîmbește trist, jenat parcă de întrebare. De sîmbătă îl chinuie gîndul acesta, al cedării centurii

VIATA NEȘTIUTĂ A FINALELOR DE BOX

fără luptă. Ion Mantu e un copilandru în culmea bucuriei. Îl întreb doar dacă îi era teamă de Livădaru și începe o întreagă autobiografie. Primul lui interviu. A venit acum un an și jumătate la Steaua, din Piatra Neamț a venit, acolo unde a început boxul cu 4 ani în urmă, cu G. Modotto. „Îl învingeam azi pe Livădaru, zău dacă pozez, l-am învins și la turneul pe categorii, dar arbitrii i-au dat eronat decizia, așa a scris presa!” E ora 10. Festivitatea de deschidere întîrzie puțin. „Hai în vestiar!”, îi zice Eugen Douda lui Turei. E prea multă gălăgie! Cei 20 de boxeri pleacă spre ring. În sfîrșit, liniște pe culoar. Se aude doar respirația forțată a lui Ghinea, lese și Turei din vestiar. Cei doi își feresc privirile. La zece și opt minute o voce gravă: „Prima pereche în ring! Hai, băieți!” Primul pleacă Turei... Cei 20 coboară în fața vestiarelor. Se aude primul gong. Pe culoar mulți boxeri încep încălzirea în așteptarea „momentului adevărului”. Apare handbalistul Werner Stockl. Se apropie de colegul său de club Năstac și începe o „serie scurtă” de pumni prietenești. „Maestre — îi strigă Năstac antrenorului — ia-l, altfel îmi pierd titlul!”. Ibrahim trece la mă-

nuși. „Ești cam adormit, Faredine!”, îi strigă Țache Mironescu, masorul Farului. Și campionul ultimilor trei ani la „muscă” ia un start lansat. Dafinoiu, Dascălu și Florea se îmbracă și urcă în sală. Începe reprima a treia a ultimului meci. Gata de ieșire, Ibrahim și dinamovistul T. Dinu. Stau unul lângă altul. Își ating trupurile. Dinu e emoționat. Ibrahim zîmbește superior. Iar antrenorul său, prof. Adrian Teodorescu, „lovește” năprasnic, vorbind cu Ion Dumitru, antrenorul lui Dinu: „Azi îl măninci! Vreau să ne

îmi spusesse: „Dacă nu-l învingi fără drept de apel, pierzi titlul!”... Sănătos să fiu eu, la 23 de ani trebuie să visez la revanșă...” Coboară Ibrahim, cu a patra centură de campion. Il urmează Memet și Constanța are două titluri. Învinsul lui Memet, clujeanul Stolenescu, regretă pentru el, dar mai ales pentru antrenorul său Iosif Mihalici. După al patrulea meci al galei, zarvă mare. Marian Lazăr este adus pe brațe de doi suporteri din Grant. „Rapid—Steaua 4—0!”, sună sec bucuria unui giuleștean, semn că Marian Lazăr,

Bucuria victoriei

întorcem la Constanța cu două titluri!” Rîde un timp. „Glumesc, Dinule, glumesc!” Dinu nu se vrea învins: „Înseamnă că sînteți un glumeț! Oare întotdeauna?” Gong final al primei partide. Din sală vine semimijlociul V. Cîcu: „Campion Turei!” Antrenorul E. Furesz, în prezent la Școala sportivă Energia, îl contrazice: „Nu cred!”. „Pariem că Turei e învingătorul!”, insistă Cîcu. „Știu eu ce știu!” În capul scărilor apare antrenorul metalurgist Ion Stoianovici: „Prima eroare de arbitraj! Sper să fie și ultima...” Peste cîteva clipe ușa dinspre sală se deschide nervos. Turei coboară scările plîngînd în hohote. Intră repede sub duș și, după un sfert de oră, cu sacoșa de echipament în mînă, pe culoar, își întreabă antrenorul dacă nu pleacă imediat la Cluj-Napoca. Peste o oră, tot cu lacrimi în ochi, fostul campion al semimuștelor îmi mărturisea: „Am greșit în reprima a doua. Credeam că stilul adoptat e bun. Trebuia să insist mai mult. Remus Cozma

acum 3 ani la Steaua, a eliminat în drumul lui spre titlu 4 boxeri steliști: Lungu, Buzduceanu, Zamfir și Ciocîndă. Peste cîteva secunde vine și Ciocîndă: „Campion cu arcada spartă din prima zi!... Să vezi și să nu crezi!” Se îndreaptă spre ieșire și „ușorii”. Cel care a stricat „marea finală”, cum i-a spus cineva metalurgistului Ion Budușean, surprinzătorul învingător al lui Paul Dobrescu, pleacă timid. Calistrat Cuțov urcă în ring foarte calm... Se pregătește meciul... În familie I. Vladimir — V. Cîcu. Nevînd să-și supere nici un elev, antrenorul dinamovist C. Dumitrescu le-a spus înaintea finalei să-și aleagă fiecare cine să-i conducă din colț. Cîcu lucrează la mînușă cu Vasile Mariușan, I. Vladimir cu primul său antrenor, E. Furesz. I. Vladimir e puțin îngrijorat, mîna stîngă îl doare rău, și Cîcu știe... Apare Calistrat Cuțov liniștit, cu o nouă medalie... În fața vestiarului, Paul Dobrescu... Un zîmbet amar spre Ion Budușean... În vestiar, Sandu Tîrlă își aranjează freza, privind în oglindă... Afară, adversarul său, Vasile Didea, e ajutat de antrenorul de la Box Club Brăila să-și lege mînușile... Alec

Năstac fluieră și dansează... Ciocîndă pleacă acasă cu două garoafe. A treia s-a rupt... Costică Dafinoiu încearcă o apărătoare dentară. A împrumutat-o de la Ciocîndă. A lui a dispărut... Finala „în familie”, meci adevărat, s-a terminat. Vasile Cîcu vine plîngînd de bucurie. E primul titlu de campion cucerit la cei 20 de ani ai săi. Se îmbracă în grabă să plece imediat acasă. La Cîmpulung Mușcel, acolo unde îi sînt părinții, frații și primul antrenor, Aurel Simion... „Iau o ocazie, găsesc eu ceva, să ajung cît mai repede la ai mei, să le arăt medalial! Tiii, ce bucurie va fi pe ei!”... Vine și Năstac, cu al șaselea titlu. Dumitru Petropavlovski, revelația campionatelor, „timidul talentat” care a eliminat campionul de la mijlocie mică, îl vede cîștigător pe Didea. Pronosticul i se împlinește peste zece minute.

... E din nou liniște sub tribune. A mai rămas o pereche. Dascălu e pe culoar. Simon n-a ieșit din vestiar. Finala semigreilor a început de cîteva secunde, dar imediat un bărbat vine ca o furtună: „Grăbiți-vă, se sfîrșește înainte de limită! Costică Dafinoiu termină repede cu copilul!”... Urc cu ultima pereche în sală. „Copilul”, Valentin Vrînceanu, e dezlănțuit „Bronzul” de la Montreal e numărat de trei ori și abandonat. Gyorfi îmi zice bucuros: „Am acceptat să renunț la semifinală și să-l las pe Valentin în lupta pentru titlu. Era mai tînr și lovește tare cu dreapta. Nu regret!”

... Pentru ultima dată în vestiar, Dafinoiu încă nu vorbește. Valentin Vrînceanu, campionul semigreilor, e foarte onest: „Mi-era teamă de Dafinoiu. Nu credeam că va ceda atît de ușor!”. Spune că a venit în sala de box la Dinamo la 12 ani! Primul antrenor i-a fost E. Furesz, apoi Vasile Mariușan l-a dus spre titlu. „Ești cel mai tînr campion, nu?”, îl întreb. „Nu! Și eu și Vasile Cîcu sîntem născuți în aceeași zi: 26 septembrie 1956”, răspunde studentul la I.E.F.S. Apare și Mircea Simon, cu centura de campion, foarte calm, foarte liniștit, Antrenorul emerit Constantin Nour îl felicită pe Vrînceanu și îi zice semnificativ: „Greul abia acum începe!”

... Campionii țării se numesc în ordine a categoriilor: T. Ghinea (Steaua), F. Ibrahim (Farul), I. Memet (Farul), M. Lazăr (Rapid), I. Mantu (Steaua), C. Cuțov (Dinamo), V. Cîcu (Dinamo), V. Didea (Dinamo), Al. Năstac (Steaua), V. Vrînceanu (Dinamo), M. Simon (Dinamo). Da, greul abia acum începe!...

Mircea M. IONESCU

● Șapte decenii de activitate sportivă a elevilor ● Acolo unde au învățat Gheorghe Berceanu, Argentina Menis și Virginia Bonci-loan ● Schimbul de mîine continuă o frumoasă tradiție sportivă, mai ales în atletism

1826 1976

Anul 150 în viața liceului

„NICOLAE BĂLCESCU”

Anul acesta colectivul liceului „Nicolae Bălcescu” din Craiova a trăit un moment dintre cele mai emoționante, prilejuit de o dublă aniversare: 150 de ani de la înființarea liceului și împlinirea a 70 de ani de cînd au fost puse bazele „Societății de

gimnastică, scrimă, dare la semn și sporturi” care a purtat numele sugestiv de „Viitorul”.

Unitate de învățămînt fruntașă în școala românească și, oricum, prima între cele din județul Dolj, liceul „Nicolae Bălcescu” din Craiova reprezintă lăcașul de cultură

în care s-au format pentru viață numeroase personalități ale țării noastre, diplomatul Nicolae Titulescu, savanții Gogu Constantinescu, Gheorghe Țițeica, Simion Stoilov, Ludovic Mrazec, Sava Ștefănescu, academicienii Ștefan Milcu, Ilie Murgulescu, Dimitrie Pippidi, Nicolae

Petrulian și Alexandru Balaci, scriitorii Alexandru Macedonski și Gib Mihăescu, pictorii Teodor Aman și Ion Țuculescu, regretatul compozitor de muzică ușoară Ion Vasilescu și mulți alții.

În același timp, liceul din capitala Băniei s-a impus atenției, ieri ca și azi, printr-o rodnică activitate sportivă, desfășurată într-o deplină armonie cu învățătura. Societatea „Viitorul”, de care am amintit mai sus, avînd drept inițiator pe prof. Th. Georgescu, și-a propus încă din anul înființării sale, în 1906, „să procure membrilor săi (n.n. elevii liceului) mijloacele necesare spre a-și dezvolta fizicul prin exerciții gimnastice, trageri la țintă și

DIN CRAIOVA

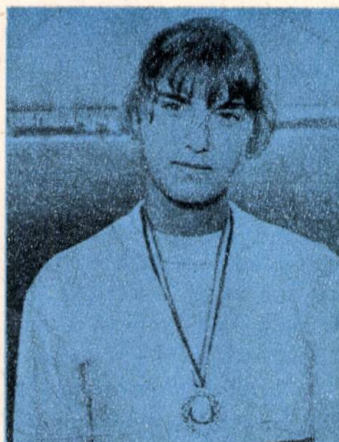
îndeletniciri sportive, precum și de a contribui la educațiunea fizică și estetică a tinerimii, căutînd a răspîndi gustul exercițiilor corporale în popor”. Încă de la început, din anul 1906, activitatea sportivă din liceu a îmbrăcat un larg caracter de masă, îndeosebi prin intermediul drumețiilor

și excursiilor, al căror inițiator și remarcabil animator a fost prof. Al. Nanu.

Din anul 1915 Societatea „Viitorul” se va numi „Asociația sportivă școlară” și ea va desfășura, pornind de la activitatea de masă, o tot mai puternică activitate vizînd performanța, îndeosebi în atletism, fotbal, tenis de cîmp, scrimă, oină și ciclism. Vocația sportivă a elevilor craioveni este confirmată și de faptul că o serie de formații au susținut întîlniri prietenești cu colegii lor din diverse orașe ale țării și chiar de peste hotare: Bulgaria (1906), Egipt (1909), Italia (1910), Ungaria, Elveția, Anglia (1927) etc. Reține atenția mai ales valoarea unor fotbaliști inițiați aici: Ploieșteanu, Dunăreanu, Bîrsan (toto-dată atlet fruntaș), Rezeanu (care va reveni în liceu profesor de geografie).

Oricum însă, înainte de 1944, neexistînd un sprijin direct din partea oficialităților, tot ce s-a realizat a purtat girul eforturilor materiale și entuziasmul unui grup restrîns de elevi și profesori — activitățile sportive n-au avut un cadru de statornică organizare. Au fost mai mult sclipiri, momente de vîrf urmate cel mai adesea de o restrîngere a activității sportive, de abandonare chiar a unor inițiative.

Abia după Eliberare, prin grija părintească a partidului, activitatea sportivă a elevilor începe să renască și la acest liceu. Tradițiile sportive se reînnoiesc, faima celor de aici sporește cu fiecare concurs sau competiție. Așa se face că de la „Nicolae Bălcescu” au pornit spre culmile performanței sportive de mare nădejde pentru mișcarea noastră sportivă, gimnas-tul Gheorghe Păunescu, component al lotului reprezentativ și participant la J.O. de la Ciudad de Mexico și Munchen, atletele Argentina Menis, medaliată cu argint la J.O. din 1972 și Virginia Bonci-loan, campioană mondială universitară, luptătorul Gheorghe Berceanu, campion mondial și medaliat olimpic, handbalistul Constan-

Mirela Ștefănescu

Doru Frincu

Mircea Mihail

tin Tudosie, component al formației României, multiplă campioană a lumii.

Tradiția sportivă a liceului craiovean continuă, mai ales prin intermediul atletilor. *Mircea Mihail* este campion la lungime și triplu salt, *Marin Bistriceanu*, *Maria Albu*, *Ștefana Stoian*, *Maria Radu* și *Mirela Ștefănescu*, sprinteri, săritori sau alergători pe distanțe medii, fac parte din generația tânără, schimbul de mîne al atletismului nostru. Pentru desăvîșirea pregătirii lor sportive elevii atleți susțin cu regularitate o activitate competițională bogată, precum și meciuri în compania unor echipe din Polonia, Iugoslavia și Bulgaria, paralel cu efectuarea unui program de pregătire care vizează noi recorduri naționale de juniori. Profesori de specialitate printre care *Ion Rinderiu* și *Fane Cioacă* și un colectiv în frunte cu *prof. Nicolae Andrei* asigură tinerilor elevi posibilități largi de instruire, condiții materiale tot mai bune.

Într-un cuvînt, liceul „Nicolae Bălcescu” din Craiova tinde să-și îmbogățească frumoasa tradiție sportivă, să reprezinte o unitate de elită, prin calitatea procesului de învățămînt ce se desfășoară aici și, implicit, prin talentații și harnicii săi reprezentanți sportivi.

Tiberiu STAMA

-- Cu dreptul merge. Fac eu rost și de cealaltă gheată...

Foto: Sigismund BAKCSY

M. Vrînceanu

Parcă poți
ține pasul
cu ei?...

I. Odobasian

Vă prezentăm doi bărbați care au de mulți ani păr alb: Mihail Armand Vrînceanu și Ion Garabet Odobasian. Amândoi sînt foști campioni naționali. Primul la motociclism, al doilea la natație. Ca vîrstă, este de remarcă că au trecut de bariera a șase decenii. Vrînceanu a împlinit în 1976 65 de ani, iar Odobasian 68.

De ce ne-am gîndit să le dedicăm aceste rînduri? Pentru că ei iubesc sportul cu pasiune, fiind exemple de devotament față de mișcarea sportivă, de mulți, de foarte mulți ani. Inginerul Vrînceanu (colleg de promoție cu Niculici, Buescu ș.a.) poate fi văzut pe orice vreme printre organizatorii curselor motocicliste din Capitală sau din țară. A fost, numai în acest an, secretarul campionatului republican de viteză, de regularitate și rezistență, este secretar al comisiei municipale de motociclism de 30 de ani, are „Diploma de onoare” a C.N.E.F.S. Odobasian, profesor de cultură fizică medicală, este un sportiv multilateral, a făcut natație, atletism, box. Fizic impunător (ca și vocea sa puternică, de bas), sănătate fără cusur, putere de muncă leștă din comun (n.n. îl găsești tare greu pe acasă). De mulți ani instructor sportiv, președintele comisiei de atletism a Sectorului 2, membru al comisiei de atletism a municipiului, a clubului Dinamo etc. Are 4 diplome „Merite în activitatea sportivă” decernate de C.N.E.F.S. (în anii 1964, 1968, 1970, 1975).

Ambilor — îndrăgostiți pe viață de sport — multă sănătate și întreg respectul nostru!

Modesto FERRARINI

MEDICINA SPORTIVĂ UNUL DIN MOTOARELE PERFORMANȚEI, DAR NU SINGURUL

Au trecut cîteva luni de cînd micuța gimnastă romîncă Nadia Comăneci uimea și în același timp polariza atenția lumii întregi în jurul măiestriei sale la Jocurile Olimpice de la Montreal și ecurile acestei Olimpiade moderne încă nu s-au stins.

Granițele biologice mereu depășite de timp, centimetrii, gramele, secundele sau chiar sutimile de secunde în permanență depășite, în ciuda celor mai științifice prognoze, pun din nou în actualitate aspectele medico-biologice ale sportului de înaltă performanță, ale sportului olimpic.

În contextul intervenției științelor biologice la fundamentarea obiectivă a performanțelor de anvergură, medicina sportivă — ramură tînără ca recunoaștere oficială a medicinei contemporane — joacă un rol din ce în ce mai însemnat și logic pare că va juca și în conti-

nuare, că nu va înceta să impulsioneze și în unele cazuri (a se citi probe sportive), chiar să condiționeze marea performanță.

Triunghiul „sportiv — antrenor — medic”, factor condițional al performanței, a ajuns azi la o nouă concepție a antrenamentului sportiv contemporan: fără știință (și când vorbim de știință avem în primul rând în vedere știința medico-biologică a sportului, „medicina sportivă”) nu se mai poate accepta noțiunea de sport de performanță, nu se mai poate concepe înalta performanță sportivă.

În acest cadru vom încerca să sintetizăm ce a caracterizat pe plan medico-biologic cea de-a XXI ediție a Jocurilor Olimpice de vară (Montreal, 17—31 iulie 1976), ce se prevede în acest domeniu, în goana după performanțe mereu la cote superioare dar împovărate de grija păstrării și chiar a ridicării standardului sanitar al sportivilor și, în sfârșit, care par a fi beneficiile acestei medicini de urgență, continuu extrapolată la parametrii sănătății publice, a întregii populații?

Jocurile Olimpice de vară de la Montreal au ridicat pe plan biologic 3 probleme: data mai timpurie a competiției; acomodarea la noul ritm zi-noapte (6 ore pentru noi) și probleme de acclimatizare, care în acest an, sfidînd prognozele și mediile statistice efectuate pe ultimii 30 de ani, au contrazis așteptările, neridicînd prea multe dificultăți în calea acclimatizării propriu-zise.

Rezolvarea primului aspect a solicitat revizuirea metodicii de antrenament și planificarea formei sportive cu 2—3 luni mai devreme decît de obicei, fapt în mare parte realizat de delegația noastră; rezolvarea celui de-al doilea aspect a impus deplasarea delegației cu circa 10—12 zile înaintea competiției, precum și o serie de măsuri igienice și tehnico-metodice în primele zile de ședere la Montreal, măsuri care au condus rapid la acomodarea la noul ritm zi-noapte; în sfârșit, excepția climatică din acest an ne-a scutit în bună măsură de grijele acclimatizării.

Toate aceste rezolvări favorabile au fost posibile pe fondul unei stări de sănătate optime a sportivilor, a unei capacități de efort și stării funcționale înalte, ca și a unui tonus neuro-psihic și motivațional cît mai ridicate. În acest context, putem afirma că planul de măsuri a fost îndeplinit integral, iar rezultatele au fost cele scontate. O primă concluzie de aplicație largă este aceea a mijloacelor ce trebuie prevăzute pentru acomodarea la condiții de fus orar sau climatice deosebite și care trebuie respectate întocmai pentru a obține efectele scontate.

Competiția olimpică propriu-zisă a ridicat următoarele probleme, de asemenea anticipate: gradul înalt de antrenament, forma sportivă pe care atleții trebuie să o obțină pînă la începerea competiției; pregătirea biologică de concurs; refacerea după antrenamente și competiții; recuperarea rapidă și eficientă

după accidente sau îmbolnăviri sportive; pregătirea psihologică și motivația performanței etc.

Așa cum arătăm, mutațiile efectuate în metoda antrenamentului sportiv, coroborate cu intervenția medico-sportivă, au dus în general la obținerea formei sportive la momentul planificat (gimnastică, box, lupte, caiac-canoe, polo, handbal b; parțial atletism, tir, canotaj și scrimă etc.), cu unele excepții (unii atleți și atlete, handbal fete, canotaj băieți, floretă fete și băieți, probele de armă la tir ș.a.), mult inferioare procentual și valoric realizărilor pozitive; pregătirea biologică de concurs s-a realizat printr-un regim de viață echilibrat: alimentație rațională, utilizarea unor substanțe farmacologice susținătoare de efort, pregătire psihologică eficientă, degajată și în același timp mobilizantă și angajantă etc.; refacerea după antrenamente sau intracompetițională s-a realizat prin variate proceduri balneo-hidro-fizioterapice, masaj, dietă de refacere, substanțe farmacologice de refacere, psihoterapie relaxantă, odihnă activă și pasivă.

Recuperarea rapidă și eficientă după anumite îmbolnăviri intercurrente sau traumatisme sportive s-a realizat optim cu ajutorul medicației moderne, a mijloacelor fizioterapice, iar în unele situații-limită a unor intervenții ortopedice de specialitate (anestezii locale, infiltrații antiinflamatorii și analgetice) și a intervenției energice psihoterapice. Ce a atras atenția la această ediție olimpică pe plan biologic? Numărul mare de aspiranți la obținerea unor medalii sau a unor locuri frunțase; gradul înalt de pregătire și ambiția dusă uneori pînă la fanatism a competitorilor; robustetea fizică și morală, tradusă în mod concret prin depunerea unui travaliu imens; cumpătarea în viața cotidiană și cotele înalte de efort depuse în antrenamente, chiar premergătoare competiției sau în ziua competiției (ex. înotătoarele din R.D.G., gimnastele române, înotătorii din S.U.A. etc.). Într-un cuvînt, toți „marii participanți” și marii învingători au un regim de viață și de antrenament perfect sincronizat, pe fundalul cuceririlor științifice cele mai avansate.

Care sînt concluziile practice ce se desprind pentru activitatea olimpică viitoare și eventuale aplicații la masa populației?

În primul rînd, trebuie să menționăm că Moscova, gazda J.O. de vară din 1980, și-a început de aproape doi ani pregătirile, că sportivii din numeroase țări — alții decît cei care s-au întrecut la Montreal — de asemenea au început antrenamentele, iar ca să putem obține rezultate cel puțin la nivelul Montrealului va trebui ca la această oră să fim deja angajați în activitate pe baza unui plan concret de pregătire. Aș putea spune că aproape nu mai sînt suficienți nici... 4 ani pentru o pregătire olimpică de calitate.

În al doilea rînd, trebuie să ne referim la selecția candidaților olimpici, selecție care

trebuie să-și sporească mult exigențele, în special pe plan medico-biologic și psihic și să urmărească scăderea vârstei optime de concurs. Și la Jocurile Olimpice de la Montreal vârsta medie a marilor competitori pare a se fi aflat în scădere. În selecția viitorilor candidați olimpici va trebui în egală măsură să acordăm atenția cuvenită și factorului genetic, ca și selecției corpului de tehnicieni care vor pregăti pe acești sportivi (se reclamă antrenori tineri, fără grad mare de uzură neuro-psihică, buni executanți și pedagogi în același timp, cutezanți pînă la risc în stabilirea obiectivelor, receptivi integral la cuceririle științei și la indicațiile medico-sportive, psihologi desăvîrșiți). Asupra acestui ultim aspect insuficient rezolvat pînă în prezent, va trebui insistat cu precădere.

În procesul de antrenament propriu-zis va trebui insistat în egală măsură atît pe „antrenare” cît și pe „dezantrenare” (refacere). Nu numai cotele de efort (volumul) generează performanța, dar mai ales calitatea (intensitatea) și complexitatea acestuia. Cercetări recente arată că cele două calități motrice de bază — rezistența și forța — pot și trebuie cultivate din plin între 12—18 ani, vîrstă după care cîștigul, chiar printr-un antrenament de calitate superioară, este redus; deci, în colaborare strînsă cu medicul sportiv să atacăm din plin aceste două calități, înlînite prioritar în mai toate probele sportive.

Problemelor farmacologice și refacerii trebuie să li se acorde atenția cuvenită, deci mult mai mare decît pînă acum. Desigur că nu sîntem adepții unor teorii pseudo-științifice care afirmă că medicația poate urca pe podium de premiere un sportiv sau altul. Rămînem adepții principiului după care un sportiv bine selecționat (chiar excepții biologice), bine antrenat — respectînd achizițiile antrenamentului sportiv contemporan și regimul de viață sportivă exemplară — și cu o motivație în pregătire și concurs adecvată, va atinge mai devreme sau mai tîrziu culmile măiestriei sportive. Desigur că, la acest nivel de performer și numai la acest nivel, o anumită medicație fiziologică, care poate grăbi restabilirea metabolică după efort sau stimula pe plan biochimic energogeneza (fără a interfera stimulentele artificiale, dopingul) poate contribui în procente greu estimabile și chiar incert uneori la fundamentarea mai mult pe plan teoretic sau psihologic a unei performanțe sportive de vîrf. În acest sens farmacologia și chimia de sinteză păstrează încă serioase rezerve, ce ar putea fi valorificate în viitorul apropiat în pregătirea sportivă. Pînă atunci, să nu neglijăm avantajele antrenamentului sportiv la altitudine medie, mult mai inofensiv și rațional sub aspect fiziologic, decît mijloacele farmacologice. În problema refacerii trebuie introdus cu strictețe un stereotip ce trebuie îndeplinit cu aceeași minuțiozitate ca și lecția de antrenament, iar mijloacele aplicate

trebuie strict individualizate, după factorii binecunoscuți care stau la baza refacerii.

În privința recuperării după traumatisme sportive, deși mai există în rîndurile unor tehnicieni și sportivi părerea — nebazată pe argumente științifice — că aceasta ar decurge foarte greu la nivelul sportivilor noștri comparativ cu sportivii din alte țări, trebuie s-o spunem clar — pe baza experienței îndelungate în sport, cît și a contactului avut cu numeroși specialiști români și străini — că aceasta rămîne o problemă deschisă, că factorul constituțional și local joacă un rol primordial, că doi sportivi prezentînd o aceeași leziune musculară nu se pot decît întîmplător recupera în același timp, că mijloacele utilizate și cunoscute în prezent în lume sînt aceleași (medicație trofostimulentă, antalgică și antiinflamatorie: generală și locală, fizioterapie, dietă, repaus segmentar cu sau fără imobilizare, gimnastică medicală recuperatorie și de stimulare generală, psihoterapie ș.a.)

Profilaxia acestor accidente poate într-adevăr crește prin respectarea regimului de viață sportivă, printr-un proces de antrenament științific, printr-o educație sportivă și igienică adecvată.

Ce se poate reproșa? Greșelile de ordin tehnic sau educativ, care duc la veritabile auto-accidentări sau limitele obiective ale medicinei, care duc la recuperări ce nu satisfac întotdeauna pe sportiv sau antrenor, ca nuanță calitativă sau de timp. Asupra acestui aspect antrenorii și sportivii vor trebui să reflecteze foarte serios, dacă vor să atingă performanțele Nadiei, Teodorei și altor gimnaste.

În sfîrșit, din toate aceste aspecte medicale ale sportului de mare performanță ce s-ar putea transpune în folosul tuturor? În primul rînd, selecția socio-profesională ar putea utiliza și unii din parametrii selecției sportive; apoi problema dietei sportive, care înglobează cele mai igienice principii ale unei alimentații științifice aplicabile omului contemporan; refacerea după muncă și recuperarea după traumatisme sau îmbolnăviri își găsesc în medicina sportivă cele mai recente achiziții, dictate de necesitățile vieții sportive de înaltă performanță, care au caracterizat ediția a XXI-a a Jocurilor Olimpice de vară de la Montreal, modul lor de rezolvare, unele perspective și deziderate, unele aplicații posibile ale medicinei sportive la nivelul masei de cetățeni etc.

Sîntem convinși că, învățînd din ceea ce a fost, perfecționîndu-ne continuu mijloacele și metodele de muncă, medicina sportivă va fi și în continuare la înălțimea sarcinilor puse în față de conducerea de partid și de stat, contribuind la impulsionearea performanțelor sportive, la creșterea standardului sanitar al întregii populații.

Dr. Ioan DRĂGAN
Directorul Centrului de
medicină sportivă

Aflux la GIMNASTICĂ!

Imediat după Jocurile Olimpice, toate secțiile de gimnastică din țară au fost pur și simplu asaltate de copii. Școala sportivă 2 din București a răspuns cu promptitudine cerințelor, deschizând un centru de inițiere, care s-a bucurat de un deosebit succes. După numai două săptămâni de la deschiderea centrului, pe listele de înscriere figurau peste 150 de copii. (h.)

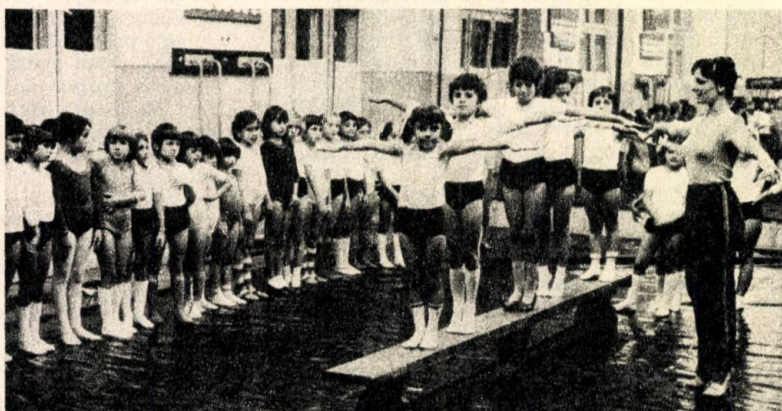

Foto: Ion MIHĂICĂ

DUPĂ UN DECENIU...

● C.M. DE TINERET, DIN NOU PREZENT ÎN CALENDARUL INTERNAȚIONAL AL HANDBALULUI ● SE REÎNNOADĂ FIRUL UNEI FOARTE FRUMOASE COMPETIȚII ● HANDBALUL ROMÂNESC, DUBLU CAMPION MONDIAL LA PRIMA EDIȚIE ● ÎNTRECEREA ECHIPELOR FEMININE VA AVEA LOC ÎN 1977 ÎN ROMÂNIA.

Au trecut de atunci mai bine de zece ani... La unul din congresele Federației internaționale de handbal, prin 1966, se avansase ideea că, dacă se ține seama de succesul înregistrat la campionatele mondiale masculine și feminine, care stârneau un interes din ce în ce mai mare atât în rândurile tinerilor amatori de sport, cât și printre cei mai vîrstnici, apare necesară organizarea unei prime ediții, „experi-

mentală” — s-a spus atunci — a campioanelor mondiale de tineret. Propunerea a găsit ecou. Toată lumea a fost de acord că este necesară și o mare competiție internațională rezervată viitoarelor vedete ale handbalului mondial, o întrecere care să permită trecerea în revistă a perspectivelor handbalului din fiecare țară.

Federația de specialitate din Olanda s-a oferit cu generozitate să organizeze

această primă ediție a C.M. de tineret, acceptînd ca în „Țara lălelelor” să aibă loc ambele întreceri, atît cea masculină, cît și cea feminină. Odată trecut, însă, primul moment de entuziasm s-a așteptat cu multă curiozitate, ba chiar cu o oarecare neliniște, startul acestor tineri dispute mondiale, pentru a se vedea care a fost ecoul inițiativei mai multor federații naționale de handbal, printre care și cea a țării noastre. Surpriza a fost deosebită, deoarece în februarie 1967, 20 de formații, dintre care 12 masculine și 8 feminine, s-au aliniat la primele partide. Interesant este faptul că 7 federații naționale au trimis la această primă încercare de forțe a speranțelor handbalului mondial cîte două formații, una masculină și alta feminină (România, Olanda, R.F. Germania, Polonia, Ungaria, Cehoslovacia, Suedia).

Cele 8 reprezentative feminine au fost împărțite în două serii de cîte 4 echipe, selecționata României făcînd parte din seria A, cea mai echilibrată, alături de formațiile Ungariei, Danemarcei și R.F. Germania. Tinerele noastre handbaliste au realizat în această companie o suită de succese care le-a adus primul loc

după trei victorii: cu Danemarca 11—6, cu R.F. Germania 12—8 și cu Ungaria 10—9. În cealaltă serie clasamentul a fost: 1. Cehoslovacia, 2. Suedia, 3. Olanda, 4. Polonia. Așa că în semifinale s-au întîlnit România—Suedia (14—4) și Ungaria—Cehoslovacia (4—3), astfel că finala primului campionat mondial feminin de tineret a pus față-n față două echipe puternice, ambele — *nota bene* — din seria A. Finala a fost de un excelent nivel tehnic și spectacular, dînd cîștig de cauză formației cu mai multă forță de finalizare, mai sigură în apărare, mai omogenă din punct de vedere tehnic. Este vorba de echipa ROMÂNIEI, care a învins cu 10—7 (4—2), devenind *prima campioană de tineret a lumii*.

Iată și handbalistele care au realizat această mare victorie, una din multele realizate de handbalul românesc: Maria Buzaș — Rozalia Sos (4), Terezia Szekeli-Popa (3), Magda Moșu, Constantina Ilie-Pițigoi, Aneta Schramko, Maria Neagoe, Maria Nicolae, Elena Dobîrceanu, Petruța Băicoianu-Cojocaru. Să mai subliniem faptul că *Rozalia Sos* s-a dovedit încă de pe atunci o redutabilă realizatoare, clasîndu-se pe locul al doilea în competiția de aruncare a mingii.

CRISTIAN GAȚU și MARIA NICOLAE, cu trofeeile cîștigătorilor primei ediții a C.M. de tineret (Olanda, 1967).

du-se pe primul loc în clasamentul golgeterelor, cu 22 de goluri înscrise!

Ceva mai aprigă și, în orice caz, mai dificilă a fost disputa echipelor masculine, împărțite în patru serii de câte trei formații. Selecționata României a făcut parte din seria B, alături de reprezentativele Cehoslovaciei (13—12) și Elveției (22—10), unde a ocupat primul loc, calificându-se în prima grupă semifinală. Tinerii handbaliști români au jucat excepțional, în această etapă a competiției întrecând Suedia cu 22—15 și R.F. Germania cu 22—17.

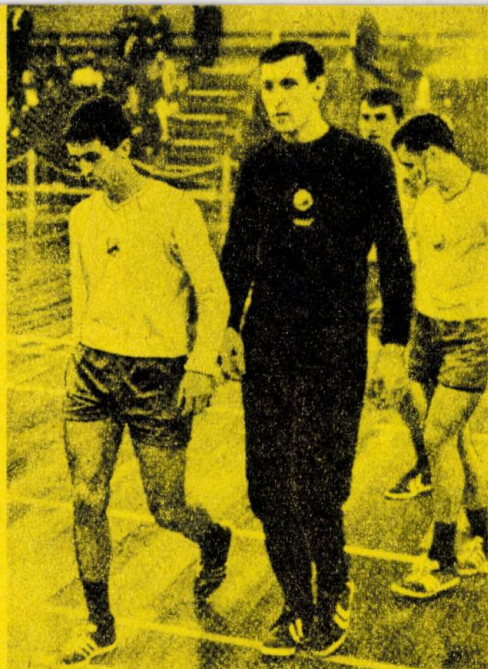
Iată-i, așadar, pe tinerii jucători români în finala primei ediții a campionatului mondial de tineret. Era primul lor examen de maturitate. Era, poate mai mult, testul general al handbalului românesc care, după două victorii consecutive în campionatul mondial al seniorilor (1961 și 1964), cedase de curînd (ianuarie 1967, la Văsterås, în Suedia) cununa campionilor. Se încheiase, oare, perioada de dominare a handbalului românesc, așa cum pronosticau unii dintre comentatorii?

Tinerii jucători români, „noul val” al handbalului românesc, aveau să probeze în finala cu Polonia că viitorul era tot

de partea noastră, așa cum dealtfel au și dovedit-o evenimentele ulterioare. Atunci, pe podiumul sălii din Rotterdam, formația română pășea în următoarea alcătuire: Penu-Gațu, Dan Marin, Licu, Fr. Cosma, Papp, Kicsid, Bădău, Moldovan, Coasă, Dinea. Rezerva lui Penu era un alt viitor mare handbalist: Dincă. Vedetele acestei echipe care, învingînd Polonia cu un scor categoric 22—8 (11—2), a devenit *campioană de tineret a lumii*, erau „maestrul driblingului”, așa cum îl numea un gazetar olandez pe Cristian Gațu și „portarul minune”, cum îl caracterizau pe Cornel Penu comentatorii de radio prezenți în Olanda. Alături de ei s-au remarcat Licu, Kicsid, Moldovan, Dan Marin, Bădău — toți nume celebre azi în handbalul nostru. Cu o singură excepție: Cosma, deoarece este vorba de Francisc Cosma și nu de Adrian Cosma, vijelioasa extremă dreaptă de azi a echipei Dinamo București și a reprezentativei țării. Semnificativ este faptul că pe locurile 3—4 în clasamentul celor mai buni realizatori se aflau doi handbaliști care azi sînt celebri în lumea întreagă: Gheorghe Licu (România) și Milorad Karalici (Iugoslavia), ambii cu câte 33 de goluri înscrise!

Victorie! Meciul final România—Polonia s-a încheiat cu victoria echipei noastre (22—8) și tinerii handbaliști români își manifestă din plin bucuria

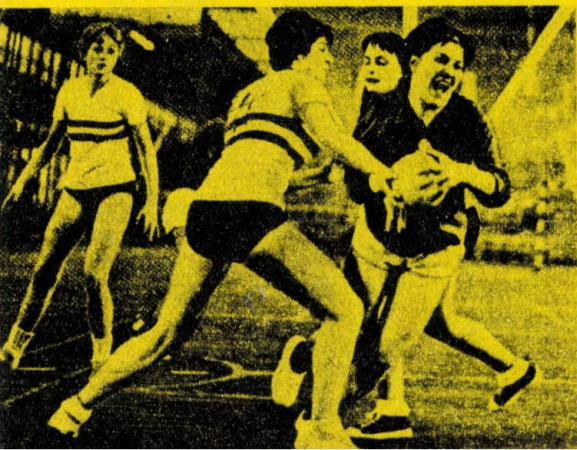

CRISTIAN GAȚU ȘI CORNEL PENU
pe vremea cînd erau „speranțe”...

În curînd se vor împlini 10 ani. În acest interval de timp, campionatele mondiale de tineret nu s-au mai organizat. Au existat „voci” care au criticat această dispută, socotită... prematură pentru tinerii și tinerele ce aspirau la glorie în handbal. Nu puțini au fost specialiștii care au spus că handbalul nu este „copt” pentru a putea avea și un campionat mondial de tineret. În consecință, s-a renunțat la această atît de utilă competiție a tineretului handbalului mondial. Ultimii ani, însă, au fost ani în care handbalul, devenit sport olimpic, a cunoscut o amplă dezvoltare, pătrunzînd în noi țări, de pe alte continente decît cele obișnuite. Acum handbalul african sau cel asiatic sînt o realitate a lumii sportive, avînd

Fază din finala turneului feminin, în care România a învins Ungaria cu 10-7. Dobirceanu se infiltrează pe semicerc, în ciuda opoziției jucătoarei adverse

mari competiții tradiționale și bucurîndu-se de o largă răspîndire în rîndul tineretului. De asemenea, s-a ajuns ca întrecerea supremă, campionatul mondial al seniorilor, să fie organizat, ca la hochei pe gheață, pe trei grupe valorice, iar întrecerile regionale tradiționale să aibă un succes de necontestat. În acest stadiu de dezvoltare a handbalului s-a ajuns din nou la concluzia că în calendarul internațional al acestei discipline sportive este necesar să reapară campionatul mondial de tineret, rezervat atît formațiilor feminine, cît și celor masculine. Ambele competiții vor avea loc în 1977, întrecerea tinerelor handbaliste urmînd a se disputa în țara noastră.

Dornică să asigure competiției o organizare dintre cele mai bune, demnă de renumele de care se bucură pe plan internațional handbalul românesc, federația noastră de specialitate a făcut pregătiri serioase. În funcție de numărul reprezentativelor care vor confirma înscrierea inițială (deocamdată și-au făcut cunoscută intenția de a trimite în România selecționatele țărilor lor federații din 29 de țări), participantele vor fi repartizate în 3 sau 4 serii preliminare, ale căror jocuri vor avea loc la București, Brașov, Ploiești și Craiova. Ultima parte a întrecerii se va disputa la Ploiești și București în sala Victoria și, respectiv, Palatul Sporturilor și Culturii.

Disputa echipelor masculine va avea loc în Suedia, unde de asemenea pregătirile cunosc un ritm intens.

Pînă la ora primului fluier al arbitrilor să consemnăm faptul că handbalul românesc își va pune, deci, în joc după 10 ani cele două cununi de lauri cucerite în Olanda. Cine le va cîștiga de această dată? Așa cum atunci generația lui Gațu, Penu, Licu, Kicsid și alții și-a făcut pe deplin datoria, așteptăm de la urmașii lor aceeași dăruire în munca de pregătire, același elan și dîrzenie în competiție, aceeași pricepere tehnică și tactică în a găsi soluțiile cele mai bune pe drumul spre victoria finală, pe care iubitorii handbalului o așteaptă cu justificată încredere.

Călin ANTONESCU

• Șase decenii cu balonul oval • Printre participanții la Olimpiadă • Șapte titluri de campioană națională • Trofeele sportivității • Pe drumurile lumii, spre gloria rugbyului românesc!

VIVAT SPORTUL STUDENTESC!

La Sportul studentesc rugbyul a împlinit 60 de ani. Cam tot atîta are și sportul cu balonul oval de cînd a ajuns pe meleagurile noastre. O istorie care se confundă, așadar, cu însăși istoria rugbyului românesc.

...În aprilie 1916, prof. univ. Traian Lalescu și Octav Luchide pun bazele unei noi asociații sportive, care va purta inițial numele de *Sporting Club Universitar Studentesc*, dar care în scurtă vreme va deveni **SPORTUL STUDENTESC**. Printre secțiile noului club, după cum menționează și C. Kirîțescu în monumentală sa lucrare „Palestrica” (pag. 562), figurează și cea de rugby, care va cunoaște imediat o largă audiență printre elevii și studenții bucureșteni.

Intrarea în arena competițională s-a produs abia după trei ani, în 1919, din echipa respectivă făcînd parte, printre alții, O. Luchide, V. Brabeșeanu, R. Roca — trei dintre animatorii și susținătorii rugbyului studentesc —, George Vraca — excepționalul actor de mai târziu —, G. Afemie, I. Șerbănescu și frații Licea.

Anii s-au scurs unul după altul și echipa studentescă devine din cînd în cînd mai cunoscută, celei de la „onoare” alăturîndu-i-se și cele de la „promoție” și categoria a III-a. Succesele nu au întîrziat să apară: în 1924 în palmaresul universitarilor sînt înscrise victoriile în „Cupa României”,

Gheorghe Fântăneanu prinde balonul în urma unei repunerii de la tușă, într-unul din meciurile susținute de Sportul studentesc în campionatul anului 1938.

„Cupa Olimpia”. „Cupa T.C.R.” și titlurile de campioană națională la celelalte eșaloane. Tot în această perioadă consemnăm și primele confruntări internaționale, în care rezultatele sînt mai mult decît mulțumitoare (0—0 cu R. G. Heidelberg, la București; 19—6 și 30—6, cu selecționata Varșoviei, în deplasare, echipa fiind întărită și cu jucători de la Tennis Club). Să adăugăm, ca o recunoaștere a valorii rugbyștilor de la Sportul, prezența jucătorilor Iosif Nemeș și Sorin Mihăilescu în „XV”-le care a cucerit medalia de bronz la Jocurile Olimpice de la Paris, din 1924.

În 1925, depășind pe marile favorite ale vremii, Tennis Club și Stadiul Român,

echipa Sportul studentesc își înscrie în palmares primul titlu de campioană. Au făcut atunci parte din lot: A. Drăghici, C. Hîrjeu, O. Florian, J. Dumitrescu, R. Eckert, I. Cocioceanu, I. Sfetcu, P. Florian, S. Afemie, A. Mădășescu, G. Penculescu, B. Neamtu, G. Niculescu, S. Mihailescu (căpitan), I. Nemeș, V. Broida, G. Wirth.

În panoplia cu trofee a clubului vor mai fi trecute încă șase titluri (1929, 1932, 1935, 1939, 1941 și 1946), precum și „Cupa României”, cucerită de șapte ori între anii 1924—1932.

Rînd pe rînd, vechile generații de jucători lasă locul celor mai tineri. A fost o epocă în care s-au afirmat Ascanio Damian, Gheorghe Fân-

tdneanu, Constantin Dinescu, Aurel Mărdărescu, Ion Andrieș, pe care îi întâlnim cu regularitate în reprezentativa națională, unli dintre ei jucând și la Olimpiada din 1936. Dealtfel, Constantin Dinescu — cu 12 selecționări, Ascanio Damlan și Gheorghe Fântăneanu — cu câte 9, dețin numărul cel mai mare de prezențe

An după an, universitarii bucureșteni, grupați mai apoi, sub culorile Științei, au urcat și coborât treptele diviziilor A și B, stîrnind, cum e și firesc, bucurie și tristețe.

1969. În toamnă, în campionatele diviziei B reapare SPOR-TUL STUDENȚESC, reunind pe cei mai buni jucători de la Institutul de construcții și

ies, însă, învingători în următoarele ediții, 1975 și 1976.

Trofeele sportivității au o valoare aparte, posesorii lor purtîndu-le cu aceeași modestie și discreție cu care, dealtfel, le-au și cîștigat. 1973 și 1974 sînt ani în care Sportul studențesc figurează cu cînte pe panoul de onoare al „Trofeului fair-play”. În „albumul de amintiri” al clubului în dreptul anului 1973 mai este notată, la loc de frunte, desemnarea lui Mihai Nicolescu drept cel mai bun rugbyst al anului.

Cîteva cuvinte și despre contactele internaționale. În palmares sînt trecute meciuri cu echipe din U.R.S.S., Iugoslavia, Franța și Italia, în deplasare și pe teren propriu, în care predominante sînt succesele.

Istoria nouă a rugbyului românesc, la a cărei făurire purtătorii tricourilor cu alb și negru au avut o substanțială contribuție, și-a înscris în filele sale momente unice. Un titlu de mîndrie și pentru rugbystii de la Sportul studențesc, mulți dintre ei componenți ai echipei naționale. Londra — Buenos Aires — Wellington, dar drumul parcurs de rugbystii noștri a trecut și prin Casablanca, Paris, Heidelberg, Madrid, Rovigo, Šumperk, Vyskov, Amsterdam. Pe aici au trecut și Nicolescu, Fugigi, Atanasie, A. Hariton, Iorgulescu, antrenorul, de acum, T. Rădulescu, atunci cînd au fost selecționați în XV-le reprezentativ sau au condus destinele echipei naționale.

Și acum punct. Nu înainte însă de a-l cita pe un poet al sportului, fostul rugbyst Tudor George: „...Ar fi de spus atîtea!... multe sînt / Dar cîte sînt n-ar încăpea-ntr-o carte / Le simt în suflet, ca pe-un legămint / Ce l-am transmis și altor — mai departe! / La ceas-acesta scump, evocator, / Să-nchin și eu acest pahar, cer voie, / În cîntea Dumneavoastră — a tuturor! / Și: Vivat SPORTUL STUDENȚESC! Ahoe.”

F. EMANUEL

Față în față, echipele Sportul studentesc (în alb) și Steaua într-una din finalele „Cupei Federației”.

în „XV”-le reprezentativ al țării în perioada antebelică.

*

Activitatea rugbystică la nivelul studenților continuă după 23 August 1944 cu aceeași pasiune, chiar dacă, pentru moment, vechea grupare Sportul studențesc nu mai participă sub acest nume în campionatele republicane.

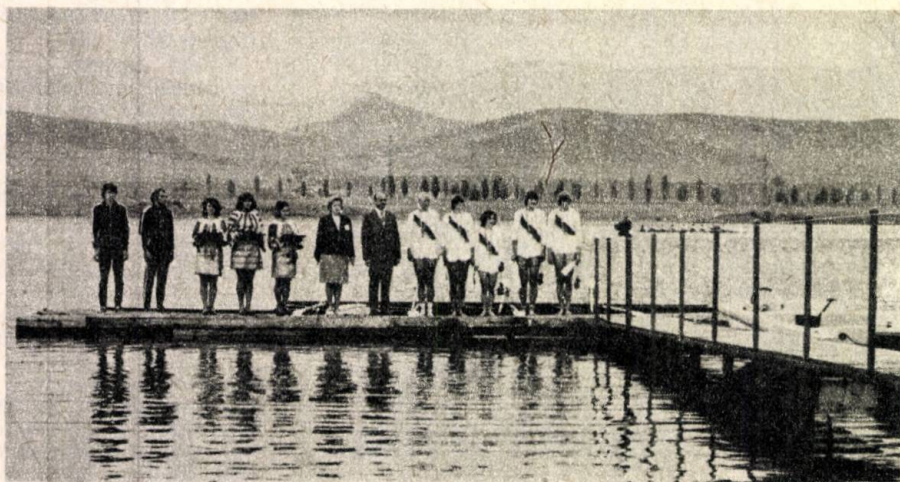
Anul 1948 consfințește o nouă victorie a culorilor studențești, echipa Universitatea clasîndu-se pe primul loc în ierarhia celor mai bune formații de rugby din țară. Ziarul „Sportul popular” din 14 aprilie 1948 scria că, în urma unor meciuri viu disputate, cu C.F.R., Electrica, Petrolul, Constructorul (fostă Stadiul Român), Universitatea „devine prima campioană a Republicii Populare Romîne”.

Politehnică, precum și de la alte echipe studențești din Capitală, în special de la Arhitectură și I.E.F.S.

Mai 1971. Alb-negrii, culorile tradiționale, cîștigă prima bătălie: promovează în Divizia A. Printre cei care au reușit această performanță sub conducerea antrenorului Florentin Tudorache s-au aflat jucători care în anii ce au urmat și-au cucerit o bună reputație: C. Drăgulescu, M. Hulă, M. Sofronie, M. Alexandrescu, P. Iancu, M. Galanda, A. Hariton, Eug. Călărașu, N. Leșan, M. Nenoiu.

În 1974 forul de specialitate inițiază „Cupa Federației”. Echipele s-au lansat în noua dispută cu multă ambiție, prima ediție revenind XV-lui de la Steaua. Universitarii

Canotaj în orașul

gimnasticii

La această oră, cînd Municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej înseamnă gimnastică și mai întîi de toate Nadia Comăneci și aur olimpic, pare greu de crezut că acolo, în micuțul dar frumosul oraș moldovenesc, mai e loc și pentru alte sporturi. Și nu numai loc, dar și pasiune și preocupare și ambiții. Totuși, realitatea este că, alături

de gimnastică, în Municipiul Gh. Gheorghiu-Dej cucerește tot mai mulți adepți ... canotajul!

Totul a pornit de la venirea pe aceste meleaguri a profesorului Mihai Drăghici. Proaspăt absolvent al facultății, tînărul antrenor a ... descoperit orașul și lacul Belci, situat în apropiere. Trecuse pe acolo întîmplător, cu pri-

lejul unei excursii prin Moldova și, om de canotaj fiind, a zăbovit cîteva ore pe malul apei, privind îndelung suprafața lucitoare dintre cele două dealuri. A măsurat din ochi lungimea și lățimea lacului, și-a imaginat piste de balizate și, jucîndu-se cu un băț pe nisipul de pe mal, a schițat un turn de sosire și un hangar, alături de

clădirea vestiarelor. Apoi a privit tăcut la apă și la schița stîngace, luînd hotărîrea: vom face canotaj aici, pe lacul Belci!

Acum doi ani, la cîteva luni după instalarea sa în Municipiul Gh. Gheorghiu-Dej, l-am întîlnit pe profesorul Mihai Drăghici la el acasă, la noua lui casă. Ne-am dus împreună, firește, direct la lac, unde fusese înjghebată o clădire pentru adăpostit bărcile, cele cîteva bărci cu care s-a pornit activitatea și unde începuseră să se ridice primele ziduri ale viitoarei baze nautice. Vorbind înflăcărat, tînărul antrenor ne promitea atunci că pe lacul Belci se vor organiza campionate republicane și chiar întreceri internaționale și că, oricît de neîncredători am fi, peste cîteva ani din acel loc vor porni spre marile piste de apă ale lumii numeroși schiști...

Au trecut doi ani și iată-ne, în această vară,

La intrarea bazei nautice de la lacul Belci, un artist ingenios a modelat din țevi acest schifist...

din nou în Municipiul Gh. Gheorghiu-Dej. Gîndeam în tren la numeroasele reușite ale antrenorului Mihai Drăghici și ale elevilor săi. Schiștii de la C.S. Onești obținuseră între timp cîteva medalii la campionatele republicane de juniori, în timp ce antrenorul lor fusese promovat în colectivul care conducea activitatea lotului reprezentativ de junioare.

La cîteva minute după sosirea trenului în acest nou oraș al florilor, al chimiei și al sportului ne aflam pe malul lacului Belci, care devenise de nerecunoscut. Un balizaj „ca la

carte”, amintindu-ne de celebra pistă a lacului Rotsee din Lucerna, un turn de sosire cum n-am văzut al doilea în lume și un han-gar pentru bărci cum și-ar dori orice secție din țară.

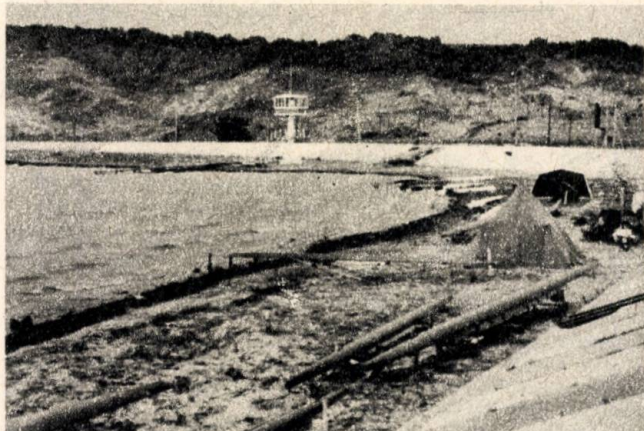
Timp de aproape o lună, pe apele Belciului s-au desfășurat patru competiții: una internațională — „Regata Prietenia” și trei naționale — Campionatele republicane de juniori, cele ale seniorilor și Concursul republican pe ambarcații mici.

Toată lumea — antrenori, sportivi, spectatori — a rămas plăcut impresionată de condițiile oferite canotajului aici, de eforturile făcute de toate forurile din localitate pentru ca schiful românesc să primească în dar un nou lac. Doar un vînt buclucaș a încercat să strice ambianța plăcută și decorul ca de basm; dar vîntul a trecut fără a putea să eclipseze nici un moment realizările oamenilor pasionați de sport de pe aceste meleaguri...

Horia ALEXANDRESCU

Stînga sus: festivitate de premiere la «Concursul Prietenia»

Jos: imagine dintr-un colț al lacului, cu turnul de sosire.

ȘTAFETA CRISTINEI SE AFLĂ ÎN MÎINI BUNE

...23 August 1966. Finalele campionatelor europene de înot sînt în plină desfășurare. În piscina „Den Hommel” (Albina) din Utrecht toate privirile se îndreaptă spre una din marile vedete ale competiției, celebra Kiki Caron, marea favorită a probei de 100 m spate. În dreapta ei, calmă, sigură de sine, englezoaica Linda Ludgrove; în stînga, abia ascunzîndu-și marile emoții, reprezentanta României, Cristina Balaban. Se mai află prezente la start olandeza Coby Sikkens, sovietica Natalia Mihailova, Brigitte Köhler din R.D. Germană, toate candidate la un loc pe podium.

Cursa a avut o desfășurare palpitantă. La început a condus Cristina, dar a cedat pe a doua lungime, fiind înlocuită de Caron și Ludgrove. Pentru prima oară în istoria „europenelor”, o romîncă printre laureate: medalie de bronz, cu 1:09,7.

Au trecut 10 ani și Cristina a rămas tot în lumea bazinelor. Ea caută de mai multă vreme o elevă căreia să-i predea ștafeta performanței. Și se pare că a găsit-o.

...20 august 1976. La Dinamo — finală balcanică a cursei de 100 m spate. Pe culoarul patru, cel al favoritului, Carmen Bunaciu. Simpla ei apariție îți reține atenția. Măsoară 1,87 m la numai 15 ani. În apă, tehnica ei se apropie de perfecțiune.

Se instalează după primii metri în fruntea plutonului și cîștigă cu un avans categoric, oprind cronometrul electronic la 1:05,97. Este al 9-lea rezultat european al anului, performanță mai mult decît promițătoare pentru tînașă sibiancă, actualmente

campioana României.

Cu rezultatul de 1:05,97 Bunaciu ar fi putut ajunge în 1976 campioană a Australiei, Olandei, Franței, R.F. Germania, Suediei, Japoniei, țări în care înotul are nu numai vechi tradiții, dar și o largă

Cristina, Carmen și... cronometrul

Foto: Dragoș NEAGU

membră a clubului Dinamo București, aflată abia la cel de-al doilea sezon de concursuri internaționale.

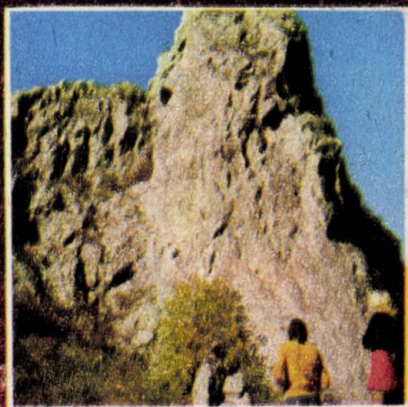
Carmen este elevă a Școlii nr. 54 din București. Ambițioasă, conștientă de calitățile sale, ea se antrenează intens. A progresat spectaculos în ultimul sezon: mai mult de 5 secunde în mai puțin de 9 luni. În acest ritm... Pînă la recordul lumii și al Europei au mai rămas 4 secunde și cîteva zecimi. Dar abia acum începe urcușul cel mai greu spre vîrfurile piramidei pentru

dezvoltare și pe locul secund în campionatele S.U.A. și ale Uniunii Sovietice. Ambițiile recordmanei noastre sînt însă mult mai mari, și din acest punct de vedere ea seamănă întru totul cu profesoara sa.

Ștafeta se află în cele mai bune mîini. Va reuși oare cuplul Balaban—Bunaciu să aducă natației românești într-un viitor apropiat o medalie și mai strălucitoare decît cea a Cristinei?

Adrian VASILIU

Stațiunile balneoclimaterice — locuri ideale pentru petrecerea concediului și a excursiilor dv. preferate

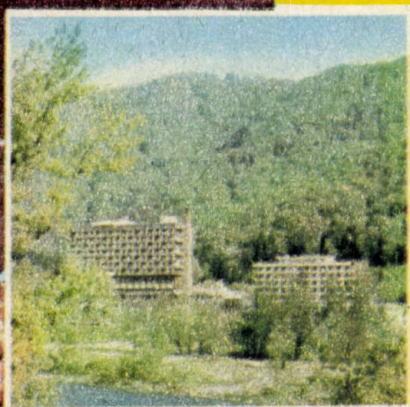
OFICIILE JUDEȚENE DE TURISM și ÎNȚEPRINDEREA DE TURISM, HOTELURI ȘI RESTAURANTE BUCUREȘTI vă invită să participați în orice perioadă a anului la un bogat program de excursii în cele mai pitorești zone turistice sau în stațiuni balneoclimaterice din țară, dintre care vă recomandăm:

● Pe Valea Prahovei — în stațiunile SINAIA, BUȘTENI și PREDEAL.

● Pe Valea Oltului — la CĂLIMĂNEȘTI, CĂCIULATA, COZIA, GOVORA și OLĂNEȘTI.

● În Maramureș — la BORȘA și IZVOARELE.

● În stațiunile montane din județul Caraș-Severin: SEMENIC, MUNTELE MIC, CRIVAIA, VĂLIUG.

● Stațiunile de odihnă și cură balneară din estul Transilvaniei: SÎNGEORZ-BĂI, BORSEC, SOVATA, TUȘNAD, BALVANYOS, VILCELE.

● La MONEASA sau GEOAGIU, în apropierea Munților Apuseni.

În aceste stațiuni, precum și la Amara, Ocna Sibiului, Păltiniș, Pucioasa, Slănic Moldova, Stîna de Vale, puteți beneficia de un concediu reconfortant sau de o cură balneară eficientă.

(PUBLITURISM)

CEL MAI VESEL SAT DIN LUME

Nu-i vorba, cumva, de locul vreunui festival al umorului, cum se desfășoară unul anual, în orașul lui Tănase, Vaslui. E vorba tot de sentimentele pe care le declanșează acest „joc al secolului”, cum au numit unii fotbalul. „Cel mai vesel sat din lume a fost, în vara lui 1975, Tomnatic!” Așa susțin locuitorii acestei așezări din comuna Lovrin, județul Timiș. În vara trecută, „Unirea” Tomnatic promovase în divizia secundă. S-a scris, atunci, despre acest succes. Tomnaticul n-a rezistat, însă, în „B” decât un an. În vara aceasta s-a întors în „C”, unde luptă din greu. Și am vrut să înregistrăm „reacția psihologică” a Tomnaticului după marea sa aventură fotbalistică. Vasile Stroe, din conducerea C.A.P.-ului, fostul președinte al secției fotbal, și Gheorghe Gheorghiadă, inginer la ferma de pomi și vie, au reușit să se ridice peste durerea retrogradării:

„Chiar dacă în ziua despărțirii de divizia secundă au plîns pînă și bătrîni care nu cunoscuseră pînă în vara aceea ce-i fotbalul, satul tot a rămas cu ceva după... retrogradare. Nu-i vorba doar de tribuna acoperită, făcută de noi, sătenii, prin muncă patriotică, tribună sub care am construit anul acesta și o popicărie modernă. Promovarea aceea a născut, practic, o mare pasiune pentru sport în Tomnatic. Să vă spun că azi pe toate ulițele satului se joacă fotbal, joacă și fetele. Să vă spun că pe stadionul cel mare s-a disputat finala dintre grădinița C.A.P. și grădinița I.A.S., iar tribunele au fost pline...”

Tomnaticul are 5 000 de locuitori. La meciurile din Divizia B, pe stadion veneau cite... 6 000 de oameni, unii din satele și comunele vecine. În acele duminici, la ora meciului, satul era parcă pustiu, pe stadion fiind și aproape toate gospodinele din Tom-

natic. Motive pentru care, mereu, cînd „Unirea” juca acasă, masa de prînz a celor mai mulți localnici se amina cu două-trei ore. Și au fost zile cînd s-au aminat și... nunți sau alte petreceri. „A fost o experiență tare frumoasă pentru noi!”, zic cei mai mulți. Important este că retrogradarea echipei n-a însemnat și dispariția pasiunii pentru sport în sat. După „noapțile albe” ale Montrealului, în curțile Tomnaticului, mai toți copiii au început să o imite pe Nadia Comăneci. Fără paralele, fără birnă specială, fără saltele. Cu „aparate” improvizate din scînduri și trunchiuri de copac, pe pămînt sau nisip, sub cerul liber, cu pasiune aprigă pentru mișcare și frumos, pasiune descoperită de promovarea echipei de fotbal. În aceste „clipe de viață”, copiii din așezarea bănățeană susțin că și acum „Tomnaticul este cel mai vesel sat din lume!...” (M.M.I.)

Desen de ANDO

**MAGAZINELE UNIVERSALE ȘI SPECIALI-
ZATE ALE COOPERATIVELOR DE CONSUM**
din toate reședințele de comună vă stau
la dispoziție cu o gamă diversă de arti-
cole de sport: TRICOURI, CIORAPI, MAIE-
URI ȘI ALTELE.

**De asemenea, la MAGAZINELE COOPE-
RATIVELOR DE CONSUM**

găsiți un bogat sortiment de ceasuri de
mână și deșteptătoare, instrumente muzi-
cale și altele.

**VIZITAȚI MAGAZINELE COOPERATIVELOR
DE CONSUM,**
unde veți găsi o gamă largă din cele mai
solicitate mărfuri!

Începuturile

● București, 1849... ● Școala de la „Tirul” ● Primele concursuri în Capitală și în țară ● Mihai Savu, câștigător al unei finale de 12 trăgători, în Franța ● Dublul campion olimpic Nedo Nadi la București, în 1911...

Primele mărturii despre practicarea scrimei în România datează din 1849. Este anul în care se va înființa școala militară pregătitoare de ofițeri la București, în a cărei programă de învățămînt scrima va avea loc precumpănitor. Maeștri de arme Protopi și Cyrille au fost inițiatorii cercurilor de scrimă, în speță de floretă, iar din 1857 Spinzi și mai apoi Antoine Paré.

În 1863 figurau în București două săli pentru pregătirea „mușchetarilor”: una în

scrimei românești

Pasajul Român, avînd ca îndrumător tehnic pe maestrul de arme Ludovic Seres, alta în clădirea Ateneului Român, sub conducerea lui Cyrille.

Un an mai tîrziu lua ființă un nou centru de scrimă, chiar în casa lui Scarlat Rosetti, cel care îl și adusese în București pe maestrul Seres. Afișele prin care Seres își făcea cunoscută activitatea și la această sală aveau următorul conținut: „Cu permisiunea Onor Prefecturii Capitalei, subsemnatul deschide o școală de scrimă care va începe în luna mai 1864 în casele lui Scarlat Rosetti de lîngă intrarea în Cișmigiu. Vom da selecții în case particulare”.

În 1886 se reînființează școala militară pregătitoare de ofițeri la Iași în care scrima,

Michel AUGUSTIN,

Antoine Paré

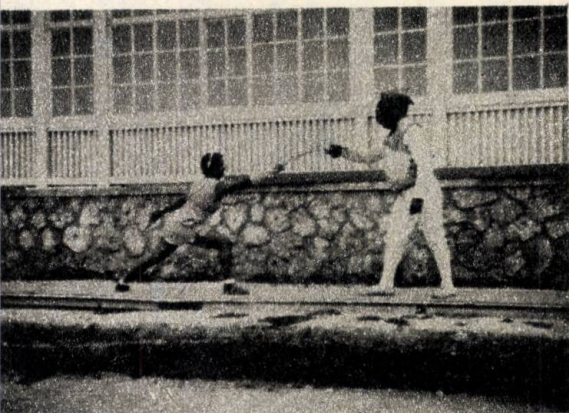
Alexandru CSIPLER

Alfredo Bachelli

materie de bază, avea să fie predată de Antoine Paré, prezent la conducerea cate-drei pînă în 1896, an din care va fi înlocuit de maestrul de armă Francisc Scheiner. În același timp, în București, după plecarea lui Paré, viitorii ofițeri vor fi pregătiți, pînă în anul 1884, de specialiști din cadrul școlii, apoi de maestrul de armă Nicolae Velescu.

Un moment de referință deosebit de im-portant din activitatea acestui sport îl constituie înființarea, în 1864, a Societății Române „Tirul” de Arme, Gimnastică și Dare la Semn, condusă de istoricul V.A. Ureche și avînd ca maestru de scrimă pe C. Constantiniu. Sediul „Tirului” a fost inițial în Pasajul Român, după aceea în grădina „lancu Mano”, apoi într-o clădire

Maestrul C. Panescu, în timpul unei lecții de floretă.

proprie, pe cheiul Dîmboviței, în actualul lăcaș al Teatrului de operetă. De notat că printre maestrul de arme care au activat la „Tirul” de-a lungul anilor (și pînă în 1949, cînd societatea s-a desființat) s-au aflat numeroase personalități ale sportului românesc, printre care prof. Gheorghe Moceanu, precursor al învățămîntului de educație fizică de la noi și actualul antrenor emerit la scrimă Constantin Panescu, unul din îndrumătorii primelor generații de antrenori de specialitate.

Paralel cu activitatea „Tirului”, din 1885 va mai exista o secție de scrimă în Capitală, pe lîngă Jockey Club Român, sub îndrumarea maestrului de arme francez Augustin Michel.

Primul concurs de scrimă — floretă bărbați — organizat în România datează din anul 1869. El a avut loc la București, în grădina „lancu Mano”, din inițiativa Societății „Tirul”. În juriul de concurs se aflau maestrul de arme C. Constantiniu, Gh. Moceanu, N. Velescu și C. Stănică. Cîștigătorul concursului a fost un tînăr ofițer de cavalerie, lt. S. Paraschivescu.

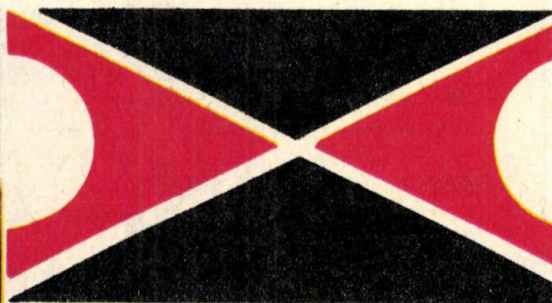
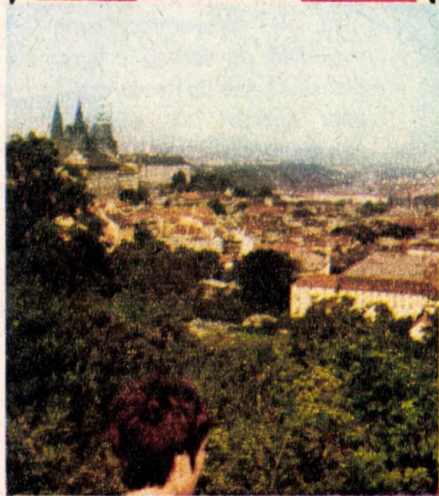
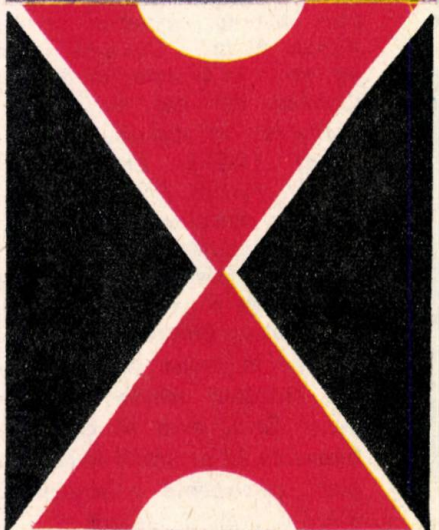
Primul concurs de sabie va avea loc cu șapte ani mai tîrziu, prin grija aceleiași societăți sportive și va da cîștig de cauză lui I. Ghețu.

Din 1898 concursurile de scrimă vor fi organizate și în diferite orașe ale țării. Brăilei i-a revenit cîntea de a face această frumoasă „deschidere” spre sportul armelor albe. Inițiator, maestrul de arme italian Alfredo Bachelli. Din 1907 același Bachelli va activa la Craiova, ca angajat al Jockey Clubului din capitala Băniei. Exemplul Brăilei este urmat și de alte orașe ale țării — Galați (1899), Craiova (1909), Iași (1909), Ploiești (1914) etc. unde se vor organiza concursuri similare.

Debutul scrimerilor români în competiții organizate peste hotare este legat de anul 1910 și de o localitate din Franța, Vriage les Baines. Printre cei 50 de concurenți înscrși în proba de floretă figurează și trei trăgători români, dintre care unul, Mihai Savu, avea să cîștige finala — un turneu cu 12 scrimeri! Mihai Savu a primit drept recompensă o statueta a Jeannei d'Arc în armură militară.

În 1911 a avut loc prima întîlnire inter-națională de scrimă programată în Româ-nia și anume la București, cu participarea unor sportivi dintre cei mai cunoscuți. Printre aceștia, Nedo Nadi, care avea să devină campion olimpic la edițiile din 1912 și 1920, Luigi Santelli, Georges Rouleau și Pierre Rosignol. Alături de ei, cîțiva din-tre cei mai cunoscuți floretiști din țara noastră — C. Teodoreanu, Gh. Nicolau, M. Savu, Al. Racoviță, D. Sturza și Boldur Voinești...

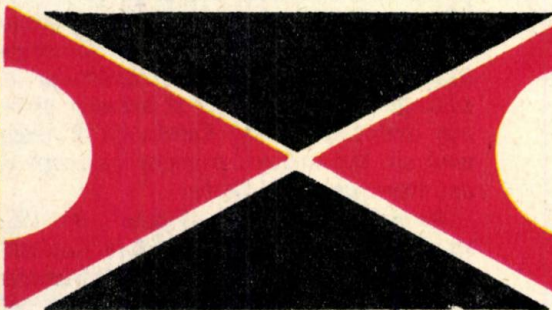
(Din „File din istoria scrimei românești”, de Ion POPESCU, Constantin PANESCU și Tiberiu STAMA, în curs de apariție)

BOGAT PROGRAM

Oficiul Național de Turism „Carpați” București, prin Agenția de excursii cu turiști români în străinătate și oficiile județene de turism, organizează pentru grupuri și turiști individuali în tot cursul anului excursii variate și atractive, pe numeroase itinerare turistice. Astfel, în:

- R.P. Bulgaria se pot vizita Sofia, Plevna, Tîrnovo, Russe, în cadrul unor excursii cu o durată de 1—4 zile.
- Deplasările în R.S. Cehoslovacă cuprind în itinerarele lor Praga, Bratislava, Brno și vizitarea în tranzit a orașului Budapesta, cu o durată de 6—8 zile.
- Excursii în R.P. Chineză și R.P.D. Coreeană includ, între altele, orașele Pekin, Șanhaï, Nankin, Canton, Hanceu, Șenian, Phenian.
- În R.D. Germană se pot vizita orașele: Berlin, Potsdam, Dresda, Rostock, Schwerin, Magdeburg, Erfurt, Jena, Meissen, Karl Marx Stadt, iar în tranzit se vizitează Budapesta.

DE EXCURSII

- Excursiile în R.P. Polonă, cu vizitarea Capitalei, Varșovia, și a Cracoviei, au o durată de 6—9 zile.

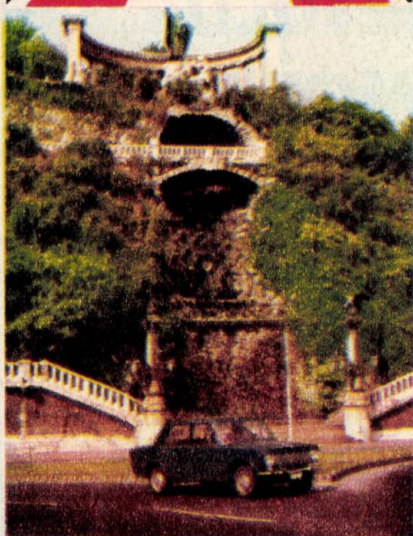
- Călătoria în R.P. Ungară, cu o durată de 6—7 zile, prevede cunoașterea Budapestei și a orașului Eger.

- Pentru deplasările în U.R.S.S. oferta cuprinde 12 itinerare diferite de excursii, cu vizitarea orașelor: Moscova, Leningrad, Kiev, Chișinău, Odessa, Cernăuți, Lwov, Tbilisi, Erevan, Baku, Vilnius, Riga, Tallin, Samarkand, Buhara, Așhabad.

- De asemenea, se pot efectua excursii combinate: R.P. Ungară—R.S. Cehoslovacă și R.D. Germană—R.P. Ungară.

Informații și înscrieri individual sau prin delegații de întreprinderi, instituții sau organizații obștești etc. se fac la Agenția de excursii cu turiști români în străinătate, din București, Calea Victoriei nr. 100 (telefon 16.44.31) și la toate oficiile județene de turism din țară.

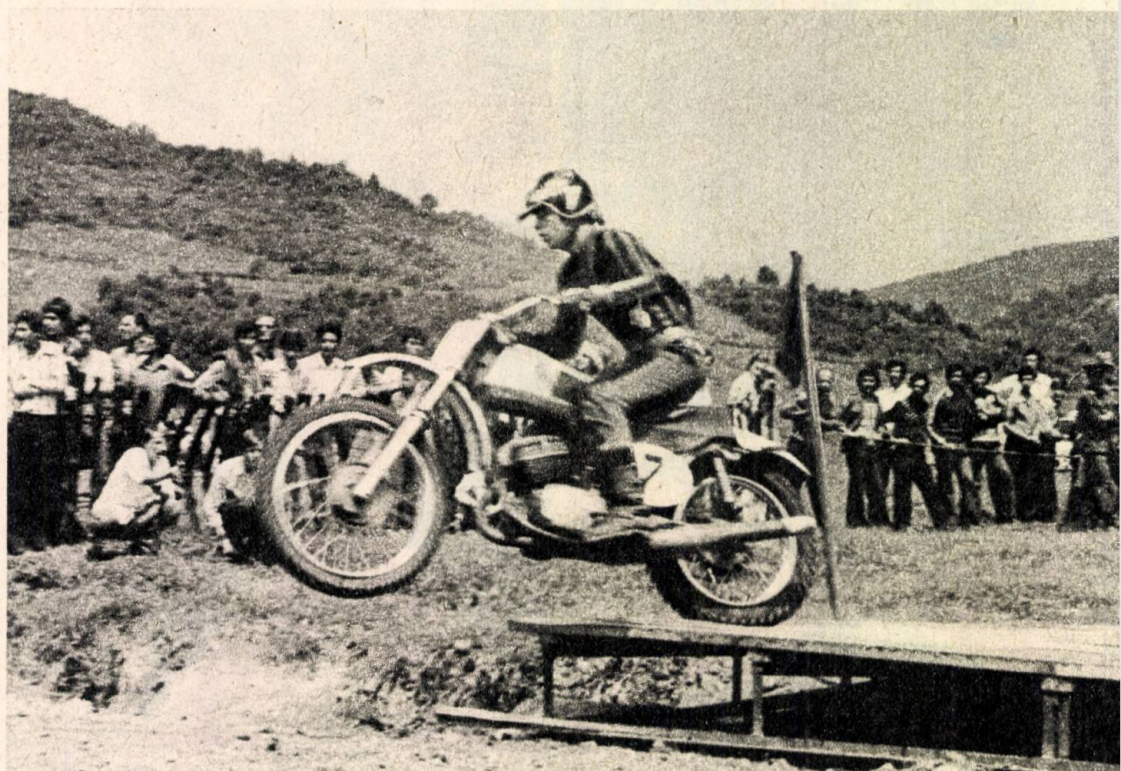
(PUBLITURISM)

CEI MAI TINERI CAMPIONI DIN ISTORIA SPORTULUI CU MOTOR

Curajoasele aterizări de pe... trambulinele naturale, îndrăznețele salturi peste... cocoșele pantelor, numeroasele viraje și urcușuri abrupte mi-au întărit, de fiecare dată, convingerea că acest sport este apajul caracterelor tari, al celor care au trecut prin școala curajului și îndemînării. Și dacă pînă acum pe cea mai înaltă treaptă a podiumului laureaților urcau sportivi maturi, ajunși în vîrfurile piramidei după o lungă și temeinică pregătire, iată că anul acesta campionul seniorilor din țara noastră a devenit un băiat de 17 ani, elevul Ernest Mülner, din Brașov.

Campionul juniorilor, Romeo Diaconu, în concurs pe traseul de pe dealul Mușcelului, de lângă Cîmpino.

▲ Alexandru Ilieș, campion la 13 ani.

... Povestea celui mai tânăr campion de motocros al țării la seniori a început de la o ... joacă și ea nu poate să fie despărțită de evoluția altui campion și mai tânăr, Alexandru Ilieș în vîrstă de 13 ani, deținătorul titlului pe anul 1976 în proba motocicletelor „Mobra”. Poate nici unul dintre ei nu ar fi avut această rapidă ascensiune, dacă nu ar fi locuit împreună în aceeași curte de pe Calea Bucureștiului, din orașul de la poalele Tîmpei. Într-o bună zi, Ernest, pe atunci în vîrstă de 9 ani, și-a îndemnat prietenul să... împrumute motoreta tatălui său pentru a se plimba puțin prin curte. Și au mai încercat-o pe furiș pînă cînd au stricat motoreta. Supărarea părinților a fost însă de scurtă durată, pentru că a doua zi băieții au reparat singuri motorul. Impresionat de isprava și cunoștințele lor, tatăl lui Ernest, care nu este altul decît apreciatul antrenor al motocicliștilor de la Torpedo Zărnești, Paul Mülner, a hotărît să-i selecționeze pe amîndoi în grupa de începători. După îndelungi și exigente antrenamente, iată rezultatele obținute de ei pînă în prezent:

Ernest Mülner (17 ani, elev în clasa a XI-a a Liceului „Unirea” din Brașov): 1972 — vicecampion la motoretele „Mobra”, 1973 — campion la motoretele „Mobra”, 1974 — vicecampion la juniori, 1975 — campion la juniori, 1976 — campion republican la seniori.

Alexandru Ilieș (13 ani, elev în clasa a VIII-a la Școala generală nr. 8 din Brașov): 1974 — vicecampion la motoretele „Mobra”, 1975 — vicecampion la motoretele „Mobra”, 1976 — campion republican la motoretele „Mobra”.

Ei sînt cei mai tineri campioni din istoria sportului cu motor din țara noastră. Adăugînd că actualul campion de juniori Romeo Diaconu (18 ani, mecanic la întreprinderea „Automecanica” Moreni) este și el un tânăr ambițios, care s-a impus într-o probă unde s-a produs o adevărată... avalanșă de elemente talentate, afirmăm că motocrosul are, mai mult ca oricînd, cadre de nădejde.

Traian IOANIȚESCU

◀ Dialog între campionul seniorilor și antrenorul său; de fapt, între fiu și tată.

EVENTUL LUI JUANTORENA

Imaginea acestui alergător cubanez — înalt (1,90 m), masiv (84 kg), cu un fuleu impresionant, pe cât de puternic pe atât de eficace și, paradoxal, elegant — a lăsat în memoria multor iubitori ai atletismului impresia cea mai puternică a concursului athletic de la Montreal. Alberto Juantorena a fost, fără îndoială, marea vedetă a atletismului la J.O., unde a realizat o performanță fără precedent în istoria Olimpiadelor: „eventul” 400-800 m. În proba turului de stadion el a adus prima înfrângere alergătorilor americani din 1952 încoace, iar la 800 m a încheiat finala cu un nou record al lumii, 1:43,50 (cu două zecimi sub vechiul record al lui Marcello Fiasconaro), deși alerga abia a cincea cursă importantă pe această distanță. Mulți specialiști afirmă că în condițiile unei concurențe mai puternice — Juantorena a condus de la început pînă la sfîrșit — atletul cubanez ar mai fi putut smulge o secundă acestui excelent rezultat!

Alberto s-a născut la 3 decembrie 1951 la Oriente. Este student al facultății de științe economice din Havana. A început practicarea sportului ca baschetbalist. Dar, așa cum singur povestește, „pe de-o parte mi-am dat seama că nu mai progresam în acest joc și pe de altă parte un antrenor de atletism care mi-a văzut rezultatele obținute pe 400 m — această probă figura în pregătirea baschetbaliștilor — m-a sfătuit să fac atletism. După trei ani cuceream titlul de campion mondial universitar la 400 m”. (n.n. Moscova, 1974)...

...Și, adăugăm noi, după alți doi ani modestul baschetbalist de odinioară ajungea cel mai bun alergător de sprint prelungit din lume.

„Premiera” 400—800 m reușită de Alberto Juantorena reprezintă un moment deosebit în istoria atletismului. Distanța celor două ture de stadion poate fi socotită acum ca făcînd parte — definitiv — din categoria probelor de viteză. Așa cum pînă în prezent o serie de sprinteri care-și vedeau oprit progresul în probele de 100 și 200 m „urcau” la 400 m, de-acum înainte vom fi martorii unor convertiri ale viteziștilor puri în alergători de 800 m! Din acest punct de vedere, Alberto Juantorena este exponentul perfect al unei tendințe ce se manifestase în anii din urmă în atletismul

mondial. Succesul său de la 800 m a fost mai mult comentat decît cel de la 400 m, în primul rînd datorită excepționalului record mondial stabilit, dar nu numai pentru acest lucru. Următorii doi clasai au fost belgianul Ivo van Damme și americanul Rick Wohlhuter, doi semifondisti „clasici”. Alergătorul cubanez i-a întrecut alergînd ...fără tactică, sau, mai bine spus, adoptînd tactica de sprinter: efort maximal pe toată durata cursei. Bineînțeles, pentru a reuși acest lucru trebuia să te numești ...Juantorena. Să nu uităm însă faptul că tocmai campionii de excepție au determinat sensul dezvoltării atletismului.

nasticii de înviorare în majoritatea colectivelor de muncă a devenit un lucru obișnuit. De un mare interes s-au bucurat competițiile de gimnastică și înot, care au angrenat în egală măsură pe cei tineri, ca și pe vîrstnici. Școala de educație fizică din Hanoi a putut recruta la finele acestor concursuri mai mulți gimnaști și gimnaste talentate, iar imaginea alăturată vă oferă pe una dintre cele mai talentate sportive într-o mișcare plină de grație.

De o mare popularitate se bucură campionatele fotbaliștilor, baschetbaliștilor, voleibaliștilor și handbaliștilor, urmărite săptămînal de mii de spectatori. Pregătirea celor mai buni jucători a fost încredințată unor antrenori har-

SPORTUL VIETNAMEZ

PE NOI COORDONATE

Proclamarea Republicii Democratice Vietnam, primul stat al muncitorilor și țăranilor din Asia de sud-est, a avut loc în urmă cu 31 de ani. Acest măreț eveniment a însemnat încununarea unui șir necontenit de lupte pline de sacrificii, duse de eroicul popor vietnamez pentru zdrobirea jugului colonial, pentru împlinirea mărețelor idealuri de libertate, dreptate socială și progres.

Anul acesta, sărbătoarea națională a R.S. Viet-

nam a fost celebrată concomitent de întregul popor, într-o patrie liberă și independentă, reunificată sub steagul socialismului. În ansamblul activităților bogate și pline de semnificații ce marchează viața de zi cu zi a Republicii Socialiste Vietnam, mișcarea de educație fizică și sport își are un loc bine definit. Imediat după reunificarea țării s-a trecut la organizarea unor ample acțiuni sportive de masă. Practicarea gim-

nici și pricepuți, care au urmat cursuri de specializare în R.D. Germană, U.R.S.S., România, Cehoslovacia și Polonia.

Preocuparea permanentă pentru atragerea unui număr cît mai mare de tineri pe terenurile de sport călăuzește întreaga activitate a organelor de conducere ale sportului vietnamez și constituie punctul de plecare al unei și mai viguroase afirmări a tinerilor sportivi din această țară în competițiile de amploare.

Magazinul Universal „BUCUREȘTI“

str. Bărăției nr. 2

Vă oferă prin unitățile sale:

„OLIMPIC“ — str. Lipscani nr. 21

deschis zilnic între orele 7—22
duminica 8—12

„CLUB SPORT“ — str. Băcani nr. 4

deschis zilnic între orele 8—20

un variat sortiment de articole sport-turism: treninguri, canadiene, bocanci, sacoșe de voiaj, patine, schiuri, sănii și aparatură pentru gimnastică.

AMURGUL ZEILOR

Versuri de TUDOR GEORGE

BAZIL

Dar, unde-i sacrul Marian Bazil,
Cu șuturi proiectate din bombard?
Cu pase scrise — ca la biliard!
Cu driblingul — ca șarpele subtil...

Etern: Ahoel

Cuviosul bard

Ți-nchină, azi, elogiul lui fragil —
Păstrat în ochil tandri de copil,
În care-atitea stele stinse ard!...

Nu mai mi-apari în zilele-mi deșarte!
Ești dus — îmi spun — prin vr-un turneu, de-
partel...

Nu te mai văd, ca-n sfintele dumineci,
Pe stadion, c-un șut să mă cumineci!

Etern, ca-ntr-un medalion, te port
În ochiul meu cel văduvit de sport!

OMAGIALĂ LUI BARATKI

Era

— această balerină

A fotbalului —

stea gigantă:

O floare blondă — de lumină,
Rotindu-se sublim în poantă!

Mai știi dumnezeiești voleuri
Cu preluări directe-n plasă,
Cînd trupul

— în perfecte T-uri! —

Și-l înclina-nspre partea trasă?!...

Ce stopuri!

Dans de baiaderă

Părea balonul să-l alinte:

Întîmpinînd astrala sferă,

Pe pieptu-i o purta-fierbinte!

Cu măiestrie — mingea arsă
De șutul ager — și cu pismă,
Ca floarea după soare-ntoarsă,
Urma astrala ei tropismă!...

Pe locul hărăzit să-ntoarcă
Acel vârtej de vînt și soare,
Mușca din iarba-ncinsă, parcă,
O farfurie zburătoare!

Și pîn-să se mai dumirească

Portarul, mingea

— pa și pussy! —

În plasa ei de nori, cerească,
O bulucea divinul Giussyl

Astrale bucurii d-alt'dată,
Giulești al tinereții mele,
În ochiul stins al meu s-arată
Un cer întreg cu stinse stele!

La stadion — nămiaza mare —
Planează-n slăvi un zbor de uliul!
Privesc sedus — orbit — spre soarel
Îmîn ție-nchin,
Baratki luliul

IONICĂ BOGDAN

Baudelairiană floare din Obor —
Copil săltat din smîrcuri de cartiere,
Eșantion al lumilor mizere —
Vedetă de „Unirea Tricolor”!

Părea că-i diavol, or picat din cer-e,
Cu mingea-n lanț,

— legată la picior —

C-un dribling derutant, de vrăjitor,
Ținînd balonu-n tainica-i puterel

Așa-l vedeam pe stadioanel

Dar

Eu l-am văzut și-n stradă, cu puștanii,
Jucînd un fotbal dens

— „de buzunar” —

Uitînd de glorie și negîndu-și-anii!

Zicea Ionică

— mucalit nomad:

— „Cînd joc cu puștii,

anii parcă-mi scad!”...

EVERESTUL,
A DOUA
OARĂ...*)

de Ioan CHIRILĂ

Nadia

Sfârșit de septembrie '76. Din nou spre Municipiul Gh. Gheorghiu-Dej. Schimb trenul la Adj. Iau o cursă. Vagon comun. Parcă e mai plăcut așa. În compartimentul rezervat oamenii se simt mai reținuți. Mai e și ușa aceea glisantă, care face zgomot. Așa, în schimb, oamenii discută degajați, deși uneori sed la capetele vagonului. E o discuție calmă. Moldovenii cu vorba molcomă, blajină. „Cît a fost azi banița de păpușoi, mări, Neculai?” Neculai răspunde într-un tirziu: „Nu știu, că am isprăvit totul repede, într-un ceas. Am

fost cu niște mere, și n-am mai trecut prin Obor”. Trenul se oprește la o haltă: „Face cruce cu marfarul care vine din Borzești. Incarcă și descarcă în fabrică”...

Stăm și așteptăm. E o liniște ca din alte vremi. În fața trenului oprit, o femeie răsucește fuiorul pe prispa din fața casei. Un copil călărește un băț lung. Capul „calului” e colorat în fel și chip. Cred că sînt vreo 30 de ani de cînd n-am mai văzut un căluț de lemn, lung cît o trestie de pescar și colorat ca o pasăre de bălci.

*) Fragment din cartea „Nadia”, în curs de apariție.

Neculai fumează fără grabă. Dă scrumul pe jos, cu degetul inelar. Suflă în cenușa țigării: „Mă, Vasile, e adevărat că a mică a lui Ghiță Comănesci a pus 4 kile pe ea de cind s-a întors, într-o singură săptămână?” „O fi pus, da' nu cred. Cu toate că n-ar fi de mirare. S-o fi odihnit și ea, sărăcuța. Iar dacă ești obișnuit cu munca, pui pe tine, n-ai ce-i face! Eu, dacă mă îmbolnăvesc o zi-două, pun pe mine cel puțin un kil, pentru că mă alint între perini”.

De departe se aude un șuierat prelung, dar nu e mărșarul de Borzești.

.....

În sfârșit, trenul se urnește, cu zgomot de lanțuri între tampoane. „Da' matale unde te duci?” — mă întreabă același Neculai, căruia nu-i scapă nimic. „Mă duc să stau de vorbă chiar cu fata lui Comănesci și cu antrenorul ei”. „Antrenorul ei? Il cunoști? S-aude că-i un zbîr. Că nici nu clipești în fața lui”. „Nu știu dacă-i zbîr, da' știu că nu clipești”. „Așa o fi trebuind, pe semne... Da' nu te lasă inima... Am și eu o fată. Dar n-aș da-o, să mă tai. Dacă nu te joci acum, cînd ești copil, cînd să te mai joci!”

În dreapta curge lin Trotușul. În zare se vede fumul alb de la Combinatul Borzeștilor. O nouă haltă. Frunzele din grădina cantonierului sînt galbene și cu tîgheluri roșietice, ca de rugină. Mă trag spre fereastra din stînga, lîngă Neculai. Acum trebuie să vină biserica Borzeștilor. La Mărășești aștepti să vezi Mausoleul. Aici te uiți să nu scapi biserica lui Ștefan cel Mare. Uite-o, frumoasă ca o fată zveltă. Și ce sus are talia! Parcă-și ia zborul. Să fie chiar din piatră?

Am ajuns. Am să merg pe jos. E lume multă la autobuz. În fața stației, nenumărate linii de var. Scrie apăsător „BUS”, ca în marile capitale europene. Da. Am să merg pe jos. Mă simt un pic acasă în acest oraș nou, care rămîne moldovenesc, în ciuda „colonizării” cu muncitori și tehnicieni de prin toate părțile țării. Am să merg pe jos, pentru că trebuie să-mi așez puțin gîndurile: mă așteaptă o lungă convorbire cu antrenorul Nadiei, acum, cînd febra postolimpică a mai scăzut.

Merg pe drumul cunoscut, spre sală. Cotesc la podul Casinului. Mica arenă betonată „Carom”, care a găzduit, acum un an, „Cupa Țărilor Latine” la handbal și care a fost arhiplină acum o lună, pînă în vîrfurile reflectoarelor, cînd au fost primite fetele revenite de la Montreal, își duce viața obișnuită. Două echipe de copii încearcă să se apropie de semicercurile handbalului. Mă opresc cîteva minute. După care, mă îndrept spre sală.

Sala e în reparații. Pare o scenă de teatru în vacanță. Plafonul e întințat. Ferestrele poartă urmele lucrului de zidărie

Nadia Comănesci sau tentația perfecțiunii.

din exterior. Lumina pătrunde prin uși ca prin tuneluri de cale ferată. Un bec uitat, stropit cu var, accentuează senzația de mister. Mă gîndesc la cel care a spus că undele sonore rămîn sau revin, după o vîlă cosmică de nimeni știută, în locul unde s-au produs. Oh, dacă le-aș putea capta. Cît de ușor să scrie povestea extraordinară a acestei săli a miracolelor... Zăresc o trambulină uitată. Dar cu ambele picioare. Zgomotul e ciudat, amestec de scîncet și de scîrțîit, ca în poveștile cu fantome. Sala e singură. O macara uriașă se odihnește în mijloc. Zidurile trebuie vopsite. Pardoseala a fost rebetonată. Acum, după Montreal, cei din Onești nu mai pot tolera nici cea mai mică vibrație. Reporterul se gîndește că acum opt ani copiii începuseră într-o sălișă cu ușa deschisă, pentru lungimea elanului. Nadia și Teodora au crescut în sala cu dușumeaua nebetonată. Acum totul va fi perfect. S-a săpat și o groapă adîncă, de ate-

rizare, cu pereții de asemenea betonafi. Va fi umplută cu bureți de mase plastice, ca la săritura cu prăjina. Rămîne de văzut dacă acest plus de tehnică, comoditate și strălucire va putea căli voinele așa cum a reușit să o facă, odinioară, sălița cu ușa deschisă sau, mai tirziu, sala cu dușumeaua nebetonată.

Îl caut pe antrenor. „Nu-i aici. A fost mai devreme, să vadă ce și cum. Era supărat, îl cam întîrzie zidarii. Acum e dincolo, la lupte”, mă informează o femeie care mătură încetîșor, de parcă ar cosi, ca să nu stîrnească praful. „Dar cînd va fi gata sala, mătușico?” „Aseară a venit coritanul de la Pitești”. „Ce e coritanul?” „Covorul de plastic care se așază peste dușumeaua de beton”... „Mulțumesc, mătușico. Bună ziua”. „Bună să vă fie inima”. Nu mai țin minte cînd am auzit ultima oară un asemenea răspuns la salut. Sau poate că nici n-am auzit. Oi fi citit ceva. Parcă în „Venea o moară pe Siret”.

În sala de lupte, Karolyi lucrează cu fetele. Îmi răspunde la salut doar printr-o simplă ridicare de braț. Stă sprijinit de birnă și urmărește circuitul, pentru că acest antrenament e un veritabil circuit. Schimbarea aparatelor se face la un simplu semn. Scena îmi amintește de gara din Düsseldorf, unde, într-o vitrină lungă de 5—6 metri, 10 trenuri miniatură circulau printr-un păienjenis de linii suprapuse. Toate cele 10 locomotive erau dirijate cu comenzi electronice.

Aștept să se sfîrșească antrenamentul. Apoi, potrivit promisiunii, ne vom retrage pentru vreo două ceasuri la Karolyi acasă. O să privim ziarele vechi, românești și străine — antrenorul păstrează totul, într-o ordine desăvîrșită —, dosarele cu absolut toate foile de concurs din ultimii 5—6 ani, fotografiile, cupele, fanioanele și bibelourile, în mijlocul cărora stă mindru bibeloul coreean dăruit de Zum Zi Han.

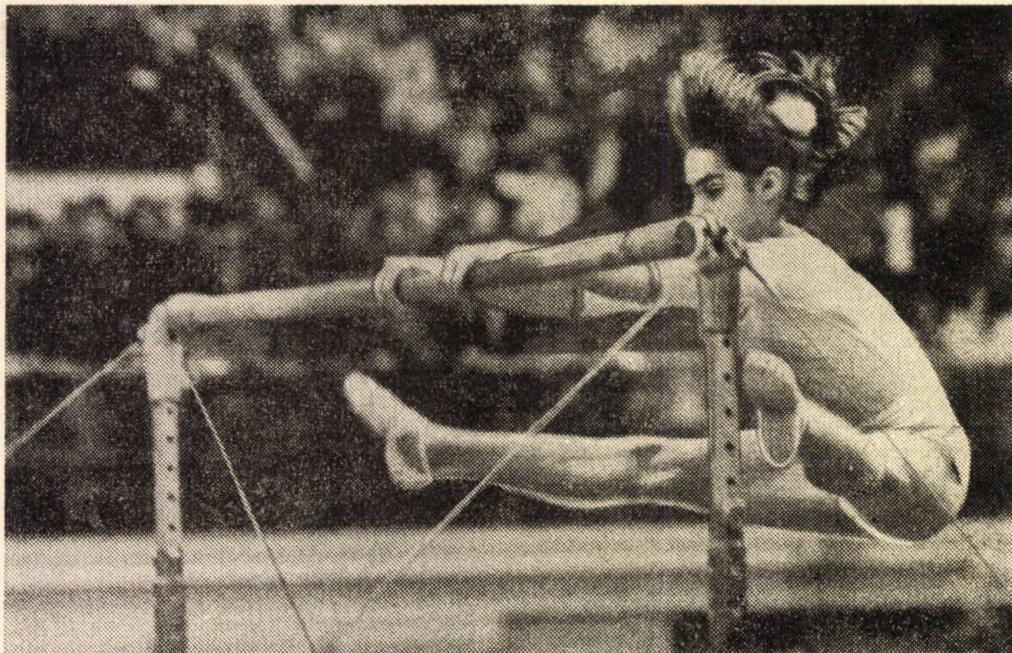
Intrăm. Marta Karolyi ia fetița în brațe. Vrea să ne lase singuri. Andreea, deși are numai 3 ani, se supune. Se simte și în acest amănunt severitatea antrenorului.

Mă gîndesc să încep cu o întrebare secundară, care să încălzească, eventual, convorbirea, Karolyi mă privește concentrat. Așteaptă. (Idea de suete e respinsă încă din start.) Asta îmi impune și mă obligă să atac frontal:

— Ce putești să-mi spunei despre faptul că ai ajuns antrenorul unei campioane olimpice la gimnastică fără să fi fost gimnast?

— Chiar dacă nu am fost, aș fi vrut tare mult să fiu. Ar fi o compensație. Pe de altă parte, însă, faptul că nu am fost gimnast de performanță m-a ajutat. Nu vreau să profanez altarele gimnasticii — departe de mine acest gînd — dar cred că gimnastica, acest sport al sporturilor, și-a impus în ultima vreme o existență ciudată: sub un glob de sticlă. Ani în șir ne-am aflat în fața unei dogme: „gimnastică prin gimnastică”. Dar asta a în-

Paralelele, aparatul la care Nadia n-a primit mai puțin de 10, în neuitatele seri de la Montreal.

semnat fixarea unor limite. Eu mi-am îngăduit să fac sinteza altor sporturi, mai apropiate de viață, tocmai pentru că gimnastica ajunsese o dogmă. Gimnastica veche, rezolvată strict prin mijloacele gimnasticii, începea să aibă, în închipuirea mea, ținuta rigidă a unui aristocrat care descoperă brusc o calitate în faptul că șira spinării sale, ușor înfepenită, îi conferă o presupusă distincție în mișcări... Se vorbește deseori despre tradiție. Foarte bine, foarte frumos. Ce se întâmplă, însă, dacă simți că gimnastica are surse de energie ascunse? Iată, de pildă, în gimnastică se statornicise „principiul vacanței”. Cam pe la mijlocul verii se intra în vacanță. Două săptămâni. Uneori, chiar o lună. Dar, pentru organismul sportivului-1976, acest lucru este de neconceput. Inactivitatea în sport și mai ales în gimnastică e o crimă sau, dacă nu vâ plac cuvintele mari e, oricum, un atentat la propria ta muncă de pînă atunci... După revenirea de la Montreal, am plecat cu fetele la mare. Era un lucru absolut necesar. După un an de sală, la lumina neonului, cele 10 zile pe malul mării erau obligatorii. Dar asta n-a însemnat inactivitate. Dimpotrivă. Am întocmit un program foarte precis. Unii s-au bătut cu palma pe frunte: „Iar program, omule? Lasă copiii să mai respire”. Vorbe călduțe. Vorbe care nu costă. Ce ușor e să fii generos ca un bunic cînd nu te afli în arenă, cînd nu ești la mijloc. Ce ușor e să spui, ca să te consolezi: „Oh, în condițiile astea fac și eu”.

Omagiul unei mari campioane. Ludmila Turiscea, felicitînd-o pe noua campioană olimpică, Nadia Comăneci.

Trioul de aur Nadia—Teodora—Mariana, la coborîrea din avionul de Montreal, sub privirile „marelui meșter” Bela Karolyi.

— Ați avut, deci, un program la mare...
 — Bineînțeles. La 7,30, deșteptarea. Apoi, 2 500 m alergare pe plajă sau, mai exact pe mica pantă de nisip scăldată de valuri. La terminarea acestui cros ultramarin și ultraviolet, 10 minute pentru aparatul locomotor. După aceea, dușul, micul dejun... De la 9,30 plajă și, bineînțeles, înot, cît mai mult înot, din mai multe motive.
 — Știi să înoate fetele?
 — Bineînțeles. Asta intră în obligațiile profesionale ale unui antrenor de... gimnastică. După plajă și înot, masă și somn. La 16,30 antrenament de bază, cu sprinturi la puterea x sau y alergări la deal... (Herb Elliot a spus întotdeauna că aceste alergări în pantă sînt minunate...) Alergări cu genunchii ridicați și multe, multe altele. Asta, pînă la 18,30—19,00.
 — Să revenim la... dialog.
 — Da. Să revenim... Vedeți dumneavoastră, dacă aș fi fost gimnast, m-aș fi simțit obligat moralmente să fac, la rîndu-mi, ceea ce m-a învățat antrenorul. E

Echipa de argint, din nou acasă...

un raport sentimental care se statornicește. Un elev care pune în discuție metoda profesorului său trece în general drept un ingrat sau un înfumurat. Ne-fiind în această situație, de dependență morală sau sentimentală, cum vrei să-i spunei, am putut să renunț, fără scuzele de rigoare, la dogma care preconiza realizarea gimnasticii prin gimnastică.

— Vorbești de sinteza citorva sporturi mai vii, mai apropiate de viață.

— Bineînțeles că m-am referit la atletism, la handbal, box și rugby, adică la sporturile pe care le-am practicat.

— Ce anume ai luat din aceste sporturi?

— Atletismul mi-a atras atenția că nu gimnastica este sportul sporturilor. În programul nostru atletismul e la loc de cinste. Am recurs întotdeauna la nenumărate alergări și sărituri. Mi-am dat seama că trebuie să fii mai puternic decît este necesar pentru a face față sumei eforturilor pe care le depui la cele patru aparate. Plusul de forță și de rezistență este cel care îți aduce și îndemînarea, și curajul, și siguranța. Acest transfer este foarte subtil, dar e în afara oricărei îndoieli.

— Și handbalul? Nu prea văd legătura...

— Handbalul ascute foarte bine gîndirea tactică. În handbal, sport de mare dinamism, ești mereu în criză de timp. Iar munca de antrenor, indiferent de ramura de sport, este plină de situații neprevăzute. Să presupunem că s-a întîmplat să nu mai ai timp de încălzire. Ce faci? Cum ieși din impas? Handbalul nu-ți dă rețeta, dar te învață să fii mereu cu mîna gata pe trăgaci, să stai la pîndă și să reacționezi fulgerător, ca parașutiștii aruncați noaptea în spatele liniei frontului. Handbalul m-a îndemnat să măresc mereu toate baremurile de dificultate în antrenament. Dacă vrei, m-am simțit obligat să organizez pînă și antrenamente cu zgomot anume produs. De ce? Pentru simplul fapt că în acest ultim sfert de secol, sala de gimnastică, în care se adună uneori peste 20 000 de spectatori, nu mai are nimic comun cu publicul oarecum „selecționat” și „specializat”, de pe timpuri, cînd spectatorii se adunau, mereu aceiași, încet, încet, ca pentru o partidă de bridge.

— Dar rugbyul?

— La rugby mi-am întărit ideea că o pregătire fizică multilaterală te poate purta spre orice randament. Cum s-ar spune, dacă ești bine pregătit fizic, ai impresia că te poți arunca și-ntr-un jurnal:

Copiii din Onești prezintă „raportul” în orașul iubit.

tot nu ți se poate întâmpla mare lucru. E o iluzie, desigur, dar ce forță are uneori această iluzie!

— Sinteți și poet, Bela Karolyi. Sint foarte curios să aflu asociația pe care o veți face cu boxul...

— Iarăși e un lucru foarte simplu. Boxul m-a învățat să fiu nemilos, iar pe de altă parte m-a făcut să aflu ce e suferința și

cum trebuie să o rabd. Vedeți dumneavoastră, eu am pornit la drum cu niște copii. Niște copii care continuă să fie copii. Și a trebuit să țin seama de faptul că ei cresc. Intr-o zi, după un antrenament, a venit vorba despre box. Au fost păreri pro și contra. Le-am spus atunci: „Boxul este un sport extraordinar, pe care îl disprețuiesc doar cei care se simt incapabili să-i facă față. Boxul te învață să suferi și să rabzi. Și voi va trebui să învățați să răbdați și să suferiți. Boxerul, chiar dacă simte că nu mai poate, trebuie să continue. Asta e, de fapt, frumusețea boxului. Un atlet care abandonează e iertat. Poate că are o criză de ficat sau mai știu eu ce. Un boxer care abandonează nu poate fi iertat. El este obligat să continue, oricum... În ultima seară a concursului olimpic de gimnastică de la Montreal, în timpul încălzirii la paralele, palma Teodorei Ungureanu a crăpat adînc, tăiată ca de un cuțit, cam între „linia vieții” și „linia viitorului”, cum spun bătrînele ghicitoare despre culele cu pricina. Dar Teodora n-a clipit. Ba, mai mult, a reușit chiar să zîmbească. Și a executat totul în cel mai bun stil posibil pentru ea. A știut să sufere, să rabde și să continue. Așa cum a suferit și Nadia, la Phenian. Boxul m-a ajutat să conving copiii că e o mindrie să învingi în aceste condiții. Și ne-a mai învățat să respingem consolările. „Vai, sărăcuța!...” Acest „vai, sărăcuța!...” n-a existat niciodată în vocabularul nostru, chiar dacă... sărăcuța a amintit de buni-țuța.

— E adevărat că ați lucrat mereu în circuite, pentru a câștiga timp?

— Da. Am recurs deseori la circuite. Circuitul înseamnă ritm, variație, stimulente în plus, valorificarea tuturor secundelor, stare de frenezie. Da, eu am recurs la circuite. Mai ales la circuitele atletice.

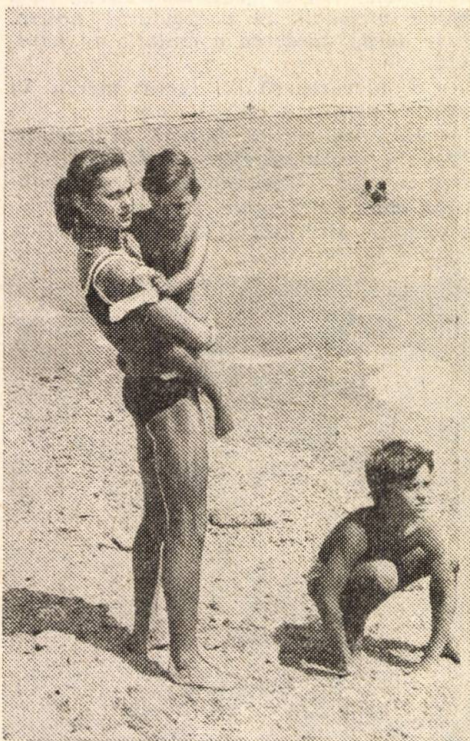

Campioana olimpică în mijlocul familiei sale.

Halterele le-am respins, încă din plecare. Gimnastica înseamnă sufețe articulare. Adevăratul potențiometrul e propriul tău corp. Am făcut circuite atletice cu fetițele încă de la 7—8 ani. Dacă stau să mă gîndesc la marea performanță, gimnastica fără atletism nici nu e de conceput. Le-nuța Leuștean, cea mai bună gimnastă de acum 20 de ani, a fost la început atletă. Cu alte cuvinte, a reușit să iasă de sub globul de sticlă în virtutea unei întimplări. Astăzi nu există sport fără atletism, fără o intensă pregătire fizică multilaterală. Poate ați văzut în ultima vreme un meci de ping-pong. Dacă meciul e televizat, iar camera de luat vederi se află în profunzime, ca la tenis de cîmp, ai impresia că asiste la un meci de box, la „cocos” sau chiar „muscă”, într-atît de violente și rapide sînt mișcările jucătorilor. Poporul are o vorbă: „Crapă de sănătate”. La marea performanță trebuie să „crăpi” de sănătate.

...Marta Karolyi aduce un plic mare, cu multe fotografii. Fotografii vechi și noi. Le întinde pe masă ca pe niște cărți de joc. Aleg una, la întimplare. E o poză frumoasă. De la Montreal '76. Un moment de la încălzire. Nadia e în prim plan. Turișceva — în planul doi. „Cînd unul vine,

Nadia, la „2 Mai”, cu micuța Andreea Karolyi în brațe.

altul pleacă...” Imi amintesc de o emisiune radiofonică a BBC-ului, a doua zi după victoria Nadiei la Montreal. Spunea comentatorul: „Ieri, la Montreal, s-a încheiat o epocă în istoria gimnasticii. Cea nouă poartă numele Nadiei Comăneci”. Marta privește fotografia. Retrăiește, parcă, momentul. În fond, se afla — în seara fotografiei — la doi pași de cele două epoci. O rog să-mi spună dacă nu cumva e puțină exagerare gazetărească în delimitarea strictă a comentatorului. Marta Karolyi examinează fotografia atent, îndelung, de parcă ar vrea să-și confrunte răspunsul cu expresia plină de sugestie a fizionomiei celor două campioane. „Nu cred că e o exagerare. Gimnastica feminină din ultimii 15 ani e dominată de trei nume: Vera Ceaslavska, Ludmila Turișceva și Nadia Comăneci. Prima reprezintă talentul, Vera Ceaslavska se confundă cu o perioadă în care mai puteai să strălucești în primul rînd prin talent. A doua e gimnasta gravă, tenace, serioasă. Ea corespunde perioadei în care normele de efort cresc în salturi. Ludmila a făcut față din plin acestor salturi, care păreau să urce la infinit. În sfîrșit, Nadia e sinteza. De ce? Pentru că Nadia a muncit ca și cum nu ar fi avut talent...”

Încerc să completez:

— Știți, am avut prilejul să stau de vorbă, odată, cu Ron Clark, la Melbourne. Între altele, l-am întrebat: „Cui datorăți succesele dumneavoastră? Talentului sau muncii?” Și atletul australian mi-a răspuns imediat, fără să-și caute cuvintele: „Talentului de a munci”.

Marta Karolyi se gîndește:

— E frumos spus... Ron Clark e modest, ca orice mare campion, dar comentatorul BBC-ului, dacă a separat două epoci, și-a dat seama și de puterea talentului, și de munca uriașă care a ținut treaz talentul Nadiei... Apropo de Ceaslavska. Anul trecut (n.r., în vara anului 1975) ne-am întîlnit la mare, la Mamaia. Ne-a spus: „La Montreal nu poate cîștiga decît Nadia Comăneci. Are o tehnică perfectă, e fermecătoare și mai are doar... 13 ani...”

...Andreea bate în ușă. Mamă-sa se retrage. Îl rog pe Karolyi să-mi facă portretul... necunoscutei Nadia Comăneci. Se gîndește mult. Apoi se decide:

— Mi s-a mai cerut acest portret, mai ales în străinătate. Reporterii, impresionați de rezultate, uită că Nadia e, totuși, un copil. Ei vor psihologii savante, ca să-și facă meseria. Iar eu nu mă pricep să despic firu-n patru... Nadia e un copil care vorbește puțin. Ca orice om care are ceva de spus. Ai ei, acasă, sînt oameni tăcuți. Ca toți cei care vin de la munte. Poate că, de-a lungul anilor, această rezervă în discuție a fost determinată și de faptul că noi, în timpul lucrului, vorbim foarte puțin; de cele mai multe ori ne înțelegem

prin semne... Uneori mi s-a reproșat, mai ales de către cei care „nu se află în arenă”, că sînt prea sever. Poate. Vă asigur, însă, că n-am avut niciodată timp de paranteze hazlii, ca să nu zic de momente vesele. Acesta a fost și a trebuit să fie bugetul nostru de timp. E o chestiune de alegere, cum am mai spus-o, vrei sau nu vrei. Există copii care aud în fiecare zi: „Pune-ți ghiozdanul la loc! Ia-ți altă cămașă! Pune-o pe umeras pe cea de școală și du-te la joacă!” După trei ani — cunosc un caz concret — în familia unor prieteni aud mereu aceeași placă, dar copilul... uită de fiecare dată. Înseamnă că bunii mei prieteni sînt de vină. Cred că și-au permis prea multe glume pe motivul „o viață are omul”. Ca să strici un copil nu e nevoie să fii neapărat mamița lui Caragiale, cu simpaticul ei dom' Goe. E destul să glumești cînd nu e cazul. Și cum munca asta cu Nadia, cu Teodora, cu toate celelalte, de la Georgeta pînă la Luminița, a presupus un milion de situații ca aceea cu ghiozdanul și cu cămașa, v-a dați seama că, într-un fel, a trebuit să calculăm totul, ca la computer... Nadia e un copil cu sentimente profunde. Își iubește părinții. Își adoră mama. E prietenă cu Teodora. Dacă vreți, aceste două fete se completează. Nadia e gravă. Dorina e veselă. Am spus odată că Nadia e pisica sălbatică a grupului nostru. Teodora e pisicuța de casă, cu fundiță roșie.

...S-a făcut 4. I-am promis fotoreportajului că vom merge o oră la Nadia, acasă. Am să revin spre seară la Karolyi.

Sunăm la apartamentul 6. Deschide Nadia. Ne poștește. E și Teodora acolo. Amîndouă sînt în treninguri. Părinții lipsesc: „Tata trebuie să vină, mama e la Oradea”.

Intrăm. În camera de zi, o vitrină plină cu cupe și trofee. Deasupra vitrinei — glastre din care se revărsă nenumărate fire ale unor plante ornamentale. În toate cele trei camere — păpuși de toate dimensiunile și de toate culorile, pe canapea, pe scaun, pe covor... În bucătărie, pe masă, un morman de scrisori.

— Ce faci, Nadia, cu scrisorile?

— Le deschid. Mă mai uit. Decupez timbrele.

— Ești filatelistă?

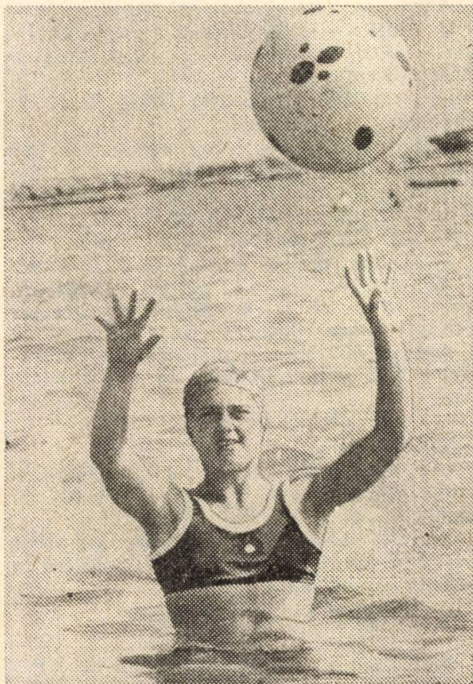
— Puțin. Ne-a învățat tovarășul profesor...

— Înțelegi ce scrie în scrisori?

— Înțeleg. La franceză mă descurc. La engleză sînt începătoare, dar tot îmi dau seama. Toți vor poze și autografe. Cam 9 din 10 au 14 ani. Sîntem colegi.

— Și ai timp să răspunzi?

— Am răspuns la cîteva, dar nu mai am cînd. Am răspuns cîtorva fete care mi-au trimis și ele poza lor. Dar nu cred să mai pot răspunde. Nu e timp. Tovarășul profesor zice că le-ar arde bucuros pe

În sfîrșit, mingea, simbolul jocului regăsit.

toate. Spune că se lungește prea mult petrecerea și că fiecare oră pierdută înseamnă trei ore de lucru în plus.

— Cum stai cu școala, Nadia?

— Binișor. Am media 8,67. Acum am intrat într-a IX-a.

Scoate dintr-un sertar carnetul de note dintr-a VIII-a. Citesc de sus pînă jos: Româna — 7,66, Franceza — 9,66, En-

Prima zi de vacanță, pe malul mării, înseamnă o nouă ședință de lucru, imediat după răsăritul soarelui.

gleza — 10, Istoria — 8,66, Matematici — 7,33, Fizica — 8,33, Chimia — 8,00, Biologia — 9,00, Geografia — 7,33, Muzica — 9,66, Educația fizică — 10,00.

— Deci, 10 la educația fizică și 10 la engleză...

Intervine Teodora, care meșterește la o păpușă: „Note de gimnastă care a fost o lună în Canada și în S.U.A. în februarie și martie, înainte de Olimpiadă...”

— Am auzit că joci fotbal, Nadia.

— Jucăm aproape în fiecare zi. Cea mai bună dintre noi e Teodora. Driblează foarte bine. Dă și cu stîngul. Apoi, către Teodora, care încearcă să se distreze cu o păpușă ce cîntă o melodie foarte frumoasă: „Ajunge, Dorino, că se consumă bateria!”

— Cum adică, bateria? — întreb.

Nadia explică:

— E un mic disc aici, pe plexul păpușii. Dar cineva trebuie să-l învîrtească. Și atunci are și o baterie.

Stau și mă întreb dacă am cunoscut vreodată tehnica producerii scîncetului la păpușa surorii mele.

— Îți place muzica, Nadia?

„Copii, mai sînt foarte multe de făcut!”

— Îmi place.

— Ce fel de muzică?

— Îmi place „Waterloo” de la solul meu. Acum îmi place „Fernando”. Il cîntă grupul AVA, niște fete suedeze. Il are tras, un băiat. Stă lingă noi. O să merg astă-seară, cu Dorina, să-l imprimăm.

„Il are tras”. Adică pe bandă sau pe casetă. E foarte la curent mica mea oneșteancă.

— Îți place să dansezi, Nadia?

— Sigur că-mi place. Cui nu-i place?

— Spune-mi, te rog, cînd ai dansat ultima oară?

— Acum un an, la un banchet, la Montreal.

— La Montreal?

— Da. Mult înainte Olimpiadei.

— Și de atunci?

— N-am avut timp. Atunci a fost o masă festivă și a trebuit să dansez. Cu gimnaști, bineînțeles.

— Ai un dansator preferat în lumea gimnasticii?

— Cei mai buni dansatori sînt japonezii. Nici nu-i simți. Cu ei poți dansa și pe bîrnă.

— Ce citești?

— Îmi plac cărțile de călătorie.

— Dar filmele?

— Filmele de aventuri. Și „Daktari”. La Daktari mă uit și în reluare. Doctorul vorbește rar, și asta mă ajută mult la engleză.

Între timp, fotoreporterul Oprea a lucrat din plin. Dar acum mai vrea să facem o poză. S-a gîndit și la poziție. Nadia, alături de un portret al ei, la patru ani. („Am avantajul că portretul din ramă e în culori”) Oprea o întreabă: „De ce erai încrunțată, Nadia, în fotografia asta?” Fetița răspunde în stilul ei: „Nu mai știu. Sînt zece ani de atunci...” Se fac ultimele poze. Nadia nu reușește să zîmbească, mai ales la îndemnul profesional al lui Oprea. În sfîrșit, Oprea o întreabă: „Spune-mi, te rog, Nadia... la ce oră sosește mămica? Am auzit că vine mîine de la Oradea... Aș mai rămîne o zi... Aș avea mare nevoie...” Dar Nadia se încrunță din nou: „Vă rog să nu rămîneți. Mama e foarte obosită. Vă rog mult”. Replica directă e dezarmantă. Oprea se uită spre mine, întrebător. Ar vrea să insiste. Dar renunță: „Bine, Nadia, bine”. În privirea lui e un amestec de enervare și de admirație.

...Ne pregătim de plecare. Oprea își așază în cutii nenumăratele casete cu filme color pozitiv, reversibil color, alb-negru. Între timp, fetele și-au pregătit sacoșele. Al doilea antrenament al zilei va începe peste 10 minute. Jos, sub scară, așteaptă cele două „Pegas”-uri. O să renunțăm la antrenament. Karolyi — mi-am dat seama foarte bine — nu e în largul lui cînd

Total, de la capăt !

are musafiri în sală. O să ne întâlnim la 8...

...E aproape 8. În drum spre locuința antrenorului mă gândesc să-i pun o întrebare care mă obsedează de multă vreme: „Ce-ți reproșezi, Bela Karolyi, după aceste jocuri?” Îmi dau seama că e o întrebare oarecum deosebită, mai ales acum, când Nadia este pe buzele tuturor, iar el, Karolyi, e titularul unei distincții atât de înalte: Ordinul Muncii, clasa I. Oricum, răspunsul îmi va completa, desigur, portretul acestui bărbat de 34 de ani, pe care îl invidiez nu atât pentru succesul lui, cât pentru felul în care și l-a pregătit, pas cu pas, minut cu minut. Aștept cu nerăbdare răspunsul:

— Așadar, ce-ți reproșezi, Bela Karolyi, după aceste Jocuri Olimpice?

Surpriză, Karolyi nu-și cîntărește răspunsul. Pare să-l aibă gata pregătit, deoarece nu stă pe gânduri:

— Răspund pe loc, deoarece eu însumi mi-am pus această întrebare, încă la Montreal, în prima noapte după terminarea tuturor probelor. Sint convins că am greșit cînd am acceptat să lucrăm la București timp de două săptămîni, înainte de plecarea la Montreal. Am să regret mcreu faptul că, după 2—3 zile, cînd mi-am dat seama că agitația e prea mare, consumînd enorm din timp, n-am spus „Hai acasă!”

și n-am plecat înapoi, în orașul nostru. De ce n-am făcut-o? M-am jenat puțin de faptul că se produc perturbării și chiar de gîndul că aș putea fi socotit un sucit pus pe gilceavă. În al doilea rînd, am făcut concesii la capitolul greutate corporală. Am cedat insistențelor cu care mi s-a atras atenția că fetele s-ar putea să leșine pe aparate, din pricina regimului (era o copilărie.) Așa se face că înainte de plecare la Olimpiadă ele au avut plusuri de greutate, iar lupta pentru revenirea la greutatea normală a modificat deseori desenul exercițiului. Da, Bela Karolyi a abdicat și în această situație. De ce spun asta? E foarte simplu. Am știut întotdeauna că gimnastica adevărată e o perfectă corelare. Chiar și un plus de numai 200 de grame poate modifica o seamă întreagă de relații. Plusul de greutate te obligă să „corectezi”, fie și numai cu un grad sau două, mișcarea. Dar asta înseamnă o gravă concesie...

În al treilea rînd, dacă ar fi să vorbim despre ce aș mai putea să-mi reproșez, aș intra într-o zonă a relativului.

De ce nu mi-au reușit noile elemente?

De ce am hotărît să apelez la unele elemente noi și nu m-am decis să refac vechiul desen — la sărituri, în special — determinat de accidentele inerente?

De ce a existat o fluctuație în dispoziția de lucru a copiilor?

Toate aceste întrebări sînt în același timp reproșuri pe care nu încetez să mi le fac. Dar toate acestea aparțin muncii de zi cu zi și, vă rog să mă credeți, îl dor mai mult pe cel care muncește decît pe cel care privește.

— Aș vrea să nuanțai ideea cu elementele noi...

— E o discuție complicată, legată de interferențe. Pe desenul unui stereotip format — desen existent, bineînțeles, în scoarță — se aplică un alt prototip, cu intenția de a-l face stereotip. Dar operația nu e simplă. Pe tablă, un desen se șterge cu buretele. Și tabla e din nou imaculată. Din păcate nu s-a inventat încă un burete pentru scoarță. Din păcate sau din fericire. Și atunci, desenul nou se ciocnește cu cel vechi, iar pentru dispariția celui vechi mai e nevoie de timp. „Tsukahara” Nadei la Skien a fost formidabilă, dar „Tsukahara” ei de la Montreal '76 n-a mai fost la fel de pură. De ce? Poate interferența care s-a produs la un moment dat, din dorința de a face mai bine și de a depăși un moment dificil, provocat de o accidentare.

— A fost un drum foarte greu, nu încape vorbă. Ce va fi acum?

— Ceea ce am făcut aparține trecutului. Acum mă consider un începător. Mă bucură faptul că am această senzație. Pericolul cel mai mare în viața unui antrenor este de a se autocopia. Trebuie să

caut ceva nou. Nici nu incapa indoială. Noi, aici, în România, am accelerat mersul înainte al gimnasticii. La ce bun să fim modești? Am dus și am imprimat o trenă mai rapidă decât cea cu care se obișnuiseră gimnastele. Acum, cei care s-au aflat în plasa noastră vor încerca să atace. Iată de ce spun că fără ceva nou, care să deruteze și să uimească, va fi foarte greu. Am spus mai demult că o parte din succesul ultimilor ani se datorează faptului că nu am urmat întotdeauna direcțiile tradiționale. Sînt obligat să spun acum că mica tradiție pe care am edificat-o în ultimii 7—8 ani este acum, la rîndul său, un balast. Acest nou, în care văd singura variantă posibilă, se poate naște numai dintr-un mod de a gândi nou, pe repere absolut noi. Am auzit vorbindu-se despre un voiaj cosmic în Andromeda. Un voiaj care e gândit ca o stațetă. Drumul fiind lung — adică ceva de ordinul zecilor de ani — s-a acceptat în principiu ideea că pe acea navă cosmică se vor succeda două sau trei generații, care își vor desfășura ciclul vieții în astronaută. Sigur că totul pare o himeră, dar asta se întîmplă numai dacă o raportăm la timpul și spațiul pe care îl gândim astăzi. Atras de această himeră, n-am putut evita — iertați-mă! — comparația cu micul univers al sălii noastre din Onești. Și mi-am zis: „De mîine, nu trebuie să excluzi, tovarășe antrenor, ideea unui exercițiu cu sprijin pe degetul arătător sau ideea unei căderi frumoase, bine regizate, care să mărească „scena” birnei și să stimuleze participarea spectatorilor. Dar să mă opresc aici. S-ar putea ca unii să spună că Bela Karolyi a început să delireze. Pînă la imaginarea acestei noi formule de avangardă — astăzi doar himeră — vreau să cred că am să am puterea de a-mi impune același barem de muncă și, mai ales, de severitate. În momentul în care am să devin indulgent, pot să mă consider un om mort. Ce minunați au fost acești opt ani! Opt ani în care nu mi-am luat nici un concediu, pentru că totul a mers atît de exact, încît ideea concediului devenise o absurditate. Opt ani la capătul cărora am simțit că trăiesc cu adevărat. La Montreal, în trei săptămîni, am slăbit 12 kilograme. Dar nu aș da aceste trei săptămîni de foc pe zece veri în Hawai și nici măcar — v-o spune vîntătorul din mine — pe zece vîntători de lei în Africa.

— Ce proiecte aveți?

— Proiecte? Un om cu scaun la cap ar fi spus, după Montreal; „Am dus la bun sfîrșit o acțiune. Sînt un antrenor care a mizat mult pe micșorarea radicală a

vîrstei gimnastelor. Normal ar fi să reiau un ciclu, adică să pornesc la drum cu copii de 10 ani, care să ajungă la 14 în perioada Olimpiadei de la Moscova. Dar, nefiind un campion al scaunului la cap — e urîtă expresia, nu-i așa? — vom merge înainte, chiar dacă va fi — și va fi! — incomparabil mai greu. Mi-am pus zile în șir o serie de întrebări. Calculatorul din mine avea parcă răspunsurile pregătite:

1) Amintește-ți că fetele au crescut și că adolescența nu seamănă deloc cu copilăria;

2) Nu uita că acum ai un lot mult mai mare, cu fete din toată țara, pe care nu le-ai văzut crescînd încă de la grădiniță;

3) Ai pierdut dulcele anonim din anii 1971—1972;

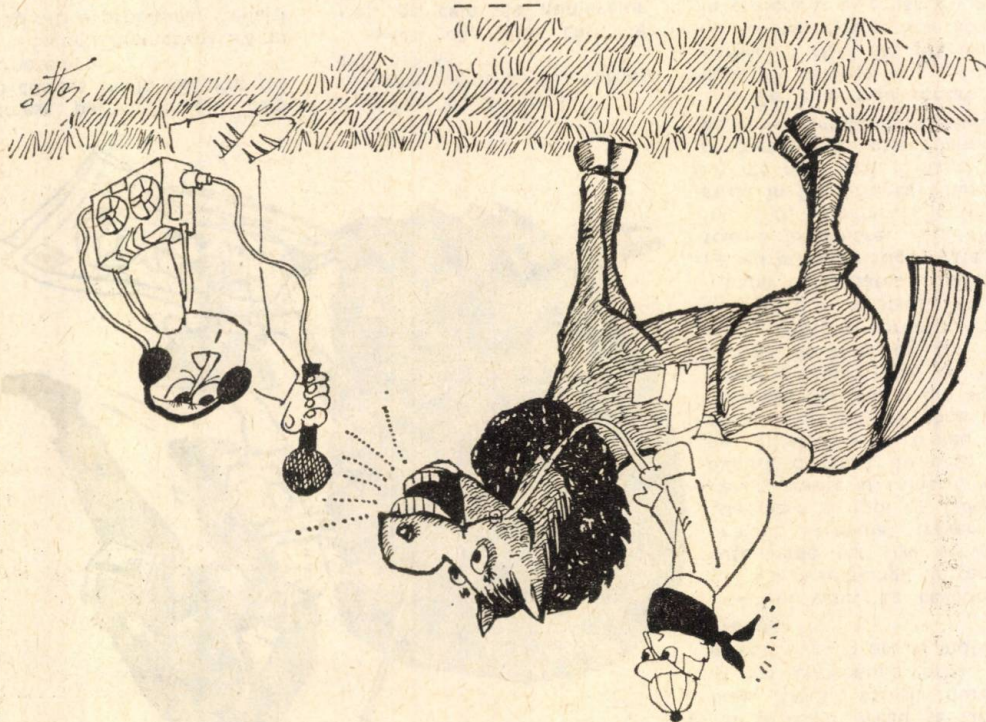
4) Nu mai ai 26 de ani, adică vîrsta tuturor posibilităților și elanurilor;

5) Hillary, odată ajuns pe Everest, nu a mai revenit niciodată să urce pe cel mai înalt vîrf.

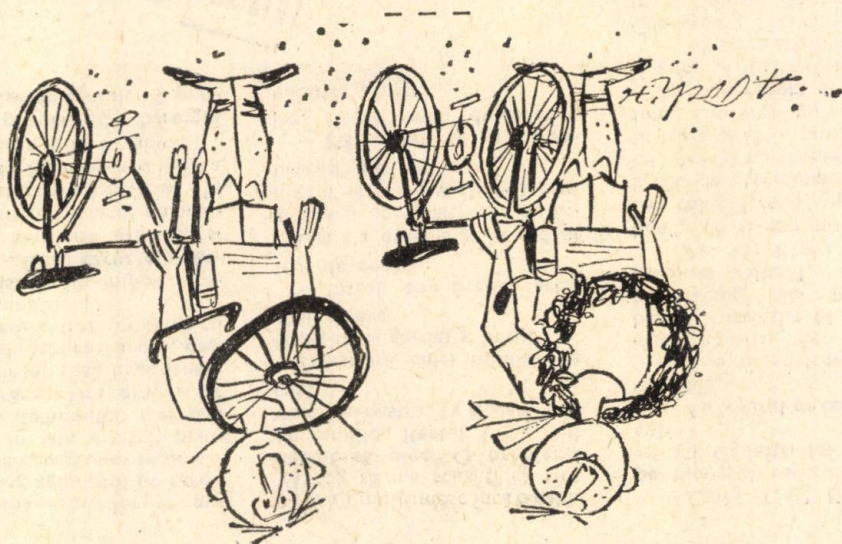
Toate acestea sînt adevărate, îmi dau seama foarte bine. Nu mai e nevoie să mi le amintească nimeni. Dar ce importanță are, la urma-urmelor, faptul că sînt atît de adevărate? Acum nu mai e timp de socoteli. Nadia, eu, Teodora și toate celelalte fete ne aflăm într-un vîrtej din care nu se mai poate ieși. Avem obligații mult prea mari față de țara noastră, care ne-a ajutat să ajungem aici, care ne-a aclamat și ne-a dăruit toată căldura sufletului ei. Noi am avut ideea de a începe munca la o vîrstă cînd efortul se confundă cu jocul și poate fi dus, astfel, pînă la margini greu de închipuit. Unii sînt de părere că această idee și-a consumat ciclul, ca pe etichetele de farmacie: „Valabil pînă la Montreal”. Dar cine dintre noi se poate împăca cu această formulă de etichetă? Iată de ce sîntem decizi să apărăm ideea. Sîntem decizi să o supunem unor verificări și mai aspre. Copila gimnastă a reușit să termine victorioasă. De ce n-ar fi victorioasă și adolescența care a învățat să muncească încă de la vîrsta copilăriei? Mă întrebă, uneori, prietenii: „Și cum vei reuși să demonstrezi că această formă de curaj este și o formă de realism, că este, de fapt, singura formă de continuare posibilă?” Atunci privesc în ochii copiilor, zăresc focul din privirile lor, îmi deapăn amintirile adunate de-a lungul a opt ani și-mi răspund răspicat: „Singura alternativă a copiilor din Onești și a celor care vor veni în mijlocul lor este aceea de a urca Everestul a doua oară, pe un versant mult mai greu, pe care n-a mai urcat nimeni, niciodată!”

Desen :
Ion ZARLIU

Foto :
Ion MIHAICA

COVACI

AL. POCH

UN CARNET... DOUĂ CARNETE...

— Schiță —

Din cabina arbitrilor se auzea vag zgomotul pe care-l mai făceau grupurile de suporteri în fața intrării principale a stadionului. Cei trei se dezbrăcau fără grabă, iar pe obrajii lor roșii broboanele de transpirație reapărură, deși se șterseseră doar în urmă cu câteva minute.

Pe măsuta din mijlocul camerei se găseau carnetele oaspeților, foaia de arbitraj și trei plicuri cu baremul de arbitraj. Delegatul formației din localitate îi însoțise de la ieșirea de pe teren pînă-n cabină.

— În plicuri este baremul — le spuse delegatul. Vă mul-

— Vă mulțumesc încă o dată. Vă rog să mă scuzați că sînt nevoit să plec. O problemă de familie. Restul însă, știți dumneavoastră, ca și data trecută...

Trecuseră cinci minute de la plecarea gazdei și în ușă ciocăni cineva.

— Intră!, zise Bradu, arbitrul de centru.

Ușa s-a deschis și în cadrul ei apărură un tînr, care nu îndrăzni să intre văzîndu-i dezbrăcați pe cei trei.

— Mă scuzați că vă deranjez. O să revin după zece minute, pînă...

— Cum? Trei? Dar numai pe fundasul central l-ați eliminat! Ceilalți doi ce-au făcut?

— Au înjurat pe colegul meu de linie.

— E o neînțelegere, tovarășe arbitru. Cei doi sînt băieți cuminți. N-au văzut pînă acum nici măcar un cartonaș galben!

— Au văzut sau nu „galben“, or fi sau nu cuminți, dar colegul mi-a spus că l-au jignit la terminarea meciului. Așa că eu trebuie să scriu în foaie și să le opresc carnetele. Ce vrei dumneata, ca el să facă raport suplimentar și apoi să fiu sancționat?

— Tovarășe arbitru, vă rog! Credeți-mă, sînt cuminți! Poate au înjurat de necaz c-am pierdut...

— Ei, asta-i bună! Să te cred pe dumneata sau pe colegul meu? Am discutat destul și acum vreau să fac o baie. Dacă, totuși, dorești să mai schimbăm o vorbă, mă găsești după o oră la motelul Haiduc.

— Voi veni. La revedere! ...Ca să se ajungă în camera unde cei trei serveau prînzul, trebuia traversată sala mare și apoi un culoar. Pe un perete al camerei era expusă o blană de urs, iar pe un altul — un trofeu de cerb. Ușa care da spre pădure era deschisă și din afară venea un aer rece, cu mireasmă de flori de tei. La masă, arbitrii serveau friptura de porc mistreț, iar un ospătar tînr stătea în picioare, cu mîna pe sticlă, gata să toarne în pahare. Din cînd în cînd, ospătarul învîrtea sticla în frapieră, ca vinul să fie cît mai rece. Tînrul se conforma dispoziției primite de la responsabilul motelului:

— De cum s-au așezat la masă, îi servești cu tot ce doresc. E clar? De altă masă nu te mai ocupi. Stai acolo în cameră și ai grijă ca vinul să fie rece tot timpul! Dacă

țumesc pentru modul cum ați condus întîlnirea. Pot lua carnetele?

— Sigur. Dumneavoastră nu aveți nici o problemă. Ceilalți au...

— Nu, nu... Intră!

— Am venit să iau carnetele echipei...

— Da, da. Știu. Lași, te rog, pe cele ale numerelor 3, 10 și 11.

nu vor fi mulțumiți zburăm amîndoi de aici. E clar? Nu faci nici o notă, fiindcă totu-i în contul lui nea Sandu.

Auzind bății în ușă, ospătarul tresări. Privi întrebător spre cei trei.

— Vezi cine-i! Trebuie să mă caute cineva. Un tînăr brunet.

Ospătarul ieși din cameră și după două minute reintră cu persoana așteptată.

— Luați loc! Băiete, toarnă și dînsului un pahar! Acum putem continua discuția. E un cadru mai plăcut, nu? Hai noroc!

Clocni cu colegii săi și cu delegatul și goli paharul pe nerăsuflete.

— Bun... Ce zici? Să mai aducă băiatul vreo două, trei fiole, ca să se răcească bine?

— Da, da. Sigur. E cîntea mea.

— Dar dumneata nu mănînci?

— Am mîncat cu jucătorii — minți delegatul.

— Atunci, e-n regulă. Băiete, onorează comanda domnului. Patru fiole! Sau... cinci, să nu bați drumul de două ori...

N-a făcut nici o obiecție la comanda lui Bradu, așteptînd ca ospătarul să părăsească camera.

— Ei, acum putem discuta.

— Domnu' Bradu, vă rog să mă ajutați! Dacă îmi opriți cele trei carnete, duminică viitoare n-am unsprezece jucători să-i trimit în teren.

— Ce? propui?

— De-acum meciul s-a terminat, gazdele au luat punctele... Nu e cazul să rămîn și fără echipă...

— Vrei să spui că v-am dezavantajat?

— Fundașul central n-a lovit. A intrat puțin mai tare. Dar, pe lîngă 11 metri, l-ați dat afară...

— Regulamentul, dragă. L-am aplicat. Atîta tot, Dar, văd că nu propui nimic.

— Rămîn recunoscător. Poate veniți pe la noi și ne recom-pensăm.

— Să nu mai lungim discuția. Îți dau două carnete, dar pentru fiecare cîte un desen albastru. Cu Nicolae Băl-

cescu. Mai gîndește-te. Noroc!

Luă paharul și, din obișnuință, îl goli pe nerăsuflete.

— Nu se poate să treceti cu vederea și, peste cel de al treilea?

— Asta n-l-a văzut toată lumea că l-am dat afară. Dar, ca să nu crezi că am ceva cu echipa dumată, îmi dai carnetul altuia, însoțit de un „desen”, și toată lumea va fi mulțumită.

Delegatul scoase din buzunar trei hîrtii de cîte o sută și i le întinse lui Bradu. Din servietă luă un carnet și-l puse pe masă.

— Gică, dă-i carnete! Le, se adresează Bradu colegului său. Mata lasă și costul fiolilor. O sută cincizeci. Doar a fost cîntea dumată!

Cînd Bradu lua și această sumă, a revenit ospătarul cu cele patru sticle cu vin.

— Te-am așteptat cam mult băiete. Mai toarnă cîte un pahar, că murim de set!

Delegatul nu mai scoase un cuvînt. Bău vinul și se ridică.

— Mă scuzați că plec. M-așteaptă mașina. Și așa am întîrziat.

— Să ne vedem cu bine!

... S-a așezat pe banca din fața motelului. Și-a aprins o țigară. „Să plec” — se gîndea delegatul. Va controla numele tuturor jucătorilor înainte de a scrie pe cine a eliminat? Nu-i știe numele, așa că v-a trece pe cel al cărui carnet i l-am dat. Dar, dacă vede că acesta n-a fost trecut măcar pe foale? Și într-un caz și în celălalt își va da seama că l-am păcălit. Îmi va restitui carnetul și va înghiți... în sec? Mai mult ca sigur că o să facă tot posibilul să se răzbune. Mai bine mă înapoiez și-l conving să-mi restituie și acest carnet.”

Termină de fumat și reveni în cămăruță. Bradu rămase surprins că-l revede.

— A plecat mașina și te-au lăsat aici?

— Nu. Mă așteaptă, dacă e cazul, pînă deseară.

— Atunci, noroc!, zise Bradu ciocnind paharul de cele ale colegilor. Mai rezisti la unu?

— Bea, domnule! N-ai de ce să mai fii supărat...

— Sînt, și încă mult. Nu se poate să-mi restituieți și pe cel de-al treilea? În mașină doi băieți au gleznele așa de umflate încît nu cred să poată juca duminică.

— Credeam că am terminat cu discuția asta. Să mai bem și om vedea. Mai dai un rînd și dumneata?

Apoi către ospătar:

— Băiete, două fiole! Poate faci și cîte o cafea. Turcească!

Tînărul nu mai așteptă să se repete comanda și plecă.

— Domnule Bradu, vă rog, dați-mi-l că mă scoateți dintr-o mare încurcatură. În aceleași condiții...

— Gică, ce zici? Îl dăm și pe-al treilea?

Colegul nu-i răspunse, aplecînd capul. Delegatul întinse hîrtia de o sută de lei lui Bradu, care o luă, o mototoli și o băgă în buzunar. Gică îi restituie carnetul.

— Mulțumit, nu? Dar, ai uitat să lași și pentru cele două fiole. Șaptezecișicinci. Doar ai făcut cîntel!

Delegatul îi dădu, apoi se ridică.

— V-am deranjat destul.

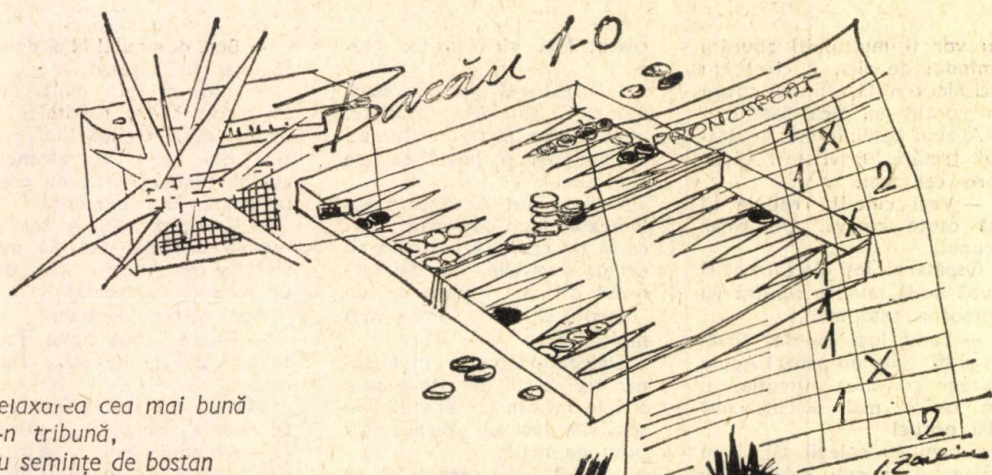
— Nu pleca încă. S-aducă cafelele. Asta-i cîntea mea. Ai spus că nu te grăbești.

Se reaseză. Capul îl durea și parcă cei de la masă se îngrășaseră. Picioarele îi erau grele, iar tălpile pantofilor — de plumb. Își dădea seama că se ametea. A greșit bînd fără să mănînce de-aseară. Cînd a văzut ceașca cu cafea în fața sa a golit-o repede, fără să rostească un cuvînt.

— Încă o dată vă mulțumesc. Am plecat. Să ne vedem cu bine!

Închizînd ușa, auzi cum Bradu izbucnise într-un ho-hot de rîs... Stătu o clipă în cumpănă, apoi plecă gîrbovit spre locul unde-l aștepta mașina. Dar după cîțiva pași se-ntoarse brusc pe călcîie, și porni hotărît în direcția opusă, mai-mai să dea cu capul în stîlpul de fier cu placa aceea albastră, pe care scria „MILITIA — 500 m”.

Pompiliu VINTILĂ

Relaxarea cea mai bună
E-n tribună,
Cu semințe de bostan
Bine tăvălite-n sare,
Drept mîncare,
Să nu pierzi primul mitan.

Stau pe băncile în caturi
Și dau sfaturi
Microbiștii spectatori,
Ca și cum pe-ntreg gazonul
Bat balonul
Niște bieți începători.

Și-au adus mulți radio-ul,
Iar ecoul
Zboară iute peste hău,
Încît și aviatorul
Află scorul
Meciului de la Bacău.

Alții poartă-ntr-o cutie
Cafenie
Tablele pe stadion
După ce își află locul,
Încing jocul
Tot cu porți, ca pe gazon.

Comentîndu-și buletinul
Cu vecinul,
Spune unul glacial:
— Cîte-un X am pus la toate!...
— Cum se poate?
— Păi eu sînt imparțial!

Doi discută cu plăcere:
Luăm o bere

Cu cîrnați fripți la tingiri?
Meciul care-i preocupă
Nu-i de cupă,
Dar va fi cu „prelungiri”,

Și acasă către seară
Se-ntorc iară,
Amețiți, pe trei poteci.
Și începe-apoi soția
Galeria
Mai grozavă ca la meci.

V. D. POPA

ÎNTECERİ DE IARNĂ...

— „Mă simt și azi în mare formă
De redutabil analist,
Deci mai adaug încă-o normă
La palmaresul de șahist.

Am Damă pentru Cal și Tură,
Plus forța pozițională,
Mai dau și azi o „lovitură”
Și mă calific în finală!

Mă mir că... Negrul mai încearcă
Pe tablă ochii să-și mai plimbe
Și-i concentrat așa, de parcă
Ar mai putea ceva să schimbe”
.....

Se și visa (văzînd că n-are
La șah probleme și hazarduri)
Cum o s-alerge și la vară,
110 metri, garduri.

Se vede campion și... basta,
Zburînd pe garduri ca lăstunul.
Va lua un titlu iarna asta
Și-apoi, la vară, încă unul!

Se și vede plecînd cu lotul,
Peste hotare, undeva,
Dar iată că, deodată, totul
Se năruie în fața sa.

Așa cum se-ntîmplase drama,
Mai rău nici că se mai putea:
Îi rămăsese-n „priză” Dama
Și a uitat complet de ea...
.....

E clar deci pentru orișicare,
Morala este la-ndemîină,
Nu poți, cît te-ai credea de tare,
Să ții doi pepeni într-o mîină...

Taina proverbului

Aseară un profan complet în sport,
Jucînd întîmplător un buletin,
Luă (fapt autentic) pe puțin
Vreo 10 000 de lei la Pronosport.

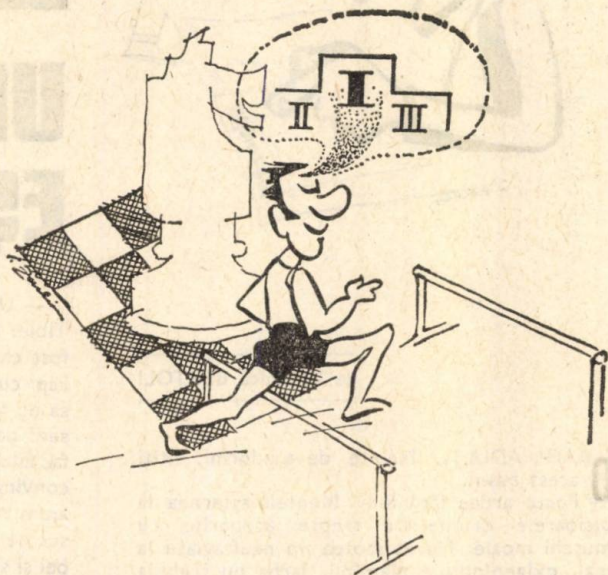
— Dar cum a fost — întreb eu cu venin —
Că văd că n-ai depus nici un efort?
— Privii atent doi oameni de... „resort”
Certîndu-se în prag de magazin:

— „Tot oaspeții cîștigă!”... — „Cum de nu!?”
Ba gazdele, precis!” — „Habar n-ai tu!”
— „Scriu 1!” — „Ba, scriu 2”, i-aud cum strigă.

— Și-atunci, tu cum ai nimerit la fix?
— E foarte simplu, dragă: am scris: X!
Cînd doi se ceartă-al treilea cîștigă!

V
I
C
T
O
R

H
Î
L
M
U

Basm de adormit adultii

de Veronica BERTOLI

DRAGI ADULTI, înainte de a adormi, citiți acest basm.

Focul ardea fără fum. Muntele așternea la picioarele drumeților trepte acoperite cu mușchi moale. Marea scotea lin naufragații la mal, exigenându-le plămîinii. Iarba nu trebuia să fie tunsă, căci creștea doar atîta cît era ne-

voie. Tulpina trandafirului era învelită într-un strat de catifea, iar cărbunii aveau culoarea aurului. Soarele încălzea răcoros și aerul din garaje mirosea a sulfînă.

Găinile tăceau rușinate după ce făceau un ou, iar vacile dădeau lapte și miere. Patru mii de lei din Africa Centrală tînjeau de dorul menajeriilor. Curcile se sinucideau pe loc dacă cineva le propunea să devină păuni.

Centralele telefonice erau în permanență libere, troleibuzele circulau cu viteza sunetului, iar motoarele în funcțiune cîntau muzică de Bach.

Copiiiilor le plăcea laptele cu caimac și mecanica cuantică. La miezînnoapte, miezînzi, răsarit și apus întîlneau oameni care își băgau mîna în foc pentru aproapele lor, pe care îl iubeau mai mult decît pe ei înșiși. Ciobanii pășteau oile și nu voiau să scrie sonete.

Cutremurele dădeau o legănare plăcută hamecelor în care oamenii își petreceau orele libere, iar uraganele făceau să adie penele de struț ale evantaielor cu care ei se răcoreau. Prostia, astenia și igrasia erau fenomene necunoscute.

Și în această lume minunată, în această lume de basm, toți bărbații din instituția noastră erau sancționați în masă de două ori pe săptămînă fiindcă, în fiecare luni și joi, cum veneau la serviciu, se apucau imediat de lucru și refuzau cu indignare să comenteze, măcar o oră-două, rezultatele campionatului de fotbal.

Noapte bună, dragi adulți!

UNDE EȘTI?

— Unde e nea Alexe să mă vadă!, oftă Gică Tibie: Mi-a fost mai mult decît antrenor, mi-a fost ca și un tată. Dar mult m-a mai bătut la cap cu sfaturile lui părintești! Să nu beau, să nu fumez, să nu-mi pierd nopțile, să nu lipsesc de la antrenamente, să nu fac aia, să nu fac ailaltă... M-a luat întîi cu binele, cu metoda convingerii. Mi-a explicat că așii fotbalului au ajuns mari fiindcă au muncit și au băut numai suc de portocale. Adică să și muncești, și să bei și siropuri. Asta e just? Nu e just și nu m-a convins. Pe urmă a dat-o pe medicină și a

Început să-mi spună că abuzurile slăbesc rezistența fizică, subminează organismul și alte aiureli. Zicea că, dacă continui tot așa, o să ajung rău. Nu înțeleg nici mort cum poate să ajungă rău un om care mănîncă, bea și se distrează. Tot nu m-a convins. Pînă la urmă a trecut la duriții. M-a amenințat că o să fiu suspendat, exclus din viața sportivă, dacă nu duc o viață cumpătată. Ce viață cumpătată, nea Alexe?, l-am întrebat. Ce dracu sînt eu, fotbalist, sau Papa Pius, ca să duc o viață cumpătată?

A început săracu'nea Alexe în fel și chip să facă din mine un sportiv disciplinat, dar nu i-a mers. De unde să știu eu că, pînă la urmă, tot la sfaturile lui o să ajung?

Acum să mă vadă nea Alexe. Să mă vadă și să se crucească. Unde sînt nopțile mele pierdute? S-au dus. Mă culc cînd apar stelele pe cer și mă trezesc cînd răsare soarele. Nu mănînc decît vitamine: verdeturi și fructe proaspete. Și, din cînd în cînd, cite un pește fript. Atît. De fumat m-am lăsat definitiv. Nu-mi călesc organismul. Iar de băut, ce să mai vorbesc?! Nu mai zic de vodcă sau coniac, dar nici măcar o bere sau un șpriț nu mai beau. Nici un strop de alcool. Singura mea băutură e apa. Apa limpede de izvor. În fiecare zi fac plimbări lungi pe jos și înot. Să mai zică nea Alexe că nu mă antrenez.

Unde ești, nea Alexe, să mă vezi?! Să mă vezi și să nu crezi. Să rămîi trăsniț cînd o să-ți arăt cum m-am schimbat și ce viață ordonată duc eu acum. Să te convingi și să zici: „Măi, tu nu mai ești Gică Tibie, tu te-ai transformat în Pelé!”

...Numai să vină odată un elicopter, sau vreun vapor, sau o barcă ceva, care să mă salveze din păcătoasa asta de insulă pustie!

Veronica BERTOLI

DACĂ...

...poarta adversă ar fi ca la rugby, eliminându-se astfel ratările peste bara transversală;

...s-ar delega la meciuri, ca arbitri, numai persoane cu miopie foarte avansată, care nu găesc în comerț lentile cu dioptrii pe măsura ochilor lor;

...barele laterale ale porți adverse ar fi așezate pe locurile de unde în prezent se execută cornerile, pentru ca să aibă mai multă libertate în mișcări;

...mijlocașii și atacanții adverși n-ar mai fi lăsați de către arbitrul de centru să se înapoieze în propria lor jumătate de teren, avînd în vedere că stadionul, chiar dacă are gazon, nu este grădina publică prin care să se plimbe unii, cu sau fără minge la picior;

...ar fi permis pentru ai noștri să aplice pe teren zicala „ce-și face omul cu mîna lui, este bine făcut”, valabilă în handbal, la marcarea golurilor;

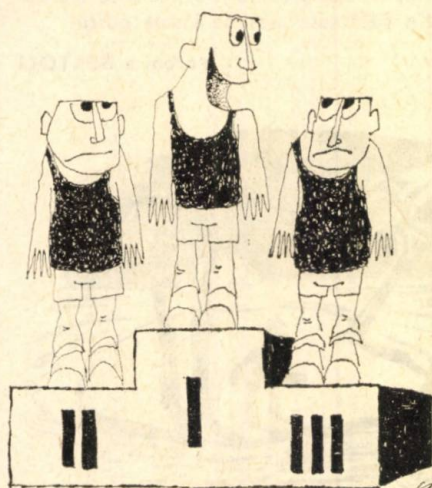
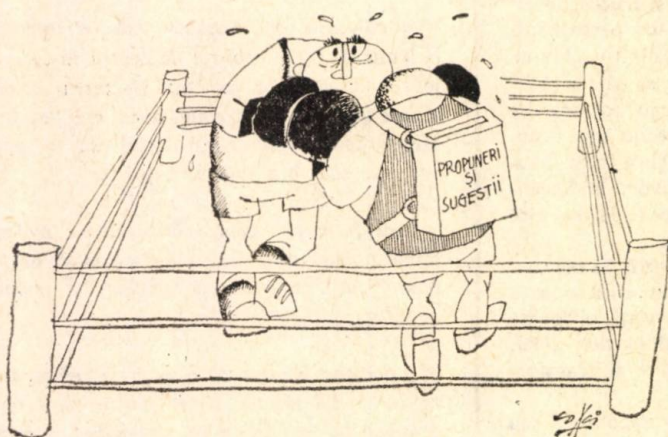
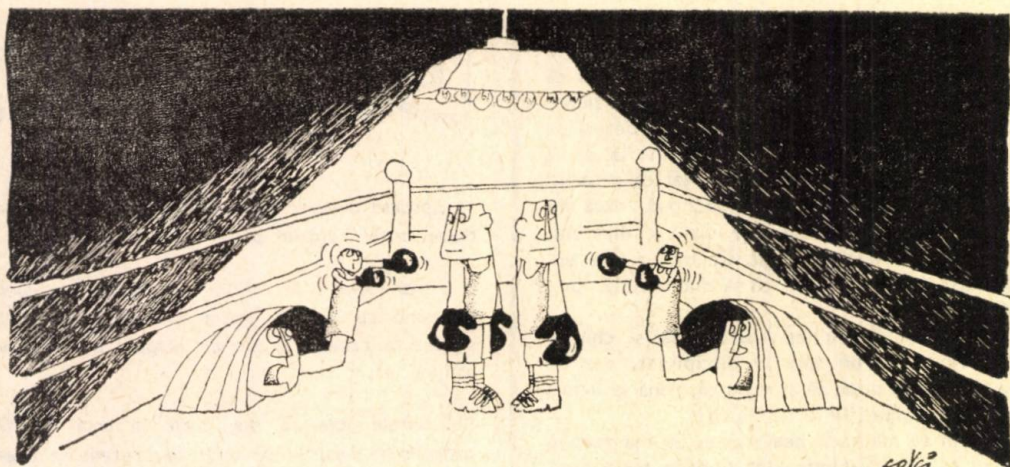
...portarul echipei adverse ar fi eliminat de pe teren din primul minut pentru că a faultat grosolan balonul în careu, trăgîndu-i o lovitură puternică de picior;

...s-ar pune în practică și la fotbal, — care e regele sporturilor — pentru ai noștri, dreptul primului venit, adică după primul gol marcat adversarului să se fluie sfîrșitul meciului;

...regulamentul jocului de fotbal n-ar mai prevedea ofsaidul, ca fiind ceva foarte vechi și deci bun la muzeul de antichități, nu la pasarea mingii pe stadion;

...s-ar realiza măcar o parte din acești dacă, eu, ca suportor imparțial, pot spune că echipa mea favorită ar fi fost demult nu numai campioană națională, ci ar fi cîștigat cel puțin o dată pînă acum și Cupa campionilor europeni!

V.D.POPA

— Mă mir că n-ați auzit de proverbul
„Omul potrivit... pe locul potrivit”!

(Desene de O. COVACI)

La canotaj...

Ploaie. Ploaie într-una. Ploaie mocănească. Spectatorii, v-o doi, stau zgribuliți sub coroana unui pom. Nu e bine. Trăsnește. Arbitrul de start, ascuns sub o manta, urmărește alinierea schifurilor. Urlă în porta-voce. 2 mai în spate. Stop. 5 ușor înainte. Stop. 2 înainte. 1 înapoi. Tango. Un-doi-trei. Vals. S-a plictisit și starterul. Dă plecarea. Bărcile țșnesc. Înainte. De fapt înapoi, pentru că în schifuri se stă cu spatele spre înainte. Țsta da sport. Să mergi spre linia de sosire cu spatele. Și atunci cum se va rupe ața cu pieptul? Dar ăsta e canotaj nu atletism. Aici nu e ață. E apă. Multă și rece. Și sus și jos. Sus pentru că ploaie. Jos pentru că e lac. Toți schifiștii sînt și ei lac. De sudoare. Și de apă. De sus și de jos. De sus pînă jos. Dar cel mai tare îi chinuiesc cîrmacii. Niște ăia mici, ascunși în vîrfurile bărcilor. Da'tîpă de zici că-i nu știu ce. Concurs. O barcă virează brusc. Plonjează unul în apă. Nu de plăcere. A prins un rac. Adică nu l-a prins. L-a lovit. Vîsla l-a lovit în burtă. Nu pe rac, pe schifișt. Asta înseamnă rac. Colegii lui nu-l ajută. Îl invită să înoate spre mal. Celelalte schifuri continuă cursa. Unul merge în zigzag. Cîrma-

ciul nu prea știe să cîrmească. E băiatul antrenorului. Pilă. Da'tîpă și el. Cît poate. Dă să-l întreacă pe taică-su. S-a ajuns la 1 000 de metri. Ploaia s-a oprit brusc. Pe mal se văd spectatorii. Nu mai au putere să strige. Dau din mîini. I-au năpădit tîntarii. Unul aruncă mămăligă cu ambele mîini. E pescar. Se bucură în sinea lui. Peștele mușcă după ploaie. Da nu latră. Atunci cine latră? N-o fi vreun cîine al paznicului? Țla și mușcă. Nu paznicul. Cîinele. Schifiștii se opintesc în vîsle. Vorbesc printre dinți. Îndemnîndu-se. Care pe care? Șalupa arbitrilor zburdă în spatele concurenților. Îi urmărește. Dar nu-i va prinde. Mai sînt 100 de metri. Finișul e impresionant. A apărut curcubeul. Dar nu-l văd toți. Unii văd stele. Colorate. Uite că primii au trecut linia de sosire. Aruncă vîslele din mîini și bagă mîinile în apă. Nu le-o fi ajuns atîta apă? Vin și ultimii. Mai că rîd. I-au bătut pe ăia cu pescuitorul de raci. Nu le mai pasă. Strocul zice în gura mare. Ce ne pasă nouă? Se oprește și șalupa arbitrilor. Unul ridică steagul alb. E în regulă. S-a predat...

Horia IZVOREANU

Pentru cei mai tineri sahiști

ȘAHUL SE POATE ÎNVĂȚA ȘI AȘA...

V-ați gândit vreodată că multe dintre situațiile întâlnite pe tabla de șah pot îmbrăca haina unor povești care ar putea fi tot atât de frumoase ca acelea din „1001 de nopți”?

Iată transpusă în lumea basmelor, o cunoscută deschidere, — „Gambitul regelui”, — în care negrul acceptă „oferta” albului, luând pionul de la f4.

LĂCOMIA PEDEPSITĂ

Întimplarea pe care am să v-o povestesc s-a petrecut cam la vreo douăzeci de ani de la bătaia în care Harun cel Alb l-a învins pe regele hitiților. Renumit pentru lăcomia lui, Hitit cel Negru s-a prins în „cursa-gambit” întinsă de Harun.

Între timp regele hitiților îmbătrânise și lăsase frielele împărăției fiului său, brunet la chip ca toți hitiții, dar cu părul roșu, fapt pentru care supușii îi ziceau „Roșcovanul”.

Rămas orfan de mamă — care, după cum se știe, murise în bătaia cu Harun cel Alb — tinărul rege avea o singură dorință: să răzbune moartea mamei sale, uitînd, desigur, că ea murise din cauza unei nemăsurate ambiții și că Harun cel Alb n-avea nici o vină.

Socotind că pregătirile de război erau gata, „Roșcovanul” se duse să se sfătuiască cu tatăl său.

— Fă cum vrei, fiul meu, îi zise acesta, dar fii cu ochii în patru, să nu greșești care cumva ca mine. Să nu te lăcomești să lei pedestrașul pe care ți-l va trimite ca momeală, fiindcă lupta nu se va sfîrși bine.

— Ba, dimpotrivă, tatăl O să-l iau. Am studiat cu mai-marii oștilor bătaia pe care ai dat-o atunci și am aflat unde ai greșit. Mă duc pregătit să-mi înfrunt dușmanul. Nu vrei și dumneata să vii, să privești cum îl voi zdrobi? Îți dau o lectică de aur, pe care o vor purta zece robi.

— Bine, o să vin și eu, răspunse bătrînul rege.

— Pină una-alta o să dau poruncă hitiților să înceapă a prăda hotarul lui Harun cel Alb.

Zis și făcut. Văzînd primejdia, Harun se plînsese curtenilor săi:

— Ce mă fac? Douăzeci de ani am avut pace. Și-acum iată că hitiții au reînceput să-mi prade hotarul!

— Trebuie să-l nimicim de tot, spuse mai marele sfetnicilor. Să le piară sămînța! Dați poruncă să se strîngă oastea! Harun strînsese oastea și porni la drum. Nu peste mult îi ieși în cale și oștirea hitiților.

— Îi voi întinde o cursă, ca și lui tătine-său. Așchia nu sare departe de copac. „Roșcovanul” trebuia să fie tot lacom ca și tată-său, zise Harun și, după ce trimise trimbițașul 1. e4) să strige provocarea la luptă, iar Hitit îi răspunse

(1... e5) îi trimise în bătaia săgeților pe pajul din dreapta sa (2. f4.)

„Roșcovanul” mușcă din nadă. Ucise pajul (2... e5:f4).

— Fugi să susții trimbițașul, spuse regele alb bufonului din dreapta sa (3. Nc4).

— Dar nu-l amenință nimeni! Și e un bufon drăguț!, se opuse regina. El îmi cîntă melodii care-mi amintesc de tinerețea mea.

„Roșcovanul” avea însă superstițiile lui. Era, de asemenea, și viclean nevoie-mare.

— Am luat un paj pe degeaba, o să dau și eu unul pe degeaba! Să îmbuneze zeii și să-l... momesc și eu, zise el și trimise un paj în dreptul săgeții bufonului (3... b5) care nu stătu mult pe gînduri ci îl ucise (4. N:b5).

Soața regelui hitit, o fostă dansatoare, brunetă cu ochi verzi ca smaraldul, porni din palat și, fără voia „Roșcovanului”, îl amenință pe Harun cel Alb (4... Dh4+). Voia să fie mai îndrăzneță decît răposata ei soacră.

Regele alb făcu un pas spre dreapta (5. Rf1). N-avea altă scăpare.

— Foarte bine! I-am stricat rocadal, se fândosi tînăra regină și-l sfătui pe „Roșcovan” să trimită un cal (5... Cf6) să amenințe pe pedestrașul alb care sunase provocarea la luptă.

Dar Harun nu se gîndi să apere trimbițașul, ci porni cu cavaleria s-o gonească pe trufașa regină (6. Cf3). Fosta dansatoare fu obligată să facă un „passo doble” înapoi (6... Dh6). Harun trimise, în sfîrșit, un ajutor pajului său (7. d3). Urmă o manevră de cavalerie (7... Ch5; 8. Ch4), fiecare adversar voind să pătrundă cît mai adînc în dispozitivul dușmanului. Lacomă și furioasă de acel „passo doble” silit, regina hitiților veni lîngă călărețul alb (8... Dg5) să-l surprindă pe cînd acesta dormea. Dar calul acestuia, care era năzdrăvan, îl trezi și porniră înainte (9. Cf5). Furios, regele hitiților se hotărî să-l gonească pe bufon (9... c6).

Firesc arfi fost ca regele alb să-l cheme pe bufon în palat. Dar avea pică pe el că-i făcuse niște epigrame cam pipărate. Îl lăsa deci acolo, să fie ucis de un paj amărît, spre mirarea curtenilor și spre jalea reginei! — Iar el chemă pe șeful artileriei din dreapta sa să vină mai aproape (10. Tg1).

— Ce om ranchiunos! Nu iartă o glumă!, ziseră curtenii. Asta să ne fie învățătură de minte, să nu glumim cu Harun! Pajul hitit doborî bufonul (10... c:b5).

— Începe să-și arate lăcomia! E leit talcă-său! Și tot ca el o s-o pățească!, zise Harun. Ei bine, o să-i dau o lecție de pomînă! Să-l satur...

Zicînd acestea înaintă (11. g4) cu pajul din fața turnului forțîndu-l pe „Roșcovan” să-și retragă cavaleria (11... Cf6) apoi o amenință cu pajii pe regina neagră (12. h4) care se retrase (12... Dg6) apoi iar (13. h5, Dg5) și își îndemnă spoața să iasă la luptă, pentru a nimici pajul din dreapta reginei negre (14. Df3). „Roșcovanul” își dădu seama că pajul nu poate fi apărat. De aceea, își trimise cavaleria la grajduri (14... Cg8) pentru a nu împiedica o eventuală retragere a reginei.

Harun ucise pajul (15. Nf4). Regina dansatoare făcu un pas la dreapta și cu ocheanul începu să cerceteze turnul alb de la a1 (15... Df6). Harun scoase în luptă cavaleria din stînga

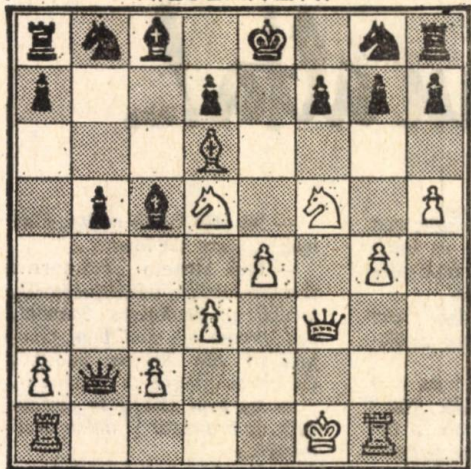
sa (f6. Cc3), iar Hitit „Roșcovanul” se gîndi să atace cu bufonul turnul alb (16... Nc5).

— Hai s-o gonesc pe această hetairă, zise regele alb înaintînd cu calul (17. Cd5).

— Vai de noi!, se văltără curtenii. Harun nu mai e în mințile lui! Dă drum liber reginei negre spre turn! Ne va duce la pieire pe toți...

— Ba o să vă apăr pe toți, răspuse Harun cel Alb. Las „dansatoarea” să atace pajul din dreptul turnului (17...D:b2) apoi... o să-i arăt eu „Roșcovanului”. Îi dau pradă turnul... Ba și bufonul (18. Nd6). Să-i ațîț lăcomia, (Vezi diagrama).

KIESERITZKI

ANDERSEN

— Regele nostru a înnebunit. E senil!, șopteau curtenii, înspăimîntați.

„Roșcovanul” parcă asta aștepta. Distruse turnul (18... D:a1+). Harun făcu un pas înainte (19. Re2).

— De ce nu vii lîngă bravul artillerist? De ce-l lași singur?, strigă soața lui Harun.

— Ca să-i ațîț lăcomia hititului.

— Atunci dă-ne pradă pe toți!

Hitit „Roșcovanul” distruse și celălalt turn cu bufonul (19... Ng1).

— Ei, de-acum ți-ai pecetluit soarta, „Roșcovanule”, strigă regele alb. Ești cu regina și bufonul în spatele meu. Mi-ai distrus artileria și un bufon. Dar ești ca și mort! lată! (20.e5, Ca6, 21.Cg7+).

Regele hitiților făcu un pas spre dreapta (21... Rd8).

— Intră în luptă și dă șah!, strigă Harun soaței sale, îndemnat fiind de o tinără curteană care visa de mult să ajungă regină.

— Dar mă va omorî călărețul...

— Nu-i nimic! Prea ai fost gureș! Și-apoi vreau să-i arăt lacomului ăsta că fără tine, fără artilerie și fără bufon, tot îl bat! (22. Df6+).

Călărețul negru o călcă în picioare (22... Cf6).

— Mori, tîlharule! Mat!, strigă regele alb, trimițînd bufonul la e7. Mori de mina unui măscărici, lacomule! Te-am lăsat să-mi distrugi pe cei dragi, doar-doar te-oi sătura... Dar ai căzut în patima lăcomiei, ca și tătine-tău... Încaltea el a pășit-o din cauza nevestei sale ambițioase. Tu ai pășit-o din cauza dorului de aventură al „dansatoarei”. Uită-te la ea! A ajuns... departe. Dar, ce folos!

Basmul se sfîrșește aici. El a transpus în lumea fanteziei o celebră partidă jucată în anul 1851 de Anderssen (cu albele) și Kieseritzki. Pentru frumusețea ei a fost denumită „Partida nemuritoare”. Eailustrează „Gambitul regelui”. De ce a pierdut negrul? Specialiștii spun că din cauza lăcomiei... De aceea învățămîntul lui este lîmpede: nu te lăsa ispitit de... darurile dușmanului!

Sever NORAN

FOTBAL

Îmi place fotbalul la nebunie

Și-l socotesc cea mai completă artă

Deși-i prilej de nesfîrșită ceartă

Și cert producător de insomnie.

Îmi place drumul cel mai scurt spre poartă

Dar și dantela pe gazon mă-mbie,

O pasă lungă-mi pare o magie

Iar „11 metri”, făurit de soartă.

Îmi place golul, care-mi hărăzește

Moment de-adevărată voluptate,

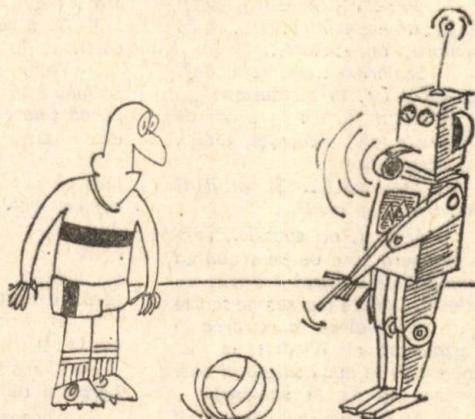
Despre golgeter cred că prețuiește

Cît greutatea-i netă, în carate.

Îmi place fotbalul atît de tare...

Încît mi-am luat DOUĂ televizoare.

Mircea GARFU

„ARBITRUL IDEAL”

Desen de ANDO

• < (sceneta într-o... repriză) > •

În loc de motto: „Orice asemănare cu persoane și situații din realitate este pur întâmplătoare“

Să leșini, nu alta!...

... Holul unui hotel ultraeleganț într-o arhitectură modernistă. La „recepție“, un bărbat tuns foarte scurt solicită o cameră pentru o noapte. Recepționera răspunde plictisită, lecturând un roman polițist:

— Nu avem nici un loc!
— Numai pentru o noapte!, insistă bărbatul.
— Nimic, înțelegeți! E și echipa de juniori cazată aici...
— Juniori?!...
— Exact, juniori!
— Ce înseamnă la dumneavoastră juniori?!...

— Juniori înseamnă, tovarășe, fotbaliști până la 18 ani impliniți după 1 iulie anul curent. Ei, cei ce vor juca mâine, în deschidere.

— Interesant!... Aș vrea să mai întreb ceva: dacă copilandrii aceștia până-n 18 ani impliniți după 1 iulie anul curent stau într-un asemenea hotel luxos, atunci echipa de mare, adică seniorii, unde sînt?...

— Seniorii?!... Cum, unde?! La locul lor, în restaurant!

Bărbatul fluieră în semn de uimire totală. Reușește, totuși, să articuleze:

— Interesant!... Și arbitrii? Arbitrii unde stau?...

— Arbitrii, ați spus?!... (Recepționera sare de pe scaun ca împinsă de un arc) Arbitrii, ați spus?!... (Face trei semne scurte spre „boy“-ul de la intrarea în restaurant și imediat în hol începe să se audă suieratul unei sirene, ca de la salvare).

— Arbitrii am spus! Sau, dacă vreți să fiu mai explicit, cei

care vor asigura mâine aplicarea regulamentului de joc în spiritul dreptății absolute, după care cel mai bun va câștiga.

— Camera cu vedere spre pod sau cu vedere spre „Bulevardul tifosilor“?

Bărbatul tuns scurt nu mai are timp să răspundă. Cinci tineri, îmbrăcați în cămăși din plastic lucitor, cămăși galbene cu un ecuson albastru pe piept, îl înconjoară, gata, gata să-l poarte pe sus în restaurant.

— De cînd vă așteptăm! Am urmărit toate zborurile!, zice băiatul scund, cel desemnat să fie purtătorul de cuvînt al grupului în calitatea sa de căpitan al echipei.

— Dar colegii?, mai întreabă și cel cu un plasture pe mîna stîngă.

— Colegii mei au trecut acum o oră pe la club și nu era nimeni...

— Au și venit?!... se miră cei cinci.

— V-am spus eu că nea Babanu e un papă-laptel, aproape că țipă cel mai înalt dintre ei. Auziți, au venit!...

Bărbatul tuns scurt se trezi luat pe sus de două brațe mecanice, capitonate în roz, și dus direct la o masă lângă orchestră. O dizează înaltă și subțire cînta răgușit și fără accent: „Fluturaș nu mai ai aripioare... Domnul conte ție le-a retezat...“

— Cine sînteți dv.?, reușește bărbatul tuns scurt să întrebe.

— Noooooooi?!... Cum, nu știți, se ridică la cor cei cinci.

— Nu știu foarte multe. Pînă moare, omul tot învață...

— Noi sîntem profesori... și examinatori, adică jucători!, începu să fredoneze Scundul. Noi sîntem cei mai buni cinci jucători din echipa noastră. Ceilalți se află și ei în restaurant.

— Cu toții sînteți în restaurant, la ora asta? Și mâine aveți meci?!...

— Auzi întrebare!, replică contrariat înaltul. Sigur că sîntem cu toții. Pentru omogenizare! Titularii și rezervele. Și căpitanul echipei de juniori, că-i băiat bun. Numai portarul se află în barul de noapte, împreună cu portarul echipei adverse. Vorbesc, doar aceeași limbă. Trebuie să se înțeleagă. N-a prea vrut al lor să urce în „Turn“, dar pînă la urmă l-am convins.

— Și antrenorii?...

— Antrenorii sînt sus, în camera 13 333. Dorm. Mîine au, doar, un meci foarte greu...

Bărbatul tuns scurt fluieră din nou a uimire. Întreabă, totuși:

— Antrenorii echipei adverse sînt tot sus?!

— Nu știm, nu ne interesează!, replică sec Scundul. Ai noștri, însă, dorm sigur. l-am controlat chiar eu acum o jumătate de oră. Acum o săptămîină am avut necaz cu „scundul“, l-am prins fumînd în fața televizorului, la ora 21,05. Așa că e mai bine să-i controlez! Nu e pedagogic, dar e sănătos. La prima abatere îi vom

sanționa exemplar și îl vom trimite la fotbalul cu nasturi.

— Doctor aveți?...

— Doi doctori și un stomatolog. Plus un psiholog și un pediatru, să ne liniștească în privința copiilor. Ei, președintele clubului, bucătarul, casierul, electricianul, dirijorul fanfarei și cei șase masori se află în ședință, la directorul stațiunii.

— Durează mult la dv. o ședință despre fotbal? Că în alte părți...

— Cea de astăzi a început la ora 161, răspuse cel cu un plasture la mîna stîngă. Iar acum este... (o scurtă pauză; toți se uită la ceas). Acum este ora 23...! Mai durează încă vreo două ceasuri. Foarte bine le face! Să afle din ce cauză am pierdut noi duminica trecută în deplasare și de ce nu am primit premii...

— Arbitrul, arbitrul a fost devinăt, într-o „scenă” într-un glas, pentru înfrîngerea dată, ceilalți doi jucători.

— Cine a fost arbitru?

— Nu știu cum îl cheamă!, răspuse precipitat înaltul. Unul care s-a născut în aceeași zi cu verișoara de gradul II al cumnatei sorei extremei drepte din echipa adversă. Păi, altfel, cum am fi pierdut noi cu 8—0!? Foarte bine că i-au băgat pe ai noștri în ședință, să știe ce arbitri ne „fluieră” și să învețe cum să aibă grijă de ei... Foarte bine, să-i frece directorul stațiunii! Și, mai ales, să-i frece pe doctori, că de vreo trei luni noi ne simțim tare obosiți, în special la meciuri!

— Lasă, că nici cu antrenorii nu mi-e rușine, îl întrerupse Scundul. Îi băgăm și pe ei curînd în ședință și îi schimbăm în doi timpi și trei mișcări. Auzi, dumneata, să ne alerge ei, chipurile științific, ca pe hoții de cai, cu săculeți de nisip la brîu!... Și să mă pună pe mine să execut de 55 de ori lovitura liberă de la 18 m și tot să nu fie mulțumiți!... Îi schimbăm, curînd, altfel nu se poate! Să trecem, însă la treburile noastre directe. Unde vă e sacoașă?...

— Sacoașă?!... Bărbatul tuns scurt privi crucit, în timp ce din

tavan brațe mecanice schimbă paharele cu licoare rubinie.

— Mapa, poftim, să fie mai academic! Fără ea nu se poate!

— Și dacă n-am?...

Cei cinci se privesc uimiți. După 99 de secunde de tăcere, Scundul se apropie de omul tuns scurt și îi șopte:

— Nici măcar o sacoașică, o sacoașeluță?!... Spuneți numai unde e, nu ne aude nimeni! Fiți fără grijă...

— Nici măcar...

— Refuz pe față?

— Nu, dar nu înțeleg despre ce e vorba.

— Logic! Să vedem cum va fi... meciul.

— Ce legătură are meciul cu sacoașă, sacoașeluța sau sacoașica?

— Nici o legătură, tăticule, vai de mine! Ce legătură să aibă? Dar află că dacă noi nu înscrîm mine primul gol în acest campionat, mai exact dacă nu cîștigăm, din penalty, din ofsaid de zece metri, dintr-un gol înscris de dumneata,

deci nu ne interesează cum, dacă nu cîștigăm, atunci nu te mai întorci acasă. Te dăm la rechin!...

Omul tuns scurt leșină brusc. Cade din brațele mecanice, bîguind: „Ce lume, doamne! Incredibil!...”

— Și le-am spus celor de la F.I.F.A. să nu mai trimită pămînt în derbyurile planetei noastre!, se vaită în cor cei cinci.

În restaurant intră mai mult fugind Babanu, secretarul clubului: „Unde sînt arbitrii, unde au dispărut?!” strigă el desperat. Cei cinci îl arată pe bărbatul tuns scurt. Babanu se îngălbenește și leșină. În cădere mai reușește să spună: „El nu e arbitru, el e, el e... noul președinte al clubului nostru!” Cei cinci leșină și cad, unul cîte unul. Se aude doar dizeuza care cîntă răgușit: „Lumeee, lume! Soooooo lume...”

Mircea M. IONESCU

MATHUSALEMUL FOTBALULUI

(Stanley Matthews)

de Victor BĂNCIULESCU

Sir Stanley Matthews

În august 1969, când l-am cunoscut, la București, Matthews avea 54 de ani, dar gîndul îi era tot la fotbal, de vreme ce bătuse drumul de la Londra pînă aici pentru a propune un meci de old-boys Anglia-România. Un bărbat de statură mijlocie, zvelt în impecabilul costum „Prince de Galles”, ornat discret, la butonieră, cu insigna clubului Stoke City, unde și-a început și și-a încheiat cariera de fotbalist, după 33 de ani de prezență neîntreruptă pe teren! O față prelungă dominată de un nas ascuțit ca un cioc de pasăre peste buzele subțiri și doi ochi de vieuze, jucăuși, dînd viață unor pomeți proeminenți și contrastînd cu părul sur, rărit, lîns, dat peste cap, fără vreun fir mișcat. Totul în acest om lasă impresia de blîndă șiretenie, nu cea fățarnică, plină de tertipuri ori ascunse stratagemă, ci una care inspiră mai curînd încredința de înviadit, rafinamentul, lată un sumar portret care nu va contrazice porecla de „vrăjitor” ce i s-a dat lui Stanley Matthews pentru harurile sportive care l-au transplatat în legendă, în muzee și în enciclopedii.

La Londra, în muzeul de figuri de ceară Madame Tussaud a fost așezat alături de Gladstone, Disraeli, Churchill și

Somerset Maugham. Istoria fotbalului englez îl ține minte în clasicul cîvintet ofensiv, de lungă memorie: Matthews — Carter — Lawton — Mannion — Finney. Celebra colecție de recorduri și superlative „Guinness Book” (ajunsă la peste 25 milioane exemplare) îl recunoaște la capitolul celor mai multe selecționări în echipa de fotbal a Angliei: de 54 de ori în meciuri oficiale internaționale, în perioada 1934—1957 (deci timp de 23 de ani a putut fi util reprezentativei țării sale).

Dar sîntem încă departe de a fi epuizat catalogul darurilor sale. Experții soccerului îl consideră a fi maestrul mondial al fentei și al „contre-pied”-ului. Cu driblingurile sale amețitoare, luți și eficace, a înfîlcit picioarele multor fundași, a ridiculizat sute de adversari. N-a fost un suture de temut, nici o extremă rapidă ca fulgerul. Dar centrările sale erau modele de precizie. Modalitatea sa de a juca era ieșită din comun, lăsînd impresia unui fotbalist cerebral, rece, econom cu propriile forțe. De la mijlocul terenului spre linia de fund părea să nici nu alege, ci pleca într-o promenadă alertă sau mai degrabă într-un marș dansant. În cursul căruia își depășea adversarii cu o fenomenală ușurință, păcălindu-i cu mișcările înșelătoare și trecîndu-i subit într-un anonim care dădea un spor de strălucire propriei sale glorie, Jimma Greaves — alt mare fotbalist britanic al anilor '60 — spune despre Matthews că „scurtele sale țîșniri devastatoare lăsașu pe adversar cu 8—10 yarzi în urmă, fără speranță de a-l mai putea ajunge”.

Pe acest „rege al driblingului” țin minte cum l-am înconjurat în redacția noastră, ziaristii adunîndu-se ciorchine în jurul lui, de nici nu i-a mai rămas loc... să fenteze! Atunci am trecut în revistă, împreună, cîteva din etapele carierei fotbalistice care au făcut, în 1932, din adolescentul Stanley, la 17 ani — cel mai tînăr jucător profesionist al însulelor britanice, iar în 1965, la 50 de ani — cel mai vîrstnic!

Ultima și probabil cea mai frumoasă imagine fotografică cunoscută este aceea a portarului sovietic Lev Iașin pîrîndu-l pe umeri pe decanul fotbalistilor lumii după „meciul de adio” jucat la 28 aprilie 1965, pe terenul Victoria Ground din Stoke City. A jucat atunci (avînd 50 de ani și 86 de zile) cu tricoul nr. 7. Împotriva unei selecționate mondiale („rest of the world”) din care au mai făcut parte cehoslovacii Pluskal și Masopust, vest-germanul Schnellinger, spaniolii naturalizați Kubala, Di Stefano, Pușkas și alții. În programul tipărit al jocului, la partea publicitară, o firmă a avut originala idee de a insera obișnuitul blazon englez cu cel trei lei, din care însă unul era decupat; imaginea voia să sugereze că odată cu abandonul lui Stanley Matthews, Anglia va rămîne văduvită...

Așa s-a încheiat. Dar cum a început? La Hanley, în periferia centrului carbonifer Stoke-on-Trent, cel de al treilea fiu al frizerului Jack Matthews (cel însuși cîndva boxer profesionist), s-a arătat sirguincios la gimnastică și alte exerciții fizice în școală, în ciuda unei staturi neafirmate (sau poate tocmai de aceea). La 13 ani juca fotbal în echipa școlii. Apoi, foarte devreme a descoperit trucul care-l va face vestit. El nu aștepta — cum se obișnuia pe vremea aceea — ca fundașul advers să-l atace, ci ataca el însuși. Conducea balonul cu ristul exterior al piciorului drept și lăsa apărătorului impresia că îl va depăși prin stînga; fundașul, prins în capcan, reacționa normal, iar Matthews, cu o abilă fentă corporală spre dreapta, trecea cu ușurință

* Din volumul „Am dat mîna cu ei...”, în curs de pregătire.

pe lângă adversar pe extrema dreaptă. Oricât de incredibil ar părea, în peste trei decenii el a pălăit astfel sute de adversari. Deși filmat și descompus cu încetinitorul, trucul lui reușea și a doua zi, atât de desăvârșit îl stăpânea. El însuși ne spunea:

— Nu mă întrebați cum făceam, nu mă puneți să descriu. Știu doar că, în momentele de presiune, așa îmi venea să fac...

Sau cum zice scriitorul britanic Brian Glanville: „Chimia minunată, irezistibilei sale fente respinge orice analiză”.

La 17 ani s-a angajat la Stoke City Foot-ball Club. Abia la 32 de ani s-a transferat la F.C. Blackpool, cu care și-a realizat unul din visuri: câștigarea Cupei Angliei. În 6 ani, noua sa echipă se calificase de trei ori în finală. De două ori fără succes. Doar a treia oară, în 1953, pe stadionul Wembley, la vârsta de 38 de ani, extrema dreaptă Matthews a reușit să-și vadă visul cu ochii. Dar în ce condiții! Cu 22 de minute înainte de încheierea partidei finale, adversarul (Bolton Wanderers) conducea cu 3-1. Atunci s-a hotărât Matthews să-și încerce șansa. Pornind celebrele sale „dansuri vrăjtoresci”, a electrizat publicul și și-a paralizat adversarii. I-au reușit toate trucurile și driblingurile. Trezind de apărătorii stupefiați, a efectuat centrări magistrale către coechipierii din atac, cărora nu le-a mai rămas decât să fructifice. Cu trei minute înainte de sfârșit, rezultatul ajunsese 3-3. Pentru a suta oară Matthews s-a strecurat pînă aproape de linia de fund și centrarea sa, la firul ierbii, precisă, parcă dirijată prin radar, a ajuns în picioarele extremei de pe stînga, Bill Perry, care a înscris nestînjinit golul victoriei: 4-3. Nu mai rămăseseră de jucat decât zece secunde din dramatica finală...

Peste doi ani, cînd federația nu l-a mai selecționat în echipa țării, s-au iscat valuri de proteste. Pentru un fotbalist care împlinise 40 de ani!

La 46 de ani (la vârsta la care arbitrii englezi de ligă sînt obligați să se retragă), în 1961, s-a întors la Stoke City și — jucînd — a ajutat echipei să revină în prima ligă... De atunci presa l-a spus „mister magic”, iar poporul — cu toată zgîrcenia englezilor în epitete — l-a numit „geniu și gentleman”. (El însuși a contestat această titlatură, zicînd că, în ceea ce îl privește, nu poate fi vorba de un geniu, ci doar de un om harnic. Celor care-l laudă de față cu el le atrage politicos atenția: „Știți doar că într-o echipă mai sînt și alți 10 jucători!”).

Stanley Matthews căruia, de cînd a fost înnobit, i se adaugă înaintea numelui și particula Sir, se înscrie pe lista eroilor fotbalului mondial între Zamora și Pele. Dar modestia nu și-a pierdut-o. În ziua înnobirii, a declarat:

— Sper că spectatorii din tribune vor continua să-mi strige, ca și pînă acum: „come on, Stan!”... O asemenea vorbă conține destulă onoare pentru un fotbalist și îl stimulează suficient.

Millioane de suporteri l-au satisfăcut, de atunci, dorința. Calitățile excepționale de jucător și longevitatea sa sportivă l-au hărăzit celebrității. În această postură, era cu neputință să scape tirului întrebărilor gazetărești:

— Cînd ați jucat ultimul dv. meci?

— La vârsta de 50 de ani, în echipa vechiului meu club, Stoke City, din prima divizie.

— Cînd ați împlinit această vîrstă?

— În 1965, la 1 februarie.

— Cîte meciuri oficiale ați jucat în cariera dv. fotbalistică de peste 30 de ani?

— Am jucat în 758 meciuri de campionat și de cupă și în 84 partide internaționale.

— Amintiți-ne cîteva momente de mare satisfacție pentru dv.

— Cînd am fost decorat cu ordinul „Comandor al Imperiului Britanic”, cînd am fost declarat cetățean de onoare al orașului Stoke-on-Trent și cînd am fost ales, pentru a doua oară, la vârsta de 48 de ani „fotbalistul anului” în Anglia.

— Ce profesie ați dori fiului dv.?

— Am să vă dezamăgesc: el joacă tenis...

— La ce vîrstă credeți că trebuie început fotbalul?

— La șase, șapte ani. Aceasta este vîrstă la care se însușește cel mai bine simțul mingii. Firește că școala este hotărîtoare în această epocă.

• „Hai, Stan!”.

— Dar clubul?

— După părerea mea, de la vîrsta de 15 ani băieții talentați trebuie să participe la antrenamentele obișnuite ale primei echipe a clubului.

— După experiența dv, care sînt calitățile primordiale ale fotbalistului?

— Eu pledez pentru primatul condiției fizice (altfel cum aș fi jucat atîția ani?), înaintea tehnicii balonului și a înțelegerii tacticii jocului.

— V-a fost vreodată teamă de vrsun adversar, de vrsun fundăș?

— Nu mi-am făcut niciodată griji și nu m-a preocupat fama altor jucători. Iau fiecare joc așa cum este, fără exagerări. Este însă adevărat că înaintea oricărei partide simt furnicătură, am o senzație ca și cum mi-ar zbura fluturi prin stomac. Dar asta nu mă privește decât pe mine...

(Un asemenea răspuns îl poate demoraliza și pe celebrul fundăș brazilian Nilton Santos, una din „victimele” lui Matthews, în 1956, pe Wembley).

— Ce sistem de joc preferați?

— Regret mult dispozitivele defensive în care se închisese echipele de azi. Jocul pierde mult din farmecul său.

— Credeți, deci, că aripilor trebuie să li se acorde o altfel de atenție?

— Chiar și în sistemul 4-2-4 extremele sînt generate ale succesului. Firește că jocul aripilor s-a mai schimbat, întrucît ele sînt obligate să preia o seamă din sarcinile defensive. Dar succesul unei echipe care joacă împotriva unei apărări ermetice depinde în primul rînd de modul cum va reuși, prin ingenioasă folosire a extremelor, să evite și să străpungă masarea din centrul terenului.

— Care e secretul longevității dv.?

— Nu este nici un secret. Ca om, am înțeles să duc o viață ordonată (n.n. ceea ce poate confirma oricare din vecinii săi de pe St. Anne's Road din Blackpool, despre tatăl de familie Stanley Matthews). Ca fotbalist, m-am antrenat cu asprime și n-am încetat să mă pregătesc zilnic, cu pasiunea începătorului. Mîncînc cumpătat, nu fumez, nu beau alcool. În rețeta mea — dacă există vreuna — mai figurează: mult somn, adică odihnă și puțin... talent.

— Exemplul dv. de longevitate poate fi repetat în Anglia?

— Cred că nu, întrucît în ultima vreme englezii au trebuit să se obișnuiască să joace fotbal în cursul întregului an. În tinerețea mea era o lege indestructibilă pauza fotbalistică de vară.

— Povestii-ne o amintire deosebită din cariera dv...

— Era în 1957, în cursul unui turneu prin Africa, cu prietenul meu un trib m-a încoronat „rege al fotbalului”. Publicul local aprecia cu entuziasm pe jucătorii care reușeau să-și depășească adversarii strecurîndu-le balonul printre picioare. Cum nu eram un începător în ale driblingului, am reușit „figura” la toate meciurile, spre mulțumirea spectatorilor. Cu o singură excepție, în Ghana, unde un tînar apărător mă ataca mereu tînînd picioarele strîns. Trecură o repriză și eram disperat că nu pot să satisfac publicul cu renumita „figură”. Într-un moment de răgaz, spre sfîrșitul meciului, m-am adresat adversarului meu, spunîndu-i că dacă vrea să ajungă un mare fotbalist trebuie să atace cu picioarele larg desfăcute. Tînărul s-a conformat prompt sfatului și, la prima fază, în aplauzele frenetice ale publicului, i-am trecut balonul printre picioare, fîntîndu-l și pornînd vijelios spre poartă. La sfîrșitul jocului i-am dat al doilea sfat adversarului meu: „În toată cariera dumitale sportivă să nu mai ascuți vreodată sfatul unei extreme drepte!”

— Mulțumim. Veți mai juca fotbal?

— De ce nu? Clubul elvețian de fotbal Grasshoppers m-a invitat să joc în formația sa într-un meci amical...

BALADA PORTARILOR... *

de George MIHALACHE

RICARDO ZAMORA ZĂVORĂȘTE CU ȘAPTE LACĂTE POARTA ECHIPEI SPANIEI

Ricardo Zamora este unul dintre cei mai celebri portari ai anilor 1920-1940 și, poate, ai tuturor timpurilor.

La numai 19 ani debutează în poarta echipei Spaniei, luînd locul faimosului Eizaquirre, într-una din cele mai dificile competiții ale vremii: Jocurile Olimpice de la Anvers, Belgia, 1920.

Săriturile sale acrobatice și plonjoanele uluitoare stîrnesc un entuziasm indescribibil încă din primul joc susținut de Spania, în compania redutabilei formații daneze. După ce Arabolaza înscrie golul echipei spaniole, danezii pun stăpînire pe joc. Ei bombardează poarta lui Zamora în permanență, iar spaniolii Samitier și Sesumaga sînt eliminați pentru faulturi repetate. Echipa lui Zamora rămîne în numai nouă oameni dar „pantera spaniolă” tot nu cedează. Fundașul danez Middelboe — transferat de la echipa engleză Chelsea — enervat de nereușita atacanților săi, se lansează în ofensivă și se trezește față-n față cu Zamora. Toți cei aflați pe sta-

dion văd mingea în plasă, afară de tî-nărul portar spaniol care, cu un salt extraordinar, salvează situația. La sfîrșitul partidei publicul năvălește pe teren și-l poartă pe Zamora în triumf. Numele său face înconjurul Europei.

După ce primește un gol în partida cu Suedia — mascat de fundașul său, Samitier — Zamora apără miraculos tot ce-i se trage. Jocul se îndirijește din minut în minut. Faulturile și loviturile transformă partida într-o veritabilă coridă. Arbitrul elimină nu mai puțin de șapte jucători de pe teren! Meciul va fi cîștigat de spanioli cu 2-1.

Urmează alt joc, la fel de electrizant, cu Italia. La o învîlmășeală în careu, Demarchi și Badini îl prind pe Zamora la mijloc și-l fac sandviș. Impulsivul spaniol nu poate lăsa agresiunea fără ripostă. El îi contorează pe cei doi italieni, fiind prompt eliminat din teren de către arbitrul belgian Putz.

Au mai rămas zece minute de joc. Spaniolii conduc cu 1-0, dar presiunea italiană apasă tot mai insistent apărarea adversă. Ricardo Zamora trece în spatele porții sale și de acolo dirijează apărătorii, care reușesc, cu considerabile eforturi, să păstreze fragilul avantaj.

Urmează ultima partidă: cu Olanda. Zamora se dovedește și de astă dată un zid impenetrabil. Atacantul Alcantara rupe plasa olandezilor cu un șut calificat „însăpăimîntător”, conștințind victoria Spaniei cu scorul de 3-1.

O mulțime imensă blochează gara din Barcelona, orașul său. Mii de oameni îl aclamă pe Zamora, considerat de-acum idolul Spaniei. În învîlmășeală el își pierde mascota — un iepuraș de pîslă — pe care avea obiceiul s-o atîrnea de una din bare. Poliția își mobilizează tot efectivul și, după cîteva ore, iepurașul lui Zamora este descoperit.

ZEI N-AU VOIE SĂ GREȘEASCĂ

...Au trecut șapte ani de la debutul lui Ricardo Zamora. Spania înfruntă Franța pe stadionul parizian Colombes. Ca de obicei, „Don Ricardo” provoacă migrene atacanților adversi.

La o învîlmășeală în careu, trei francezi îl calcă cu crampoanele pe față și pe mîini. Pe jumătate leșinat, Zamora scapă balonul și Boyer înscrisce. Arbitrul validează golul, în vreme ce Zamora, leșinat, este transportat pe targă în afara terenului. După numai cîteva minute își revine și reareapă în poarta Spaniei, cu un imens bandaj pe față. Spaniolii obțin egalarea, dar la un nou contraatac al francezilor, plonjînd în extremis, Zamora suferă o nouă comoție. Este din nou scos pe brațe de pe teren și înlocuit cu rezerva sa, Vidal!

1929... Pe arena Metropolitan din Madrid, Ricardo Zamora — eroul Jocurilor Olimpice de la Anvers și idolul Spaniei — este fluierat copios de zeci de mii de spectatori. El greșește foarte grav, neînțelegîndu-se cu fundașul său Pera și englezii iau conducerea, înscriind două goluri. Fluierăturile și huiduielile adresate „idolului” nu condesc minute întregi. În sfîrșit, spaniolii se redresează, obținînd egalarea. Dar „concertul fluierăturilor” continuă la fiecare intervenție a lui Zamora, chiar cînd el blochează baloane foarte dificile. În cele din urmă, după o luptă epuizantă, spaniolii smulg victoria cu 4-3.

Dar la ieșirea din teren Zamora este huiduit din nou, mai vehement, „pentru o viață întreagă”, așa cum avea să noteze mai tîrziu în amintirile sale.

Spaniolii sînt pătimași, nu îngăduie „zeilor” să greșească.

A doua zi, însă, Spania află întregul adevăr. O radiografie și un consult de cinci medici atestă diagnosticul în cazul lui Zamora: a apărut tot meciul cu o coastă fracturată!

IDOLII TRIBUNELOR PRIMESC FLORI, DAR ȘI... STICLE ÎN CAP!

Din anul 1936, Ricardo Zamora trece sub culorile echipei Real Madrid. La Barcelona, însă, în orașul său de baștină, îl așteaptă o grea încercare. El trebuie să înfrunte acum fosta sa echipă, Espanol Barcelona și

*) Fragmente din volumul „De țiar spune poarta mea”, în curs de apariție.

mii de suporteri pătimași care nu l-au iertat că a părăsit orașul.

În ajunul meciului se produc primele busculade în fața hotelului în care este găzduită echipa madrilenă. Mulțimea îl hidoie pe Zamora, care stă ascuns. Poliția intervine și împrăștie mulțimea. Prefectul e de părere ca jocul să fie transferat în alt oraș. Dar conducătorii echipei Espanol nu sînt de acord, argumentînd că au avantajul terenului.

În ziua meciului, încă din primul minut, Zamora evită ca prin minune o sticlă de vin aruncată spre el de un fanatic cu intenția de a-l răni. Acesta e semnalul. Pe teren și în tribune se dezlănțuie infernul. În cele din urmă,

Ricardo Zamora, „regele porții”, rănit grav la cap, este scos pe targă în stare de inconștiență, plătind un dureros tribut celebrității sale.

A doua zi, deprimat, el semnează un articol intitulat „Adio fotbalului spaniol” și pleacă la Nisa, unde va mai continua să joace doi ani la o echipă cu suporteri mai puțin pătimași decît cei din Barcelona.

Mii de meciuri, sute de mii de baloane apărute, 46 de apariții în poarta echipei Spaniei, un triumf care a dăinuit aproape două decenii, un curaj legendar și o miraculoasă putere... hipnotică. Orice atacant aflat fața-n față cu Zamora se fîstîcea, paralizat parcă de privirea lui de oțel. „Era o

Ricardo Zamora (dreapta)
Înaintea jocului Belgia—Spania, disputat la Londra

Real, cu o echipă de elită, învinge pe Espanol, după o luptă epuizantă, soldată cu cinci răni grave de jucători și zeci de arestări în tribune. Și, totuși, bilanțul nu este încă definitiv. La ieșirea din teren, o ultimă sticlă, aruncată de un alt spectator turbuletin, nu-și mai greșește ținta,

adevărată onoare pentru un atacant să-i marcheze gol acestui om teribil”, declară Escunes, un înaintaș sudamerican, celebru la vremea aceea.

Aceasta este mica poveste a inegalabilului portar Ricardo Zamora, nume intrat în legenda fotbalului mondial...

ADEVĂRUL DESPRE „IL DIO”

Mircea David (portarul „Venusului” și al echipei naționale, poreclit de italieni „Il Dio”, după senzaționala partidă de la Roma):

„Meseria de portar este, în orice echipă, cea mai îngrată dar și cea mai bogată în satisfacții. Portarul hotărăște în ultimă instanță biruința sau înfrîngerea formației sale. Rolul său este cu atât mai dificil, cu cît de fiecare dată este pus să rezolve cele mai neașteptate probleme. Valoarea echipelor dintr-un campionat este uneori sensibil egală și atunci numai plusurile sau minusurile portarului sînt determinante în obținerea victoriei.

Planicka a dat aripi echipei Cehoslovaciei, prin siguranța și curajul său. Iasin a întărit temelia reprezentativei sovietice datorită barajului asigurat acolo între buturi. Sepp Mayer și Gordon Banks, la rîndul lor, și-au propulsat la succes echipele, pentru că au blocat lovituri pe care adversarii le credeau imparable. Același lucru este valabil și pentru unele dintre echipele noastre românești, care își datorează multe din rezultatele lor bune îndeosebi portarilor.

Eu am avut zile de strălucire dar și momente cînd gafam copilărește. Mă hazardam uneori și în careul de 16 metri și chiar mult în afara lui. Ce să fac? Așa înțelegeam eu jocul la vremea aceea, cînd apărările nu turnaseră „betoane” și nu inventaseră „lăcde”. De aceea, nici azi nu-l reproșez nimic nici lui Traian Ionescu, nici lui Ion Vănescu și nici altor portari care participau, ca și mine, la joc pe un front mai larg. Credeți-mă că ei nu se hazardau în astfel de „escapade” doar de dragul de a face paradă. Uneori era absolut necesar s-o facă. Totul pornește de la ideea de a fi om prezent, de a elimina pericolul din fașă, de a nu da prilej adversarului să se pregătească liniștit pentru a-ți da lovitura de grație.

Dar din cauza acestor intervenții temerare m-am ales cu nu mai puțin de 20 de fracturi, începînd cu degetele și terminînd cu brațele și picioarele. Odată, la un meci Venus-Juventus, cînd conduceam cu 5—0, deci aveam victoria în buzunar, m-am aruncat în picioarele lui Vasile Năciu, scăpat liber în careu. Atunci m-am accidentat atât de grav încît am stat pe tușă aproape un an. Repet, nu vroiam să primesc gol, oricare ar fi fost situația. Iar atunci cînd îl primeam, chiar dacă era imparabil, deveneam cel mai nefericit om din lume.

PLOAIE, AZI TE ROG SĂ TRAGI CA BARATKY!

Cum am reușit să fac față „artileristilor” Dobay, Baratky, Auer, Sipos? Studiindu-le cu asiduitate „armele secrete”. Înaintea fiecărei partide pre-

găteam lecția la antrenament. Aveam „fișe” pentru toți adversarii. Știam, de pildă, că Barátky va face fenta de corp pe dreapta și va trage spre stînga. Știam că Dobay are două unghiuri, că din afara careului va șuta „cu boltă”, iar din interiorul lui, între 6—16 metri, pe jos, la colțuri. De aceea, la antrena-

Mă antrenam pînă la căderea întinericului. Apoi, după ce ieșeam din iadul de zgură de pe Splai, făceam un duș cald și plecam acasă. Îmi beam sticle de lapte și pe la zece mă culcam. Asta în vreme ce alții își puneau între-

luri marcate de Apolzan și Roman). Flamura Roșie Arad presează cu înverșunare buturile bucureștene. Reinhardt centrează de pe linia de fund, iar Pall, avansat mult, se înalță și plasează cu capul mingea sus, drept la vînt. Din tribune răzbește un strigăt urias: goal! Dar Voinescu nu e de acord. Se întinde ca un elastic, smulge balonul de la încheietura barelor și se prăbusește cu el în brațe. Se ridică apoi complet amețit, bate mingea de pămînt și degajează. Se aude vocea lui Mercea:

— Dă-o naibii! Dacă nici acum n-ai intrat!...

Arădenii continuă să atace dar nu vor reduce din handicap decît cu un minut înainte de sfîrșit, prin ambițiosul Andrei Mercea. Urmează un nou atac arădean și de astă dată Voinescu nu mai poate fi păcălit. Blochează plin de siguranță și trimite imediat balonul cu mîna la Apolzan. Acesta prelungeste pe stînga la Peniță Moldoveanu, care înscrie al treilea gol, hotărîtor. Seara, la banchet, „Top”, mezinul echipei, are cînsa să soarbă prima înghițitură de șampanie din Cupa României...

De la masa de vizavi, Traian Ionescu, fostul titular, îl privește cu melancolie. Știe că din acea clipă acest băiat isteț și neastîmpărat ca argintul viu îi va lua definitiv locul în poarta militarilor. C.C.A. a schimbat garda.

MESERIA DE PORTAR E TARE ASPRĂ!

„Oricît ar fi de bună apărarea, oricît ar betona zona periculoasă, oricît de sever ar marca înaintarea adversă, atacanții tot apucă să-și trimită bombe, mai de departe sau mai de aproape, mai precis sau mai puțin precis. Și atunci tot tu, portarul, ai ultimul cuvînt de spus. Răspunderea o simți tot pe umerii tăi și uneori apăsătoare de copleșitor, încît te întinzi pe linia porții tocmai cînd e nevoie să-ți iei zborul spre o minge, trimisă sus, la pînjen...”

Meseria asta se învață la groapa de nisip sau la aceea cu saltule de paie, unde trebuie să execuți sute de mii de salturi, pînă nu-ți mai simți oasele, iar în somn visezi tot mingi plouînd din toate părțile. Glusky Barátky, antrenorul meu neuitat de la RATA Tg. Mureș, cu o agilitate surprinzătoare pentru cel 40 de ani ai săi, îmi expedia mii de bombe: sus, jos, la vînt sau la rădăcina barelor. Uneori mă bombardă pe ploaie sau ninsoare — el ținea antrenamentul pe orice vreme — și atunci săream după mingi pînă cînd treningul plin de noroi devenea o adevărată armură de cavalier medieval. Dar chiar și cînd ajungeam la capătul puterilor nu spuneam niciodată „Ajunge, mameste!” Cu această ambiție de fier cred că l-am cucerit pe „meșterul” Barátky, cu această nepotolită sete de a învăța l-am convins să-mi dezvăluie toate tainele meseriei, să-mi dezvolte calitățile și să-mi corijeze defectele

Mircea David respinge un atac italian, în jocul de la Roma. Sfera îi urmărește atent

mente Venusului, mă rugam uneori de Silviu Ploșteanu:

— Ploaie, azi te rog să tragi ca Barátky. Duminică jucăm cu Rapid... Iar în alte zile le spuneam lui „Duduș” Bodola, lui Petea Vilcov sau Fredy Fieraru:

— Băieți, vă rog, trăgeți-mi azi ca Dobay. Duminică jucăm la Timișoara, cu Ripensial

rînd „Il Dio” prin ce local chefuluște, lîngă ce ochi dulci de fată?... Iar „Il Dio” dormea fără vise. Da, da. Fotbalul are o singură lege. Ciudată și foarte aspră: dacă nu ești în stare să-i dai totul, nu-ți dă nici el nimic. Sau îți aruncă niște firimituri, ca la masa săracului...

C.C.A. SCHIMBĂ GARDĂ ÎN POARTĂ

Noiembrie 1950, Stadionul Republicii, București.

În poarta echipei C.C.A. debutează tînărul Ion Voinescu. Antrenorul Francisc Ronay îi spune: „Miza primului tău joc e foarte mare, băiețo: finala Cupei României. Asta nu trebuie să te sperie, ci să te stimuleze. Eu, personal, nu-mi fac nici o grijă...”

Arădenii — cu Mercea, Reinhardt, Petschovski și Dumitrescu III — șarjează poarta militarilor. Pasele clare și precise ale lui Petschovski deschid mereu breșe în apărarea militarilor. Dar tînărul debutant e de neîntrecut. Atacul militar se declanșează mai rar dar cu rezultate. La scorul de 2—0 pentru C.C.A. (go-

Inerente începutului. El m-a învățat că o minge respinsă nu-i totuna cu o minge blocată, că plasamentul dublat de reflex înseamnă o victorie totală și că teritoriul porții începe de la granița careului de 16 metri.

ION VOINESCU DESPRE...

„...Costică Toma? Avea calități excelente, ambiție, putere de muncă și o dirigență care o întrecea chiar și pe a mea. Mă făcea tot timpul să mă simt în pericol. Între noi doi se dădea o luptă grozavă. Dacă Costică pleca la zece la culcare, plecam și eu imediat. Dacă el nu bea la masă, nici eu nu puneam gura pe nimic. Dar la antrenamente ne ajutam unul pe altul, cu pasiune și însuflețire. Ne dădeam seama că această „cursă de titularizare” ne folosește amândurora. Concurența, în loc să ne depărteze, ne apropia sufletește, ne stimula în mod permanent. În momentul cînd unul dintre noi apăra poarta, celălalt de pe banca rezervelor devenea primul lui aliat. Cînd mă îmbolnăveam sau eram accidentat, Costică Toma suferea pur și simplu. Pare incredibil, nu? Dar acesta era adevărul. Lupta noastră sportivă n-a fost umbrată de nici un gest neloyal, de nici o umbră de invidie sau de meschinărie. Am luptat amîndoi ca să apărăm o poartă și am străjuit-o cu rîndul, împărțind frățește și bucuriile și tristețile...”

FĂRĂ HOMICI N-AȘ FI FOST CE-AM FOST...

Lev Iașin, celebrul portar sovietic, s-a născut la Moscova, la 23 octombrie 1929. 1,85 m înălțime, 82 kg. Debutează la 18 ani în echipa de juniori Dinamo-Moscova, propulsat de antrenorul Cernîșev. Va apăra timp de două decenii poarta acestei formații și du șazece de ori buturile echipei reprezentative a țării sale, la parte la trei campionate mondiale și apără de mai multe ori în poarta Selecționatelor Lumii. Primește „Premiul Oscar 1961” și „Balonul de aur 1963”.

Spicuiri din confesiunile sale:
„Reușisem partide remarcabile la echipa de juniori Dinamo-Moscova, toți erau de acord, dar nu-mi prea făceam visuri că am să ajung prea curînd în poarta primei echipe. Aici era titular Alexei Homici și cînd rosteai acest nume trebuia să-ți scoți poldăria. Era cel mai bun portar din cîți ausesem noi pînă atunci, îi idolizăm și mă întrebam mereu ce ar trebui să fac ca să ajung măcar la jumă-

tate din valoarea lui. Urmărisem la radio cu sufletul la gură senzaționalele lui meciuri în turneul din Anglia 1945, cînd îl scosese pe britanicii din calmul lor proverbial, blocînd într-o manieră fantastică loviturile dinamitate ale vestitilor bombardieri Tommy Lawton și Tom Finney.

De aproape doi ani stăteam în umbra gloriei lui Homici ca rezervă, admirîndu-l cu stoicism de pe tușă. Într-o zi el se accidentă într-un meci cu Spartak-Moscova și antrenorul îmi făcu semn să-i iau locul. Ardeam de ambiție să fac un joc formidabil, dar socoteala de acasă nu se potrivește cu cea din tîrg. Debutul meu în prima echipă s-a soldat cu un bilanț catastrofal. Coplesit de emoție, m-am blîblit la o fază oarecare și am primit un gol aproape gratuit. Bineînțeles că sancțiunea n-a întîrziat. Am fost din nou excomunicat pe tușă. Se părea că nimeni nu va mai schimba cursul evenimentelor dar, iată, Homici n-a fost de acord. El a pledat cu o deosebită căldură pentru mine, a insistat să-mi reiau locul în postura de rezervă și a început să se ocupe de pregătirea mea cu o dragoste părintească, cu o pasiune neîmormurită. Pentru mine, Alexei Homici reprezenta un mare exemplu, un

idol în toată puterea cuvîntului și de aceea îl ascultam ca vrăjit ori de cîte ori îmi dădea un sfat. Cu vocea lui blîndă îmi alunga orice temeri, mă făcea să prind de la zi la zi tot mai multă încredere în puterile mele. N-a trecut mult și am reintrat în prima echipă. Ori de cîte ori apăram eu, Homici se așeza în spatele porții și de-acolo deslușeam îndrumările lui: „Ieși acum! Boxează balonul! Plasează-te mai în dreapta...” Executam cu promptitudine toate indicațiile lui și de fiecare dată aveam satisfacția să constat că treaba ieșea bine...

În 1952 Alexei Homici s-a retras din fotbal, nu înainte de a-mi destăinui plin de emoție: „Acum pot pleca liniștit. Știu că las în poartă la Dinamo un om de nădejde. Cred că ți-am dat „cheia” pentru această poartă. Acum depinde de tine cum ai să o folosești”.

Mă-a dăruit apoi șapca lui de portar, pe care am purtat-o în mai toate partidele. Mă obseda atît de mult această șapcă, încît nu concepeam să apar fără ea. Devenise un fel de superstiție. După ani și ani de utilizare, șapca se uzase ca vai de ea, ajunsese într-un asemenea hal încît nu mai putea fi purtată. Dar nu renunțam la ea. O călcăm, o coseam și ieșeam tot cu ea în teren.

Mal tirziu, când ajunsese aproape o zdreanță, mi-am cumpărat alta nouă, dar tot de aceeași formă, iar pe cea veche am așezat-o în vitrina de amintiri. E foarte bună șapcă pentru portar, vă rog să mă credeți. Te ajută și pe ploaie și pe soare. De aceea recomand călduros șapcă oricărui portar. Am purtat șapcă lui Homici și mănușile mele negre și la meciul Anglia-Restul lumii, disputat la Londra, pe Wembley. La un moment dat, Sorskici mi-a spus: „Rămii tu în poartă, Lev. Pe tine te place mai mult publicul”.

La început, n-am fost de acord cu această afirmație. Știu că publicul îl iubește pe portar doar când acesta nu primește goluri. Dar am impresia că am calculat greșit. După ani și ani de jocuri pe stadioane, am înțeles (mai ales după ce am părăsit definitiv arena) că, atunci când e convins că ți-ai făcut datoria în mod onorabil, publicul nu te uită, te va iubi încă multă vreme...

La Campionatul mondial din Mexic, după ce Rudakov se rânise, antrenorul Gavril Kacialin mi-a spus: Ce-ar fi, dragă Lev, să-ți pui șapcă și mănușile negre și să apari pe teren la Mexic?"

Kacialin se gîdea, probabil, să-mi ofere prilejul să mă mîndresc cu patru participări la această mare competiție. Am chibzuit puțin și apoi i-am răspuns plin de emoție: „Vă mulțumesc mult de tot pentru această onoare. Sînt mîndru că v-ați gîndit din nou la mine. Dar ceea ce contează acum, la Mexic, nu este un „festival lașin” ci succesul echipei noastre. Or, dacă aș juca, în ciuda explicațiilor ce i s-ar putea da, eventual, lui Kavazașvili (portarul titular), această schimbare s-ar transforma într-o mică decepție pentru el și ar putea avea repercusiuni asupra ascensiunii lui. Vă mulțumesc mult, dar nu pot primi”.

Mă gîndisem, în fond, la tot ceea ce făcuse la vremea lui și Alexei Homici, pentru mine, la ceea ce eram dator să fac deci și eu la rîndul meu: să asigur, în continuare, un schimb corect în „ștafeta” portarilor noștri.

— O prinde? N-o prinde?

CĂTRE CE SE ÎNDREAPTĂ HANDBALUL?

- Trei apreciați antrenori români despre handbalul de mîne
- Jucătorul de tip ideal ar fi capabil să practice minimum alte patru discipline!
- Viitorul va fi al ... giganților?
- Ambidextria și apărarea „pressing” pot revoluționa concepția actuală

IAȚĂ o întrebare care-i frământă de mai multă vreme pe specialiștii din lumea întreagă, dar la care nu s-a dat — deocamdată — un răspuns precis. Cert este faptul că la ultima confruntare de anvergură — Jocurile Olimpice de la Montreal — nu au apărut noutăți spectaculoase nici în privința tehnicii și nici a tacticii de joc.

În dorința de a oferi cititorilor noștri câteva dintre direcțiile probabile ale dezvoltării acestui joc care cucerește în toate colțurile lumii mereu mai mulți adepți, ne-am adresat citorva tehnicieni români de prim rang, recunoscuți pentru contribuțiile pe care le-au avut, de-a lungul anilor, la progresul concepției de joc a handbalului românesc.

Este vorba despre Nicolae Nedef, antrenor federal, omul care a condus echipa națională a României spre marile sale victorii, despre profesorul Francisc Spier, cel care l-a descoperit pe Cristian Gașu, de asemenea un reputat antrenor român și despre conferențiarul universitar Eugen Trofin, autorul a numeroase lucrări dedicate handbalului și specialistul nr. 1 în lansarea unor noi jucători de mare valoare în circuitul performanței.

Înainte de a da cuvîntul acestor tehnicieni, am socotit, însă, utilă o introducere în temă a cititorilor prin prezentarea succintă a ultimelor tendințe manifestate atât pe plan intern, cît și internațional.

Includerea jocului de handbal în programul Olimpiadelor a determinat, în mod firesc, apariția unor noi forțe, ale căror rezultate au marcat o puternică ascensiune în ultimii ani. Acest lucru s-a datorat concepțiilor noi de selecție, de orientare a procesului de pregătire, de stabilire a strategiei de joc și de formare a echipelor. Jocul în sine a căpătat un pronunțat caracter athletic, solicitînd atât handbaliștilor cît și handbalistelor o pregătire fizică generală deosebit de bună, o pregătire specifică mult superioară, în special la capitolul bagajului de procedee tehnico-tactice.

Sistemele defensive au devenit mult mai agresive, ridicînd media de înălțime a apărătorilor centrali pînă aproape de 2 m la băieți și peste 1,85 m la fete, în vreme ce în atac s-a renunțat la ideea punerii în valoare a unuia sau doi jucători cu mare forță de aruncare de la distanță, în favoarea exploatarea la maximum a întregului potențial ofensiv. Mai mult chiar, s-a observat o tendință de folosire accentuată a extremelor, care pierduseră într-o vreme rolul de finalizare.

Se folosesc tot mai puțin „schemele” rigide, acordîndu-se prioritate fanteziei și se cere o tot mai accentuată colaborare între liniile de 9 m și semicerc. Jocul din ce în ce mai dinamic, cu pondere pe formele de circulație, cîștigă teren în fața atacurilor poziționale, acest lucru ducînd obligatoriu la dispariția treptată a specializării înguste.

Se trece, așadar, la o nouă etapă, superioară nu numai specializării înguste, dar și celei de pregătire universală. Tendințele handbalului mondial vizează realizarea unui jucător de tip absolut nou: specializat în principal pe un post, cu posibilități de a evolua — conform cerințelor pregătirii universale — pe toate posturile și cu specializare secundară, de regulă în cadrul aceleiași linii de atac.

Iată acum cele cinci răspunsuri primite la întrebarea noastră „Care sînt, după opinia dv, direcțiile spre care se îndreaptă handbalul?”

NICOLAE NEDEF: „Aș porni de la un model ideal de handbalist, un model abstractizat. După opinia mea, handbalistul de mîne trebuie să îmbine: talia și îndemnarea baschetbalistului, forța și duritatea rugbystului, viteza sprinterului, rezistența și tenacitatea fondistului, răbdarea și labilitatea gîndirii șahistului în construirea fazelor de joc. Firește, ca să se ajungă la acest tip de jucător trebuie să mai treacă destul timp, dar sînt sigur că în viitor numai cu asemenea handbaliști se vor putea viza marile performanțe. O altă

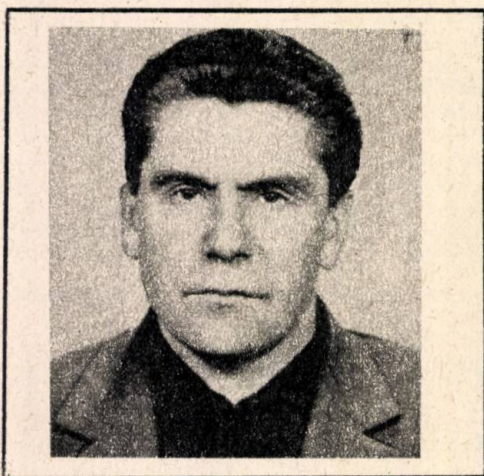
problemă a handbalului de mîne este cea a portarilor de mare valoare, care vor cîștiga mult în siguranță, mai ales la apărarea aruncărilor de la distanță și în lansarea contra-atacurilor. În privința procedeele de aruncare, mă gîndesc la un lucru care mi se pare mai lesne de pus în practică. Cei mai buni jucători ai momentului de față stăpînesc toate procedeele de aruncare, dar nu aplică decît unul sau două care le-au devenit preferate și le dau certitudinea golului.

Ideea este ca fiecare jucător în parte să practice în mod curent cel puțin 4—5 procedee de aruncare, dar pentru aceasta trebuie mult, mult exercițiu.

În sfârșit, valoare fizică și mai ales forță va înregistra o creștere substanțială, angajamentul mereu mai accentuat în jocul athletic impunând acest lucru. Handbalul de mline va fi extrem de rapid și va solicita jucătorilor o perfectă mînuire a balonului; cine nu va rezista acestor cerințe va... abandona pe parcurs!"

*

FRANCISC SPIER: „Viteza de joc, în permanentă creștere, va produce modificări serioase în concepția de pregătire. Atletismul va fi prezent în proporție mereu mai mare la antrenamente, iar țesătura de pase se va apropia de jonglerie. Vor dispărea greșelile tehnice, destul de frecvente acum, cum sînt dublul dribling și „pașii”. Cred că în momentele fixe se va apela la combinații de mare subtilitate și că ratările penalty-urilor vor fi veritabile rarități. În privința jocului de atac, mi se pare că se tinde spre o simplificare, adică spre renunțarea la combinațiile încalcite, în favoarea

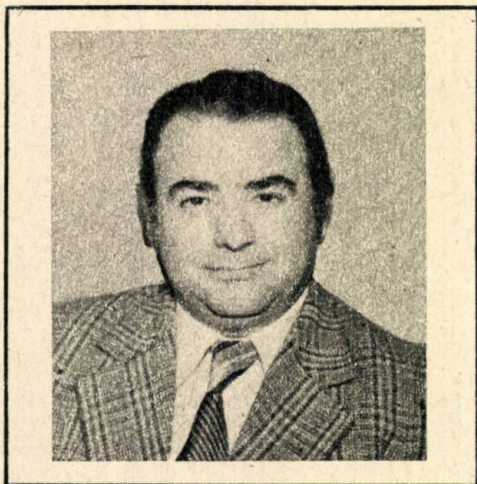

circulației rapide, eficiente. Crește rolul aripilor și al apărătorilor de pe aripi, iar conducătorul de joc devine nu numai un bun tactician, ci și un șuteur de temut. Pivoții, masivi și dîrji, vor stăpîni la perfecție procedeele de aruncare specifice ambelor extreme, iar interii — înalți, cu detentă mare și forță de șut foarte ridicată — vor cunoaște la fel de bine atît aruncările de la distanță, prin mai multe procedee, cît și depășirile. În fine, mă gîndesc la un lucru aparent greu de atins, dar care — sînt sigur — va deveni nu peste mulți ani o obișnuință. Este vorba despre ambidextrie care, după părerea mea, va deschide o nouă etapă în jocul de handbal. În momentul în care o echipă va dispune de 7 jucători ambidextri, ea va avea alte orizonturi, alte posibilități de exprimare. Repet, însă, este vorba despre un handbal al viitorului!”

*

EUGEN TROFIN: „Firește, sînt de acord cu colegii mei că handbalul tinde spre jucători cu talie foarte ridicată, rapizi, puternici și foarte îndemînatici. Mă gîndesc, însă, că sistemele de apărare ar putea revoluționa întreaga concepție actuală. Concret, ar fi foarte posibil ca nu peste multă vreme să vedem o nouă formă de apărare — „cea denumită

pressing, asemănătoare apărării din baschet. Marcajul om la om pe tot terenul ar fi, însă, mult mai favorabil apărătorilor decît este în jocul de baschet și cînd spun acest lucru mă gîndesc că aici nu se pune problema celor 5 greșeli personale și că faultul făcut departe de propriul semicerc diminuează serios și pericolul dictării aruncărilor de la 7m, tot mai abundente în ultima vreme. O echipă pe care eu o văd practicînd acest sistem defensiv este cea a Japoniei, handbaliștii niponi îndeplinind toate condițiile cerute, cum ar fi viteza de reacție, mobilitatea, detenta etc. Revenind acum la ideea inițială, adică la jucătorii cu talie ridicată, trebuie să arăt că ei n-ar mai fi cei mai indicați în fața unei asemenea apărări, pentru că — e lucru știut — giganții nu dispun nici de viteză și nici de o îndemînare deosebită!”

fată, deci, trei opinii autorizate care ne oferă o imagine interesantă asupra handbalului de mline. Fiecare dintre cei trei tehnicieni ne-a oferit cel puțin cîte o idee îndrăzneată și spectaculoasă privind viitorul acestui joc. Și toți la un loc au ajuns la concluzia că viteza de joc va crește, că pregătirea fizică va spori la rîndul ei și că handbaliștilor de mline li se vor cere calități net superioare celor de azi. Dealtfel, tipul ideal de jucător ar putea fi capabil, prin calitățile și pregătirea sa, să practice la nivelul înaltei performanțe cel puțin alte patru discipline.

Rămîne în suspensie problema taliei, cu toate că orientarea generală este spre jucătorii foarte înalți, așa-ziii giganți. Viteza de joc, aflată în creștere vertiginosă, ca și îndemînarea deosebită călăuzesc spre ideea că, totuși, jucătorii cu talie în jur de 1,90 m vor fi preferați celor de peste 2 m, cu atît mai mult cu cît se ridică și problema unei posibile apărări „pressing”.

În sfârșit, ambidextria — adică folosirea ambelor brațe în manevrarea mingii și, mai ales, în aruncările la poartă — va deschide un nou capitol în concepția jocului de handbal, un capitol mult mai complex, care va revoluționa tehnica individuală — și poate și tactica — atît în atac, cît și în apărare.

Toate aceste aspecte sînt, însă, anticipații. Rămîne ca ele să devină realități...

Anchetă realizată de
Horia ALEXANDRESCU

LA
MUNTE

ACASA

LA
MARE

dar, în același timp, puteți fi și spectatorul emisiunilor dv. preferate, dacă aveți un **TELEVIZOR SPORT**.

Pe vârful muntelui, la malul mării sau în locuința dv., televizorul portabil **SPORT** redă o imagine la fel de clară și la fel de fidelă.

CARACTERISTICI DE CONSTRUCȚIE ȘI FUNCȚIONARE

- Receptor multicanal ● Diagonala ecranului: 31 cm.
- Tensiunea de alimentare: 110/220 V, curent alternativ sau 12 V, curent continuu (preluată de la acumulatorul autoturismului).
- Antenă proprie telescopică, rabatabilă și mufă pentru conectarea la antenă exterioară ● Selector de canale cu comutare electronică a benzilor.

Prețul televizorului portabil **SPORT** este de 2 870 lei. Poate fi cumpărat și cu plată în 24 de rate lunare de câte 105 lei, avansul minim fiind de numai 431 lei.

recom

Innsbruck 1976

SAU

OLIMPIADA ORGOLIULUI

de Mihai BĂRĂ

Innsbruck '76. După 12 ani de la anterioara ediție tiroleză, Innsbruck „perla Tirolului”, împodobită sărbătorește și înnoită cu numeroase baze, instalații sportive, un nou Sat olimpic și, mai ales, acel minunat centru de presă, așteaptă „botezul focului”. Întreaga Austrie meditează... și speră enorm de la această nouă ediție, care se vrea un triumf total, organizatoric, dar mai ales unul sportiv — în schiul alpin, — replică mult visată pentru „Killyada” franceză de la Grenoble. În plină iarnă, întregul Tirol și mai ales orașul de la Inn pare o grădină în floare. Biletele de intrare s-au epuizat de mult. (Se practică chiar o bursă neagră a biletelor, în special la Olimpia Stadion, pentru meciurile de hochei, patinaj artistic și dans). Acceptând o Olimpiadă „sportivă”, eliberată de gigantism, de fast, de formă și de protocol, Austria, refăcând o parte din drumul spre simbolurile pur olimpice, a dorit să promoveze în prim-planul atenției mondiale actul sportiv propriu-zis, lupta și tensiunea întrecerii și pe sportivul însuși, mai apropiat, mai cald, mai uman. În țara unde schiul alpin este sport național era firesc ca opinia publică să dorească și să fie pregătită ca atare pentru o victorie alpină totală. De aceea și pregătirile au fost în consecință: părțile au devenit mai aspre, mai dure, mai rapide și mai răscante, ca să poată selecta mai bine. În imensul său orgoliu, Tirolul sportiv era convins că numai condiții de întrecere foarte grele, infernale, vor face dovedă valorii înalte. Se credea că „nimeni nu va trece” peste aceste condiții, în afara unei elite restrânse, alcătuită în cea mai mare parte din schiori și schioare austriece. În sufletul lui, spectatorul austriac se pregătea să-și auzoeleze zeii și zeițele cu cununi olimpice. Dar, n-a fost să fie așa căci, se știe, lupta nu ține seama de dorințe, de clasamente prestabilite, de prognoze sau de favoriți, de socotelile făcute înainte, acasă.

Așteptînd prea mult — totul — de la schiul alpin, Austria a trebuit să se mulțumească pînă la urmă (în această disciplină) doar cu aurul medaliei lui Franz Klammer, pînă atunci „regele” neîncoronat al coborîrii. Într-adevăr, Klammer este un mare coborîtor. O dovedesc victoriile sale din calendarul Cupei Mondiale... și însăși medalia olimpică. Specialiștii știu și de ce este Klammer un mare schior. Mai întîi, pentru că acest tînar de 22 de ani, născut la Mooswald, este un atlet înzestrat cu calități fizice excepționale, cu un temperament vulcanic și o conduită de concurs permanent ofensivă. Apoi, pentru că Klammer a revoluționat de fapt tactica coborîrii. Beneficiar al unor „forțe” fizice și sufletești deosebite, Klammer, la 120 sau 130 km pe oră, anulează legile aerodinamicii, ale inerției sau ale forței centrifuge, în favoarea drumului cel mai scurt, chiar dacă este cel mai greu și cel mai riscant. Uimitoarea sa capacitate de improvizație, simțul deosebit al echilibrului și angajamentul total fac din coborîrile lui Klammer numere de acrobație. De asta și fascinează, pentru că ceea ce face este periculos. De aceea i-a umbrît aproape complet pe marile săi rivali Bernard Russi, „caligraful de geniu” sau desenatorul la compas al părților de coborîre, ori Herbert Plank (Italia), „ambicioșul”, ambii coborîtori mai ponderați, calculați.

Austria a mai fost reprezentată la Innsbruck și de alți schiori și schioare. Ei nu s-au ridicat la înălțimea lui Klammer și de aceea au intrat repede în uitare. Dezamăgirea publică i-a nedreptățit, poate, pentru moment, ei rămînînd în continuare și pentru alte ocazii protagoniști ai concursurilor alpine.

Dacă satisfacțiile austriece s-au refuzat pe părțile alpine, ele n-au întîrziat să apară acolo unde erau așteptate mai puțin, la săriturile de la trambulina de 90 de m. Marea

trambulină de la Bergisel (locul de deschidere a J.O.) a fost templul în care o „mare” de spectatori, pierzîndu-și o credință — în schiul alpin — a dobîndit alta, în sărituri și în tinerii săi zei zburători Karl Schnabl și Anton Innauer. Ei au cîștigat, pentru Austria, în ordine, aurul și argintul olimpic în probe sportive care erau pînă nu de mult o specialitate a sportivilor scandinavi și a celor din R.D.G. Siguranța primului și temeritatea celui de al doilea au deschis o breșă austriacă în acest nobil sport al curajului, breșă prin care, desigur, în următorii ani vor mai trece numeroase succese tiroleze.

Klammer (așteptat) și Schnabl (neasteptat) au reprezentat singurele medalii de aur austriece la J.O. de la Innsbruck 1976. Prea puțin — după cum remarcă presa de specialitate — pentru imensa dragoste și sprijinul pe care Austria îl acordă sporturilor de iarnă. Dar dincolo de rezultatele sportive, Austria păstrează azi recunoștința lumii sportive de a fi salvat desfășurarea normală a J.O., în urma retragerii neprevăzute a Denver-ului și satisfacția de a fi organizat una din cele mai tehnice, mai „sportive” și mai frumoase ediții olimpice. În numai 12 ani Innsbruck a organizat și văzut două Olimpiade, una mai frumoasă decît alta.

Dacă Innsbruck '76 n-a scos la iveală din marea rezervă de campioni ai Tirolului alți „ași”, în schimb această ediție olimpică a fost rampa de lansare publicitară pentru o schioară (care nu mai e nici prea tînră), ce de multă vreme face anticameră gloriei: Rosi Mittermaier (R.F.G.). Victoriile sale la coborîre, slalom și medalia de argint la slalom urîș ar fi părut inexplicabile, dacă n-am fi văzut-o la lucru pe tenacea schioară. Toată lumea (inclusiv Rosi) a fost surprinsă de imensul și neașteptatul succes. Cum a fost posibil? În acele condiții de concurs neobișnuit de grele nu putea învinge decît o schioară tehnică, cu disponibili

tăți uriașe la capitolul bagajului de deprinderi motrice. Rosi și-a surclasat adversarele prin ireproșabila ținută a schiurilor pe niște autentici pereți de gheață, prin controlul permanent al cursei. Nu și-a permis nici un risc, nici o fantezie, ci a evoluat cu regularitatea unui ceasornic cu cuarț. Acolo unde adversarele sale scrișneau din dinți, catapultate de alunecările pe verticală, Rosi oferea publicului, ce nu-și credea ochilor, evoluții de chinogramă, părind mai degrabă o demonstrație decât o înversunată luptă pentru medalii. Dar, ca și în atâtea alte rînduri, perfecțiunea tehnică ascunde în sine, invizibil, secretul timpului cel mai scurt: o aparentă dar eficientă relaxare. Și astfel, pe neobservate, dintr-o schioară de serie, Rosi s-a trezit în numai o săptămână — e drept, olimpică — „regina” schiului alpin.

Emoția și importanța întrecerii la băieți a anulat un duel mult așteptat: Gustavo Thöni — Ingemar Stenmark. Dar din spatele acestor primi favoriți și răsfățați ai publicului au țîșnit la momentul oportun Heini Hem-

mi și Ernst Good (ambii Elveția), cîștigători în ordine la slalom urias sau Piero Gros (Italia), „locotenentul” lui Thöni în „squadra azzura” la slalom.

Spre surpriza generală, în schiul de fond scandinavii n-au mai dat la Innsbruck replica viguroasă anunțată de prestigioasele rezultate anterioare. În schimb, sovieticii au fost extraordinari. Serghei Saveliiev (la 30 km), Nikolai Kruglov (la biatlon), Nikolai Bajukov (la 15 km) au dominat cu o incredibilă autoritate cursele. Și în întrecerea fetelor situația a fost asemănătoare, sovieticele controlînd clasamentele. Excepția s-a numit Helena Takalo (Finlanda), o tinărlă vînzătoare într-un magazin din Laponia, care a cîștigat proba de 5 km și medalia de argint la 10 km. Și tot la această Olimpiadă am văzut în echipa sovietică cum o mare campioană — Galina Kulakova — a predat ștafeta supremației unei alte demne urmașe: Raisa Smetanina.

N-am putea încheia scurta relatare despre fond fără să amintim de Ivar

Formo (Norvegia), învingător meritos în maratonul schiului (50 km) sau de Ulrich Wehling (RDG), tradițional învingător al combinatei nordice.

Patinajul artistic a reconfirmat la perechi o superioritate sovietică începută tot la Innsbruck, cu 12 ani în urmă, prin Belousova — Protopopov. Acum o altă pereche celebră, Rodnina — Zaițev, avea să facă dovada neîntrecutei sale măiestrii. La fel și la dans, unde Pahomova — Gorșkov, urmași de Moiseeva — Minikov au făcut ca uriașă sală să se cutremure de aplauze și ovatii. În schimb, la probele individuale John Curry (Anglia) și Dorothy Hamill (S.U.A.) au depășit prin grație și mai ales prin precizia de la „impulse” un grup de adversari valoroși, din care am reținut în mod deosebit pe Vladimir Kovalev (U.R.S.S.), Dianne de Leeuw (Olanda) și Christine Erath (R.D.G.).

Bobul, atît la doi cît și la patru persoane, a produs marea surpriză de a promova pe cea mai înaltă treaptă a podiumului olimpic două echipe din R.D.G., țară care ne obișnuise în ultimii ani cu victoriile de la sanie (prin celebrii Hans Rinn și Günther Detlef — la băieți și Margit Schumann — la fete). Dar impecabila înzestrare tehnică a echipajelor, conformația athletică a împingătorilor, o nonșalanță uimitoare a piloților și o conlucrare permanentă în toate fazele coborîrii, începînd cu startul, au obligat campioni mondiali și olimpici de talia și reputația lui Zimmerer (RFG), Delle Karth (Austria), Alvera (Italia) să se recunoască învingiți de niște quasi-începători. Performanța este însă rezultatul unui efort colectiv, de echipă, de organizare și arareori am văzut mai mult spirit de conlucrare și de sincronism ca la aceste tinere și merituoase echipe campioane olimpice.

Hocheiul ne-a obișnuit cu supremația sovietică, afirmată și la Innsbruck, a patra oară consecutiv. A urmat-o în clasament Cehoslovacia (în mod scontat) și pe locul trei și medalie de bronz R.F.G., clasată nesperat înaintea Finlandei, S.U.A. și Poloniei. Absența Canadei și a Suediei a lipsit totuși turneul grupei A de încheierea și neprevăzutul care fac săli arhipline, iar din hochei un spectacol inegalabil. În grupa B echipa României a cîștigat primul loc, anunțîndu-se o candidată serioasă pentru hocheiul de calitate.

La patinaj viteză, dispărînd supercampionii (cumularzi) de tipul „olandezului zburător” Ard Schenk, titlurile s-au împărțit echilibrat între Evgheni Kulikov (U.R.S.S.), Sten Stensen (Olanda), Piet Klein (Olanda) și Peter Mueller (S.U.A.). Sau, poate, ne înșelăm noi și tocmai înaltul prag la care a ajuns performanța face imposibilă cucerirea tuturor titlurilor, impunîndu-se o „specializare” la valoarea cea mai ridicată. Afirmatia ar putea fi contrazisă (eventual) de Tatiana Averina (URSS) care, în ciuda tuturor opozițiilor, a obținut la Innsbruck patru medalii, din care două de aur.

Rosi Mittermaier

Ulrich Wehling

Helena Takalo

La Innsbruck au luat parte și sportivi români. Din păcate, rezultatele lor (cu excepția hocheiului) sînt departe de așteptări și de condițiile mereu mai bune puse la dispoziția lor. Dezamăgind pe numeroșii lor susținători, reprezentanții sporturilor de iarnă au rămas datori cu o reabilitare de care sînt capabili și pentru care au mijloacele necesare. Iată de ce, trecînd în revistă evoluțiile de la Innsbruck ale sportivilor români, a fost și este, încă, necesar să se ia măsuri care să vizeze o bază de performanță largă pentru sporturile de iarnă, cu sportivi selectați, cu materiale, cu o pregătire fizică și tehnică radical schimbată, cu un calendar competițional corespunzător, care să permită rodajul în marile întreceri. Numai așa s-ar putea pregăti pentru viitor, începînd cu actualul sezon, o comportare onorabilă, din ce în ce mai merituosă la viitoarele J.O.

Biatlonul avea „antecedente”: locul V obținut de G. Vilmos la J.O. de la Innsbruck 1964. Gh. Gîrniță cîștigase medalia de argint la C.M. de la Minsk. Iarna trecută la Innsbruck comportarea biatloniștilor a fost neașteptat de slabă. Din binomul alergare pe schiuri — tragere cu arma, ultima componentă a fost complet deficitară, imprecisă, lentă, ceea ce a făcut ca biatloniștii români să coboare vertiginos în clasamente. Din acest insucces s-a tras cel puțin un învățămînt: biatlonul nu este o alăturare de două probe, alergare și tir, ci o probă unică ce trebuie privită și pregătită ca atare. Bobul nu ne-a mai adus medalii

(sau măcar punctele) cu care ne obișnuise în ultimii 11 ani la C.E. sau C.M. sau J.O. De ce? Pentru că efortul tehnic, material, multidisciplinar a fost mai scăzut față de adversari; pentru că întineririle de echipe s-au realizat numai parțial, la nivelul împingătorilor, nu și la piloți; pentru că au existat și greșeli de pilotaj și neconcordanțe în manevre. Locul opt obținut de Panaitescu-Neagu-Ionescu Lixandru nu e rău (totuși), dar e altceva decît poate și merită această frumoasă disciplină.

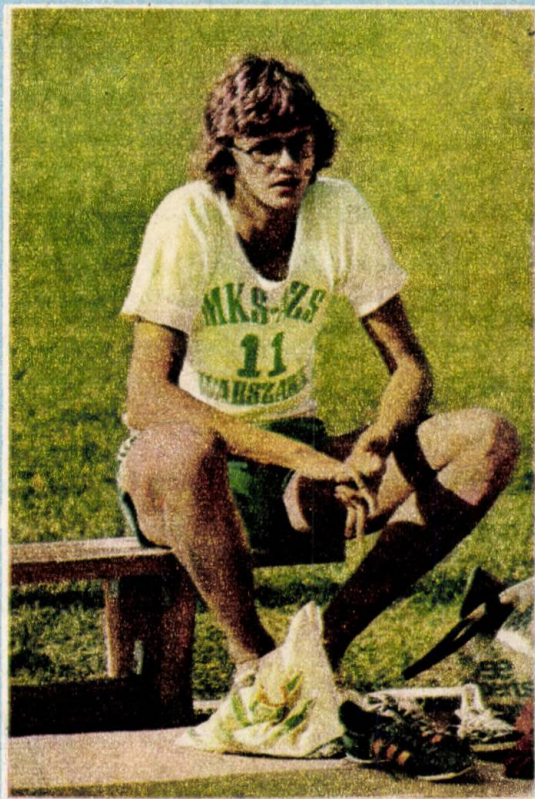
Schiul alpin n-a fost prezent la Innsbruck cu o echipă completă. Ne-au reprezentat Dan Cristea și Ioan Cavasi, ambii sub posibilități, inhibați, depășiți de importanța cursei, handicapați de numerele mari de start, de un antrenament insuficient, de absența de la o competiție permanentă de tipul „Cupei Europei”. Clasarea nesatisfăcătoare de la Innsbruck este departe de posibilitățile reale ale schiului alpin. Mai multă preocupare în federația de specialitate pentru această disciplină ar revitaliza o ramură — cea mai importantă la J.O. — inexplicabil lăsată într-o nejustificată apatie.

Hocheiul a cîștigat grupa B. Ulterior, în Elveția, a promovat în grupa A la viitoarele C.M. Este cea mai bună performanță obținută vreodată de hocheiul românesc. Sperăm — și i-o dorim din toată inima — să fie numai un început de drum căci, insistînd pe idee, hocheiștii își pot multiplica vocațiile afirmate.

Valeri Vasiliev, din echipa de hochei a U.R.S.S., campioană olimpică

MAI SUS DECÎT BRUMEL!

Deși nu va împlini 20 de ani decît în penultima zi a lui 1976, Jacek Wszola are deja un palmares care face din el o celebritate athletică: campion olimpic și recordman european al săriturii în înălțime (2,29 m), campion european de juniori (1975), scor pozitiv în întîlnirile cu recordmanul mondial Dwight Stones.

S-a născut la Varșovia, la 30 decembrie 1956. Are 1,90 m înălțime, 70 kg, este student în psihologie. A început atletismul sub îndrumarea tatălui său, Roman, care îl pregătește și acum. Încercînd să explice foarte

rapid ascensiunea — la propriu și la figurat — a lui Jacek, mulți dintre cei care l-au urmărit cariera de la început consideră că îmbinarea talentului fiului cu exigența spartană a tatălui (antrenorului) reprezintă cheia succesului. Desigur, ne aflăm în fața unui cuplu ideal.

Jacek a devenit un nume cunoscut în 1974, cînd a sărit prima dată peste 2,20 m. Constituția-i fizică adecvată, „flop-ul” curat și detenta impresionantă au atras atenția asupra unui posibil urmaș al lui Brumel, al cărui record continental stătea neclintit de mai bine de un deceniu. Și, în numai două sezoane, Jacek a doborât cel mai prestigios record al continentului, sărind 2,29 m.

În momentul cînd devenea recordman al Europei, Jacek era deja campion olimpic, îl întrecuse la Montreal, fără drept de apel, pe Stones, datorită nu numai talentului și pregătirii sale, ci și unui calm desăvîrșit, care i-a adus denumirea de „atletul fără nervi”.

Iubitorii atletismului nu vor uita prea repede desfășurarea finalei probelor la J.O., ultima înscrisă pe afișul concursului athletic. Pe ploaie, cînd toate probele se încheiăseră și chiar maratonistii întîrziți sosiseră de mult, în sectorul din partea dreaptă a Stadionului olimpic, Jacek Wszola, Dwight Stones și canadianul Greg Joy, susținut frenetic de compatrioții săi, își disputau ultimul titlu, ultimele medalii olimpice ale atletismului. La 2,23 m, cu un singe rece uimitor, cu o stăpînire perfectă a mișcărilor, polonezul trece din prima încercare. Joy îl imită. Pe o pistă de elan plină de apă, alunecoasă, recordmanul mondial nu reușește o desprindere corectă și ratează de trei ori, spre surpriza și... bucuria spectatorilor care nu-i iertaseră unele declarații ireverențioase. La 2,25 m Wszola trece la fel de sigur. Joy doboară de două ori, apoi cere pentru ultima tentativă, 2,27 m! Ratează și, iată, este rîndul lui Wszola să ceară, după două eșecuri la 2,27 m, ridicarea stachetei la 2,29 m! Nu reușește însă, dar devine campion olimpic cu 2,25 m. Joy cucerește medalia de argint, iar Stones pe cea de bronz. Pe podium, americanul recunoaște superioritatea campionului și acest lucru îl aduce, oarecum, împăcarea cu publicul canadian...

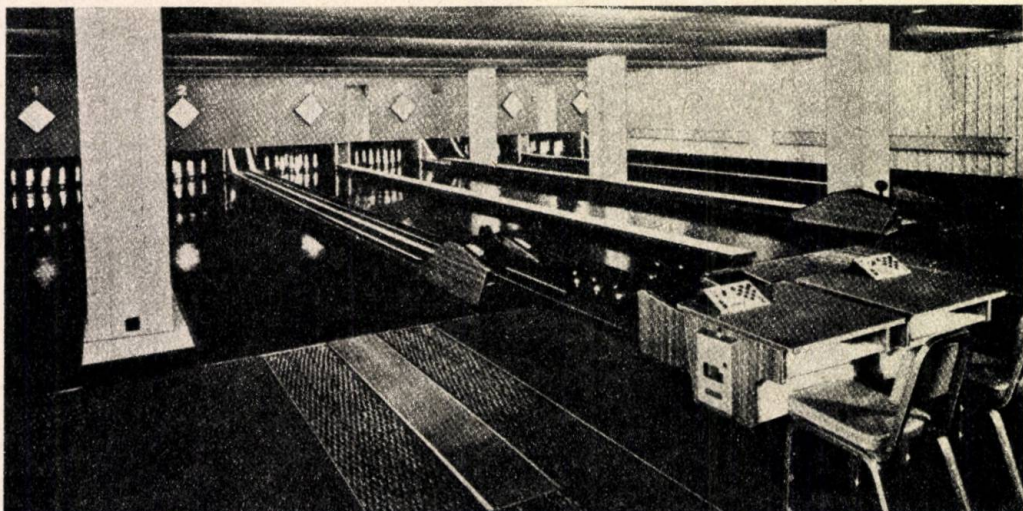
Despre sportul popicelor se poate spune, pe drept cuvânt, că ține pasul cu dezvoltarea tehnicii. O arenă modernă este complet automatizată, are instalații electronice ultramoderne. Popicele se ridică automat, bilele sînt returnate jucătorului tot de complicatul mecanism al aparatului de ridicat, iar pe un ecran luminos sînt semnalizate numărul popicelor doborîte la lovitura respectivă, cît și la total, numărul bilelor lansate, precum și timpul scurs de la începerea jocului. Celulele fotoelectrice sesizează cînd jucătorul a depășit cu brațul sau piciorul spațiul de elan, precum și bilele care nu au contact cu scîndura de lansare sau ating mantinela de la marginile pistei. Pista arenei este alcătuită cu material plastic, bila — ca și popicele — sînt fabricate tot din asemenea material, înlocuitor al lemnului sau metalului. Instalațiile automate de ridicare s-au perfecționat mult în ultimul timp, a apărut o așa-zisă a doua generație. Aparatul, o adevărată micro-uzină, care ridică popicele printr-un sistem special, ca un elevator și nu prin șnur. Arenele moderne de competiție au în general între 4 și 6 piste, dar cele de agrement sînt dotate cu 12 sau chiar mai multe, atît la popice de „9” cît și la bowling.

Nu este lipsit de interes, credem, să amintim aici că în decursul secolelor, de cînd se practică acest frumos și distractiv sport, arenele de popice ca și materialul de joc au trecut prin trans-

formări radicale. S-a început cu popicăriile simple, aflate de obicei sub cerul liber, cu pistă din pămînt bătătorit și mantinela din simple scînduri de brad. Popicele, ca și bilele, erau confecționate din lemn tare, de regulă din carpen. O altă fază a dezvoltării arenelor aduce modernizări pistei de joc, acoperită cu parchet din lemn de esență tare, ce nu se mai denivelează ca aceea din scîndură, ca apoi să se folosească betonul clivisit sau mozaicul. Dar aceste materiale erau prea dure, produceau un zgomot supărător în contact cu bila și se uzau, se „canalizau” foarte repede. În scurt timp s-a renunțat la aceste materiale, locul lor luîndu-l bitumul. Actualele piste de asphalt sînt pe cale de a fi și ele înlocuite cu material plastic, mult superior. Pistele de plastic sînt perfect plane, nu au deviație de la poziția orizontală, au o duritate potrivită și nu se „canalizează”. Și popicele sînt acum din plastic, ca și bilele.

Vom mai aminti că în popicele de performanță se cere jucătorului, pe lîngă o foarte bună precizie în lansarea bilei, o condiție fizică excelentă. Probele clasice sînt deosebit de grele. Bărbații lansează 200 de bile în 80 de minute, iar femeile 100 în 40 de minute (jumătate dintre lovituri la „pline” și jumătate la „izolate”). De regulă, un sportiv bine antrenat slăbește în timpul unei partide 1—1,5 kg. Pentru a ilustra precizia unui jucător de performanță arătăm că, la proba de 200 lovituri,

SPORTUL POPICELOR ÎN

Medaliații de la C.M. '76 — Viena (de la stînga la dreapta): Ilie Băiaș, Ana Albert, Roger Cernat (antrenorul formației masculine) și Iosif Tismănar.

870—900 popice doborîte sînt considerate un rezultat bun (la femei, aceeași valoare o au rezultatele în jur de 400). Cel care practică popicele ca sport de agrement doboară la 50 de lovituri mixte cel mult 70—80 de popice, deci de trei ori mai puțin ca un popicar de performanță. Nema vorbind de faptul că nu poate

sport popular jucat în aer liber, pe o pistă nelimitată ca lățime. Mai există un joc de popice fără pistă, unde popicele, în număr de 9, sînt doborîte cu o bilă prinsă cu sfoară de o bară transversală.

Campionatele mondiale și europene se organizează la popice de „9” și la bowling. Popicarii

PAS CU TEHNICA

să termine cu lovituri cît de cît precise un joc de 200 de bile.

Sportul popicelor este răspîndit în toată lumea dar jocurile diferă mult. Popicele pe piste de asfalt sau plastic cu 9 „bețe” se joacă mai mult în Europa. Bowlingul, cel mai răspîndit joc, se practică în țările nordice și apusene ale continentului nostru, în America și în Asia. Bowlingul se joacă tot pe piste de asfalt sau plastic, cu 10 popice așezate în formă de triunghi. Bila este mai mare ca la jocul clasic și are mai multe găuri pentru priză, iar în loc de mantinelă pista este mărginită de șanțuri. Un alt joc de popice poartă denumirea de Schere, se joacă tot cu 9 „bețe” dar pe pistă de parchet și se lansează bila mereu la „plin”. Se practică mai ales în Olanda, Belgia, R.D. Germană, R.F. Germania și în unele țări scandinave. Mai sînt și alte variante, ca „Boccia” — în Italia, un

noștri au, după cum se știe, o bună reputație mondială. Ei au obținut la cele 11 ediții ale campionatelor mondiale nu mai puțin de 16 medalii de aur la echipe, perechi și individual. Cornelia Petrușcă, Elena Trandafir (deținătoarea recordului mondial individual), Petre Purge, Iosif Tismănar și Ilie Băiaș (ultimii doi dețin titlul mondial la perechi, cîștigat în 1976 la Viena) sînt nume celebre în arena mondială.

Pe plan intern sportul popicelor este deosebit de dezvoltat, se joacă în toate județele țării. Există peste 1 300 de secții afiliate la Federația română de popice, for sportiv înființat în 1931. Se dispută anual campionate individuale și pe perechi, la seniori și juniori, campionate pe echipe pentru juniori, competiții de calificare și o divizie cu 40 de formații de seniori și seniori.

T. RĂBȘAN

**INSPIRAȚIE
TENTAȚIE
HOTĂRÎRE
DESTINDERE**

**VĂ OFERĂ
NUMAI**

**ÎNȚEPRINDEREA DE TURISM,
HOTELURI ȘI RESTAURANTE BUCUREȘTI**

Nu uitați telefoanele:
15.74.11; 14.08.00 și 14.72.08
Formînd aceste numere, aflați răspunsuri
pentru preocupările dv. turistice
Filialele de turism vă stau la dispoziție

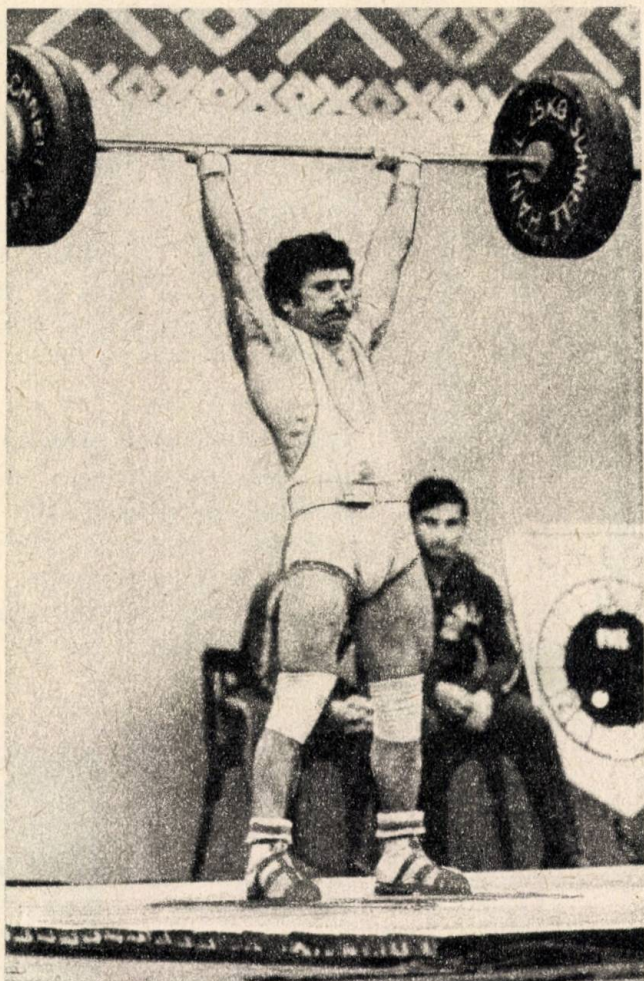

TITLUL OLIMPIC CU NOU RECORD MONDIAL

Unul dintre halterofili cei mai cunoscuți din Bulgaria, cu o bogată carte de vizită pe plan mondial, este Norair Nurikian. Renumitul sportiv bulgar a evoluat de numeroase ori în țara noastră, cu prilejul Balcaniadelor și „Cupei Dunării” la haltere și iată de ce considerăm oportunitate să-l prezentăm în galeria sportivilor olimpici din țările socialiste frățesti.

Norair Nurikian (născut la 26 iulie 1948) este dublu campion olimpic (în 1972 la München și în 1976 la Montreal), la categoria cocoș. Cu rezultatul de 262,5 kg el a câștigat titlul olimpic în orașul canadian, cu un avans de 10 kg față de următorul clasat, polonezul Cziua, stabilind totodată un nou record mondial!

Maestrul emerit al sportului Norair Nurikian este membru al clubului T.S.K.A Sofia, unde și-a început acum 11 ani activitatea competițională, sub conducerea actualului antrenor federal Ivan Abagiev. Greutatea sa corporală oscilează între 56 și 60 kg (la înălțimea de 1,55 m) și poate deci participa în limitele categoriilor cocoș sau pană. Căsătorit, tatăl

unui băiețuș, Norair Nurikian este profesor de educație fizică.

În urma marelui său succes la Jocurile Olimpice

de vară, Norair Nurikian a fost distins de Consiliul de Stat al R.P. Bulgaria cu înaltul titlu de „Erou al Muncii Socialiste”.

ÎN TOATE SEZOANELE... PENTRU TOATE VÎRSTELE...

MAGAZINELE COMERȚULUI DE
STAT DIN ÎNTREAGA ȚARĂ VĂ
OFERĂ O GAMĂ LARGĂ ȘI DI-
VERSĂ DE MODELE, DESENE ȘI
CULORI — ATRIBUTE ALE UNOR
PRODUSE MODERNE ȘI ELEGANTE:

paltoane din stofe diferite; raglane
din țesături govrate și lăcuite;
pardesie din țesături din poliester
texturat; costume bărbățești și
compleuri pentru femei; rochii și
bluze pentru femei; sacouri și pan-
talonii bărbățești;

tricotaje și len-
jerie; articole
de galanterie și
marochinărie;
țesături în di-
verse contex-
turi și modele;
încălțăminte
din piele și în-
locuitori.

IIL „PRECIZIA”

reînființată la 1 ianuarie 1976, prezintă un bogat program de produse noi, asimilate și introduse în fabricația de serie:

- instalație de spălare-uscare pentru autoturisme și pentru autoutilitare T.V.

- presă de balotat deșeuri
- mașină de tăiat în fișii hirtie uzată
- fierăstrău circular portativ pentru lemn
- mașină electrică portativă pentru tăiat B.C.A.
- calandru de călcat, valțuri Ø 350, pentru lenjerie

- mașină de spălat rufe cu încălzire electrică 15 kg/șarjă

- centrifugă stors rufe 6 E kg/șarjă
- uscător rufe 6 E kg/șarjă
- calandru electric de călcat lenjerie Ø 210
- ghilotină mecanică pentru tablă subțire
- parcometru (aparat de taxat parcare autoturismelor)

- dozator pentru bere
- contoare pentru apă caldă
- aparat sifon sirop
- pistol de spălat automobile și stropit grădini
- menghină orientabilă pentru mecanică fină
- aparat pentru desen cu mișcare de translație tip „FIX”

- aparat desen tip „Junior” pentru uz didactic

DE ASEMENEA, EXECUTĂ ȘI LIVREAZĂ DIN PRODUCȚIA INTERNĂ:

- contoare de apă rece Ø 13-15-20-30-50-100-100/20-150 și 200

- mașini de spălat tip „SPAL II” capacitate 50 kg/șarjă

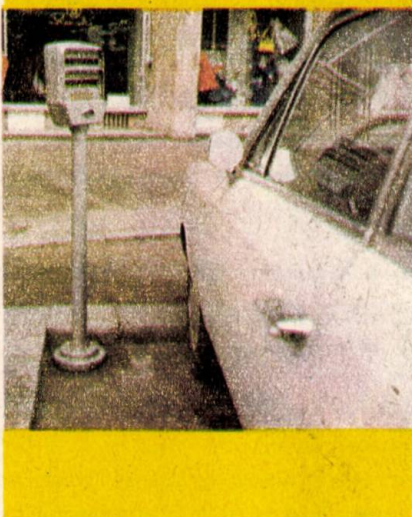
- uscătoare de rufe tip „USMER II”, cu apă caldă; joasă presiune; medie presiune

- storcătoare de rufe tip „STOR II” 25 kg/șarjă

- mașină de spălat rufe tip „SUPERSPAL” 60 kg/șarjă

- presă de călcat cămăși și halate
- prese universale pentru călcat lenjerie
- mașini universale de timplărie T 8 și MTU 10
- mașini de îndreptat și debitat oțel-beton
- mașini de debitat cu disc abraziv tip CANADA
- mașini de debitat cu freză disc tip INDIANA
- aparate de desen tip ISIS
- stativ metalice pentru desen
- compresoare pentru hidrofor, reductoare presiune

- piese turnate din metale neferoase

TINERELE SPORTIVE ALE ALBANIEI

În practicarea diverselor ramuri sportive a fost angrenat și elementul feminin. Înainte de eliberarea țării, femeia albaneză nu făcea sport, nu lua parte la activitățile de educație fizică, fiind victimă fie a bigotismului religios, fie a prejudecăților conservatoare cultivate de vechile regimuri. Astăzi, însă, mii de tinere albaneze se bucură de binefacerile diverselor sporturi.

De cea mai mare trecere în rîndul fetelor se bucură voleiul, jucat cu deosebită pasiune. Nu există școală sau întreprindere care să nu posede măcar un teren de volei. În orașe se găsesc și stadioane moderne consacrate acestui sport. Antrenorii marilor cluburi colindă adesea școlile pentru a ajuta copiii să-și apropie voleiul în cele mai bune condiții tehnice.

Cea mai cunoscută echipă feminină de volei a țării este Dinamo Tirana, care și-a făcut debutul în 1972 în prima divizie și a reușit peste numai doi ani să devină campioană a Albaniei, ba să cîștige și „Cupa Republicii”. De trei ani, Dinamo Tirana figurează pe primul loc în campionatul Albaniei. Din formație fac parte studenți, muncitoare, învățătoare, medici etc. Căpitana echipei (antrenată de Kreshnik Tartari) este mamă a doi copii. Una dintre jucătoare este muncitoare frunțășă a fabricii de porțelanuri, iar alta o elevă de abia 15 ani. Dinamo Tirana este un model al propășirii femeii albaneze în sport.

În Republica Populară Albania mișcarea sportivă a luat un avînt deosebit. Ea cuprinde mase largi de cetățeni, de la cea mai fragedă vîrstă, pînă la anii maturității și dincolo de aceasta. Activitatea sportivă începe de pe băncile școlii, unde pregătirea fizică, sub diferite forme, constituie o disciplină aparte. În fiecare regiune, centru muncitoresc, instituție, întreprindere industrială sau cooperativă agricolă sînt formate asociații sportive, care urmează un calendar competițional fixat pe plan național sau local. Caracterul de masă al mișcării sportive albaneze este relevat de larga participare care se înregistrează la Spartachiadele organizate, cu regularitate, în fiecare an.

Cu ani în urmă, erau cunoscute în această țară numai patru specialități sportive: fotbalul, atletismul, natația și ciclismul. Astăzi, acestora li s-au adăugat numeroase alte discipline sportive, printre care foarte populare au devenit voleiul, baschetul, tirul, șahul, luptele, halterele, tenisul de masă.

Este de menționat că în anii puterii populare, pentru prima oară în istoria sportului albanez,

„CUPA CANADA”

PRIMA COMPETIȚIE CARE A REUNIT LA START ÎNTREAGA ELITĂ A HOCHEIULUI MONDIAL

■ Epoca „divorțului canadian” s-a încheiat ■ Întrecerea „iluziilor pierdute” ■ Explicațiile unor mari surprize ■ Portarii, acești „zei” ai hocheiului ■ Cel mai bun jucător ■ Bobby Orr—primul gol după 10 luni ■ Dar viitorul?

Ar fi poate o exagerare să spunem că ediția inaugurală a „Cupei Canada” la hochei a fost una din cele mai mari și atractive dispute sportive ale anului. Locul prim în clasamentul popularității pe acest țărm îl dețin, fără îndoială, Jocurile Olimpice. Dar succesul de public, ecoul în lumea sportului, noutatea confruntării, toate la un loc au făcut ca această primă ediție a „Cupei Canada” la hochei, la startul căreia s-au prezentat cele mai bune 6 formații din lume, să se înscrie indiscutabil printre marile confruntări sportive ale anului.

Principalul argument în această direcție ar fi acela că nu mai departe decât trei săptămâni după încheierea J.O. și chiar în orașul și țara unde a avut loc atât de pasionanta ediție a Olimpiadei de vară, peste 11 milioane de telespectatori (fără a mai socoti celelalte milioane din Europa!) au urmărit jocurile de hochei dintre așii crosei și pucului, iar locurile din tribunele spațioaselor patinoare artificiale din Montreal, Toronto, Quebec, Winnipeg și Philadelphia au fost epuizate cu mult înainte de disputarea primelor partide. Este, dacă vrei, argumentul care a determinat 847 de gazetari și comentatori de radio și televiziune să se acrediteze pe lângă organizatorii canadieni ai disputei pentru a putea urmări pal-

pitantele jocuri ale frunțășilor hocheiului mondial.

Și mai este ceva. După „divorțul canadian”, survenit cu mai bine de 10 ani în urmă, de când reprezentanții acestei țări nu au mai luat parte la campionatul mondial, supărați pe I.I.H.G. (Federația internațională de hochei) pentru că aceasta nu a fost de acord ca echipa Canadei să cuprindă în rândurile sale și jucători profesioniști, acum a fost pentru prima oară când echipele europene au înfruntat o selecționată a țării gazdă, alcătuită din cei mai buni jucători de hochei, indiferent dacă erau sau nu profesioniști. A fost, deci, o ocazie unică de a vedea laolaltă, pentru prima oară, tot ce are mai bun hocheiul canadian, cu toate că acele meleaguri — de unde este de origină acest sport — el se practică organizat de 126 de ani! După cum se știe, onoarea hocheiului canadian a fost

Fază din meciul Canada — Uniunea Sovietică, câștigat de prima formație. Sittler (Canada) în luptă la mantinelă cu Belediniov și Repnev.

salvată de această dată, jucătorii cu frunza de arțar pe piept ieșind învingători, la capătul unei palpitante dispute. Se știe că, la sfîrșitul turneului, clasamentul întrecerii arăta astfel: 1. Canada 8 p (22-6); 2. Cehoslovacia 7 p (19-9); 3. U.R.S.S. 5 p (23-14); 4. Suedia 5 p (16-18); 5. S.U.A. 3 p (14-21); 6. Finlanda 2 p (16-42). După aceasta au mai urmat două partide finale între primele două clasate, urmînd ca în aceste jocuri să nu se consemneze rezultate de egalitate (în aceste cazuri jocurile se prelungeau pînă la marcarea primului gol) și învingătoare să fie declarată echipa care cîștiga ambele meciuri. Aceasta a fost selecționata Canadei, care a învins Cehoslovacia cu 6-0 și cu 5-4 după prelungiri, punctul victoriei fiind înscris, după încă 11 minute și 33 secunde de joc, prin Derrick Sitter, din celebra echipă Toronto Maple Leafs.

Competiția a furnizat — ca orice altă mare întrecere de hochei — cîteva mari surprize. Să ne ocupăm de cîteva din ele. Prima ar fi că după ce în cadrul turneului selecționata Cehoslovaciei a reușit să învingă cu 1-0 reprezentativa Canadei („cel mai senzațional rezultat din ultimii ani ai hocheiului”, apreciau unii gazetari), în primul joc al dublei finale victoria a revenit la scor canadienilor (6-0), cu o ușurință pe care nici cei mai avizați specialiști nu o putuseră prevedea. Ce s-a întîmplat? Majoritatea comentatorilor au căzut de acord asupra acestei explicații: în prima parte a competiției, formația canadiană, alcătuită din mari personalități ale acestui sport (Bobby Orr, Phil Esposito, Ferreault, Lafleur, Mahlovič și alții), nu și-a găsit omogenitatea tactică necesară depășirii rapizilor și combativilor hocheiști europeni; mai tîrziu, însă, pe măsură ce partidele pe care le disputa li ofereau posibilitatea de a-și găsi cadența, echipa canadiană a început să devină mai încheagată și să-și pună mai bine în valoare calitățile. Dacă acceptăm această explicație, ce se mai poate spune despre ultimul meci al competiției, pe care canadienii l-au cîștigat „în extremis”, egalînd la 4-4 în ultimele două minute și marcînd golul victoriei în prelungiri? La conturarea acestui rezultat un cuvînt l-a avut forma ieșită din comun a portarului Vlado Dzurilla, un veteran al formației cehoslovace, introdus în minutul 4, după ce colegul său Holecek primise rapid două goluri. În continuare, Dzurilla a făcut...

minuni, scoțînd — cum se spune — „din mîna” pe valoroșii săi adversari. Alături de Vlado Dzurilla, un alt jucător cehoslovac a fost socotit „eroul finalei”. Este vorba de atacantul Milan Novy care a egalat la 2-2, a marcat golul ce putea aduce victoria echipei sale (4-3) și a fost un pericol permanent pentru poarta

multe elemente tinere, din alte formații decît obișnuitele formații moscovite, TSKA, Aripile Sovietelor, Spartak și Dinamo. Acum au apărut jucători ca portarul Wasilionok (Dinamo Riga), fundașii Kulikov și Krikunov, ambii de la Dinamo Riga, atacanții Skvorțov și Kovin, de la Torpedo Gorki și Belousov, de la

Nu de puține ori meciurile din „Cupa Canada” au fost și foarte aprige, așa cum se vede și din fotografia noastră, din meciul S.U.A. — Finlanda.

apărată magistral de alt celebru hocheist, Rogatien Vachon, de la Los Angeles Kings. Acești doi hocheiști au fost declarați de ziariștii prezenți drept cei mai buni jucători ai turneului.

O altă mare surpriză a acestei prime ediții a „Cupei Canada” au constituit-o rezultatele mai puțin bune decît era de așteptat realizate de jucătorii sovietici, clasați în final pe locul III. Cum au explicat specialiștii sovietici acest lucru? Cel mai cunoscut dintre ei, Aleksandr Tarasov, aflat în timpul disputării „Cupei Canada” în Cehoslovacia, a spus, printre altele, că jucătorii din noua generație a hocheiului sovietic, care dispune de o imensă bază de masă (3 milioane de jucători legitimați!) nu au mai avut forța și tehnica individuală a celor pe care trebuie să-i înlocuiască. Noua conducere tehnică a echipei — V. Tihonov, B. Maiorov și R. Cerenkov — a renunțat la selecționarea unor hocheiști mai vîrstnici, cu o mare experiență internațională, cum sînt Petrov, Mihailov, Șadrin, Jakusev, Bodunov, Anisîn și alții, promovînd în prima garnitură

Traktor Celiabinsk. A fost pentru prima dată cînd echipa Uniunii Sovietice nu a mai beneficiat de aportul unor cîvintete sudate, rodite în jocurile de campionat și provenind în întregime de la una din marile formații ale hocheiului sovietic.

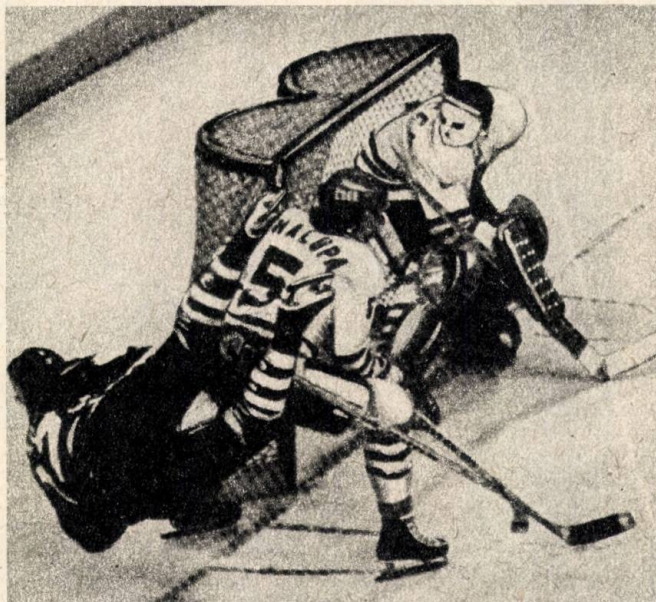
Acest lucru, ca și accidentarea lui Harlamov înainte de începerea pregătirilor (accident de automobil) și apoi a lui Salimov, survenită chiar în Canada, a diminuat serios forța de atac a selecționatei Uniunii Sovietice, ca și puterea ei defensivă.

În sfîrșit, o ultimă surpriză a furnizat-o această atît de capricioasă formație „Tre Kronor” a Suediei, care a realizat „bomba” întrecerii, învingînd — cînd nimeni nu se aștepta — reprezentativa Cehoslovaciei cu 2-1, la capătul unui meci dramatic, în care cehoslovacii au condus după două reprize cu 1-0, pentru ca în ultima parte suedezii, prin celebrul Björn Salming (aflat și el în prezent sub contract profesionist la Toronto Maple Leafs) să înscrie două goluri și să cîștige. Explicația acestui succes neașteptat? Obosela jucătorilor cehoslovaci și creșterea valorică a echipei

Suediei, care a beneficiat și de aportul celor 11 jucători care activează în formațiile din M.H.L. și W.H.L.

Înainte de a consemna câteva ecouri interesante la această mare și neobișnuită competiție internațională, să subliniem și unele date statistice pe care le considerăm la fel de bogate în semnificații. Să notăm mai întâi că în clasamentul golgeterilor primul loc a revenit uneia din speranțele hocheiului sovietic și anume lui Viktor Slutkov, care a totalizat 9 puncte, din 5 goluri și din 4 pase decisive. În clasamentul portarilor cununa de lauri a revenit lui Rogatien Vachon. În 300 de minute el a primit doar 6 goluri, având o medie, de-a dreptul fantastică, de 1,2 goluri de meci! În imediata lui apropiere s-a situat Vlado Dzurilla. În 140 de minute de joc el a primit 2 goluri, ceea ce dă o medie de 1,29 de goluri pe meci. Și încă un amănunt statistic: celebrul fundaș canadian Bobby Orr, socotit drept cel mai mare jucător de hochei al tuturor timpurilor, a înscris în timpul primului meci al finalei cu Cehoslovacia primul său gol după... 10 luni! Este drept că în acest interval de timp Orr a suferit și o operație de menisc. În ciuda faptului că a suportat a treia operație de acest gen (!) el a revenit pe gheață, fiind din nou unul dintre cei mai buni oameni ai teamului canadian.

Prima și cea mai importantă concluzie a acestei mari competiții a fost aceea că hocheiul european a realizat progrese extraordinare și că în momentul de față nu există diferențe valorice față de jocul practicat în cele două ligi canadiene și nord-americane (NHL și WHL). Semnificativă în această direcție este declarația făcută de portarul Rogatien Vachon unui gazetar: „În 3—4 ani hocheiul european a făcut un salt uriaș. Noua generație de jucători din Suedia, Cehoslovacia sau Uniunea Sovietică, are o capacitate tehnică și fizică dintre cele mai mari. Veși vedea că în anii următori supremația pe care noi canadienii o mai avem va fi un vis care a trecut...” Nu mult diferită este și opinia cunoscutului comentator de hochei de la „Montreal Matin”, Pierre Gobeil. Într-un prim articol pe marginea acestei întreceri, el scria: „Această competiție, pe care aș numi-o disputa iluziilor pierdute, ne-a dat o măsură exactă a raportului de forțe în hocheiul mondial. Acum

Fază din meciul Cehoslovacia—Canada.

este bine să știm că avansul nostru este infim...”

Interesante sînt și opiniile apreciatului tehnician Vladimir Kostka, președintele colegiului de antrenori al federației de specialitate din Cehoslovacia. El a scris o suită de articole pe marginea jocurilor din „Cupa Canada”, la care a asistat. Înainte de orice, acest experimentat antrenor de hochei a spus că a fost foarte interesantă experiența făcută de europeni, care au jucat pe terenurile canadiene, mai înguste cu 2 și unele chiar cu 4 metri. În acest fel, acțiunile ofensive au fost mai înghesuite în fața porții, facilitînd acțiunile rapide și individuale. În continuare el a apreciat că toate partidele au fost extrem de atractive, cu un hochei iute și în forță, fiind însă lipsite din fericire de brutalități. În concluzie, Kostka a apreciat că a văzut suita cea mai frumoasă de partide de hochei din cariera sa, în care rapiditatea și omogenitatea tactică a europenilor s-a îmbinat în disputa cu forța, vigoarea și excepționala tehnică individuală a celor de

pe continentul nord-american. Păreră sa este că această primă confruntare dintre cele două continente va da un nou și puternic impuls dezvoltării hocheiului pe gheață.

În încheiere, câteva cuvinte cu referire la viitor. „Cupa Canada” se va disputa — se pare — din 2 în 2 ani, la jumătatea intervalului olimpic. Este o soluție cât se poate de bună, deoarece în hochei campionatul mondial are loc anual. Viitoarea ediție a grupei A a acestei întreceri se va disputa în aprilie — mai 1977 la Viena, printre participante numărîndu-se (pentru prima oară) și selecționata României. Dealtfel, ca un amănunt final, consemnăm că dacă LIHG acceptă propunerea de program a organizatorilor austrieci, atunci în ziua de 1 mai 1977, la Statthalle din Viena, este programat tocmai meciul Canada-România!... Să strîngem de pe acum pumnii pentru hocheiștii români, care vor înfrunta atunci elita mondială a acestui sport!

A. CĂLIN

P

olisportivul

**FLORIN
PIERSIC**

AȘA CUM APARE ÎN ROLURILE SALE

— Călăreț, pilot de avion, parașutist, luptător cu ursul, spadasiu, marinar și... halduc.

— A început ca fotbalist și continuă ca neînfricat cascador.

Florin Piersic, actorul cu o siluetă de atlet și suplețe de gimnast, este tot timpul într-o veritabilă cursă contracronometru: de pe Litoral, unde filmează, se duce la Iași, unde joacă pe Coana Chirița. După aceea pleacă la Bala Mare spre a fi prezent, în mijlocul maramureșenilor, la premiera epopeicului „Pintea”.

Interpretînd pe legendarul halduc, galopa prin văi și pe creste

de munți, pe un cal ce se ridică mereu în două picioare. În „Bătălia pentru Roma”, filmul americanului Robert Siodmak, Florin dădea luptă „corp la corp” cu SS-iștii lui Hitler. În „Aventuri la Marea Neagră” făcea sărituri din automobilul în plină viteză, escalada balcone la etajele 10—15 și se lupta în apă, printre colți de stîncă. În „Harap Alb” se lua la trîntă cu un urs (neîmpăiat), luptă din care putea să iasă nu tocmai întreg. În „Haiducii”, în „Zestrea Domniței Ralu” și în „Săptămîna nebunilor” interpreta roluri primejdioase, fără a fi înlocuit, în momentele cheie, de binecuvîntatul cascador...

În pelicula „Eliberarea Europei”, a sovieticului Ozerov,

era pilotul Skorzeny la „Gran Sasso”, pentru a-l salva pe Mussolini. În „Cosmin”, fiul zimbrului sau în „Mihai Viteazul” (rolul lui Preda Buzescu), Piersic era ostașul neînfricat ce-și apăra glia și pe voievodul primei Uniri.

În „Aproape de soare”, prima diplomă de oțelar pentru arsurile din gura furnalului, iar în „Explozia” trebuia să se salveze din flăcări, împreună cu regizorul Mircea Drăgan. Se arunca apoi cu parașuta în filmul cu acest specific și era mitralior în „Tunelul”. În „Tudor Vladimirescu” și în „Petru Rareș” trebuia să „se bată în săbii” cu dușmanii țării.

De unde atîta curaj? De unde atîta rezistență fizică? De unde,

mai ales, atîta agilitate și dezinvoltură în mișcări și în gesturi?

Răspunsul ni l-a dat chiar Florin Piersic, în holul Sălii Palatului, unde se prezenta marea sa biruință artistică — „Pintea”

— În Clujul natal jucam fotbal de pe cînd eram elev de liceu. Eram la juniorii mult vestitei și pe atunci mult temutei echipe „U” — „Șepcile roșii”. Apoi, cîțva timp, avantajat de... altitudinea mea fizică, aruncam ușor la coș,

nantă, spre a mă caracteriza: „Viața lui Florin Piersic este pur și simplu muncă silnică, făcută însă cu patimă frenetică”. Deci cu dăruire, așa cum este prototipul sportivului român — Nadia Comăneci — de la care trebuie să luăm exemplul cu toții.

Încununarea ei de către Președintele țării cu cea mai înaltă distincție ne dă măsura completă a prețurii oricăror eforturi pe care oamenii de toate categoriile le fac pentru afirmarea țării noastre.

Luca, dr. Rădulescu, Coracu etc. Am adus aceeași pasiune pentru fotbal și la București, transplantînd-o asupra „Progresului”, pentru care țineam sedințe săptămînale la Teatrul Național și în str. dr. Staicovici, cu Vasiliu-Birlic, Coca Andronescu, Chiril Economu, Armand Stambuliu etc.

Jucau pe-atunci Viorel Mateianu, Oaidă, Mîndru, Mafteuță, Dinulescu, Viorel Popescu... „Où sont les neiges d'antant? — trebuie să ne înțrebăm, ca odinioară poetul François Villon...”

în echipa de baschet a aceluiași club. Înotul, spada mi-au fost dragi în Universitate și mi-au rămas de mare folos în toată cariera mea de actor pe scena teatrului sau pe platoul de filmare. De la sportivi am învățat tot ce ține de tehnica bătlăliilor și a victoriilor. În puține filme am jucat fără o sabie în mînă, o cască sau o cușmă haiducească pe cap, fără sînge în nas și în gură sau cicatrice pe obraz. Admirabila mea colegă de teatru, Carmen Stănescu, a găsit o formulă preg-

în rolurile pe care le-am „trăit” pe scenă, ca și pe marele și micul ecran, n-am făcut decît să redau sentimentele de onoare, de mîndrie, de cinste și demnitate pe care poporul nostru, condus de Partidul Comunist Român, le afirmă pe toate meridianele globului.

Pasiunea mea pentru fotbal — reia proaspătul haiduc maramureșean — este veche. Încă de pe vremea cînd pe malul Someșului Juca echipa care-i avea pe Cristea, Ioanovici, dr.

— Legătura dintre teatru și sport? — asta vrei să mă întrebi? Este un adevăr à la Palice că actorul de pe scenă sau sportivul de pe dreptunghiul gazonat fac, în primul rînd, spectacol. Mai bun sau mai puțin bun, după nivelul — înalt sau scăzut — pe care l-a atins în pregătire. În antrenamentul sportivului — ca și în cel al actorului — contează, deopotrivă, densitatea și intensitatea repetițiilor. Dar și actorul și sportivul trebuie să stabilească același fluid între

el și sală, între el și spectatorul din stal sau din tribuna stadionului. Așa au simțit-o, într-un timp, Rapidul și U.T.A. și simt acum Universitatea Craiova și Steaua, Sportul studențesc și Poli Timișoara, A.S.A. Tg. Mureș și F.C.M. Galați.

Actorul care face sport rămine — cum a spus, inspirat, cronicarul Radu Popescu: „Un Făt-Frumos fără încremenire, fără dulcegărie și fără manierism”.

Iar dacă Nadia Comăneci ne dă cel mai entuziasmant spectacol, cu care a smuls admirația unui miliard de spectatori, este pentru că, în primul rând, ea se știe înconjurată de dragostea și căldura celor 21 de milioane de români. Dacă n-aș face sport, n-aș avea rezistența fizică de a filma, în deșertul Saharei, la o temperatură de 50 de grade, așa cum am făcut-o în vara acestui an, în Maroc, pentru filmul „Cuibul salamandrelor”

Succesele artistice sau cele sportive — continuă Florin Pier-sic — nu vin, dealtfel, decât

respectînd un vechi dicton latin: „Per aspera ad astra”. Nu poți ajunge pe cel mai înalt podium al artei și al gimnasticii (care este tot artă) fără muncă aspră, fără efort continuu și fără dăruire totală.

Cu un tremur ușor în glas, care-i trăda emoția, Florin Pier-sic ține să aducă încă un omagiu sportivilor români: „Impulsul dat sportului de performanță, avînd izvoare mereu vii în sportul de masă — așa cum a venit îndemnul de la cel mai de seamă bărbat al României, tovarășul Nicolae Ceaușescu — ne-au dus la izbînzile de la Montreal. Talentele îndîndscute ce se află în straturile cele mai adînci ale poporului sînt scoase la iveală și strălucesc, diamantin, pe birnă, pe sol, la paralele inegale sau la calac-canoe, la box și la lupte. Și Nadia Comăneci, și Teodora Ungureanu, și Vasile Dîba, și Simion Cuțov au demni tovarăși și urmași care vor continua să ridice drapelul țării pe cele mai înalte catarge și la Moscova, în 1980”.

D. MORARU-SLIVNA

Hocus... pocus... piticus!

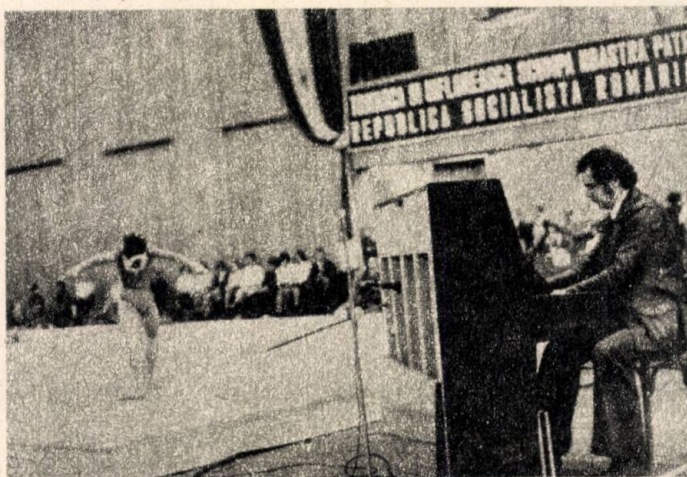
Foto: Sigismund BAKCSY

NU UITAȚI... PIANISTUL

Olimpiada de la Montreal a rămas în urmă. Încet, încet, ne amintim doar lucrurile care ne-au impresionat foarte puternic și, dintre acestea, ne amintim de Nadia Comăneci și Teodora Ungureanu. Ne amintim un fragment de exercițiu, un element, un zîmbet; dar e din ce în ce mai greu să ne amintim un exercițiu întreg. Altceva, însă, ceva mult mai ușor de memorat, ne revine mereu în minte. Sînt partiturile muzicale pe care Nadia și Teodora au dansat la Montreal. Melodia aceea sprintară, ștremgărească, lansată de Hary Belafonte, a devenit din nou șlagăr mondial. Din nou, după mulți ani, și nu datorită interpretării unei vedete de muzică ușoară, ci a unei vedete din gimnastică — Nadia Comăneci. O fredonăm și noi deseori, cu multă plăcere și, vrînd-nevrînd, odată cu melodia ne amintim cîte o mișcare din exercițiu. Puțini sînt însă cei care s-au gîndit pînă acum la Carol Stăbîșevski, pianistul echipei noastre de gimnastică, muzicianul care, deși plin de talent, a renunțat cîndva, cu ani în urmă, la o carieră concertistică, în favoarea sportului și a gimnasticii.

Ideea de a-i dedica acest material ne-a venit în timpul Festivalului „George Enescu”.

L-am întâlnit la unul dintre concerte. Am discutat despre pian, despre marele Enescu, despre Ceaikovski, despre Grieg și Gershwin.

Aveam să ne întâlnim peste câteva zile, pentru acest dialog, care a debutat cu o „Iovitură de teatru”. Pentru reporter:

— În ce an a terminat Conservatorul profesorul Stabișevski?

— Profesorul Stabișevski a terminat... Institutul de Educație Fizică și Sport, nu Conservatorul. Pianul a fost pentru el, adică pentru mine, un hobby. Din copilărie l-am iubit, l-am studiat și i-am dedicat orele de joacă. Dar pianul era pentru mine — și este — o problemă serioasă. Cu Conservatorul a fost o întregă problemă, de familie. Cert e că m-am răzgândit în ultima clipă și m-am îndreptat spre I.E.F.S.

— Deci, pianistul e, mai întâi, om de sport — iată un lucru care contează foarte mult în balanța succeselor obținute pînă acum. Dar cum a ajuns Carol Stabișevski pianistul lotului olimpic?

— Povestea e mai lungă. Pe scurt — am terminat facultatea și am rămas ca profesor în Institut, ocupîndu-mă

de partea muzicală a echipei de gimnastică a I.E.F.S., mai precis de partiturile pentru „soluri”. În 1972 am fost solicitat la lotul reprezentativ, unde am început să lucrez cu Bela Karoly și cu elevele sale.

— Cum vi se pare colaborarea cu acest antrenor? Se știe că e extrem de exigent, de pretențios...

— Aș spune că, înainte de toate, e foarte serios și că știe să-și ducă munca la bun sfîrșit. Nu acceptă concesii, nu permite abateri de la program nimănui, într-un cuvînt cere tuturor colaboratorilor săi, ca și sportivelor, o disciplină fermă. Eu am înțeles acest lucru și am căutat să mă fac util atît în pregătire, cît și în competiții.

— Pentru că mecanismul alegerii unei partituri muzicale pentru un exercițiu este aproape necunoscut marelui public, vă rugăm să ne explicați cum se ajunge la forma finală, pe care o prezentați.

— Totul pornește de la ideea în care va fi alcătuit exercițiul. Se stabilesc elementele componente, legăturile dintre ele, ritmul etc. Apoi antrenorul, coregraful, sportiva și cu mine ne sfătuim în privința alegerii partituri muzicale.

Niciodată nu am folosit o singură melodie, ci cel puțin două, fie că a fost vorba de melodii cunoscute, de largă circulație, fie că au fost compoziții ale mele. Pentru a da posibilitatea celor cu care colaborez să asculte mai multe partituri, pentru a avea de unde să aleagă, m-am obișnuit ca la antrenamente să cînt piese diverse, în diverse ritmuri. Cele care plac sînt reținute.

— Ce ne puteți spune despre muzicalitatea gimnastelor noastre?

— Cred că un amănunt vă va edifica: dacă priviți cu atenție la orice execuție a fetelor noastre pe bîrnă, în timp ce la sol se desfășoară un alt exercițiu, acompaniat de muzică, veți observa că și Nadia și Teodora și celelalte au tendința să-și potrivească pașii în ritmul muzicii. Și fac acest lucru absolut instinctiv!

— În încheiere, câteva cuvinte despre partiturile pe care Nadia și Teodora au evoluat la Montreal.

— Cred că le știți pe dinafară: pentru Nadia am ales melodia lui Hary Belafonte și un charleston foarte cunoscut, iar pentru Teodora cunoscuta temă „Sanie cu zurgălăi”. Ne-am ghidat după ideea că aceste aranjamente vor sluji bine exercițiile și că vor place atît arbitrelor, cît și publicului. Alături de cele două fete am trăit și eu o mică satisfacție personală, mai ales că doi pianiști foarte buni Vevrik (al echipei URSS) și Madox (al echipei SUA) mi-au strîns mîna pentru ambele aranjamente. De asemenea, s-a bucurat de apreciere și dansul spaniol pe care a evoluat Mariana Constantin.

— Planuri?

— Multe, dar legate toate, absolut toate, de gimnastică!

H. A.

UNIREA — Cel mai mare magazin
din țară

UNIREA — Cel mai
diversificat
sortiment
de mărfuri

UNIREA — Cele mai
moderne sisteme
de servire și
autoservire

UNIREA — Cel mai bogat
sortiment de produse
alimentare

UNIREA — Cele mai moderne confecții

UNIREA — Cele mai noi modele de încălțăminte

UNIREA — Cea mai fină și elegantă lenjerie de corp
și de pat

UNIREA — Cele mai frumoase articole de marochinărie

UNIREA — Cele mai moderne garnituri de mobilă

UNIREA — Cele mai solicitate aparate și articole
electrocasnice, electrice și electronice

UNIREA — Cele mai variate servicii: agenție CEC,
birou de schimb valutar, informații și
spațiu pentru bagaje.

UNIREA — Cel mai ușor de găsit:
Piața Unirii, din București

CURSA DE 100 DE KILOMETRI

Este bine știut faptul că odată cu marile binefaceri, civilizația industrială aduce cu sine, inevitabil poate, o cohortă de efecte negative: specializarea îngustă, diminuarea spațiilor verzi, poluarea, îndepărtarea de natură, sedentarismul etc. Automatizarea, cibernetizarea, hiperurbanizarea, duc la micșorarea eforturilor fizice, la o reală comoditate a individului, comoditate care prezintă și reversuri nedorite. Rezistența generală a organismului scade, reflexele naturale se diminuează, se creează implicit un climat favorabil imobilizărilor. Paradoxal, unii din cei mai prețuiți amici ai omului se întorc împotriva lui, devenindu-i ostili. Automobilul și micul ecran ținut seces milioane de cetățeni în fotolii, în poziții statice, răpind organismului efectele binefăcătoare ale mișcării.

Avertizată, înțelegând iminența pericolului, omenirea se întoarce, într-un fel, la natură. Cu uimire parcă, omenirea redescoperă miracolul bicicletei și al mersului pe jos, frumusețea alunecării pe schiuri și patine.

Și prin sport se încearcă o restabilire a echilibrului, o ameliorare a situației. Dar nu numai sportul de performanță, ci simpla mișcare bazată pe libera opțiune, zben-guiala în natură, jocul, alergarea, sînt remedii infailibile împotriva obezitității, a maladiilor nervoase sau cardiace. În multe țări ale lumii se dă astăzi o adevărată bătălie pentru veritabilul sport de masă, pentru mișcarea diri-

jată sau spontană, pentru crearea de condiții favorabile acesteia. Toată lumea cunoaște și admiră celebrul Vasalopp,

populara cursă desfășurată anual în Suedia. Aflăm cu încântare că în unele țări se construiesc șosele de sute de kilometri prin păduri, pentru uzul exclusiv al amatorilor de marșuri pe jos, că la un maraton redus în Japonia au participat peste 5 000 de concurenți, că în U.R.S.S. la o competiție școlară de hochei au luat parte 30 000 de echipe.

Despre toate acestea știm. Am aflat însă și despre o altă competiție populară, o cursă de alergare pe distanța de 100 de km, care se desfășoară anual în localitatea Bienne din Elveția. Despre ea mi-a vorbit unul din participanții la ultima ei ediție, cea din 1975, inginerul Radu Munteanu, șef de lucrări la Institutul Politehnic din Cluj-Napoca. Cum a ajuns să participe la această cursă? Beneficiind de o bursă de studii la Lausanne, în timpul liber se deconecta jucînd fotbal, rugby sau alergînd în diverse curse de masă, de 17, 20, 30, 40 de km, pedestru sau pe schiuri, pînă s-a încumetat să ia startul și în cursa de 100 de km. Au participat în 1975 aproape 5 000 de concurenți, reușind să termine cursa 2 614, care au sosit pe rînd pe patinoarul din Bienne (Biel), acolo unde nu de mult hocheiștii noștri au obținut consacrarea. În prima parte a lotului celor sosiți era și ing. Radu Munteanu.

Acum, la aproape un an de la cursă, am privit împreună insigne, medalii, diplome cucerite cu ocazia diferitelor curse la care a participat în

Elveția, am răsfoit regulamentul „Cursei de 100 de km de la Bienne”. Devenită tradițională, ea se desfășoară în fiecare an între 13 și 14 iunie, în circuit, pe drumuri asfaltate sau pe poteci. Condiții de participare: vîrsta minimă 18 ani și avizul medicului. Concurenții pot alerga sau mărșălui. Condiția este să termine cursa în maximum 24 de ore. Intrecerea de la Bienne este foarte îndrăgită, în fiecare an la ea participînd mii de oameni — funcționari, studenți, cadre didactice, țărani, meseriași. Fiecare e animat de dorința de a termina cursa în termen și de a obține diploma și frumoasa medalie de participant. Pentru aceasta se antrenează, alergînd și participînd la diverse curse pe distanțe mai mici. Gradarea și departajarea concurenților se face foarte strict, la sosire fiecare se încadrează într-o categorie bine delimitată și, în funcție de timpul obținut, răsplătită cu o anume mențiune. Pe traseu există numeroase puncte de alimentație, de masaj și de control medical. Evidența tuturor concurenților care termină traseul în fiecare an stimulează viitoarele participări. Prin participarea an de an a unor sportivi amatori din Belgia, Olanda, R.F.G., Franța, S.U.A., Austria, Cehoslovacia, Finlanda, Italia, cursa capătă din ce în ce un caracter internațional.

De ce am consemnat toate acestea? Pentru că mi se pare o ilustrare (desigur, una din posibilități) a felului în care poate fi realizat mult discutatul sport de masă.

Dorin ALMĂȘAN

ÎN EXCURSII,

HANORACE TRENINGURI

moderne și rezistente, în culori plăcute și atrăgătoare și în modele care pot satisface cele mai rafinate gusturi ale femeilor elegante, ale bărbaților și ale copiilor.

CA ȘI ÎN COMPETIȚIILE DIN ORICE ANOTIMP

la toate disciplinele sportive, se poartă ținuta corespunzătoare, cu articole vestimentare tricotate din bumbac, melană, tip bumbac, poliamidă, poliester, P.N.A. în culori frumoase, elegante;

În modele inepuizabile numeric realizate de către unitățile CENTRALEI INDUSTRIEI TRICOTAJELOR

PULOVERE

VESTE

FUSTE

PANTALONI

BLUZE

CIORAPI

PENTRU ORICE VÂRSTĂ, ÎN TOATE CULORILE

EMISIUNI FILATELICE ROMÂNEȘTI DEDICATE JOCURILOR OLIMPICE DIN ANUL 1976

Despre performanțele românești la cea de-a XXI-a ediție a Olimpiadelor moderne vorbește întreaga lume a sportului. Bravura Nadiei Comăneci este viu comentată pe toate meridianele și paralele globului, chipul ei enigmatic surzător se poate vedea nu numai pe coperte publicațiilor de specialitate.

Este momentul să facem și un mic bilanț filatelic despre emisiunile românești dedicate Olimpiadei, care a însemnat atât de mult pentru noi românii și care se pare că va însemna un început de afirmare deosebită pe scara valorilor mondiale.

Prima emisiune de mărci a fost dedicată Jocurilor Olimpice

de iarnă, Innsbruck 1976. Seria este formată din valorile: 20 de bani (proba de săniuș), 40 de bani (biatlon), 55 de bani (schi coborîre), 1,75 lei (sărituri de la trambulină), 2,75 lei (patinaj artistic) și 3,60 lei (hochei pe gheață). Colița dantelată a emisiunii, în valoare de 10 lei, este un aranjament grafic deosebit de interesant, în centru avînd o marcă dantelată de 10 lei care reprezintă o coborîre cu bobul, iar marginile, într-un stil hașurat, piscuri de muni. În prim-plan se văd doi schiori în coborîre. Seria mai cuprinde o coliță nedantelată, în valoare de 10 lei, care a apărut într-un tiraj de 28 000 de exemplare.

Emisiunea a fost completată cu trei plicuri „prima zi”, obliterate cu o șampilă specială figurativă. Desenul plicului este emblema Olimpiadei de iarnă, avînd legenda „Innsbruck, 1976”, iar ștampila rotundă, tip dublu cerc, are în interior desenul unui schior în coborîre, iar între două cercuri inscripția „Prima zi a emisiunii, Poiana Brașov 12 I 1976”.

Evenimentul a prilejuit și emiterea unui set de șase întreguri poștale cu marca fixă figurativă de 55 de bani, de culoare albastră. Desenul mărcii reprezintă un biatlonist în proba de schi coborîre, încadrat într-un cerc olimpic, iar în colțul de sus se află emblema

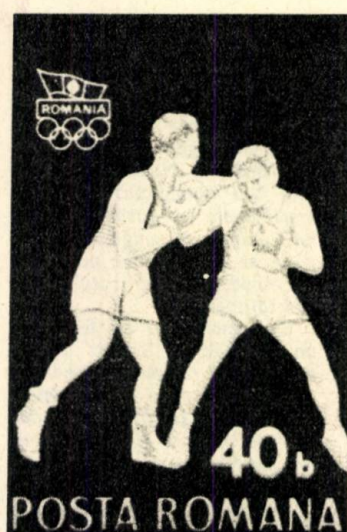

Olimpiadei. Cele șase plicuri au următoarele desene: bob de 2 persoane, un hocheist, o patinatoare (artistică), un schior sărind de la trambulină, un schior în coborâre, iar al șaselea plic reprezintă emblema Olimpiadei într-un chenar care în cercul din mijloc din rîndul de sus are desenul unui fulg de nea. Toate desenele plicurilor sînt încadrate într-un cerc olimpic și toate au tipărite pe ele și emblema Olimpiadei respective.

Din materialul filatelic din perioada preolimpică trebuie amintite în primul rînd cele șase întreguri poștale — plic — cu marca fixă figurativă de 55 de bani, de culoare roz de diferite nuanțe, care are ca desen o gimnastă artistică, insigna Comitetului Olimpic Român și text

„Montreal 76”. Plicurile policolore au ca desen: un handbalist, un jucător de polo pe apă, un trăgător cu pistolul, un floretist, o alergătoare și un judokan. Toate desenele au ca legendă „Olimpiada Montreal '76” și insigna Comitetului Olimpic Român, într-o formă mărită față de cea de pe marca plicului.

Ca propagandă preolimpică au fost organizate două expoziții filatelice cu subiect sportiv, una la Timișoara și a doua, de mare amploare, organizată de Filiala A.F.R. București, împreună cu C.O.R. și C.N.E.F.S., la Ateneul Român din București. Cu prilejul expoziției de la Timișoara s-a emis un plic care reprezintă flacăra olimpică și cele cinci cercuri olimpice. Legenda: „Exolimp 76, 15—22 mai Timișoara”. Al doilea plic este un supratipar de culoare roșie pe întregurile poștale ale „Olimpiadei albe”, avînd textul „Expoziția filatelică tematică, Exolimp 76, Timișoara 15—22 mai”. Cu același prilej au fost emise și două ștampile ocazionale. Prima, sub formă de cerc simplu, care în exterior are inscripția „Expoziția filatelică tematică, Timișoara 15.V.1976”, iar în interiorul cercului textul „Exolimp 76” și, pe negativ, cele cinci cercuri olimpice. A doua ștampilă, tip flămă, are

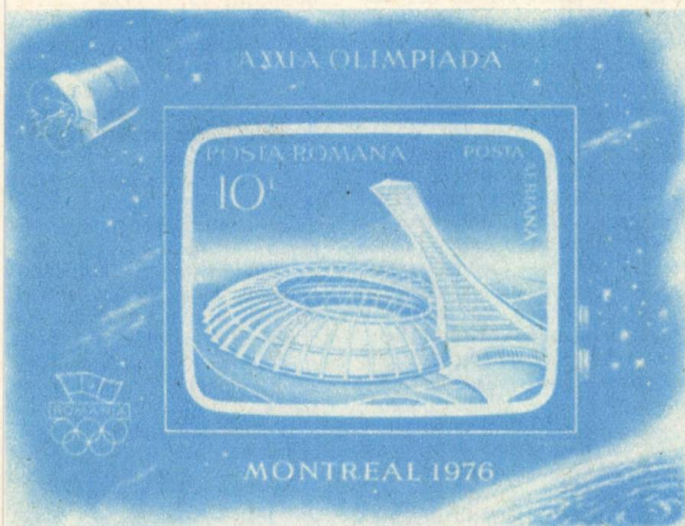

inscripționarea „Primul simpozion de filatelie tematică sportivă” și cinci cercuri olimpice, iar ștampila rotundă „Timișoara 16 V 1976”.

Expoziția organizată de Filiala București A.C.R. în colaborare cu C.O.R. a avut o premieră filatelică chiar în ziua deschiderii: corespondența depusă în holul Ateneului a fost transportată cu un curier poștal special care, la Oficiul poștal 1, i-a aplicat ștampila de zi și o frumoasă ștampilă ocazională. Ștampila are ca element grafic cele cinci cercuri olimpice, în fiecare cerc fiind un alergător cu flacăra olimpică în mână și inscripționarea „Expoziția filatelică omagială Olimpiada 76, 1 iulie 1976, Transportată cu ștafeta preolimpică a expoziției”. Pe unele

plicuri s-a mai aplicat o ștampilă tip flacăra care are, pe un fond de cinci cercuri olimpice,

legenda „Expoziția filatelică omagială Olimpiada 76 Montreal, Ziua deschiderii expo-

ziției", iar ștampila rotundă figurativă textul „I VII 1976 București” și în centru o flacără olimpică stilizată.

Cu prilejul expoziției de la București — deosebit de reușită — a fost emis un set de 12 plicuri cu desene alegorice din 12 ramuri sportive. (După cum se știe, sportivii români au participat la 11 sporturi la Olimpiada de la Montreal). Interesant de remarcat e că la fiecare ramură este menționat și ilustrat și locul în care urma să se desfășoare întrecerea respectivă. De exemplu: box — arena Maurice Richard, pentatlon modern — Centrul de călărie Bromont, caiac-canoe — Bazinul olimpic de canotaj, handbal — Arena Saint-Michel, tir — Poligonul olimpic Acadie, atletism — Stadionul olimpic, canotaj — Bazinul olimpic de canotaj, lupte — Centrul sportiv Maisonneuve, scrimă — Montreal, Stadionul de iarnă al Universității. Fiecare din aceste plicuri are inscripția „Filiala A.F.R. București — Comitetul Olimpic Român, Expoziția filatelice omagială Olimpiada 76 Montreal” cît și data deschiderii și închiderii întrecerilor la ramura de sport respectivă. S-a aplicat pe fiecare plic cîte o ștampilă ocazională figurativă tip flămad, atît la începutul cît și la terminarea probelor în disciplinele sportive respective.

Seria de mărci policrome dedicată Jocurilor Olimpice se compune din valorile: 20 de bani — gimnastă, 40 de bani — doi boxeri, 55 de bani — handbalist, 1,75 lei — schif bărbatî două persoane, 2,75 lei — gimnast la inele și 3,60 lei — canoști. Toate mărcile au pe ele și insigna C.O.R. Colița de 10 lei reprezintă o gimnastă, în partea superioară avînd inscripția „A XXI-a ediție a Jocurilor Olimpice” și insigna C.O.R., iar în partea de jos, între două frunze de arțar (simbolul național al Canadei) inscripția „Montreal 1976”.

Emisiunea a fost completată de patru plicuri „prima zi” obliterate cu o ștampilă specială figurativă. Desenul plicului reprezintă cinci alergători antici (în culorile cercurilor

olimpice) și textul „Montreal 76, First Day Cover”. Ștampila — cerc simplu — are în centru emblema Olimpiadei și cuvîntul Montreal, iar în exteriorul cercului „Prima zi a emisiunii București, 25 VI 1976”.

La deschiderea Jocurilor Olimpice, Filiala A.F.R. București și C.O.R. au emis un plic ocazional care are ca desen o flacără olimpică și cinci cercuri. Ștampila ocazională tip flămad folosită cu acest prilej are la bază cele cinci cercuri olimpice, iar ca legendă „Expoziția filatelice omagială Olimpiada 76 Montreal, ziua deschiderii Jocurilor Olimpice” (ștampila rotundă „București 17 VII 1976”). A fost emis un plic ocazional și cu prilejul închiderii Jocurilor Olimpice, obliterate cu o ștampilă ocazională tip flămad.

O piesă interesantă este plicul aerofilatelic emis cu prile-

jul Olimpiadei, avînd ca desen Stadionul olimpic. Plicul are aplicate două ștampile interesante, asupra cărora vrem să atragem atenția: una de tip flămad, care are în chenar textul „B 707, cartare specială cu ocazia plecării lotului olimpic român la Montreal”, iar pe verso ștampila Olimpiadei de la Montreal.

Cînd încredințăm tiparului prezentul articol putem semna ca emisiuni post-olimpice: o serie de 7 mărci, o coliță dantelată și una nedantelată cu tiraj redus, care vor fi emise de Poșta română. Semnalăm un întreg poștal — carte poștală ilustrată — cu marcă fixă figurativă de culoare albastră, de 40 de bani, care reprezintă o gimnastă, iar ilustrata pe Nadia Comăneci.

Iosif MICU — A.I.J.P.

A XXI-A EDIȚIE A JOCURILOR OLIMPICE

MONTREAL

1976

DOUĂ TITLURI OLIMPICE ÎNTR-O ORĂ

...22 Iulie 1976, ora 19.30. În piscina olimpică din Montreal — finala probei de 100 m delfin femeii. Câștigă Kornelia Ender în 60,13 sec, egalându-și propriul record mondial. 15 minute mai târziu, celebra campioană se alinia și la startul cursei de 200 m liber. La capătul unui efort cu totul ieșit din comun, Ender a terminat din nou învingătoare în 1:59,26 — nou record al lumii.

În felul său, performanța Korneliei este unică

în istoria întrecerilor de înot din cadrul J.O. Două titluri olimpice dublate de două recorduri mondiale în numai 15 minute! Este adevărat că la München, în urmă cu 4 ani, nord-americanul Mark Spitz și-a adjudecat 4 din cele 7 medalii de aur în numai două reuniuni. Dar spre deosebire de valoroasa sportivă din R.D. Germană, Spitz a urcat de fiecare dată pe podium după o probă individuală și la capătul unei ștafete: în 28 august la 200 m delfin și după 40 de minute la 4×100 m liber, iar în 31 august, la 100 m delfin și după o oră la 4×200 m liber.

La 18 ani (l-a împlinit la 25 Ianuarie) multipla campioană și recordmană a ajuns la apogeul carierei. Talentul său, dublat de o pregătire ireproșabilă, l-a permis ca la J.O. de la Montreal să ajungă înotătoarea nr. 1. a lumii. Și nici nu putea fi altfel. Să nu uităm că, cu aproximativ o lună înaintea Olimpiadei, Ender a realizat o altă performanță unică în istoria natației: într-un singur concurs a devenit recordmană a lumii pe distanța de 100 m în trei din cele patru procedee tehnice, la craul, spate și delfin!...

Kornelia s-a născut la 25 Ianuarie 1958, la Plauen. Are 1,78 m și 72 kg. Decurînd s-a căsătorit cu un alt mare campion al înnotătorilor din R.D. Germană, Roland Matthes, omul care timp de 9 ani nu a cunoscut înfrîngerea într-o probă de 100 m sau 200 m spate. Face parte din clubul Chemie Halle și este antrenată de Helmut Langbein.

Ender participă în competiții de la vîrsta de 10 ani și după cum a declarat ziariștilor intenționează să-și continue activitatea cel puțin pînă la campionatele mondiale din 1978. În palmaresul ei mai figurează: trei medalii de argint la J.O. din 1972, cîte patru medalii de aur la campionatele mondiale din 1973 și 1975, ca și alte patru titluri de campioană europeană în 1974, la Viena. Cifrele pe care le vizează în anii următori: 55,0 pe 100 m liber și 60,0 pe 100 m delfin.

**CENTRALA
DE
PRELUCRARE
A LEMNULUI
BUCUREȘTI**

**PERFORMANȚELE VISATE,
CU UNA DIN MĂRCILE DE SCHIURI
PRODUSE DE I.P.L. REGHIN**

Agrement — viteză — excelent comportament pe zăpadă!

COMBI R, schiuri destinate tuturor vîrstelor. Dimensiuni: 100—220 cm, din plastic, lemn și metal. Preț: lei 310—580. Dimensiuni: 160—220 cm.

Denumirea: **RAZANT**. În construcție, elemente de rezistență, laminate din fibre de sticlă.

Preț: între 814 și 946 lei.

Echipajele salvamont și participanții la probele de concurs alpin folosesc una din aceste mărci: **TOPAZ — SAFIR — RUBIN**.

Trei mărci—aceleași destinații! Trei mărci — aceleași calități: bună stabilitate, ușor de transportat, comportament excelent pe zăpadă. Dimensiuni **TOPAZ**: 160—180 cm; preț 1 246—1 346 lei; **SAFIR**: 160—180 cm; preț 1 782—1 913 lei; **RUBIN**: 140—220 cm, preț 1 242—1 346 lei.

CRISTAL — construcție specială, complexă, laminat duraluminu. Suple, sensibile. Schiuri pentru performanțe superioare. Dimensiuni: 140—220 cm; preț 1 864—2 175 lei.

NAȚIONAL — dimensiuni: 140—220 cm. Preț 1 971—2 271 lei. Cel mai reprezentativ model din punct de vedere calitativ, realizat de I.P.L. Reghin.

JET — pentru sărituri. Dimensiuni: 220—240 cm; preț 755—800 lei.

DIAMANT — dimensiuni 170—220 cm; preț 1 165—1 889 lei.

POSTĂVARUL — pentru agrement și turism. Pentru juniori — schiuri de competiție. Suple, ușoare, rezistente, elastice. Preț 774—908 lei. Dimensiuni: 160—220 cm.

Nu e vorba de schimbarea binecunoscutului regulament de box, nici de bineștiuta poantă a unor caricaturiști care îl înfățișează pe arbitrul de ring la podea, în urma unui pumn... ră tăcit. Ne-a fost dat să asistăm la un asemenea meci în... trei cu prilejul galei finale a Campionatelor republicane individuale de box — 1975.

Pe ringul instalat în Palatul sporturilor și culturii au urcat Calistrat Cuțov și Paul Dobrescu, pentru a-și disputa centura de campion al categoriei ușoare. Era meciul mult așteptat, „capul de afiș”, al finalei, care opunea, ca și în alte ocazii, doi boxeri foarte buni, colegi de club, de sală, de antrenamente și care, deci, se cunoșteau perfect unul pe altul. Peste 8000 de spectatori s-au pregătit să urmărească o partidă cu adevărat ieșită din comun.

Paul Dobrescu s-a dezlănțuit ca un uragan, a lovit năprasnic, adăugând la cunoscuta forță a pumnilor săi o tehnică fără cusur. Puțin i-a lipsit tenacelui Calistrat Cuțov să se prăvălească la podea.

Dar, într-o străfulgerare de o clipă, privirile întregii asistențe, ca și obiectivele camerelor de televiziune, au fost atrase de Simion Cuțov. Îngă unul din colțurile ringului, el trăia cu intensitate meciul fratelui său, într-un box pe care nu l-am fi putut numi „cu umbra”. Arunca în gol directe și croșee, eschiva, cădea în

genunchi odată cu Calistrat, simțea duritatea directelor lui Paul. Revenea în atac, se retrăgea și din nou... ataca dezlănțuit. Cădea istovit în scaunul său de spectator la fiecare pauză, se ridica la comanda crainicului sălii și relua... lupta!

După o încleștare dramatică, cu un suprem și splendid efort, când nimeni (afară, poate, de Simion) nu se mai aștepta, Calistrat Cuțov a întors în favoarea sa desfășurarea parti-

dei. Am sesizat aceasta nu privind pe ring, ci din... evoluția lui Calistrat, care ne captivase pur și simplu.

Și dacă cronicarului nu-i este îngăduit să fie de partea unuia dintre combatanți, de data aceasta a avut scuza de a se fi bucurat nu de victoria boxerului de ring, ci de aceea a fratelui său, care „boxase” ...Îngă ring trei reprize a trei minute.

Mircea RAHOVEANU
Foto: Dragoș NEAGU

Spre deosebire de fotbal, din care a fost inspirat, jocul de rugby durează numai 80 de minute; două reprize a câte 40 de minute, „despărțite” printr-o pauză regulamentară de 5 minute. Oare acest timp este efectiv folosit pentru joc?

Într-un studiu al său publicat în revista „Miroir de Rugby”, cunoscutul comentator Robert Barran apreciază că numai două treimi, în medie, din timpul regulamentar sînt folosite efectiv într-un meci oficial la nivelul echipelor din primul eșalon al sportului cu balonul oval din Franța. David Craven, unul dintre teoreticienii rugbyului, consideră că „dacă două formații nu scot balonul din teren cel puțin 55 de minute, atunci ele și-au făcut datoria față de sportul care i-a consacrat și față de public”. În fine, tehnicienii care conduc una din formațiile de prim rang din Noua Zeelandă, Wai-

CÎT TIMP- EFFECTIV - durează un meci de rugby ?

temata (prezentă nu de mult și în țara noastră, cu prilejul unui turneu foarte reușit) sînt de părere că rugbyul nu poate cuceri spectatorii decît în situația în care două echipe fac eforturi de a nu crea „tîmpi morți” mai mult de 10 minute dintr-o partidă...

Ce se întîmplă în cazul echipelor noastre de club? Cît timp se joacă rugby într-un meci de Divizia A, să zicem între două formații dintre cele mai bine cotate?

Pentru a răspunde acestor întrebări care suscită interesul a numeroși pasionați de

sport (nu numai iubitori ai sportului cu balonul oval), am efectuat un experiment, urmărind evoluția a două dintre cele mai îndrăgite echipe de rugby românești: **Steaua**, multiplă campioană a țării, și **Universitatea Timișoara** — cea mai merituosă formație — după Farul Constanța — dintre formațiile noastre de rugby.

Într-un meci oficial XVL-Stealei a dispus de cel al Universității cu 18—10, după numai... 42 de minute de joc efectiv. Cu alte cuvinte, 38 de minute din confruntarea sportivă a acestor formații fruntașe ale rugbyului nostru au constituit „timp mort”; 18 minute în prima repriză, 24 după pauză.

În acest meci arbitrul a operat un număr de 92 de întreruperi determinate cel mai frecvent de două din marile greșeli ce se comit în jocul de rugby — pasa înainte și ofsaidul. Steaua a comis 11 pase înainte, Universitatea 13. Formația bucureșteană a fost surprinsă de 8 ori în afară din joc, în timp ce „universitarii” timișoreni de 7 ori. Repunerile în joc de la tușă au necesitat între 22—35 de secunde, iar cele de la grămezi între 10—16 secunde.

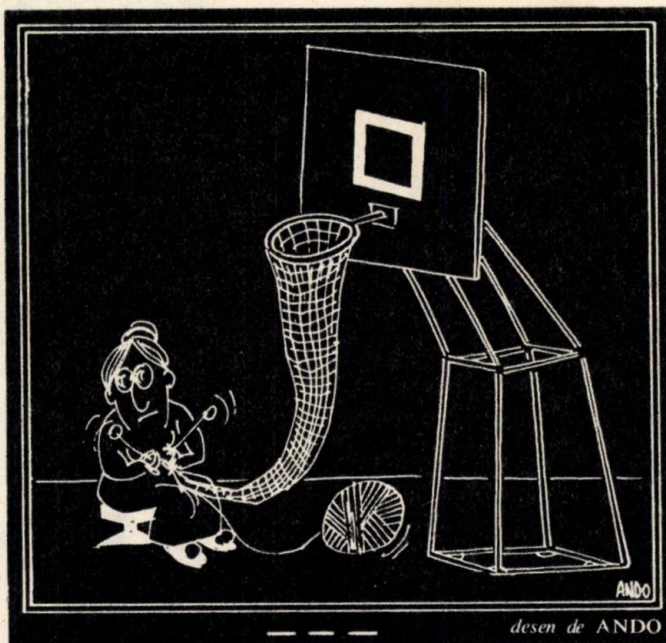
Ce rezultă de aici?

Înainte de toate faptul că preocuparea echipelor noastre fruntașe de a valorifica integral timpul regulamentar de joc se face prea puțin simțită. Evident, fiecare formație își impune, în funcție de adversarul întâlnit și de o anumită conjunctură a clasamentului, o anumită tactică, un anumit comporta-

ment. Tactica temporizării, existentă cîndva în fotbalul nostru, apare și în rugbyul autohton. Pentru a-și scoate din ritm adversare teoretic mai puternice, unele formații întîrzie desfășurarea unor acțiuni, scot multe baloane în tușe, trimițîndu-le la distanțe exagerate. Alcătuirea grămezilor ordonate se face de asemenea cu o mare întîrziere, ca și reluarea jocului după marcarea unor puncte. Tot astfel un foarte prețios timp se pierde la transformarea loviturilor de pedeapsă. Sînt jucători care întîrzie exasperant fixarea balonului în teren, după care iroiesc alte secunde prețioase pentru a-și lua elanul necesar executării loviturii. De regulă cei care procedează astfel nu sînt, din păcate, și cei mai productivi jucători. Este o regie inutilă, care frînează interesul spectatorilor pentru acest sport frumos, atrac-

tiv. O observație similară se poate face și în cazul transformărilor după „încercări”.

Peste caracterul tactic al unor temporizări gratuite ale jocului de rugby se face simțită, nu de puține ori, o pregătire fizică insuficientă a unor sportivi, în unele cazuri chiar a unor formații întregi. Instalarea oboselii după un anumit efort, la capătul unor șarje sau al unor contacte ceva mai bărbătești în grămezi, face ca jocul să treneze, să asistăm la faze dezlîinate, care diminuează vizibil interesul celor din tribune. Dacă numărul spectatorilor care vin la rugby este cu mult sub frumusețea recunoscută a acestui sport, una din explicații rezidă și în limitarea continuă a timpului spectacolului ca atare. Fiindcă în alte meciuri — tot din prima divizie — timpul efectiv de joc a fost sub 40 de minute... (T.ST.)

desen de ANDO

CRAMA

PELICAN

din Constanța — Piața Ovidiu

- o zi în patru anotimpuri
- o surpriză pentru cei ce vizitează litoralul Mării Negre.
- specialități culinare după rețete locale

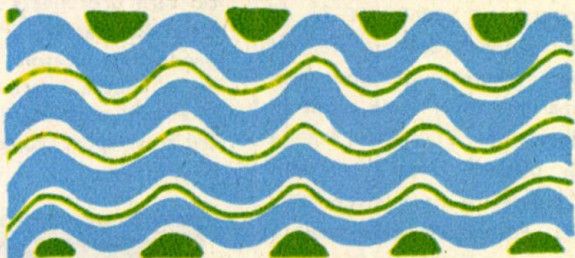
Complexul **CÎNA**

din Constanța, str. Ștefan cel Mare 48

- linie de autoservire
- braserie cu terasă

Diferite preparate culinare,
la prețuri accesibile.

OLIMPICUL CU „CENTURA DE AUR“

În aprilie 1976, după ce tînărul Ciu En Zo, din Republica Populară Democrată Coreeană, cîștigase magistral — pentru a doua oară — competiția internațională „Centura de aur” de la București, presa de specialitate a susținut în unanimitate că el este „favoritul nr. 1” al categoriei cocoș la turneul olimpic de box.

Pronosticul s-a adeverit: printre numeroșii candidați asiatici la toate categoriile mici, el este singurul pugilist dintre ei care a reușit să obțină titlul de campion olimpic. (Să amintim că la categoria semimuscă Li Ven Uk, compatriotul său și de asemenea cîștigător al „Centurii de aur”, a pierdut doar în finală la Montreal).

Ciu En Zo (care apare pe tabela de onoare olimpică în grafia occidentală: Gu Yong Jo) a împlinit 21 de ani în ziua inaugurării Jocurilor Olimpice (fiind născut la 17 iulie 1955).

Destul de înalt (1,72 m) pentru limitele obișnuite ale categoriei cocoș, ostașul din Phenian practică un box ofensiv, bazat în special pe excelența tir al directelor sale. Specialiștii au apreciat la Montreal că acțiunile

sale sînt îndeobște simple și lineare, dar bazate pe o excepțională rapiditate în execuție. Chiar cînd este atacat Ciu En Zo recuperează repede și, mai ales, răspunde imediat și întotdeauna. Replicile par a arăta că nu vrea să rămînă dator niciodată. În general, este recunoscut și respectat în ring pentru forța loviturilor, dîrzenia și rezistența sa în luptă — trăsături adesea întîlnite la sportivii din R.P.D. Coreeană.

Utilitate — varietate — calitate
MAGAZINUL UNIVERSAL
„BUCUREȘTI“

ÎNTEPRINDERE COMERCIALĂ DE STAT

I.C.S. MAGAZINUL UNIVERSAL BUCUREȘTI

vă oferă în unitățile și raioanele sale o gamă largă de produse: ● țesături de bumbac, lână și mătase ● tricotaje și lenjerie de corp ● confecții și încălțăminte pentru femei, bărbați și copii ● articole de metal și produse chimice ● televizoare, aparate de radio, biciclete, frigidere, articole de sport, articole foto ● articole de galanterie ● articole de parfumerie și cosmetice

Puteti apela la serviciile
Magazinului „BUCUREȘTI“
zilnic între orele 7 și 22,
iar duminica între orele 8 și 12.

Str. Bărăției 2
București
Telefon: 15.07.92

LOCURI DE ODIHNĂ ȘI AGREMENT AMENAJATE DE COOPERAȚIA DE CONSUM

Pe meleagurile moldovene, în apropierea unor monumente istorice și de artă, unitățile turistice ale cooperației de consum, confortabile și modern amenajate, oferă în tot cursul anului condiții optime de găzduire.

● Hanul „DRĂGUȘENI” — La 52 km înainte de Suceava, în localitatea Drăgușeni, pe drumul național București-Bacău-Suceava (D.N.2, E 20).

● Hanul „ILIȘEȘTI” — La marginea localității Iliești, pe drumul național Suceava-Vatra Dornei-Bistrița-Dej (D.N.17, km 23).

● CASA ARCAȘULUI — În orașul Tg. Neamț, lângă Cetatea Neamțului (D.N. 15 C, km 59+5 km lateral).

● Hanul „AGAPIA” pe șoseaua Piatra Neamț-Tg. Neamț (D.N.15 C, km 59+5 km lateral).

Unitățile dispun de încălzire centrală
și funcționează în tot timpul anului

HANUL
„ILIȘEȘTI”

În timpul popasului dv. la unitățile turistice ale cooperației de consum aveți posibilitatea să vă procurați și diferite articole necesare uzului personal, precum și obiecte de artizanat, pe care le găsiți la standurile organizate în incinta acestora.

De asemenea, la magazinele cooperației de consum din localitățile Stroești, Agapia și Roznov (jud. Neamț) sau Vama, Salcea și Drăgușeni (jud. Suceava) găsiți o gamă largă de articole de îmbrăcăminte și încălțăminte, de uz gospodăresc și altele.

MICA MARE CAMPIOANĂ

CAMPIONA olimpică în proba de floretă, Ildiko Schwarczenberger (cunoscută în Ungaria și sub numele de Tordasi-Kovács) este considerată una dintre cele mai talentate scrimere din lume. În ciuda înălțimii relativ mici (1,62 m), Ildiko are „mult nerv”, o viteză remarcabilă în acțiuni și o excelentă pregătire moral-volitivă.

Născută la 9 septembrie 1951, la Budapesta, ea se afirmă pe plan internațional în 1971, când devine campioană mondială de junioare. În palmaresul funcționarei Ildiko Schwarczenberger, legitimată la clubul M.T.K., figurează o serie de succese remarcabile. Eleva antrenorului Bertalan Szöcs a câștigat titlul de campioană a lumii la senioare în 1972, iar în 1973 și 1974 s-a clasat pe locul 2. Împreună cu echipa Ungariei ea a cucerit locul 1 în 1973 și locul secund în 1971, 1974 și 1975.

Celebra scrimeră din Ungaria este căsătorită de doi ani și a devenit mama unei fete, fapt care nu o împiedică să practice în continuare sportul de performanță. Ildiko Schwarczenberger, de 3 ori campioană a țării sale, a declarat după cucerirea titlului olimpic: „Sper să mă afirm în continuare pe plan mondial, deși știu că cu cât înaintezi în vârstă competițiile devin din ce în ce mai dificile. Concurența este mare! Totuși, pînă la J.O. de la Moscova sper să realizez alte mari succese”.

ȘTIM OARE SĂ RESPIRĂM CORECT?

În special pentru sportivi, problema respirației corecte are o deosebită importanță, deoarece de ea depinde întreaga activitate musculară a corpului și buna funcționalitate a tuturor organelor, a întregului organism.

Funcția respiratorie a organismului uman constă în esență în aprovizionarea tuturor celulelor cu oxigenul captat din atmosferă și în eliminarea dioxidului de carbon. Cele două componente ale respirației, inspirația și expirația, se succed fără pauză, de 14—16 ori pe minut și alcătuiesc frecvența respiratorie. Reglarea mișcărilor respiratorii se produce nu numai pe cale nervoasă, sub influența celor doi centri din bulb — inspirator și expirator — dar și pe cale umorală, prin acțiunea pe care o exercită oscilațiile în concentrația din sânge a gazelor respiratorii (O și CO₂) asupra centrilor respiratori respectivi. Una din condițiile de bază pentru realizarea unei respirații normale și corecte este pătrunderea nestingherită a aerului curat și proaspăt în căile respiratorii și de aici în plămâni. De aceea, o respirație corectă trebuie să se facă numai prin nas și nu prin gură. Respirând pe nas, aerul se încălzește și nu răcim. Tot pe această cale aerul nu numai că se curăță de impurități, de firițele de praf etc, dar se și umezește și totdeauna excită terminațiile nervoase ale mucoasei, influențând pozitiv asupra unei serii de funcții ale organismului. Drept urmare, respirația devine mai ritmică ca profunzime și frecvență, alimentarea cu sânge a creierului și mușchilor se îmbunătățește, capacitatea de lucru crește etc.

Sportivul trebuie să respire pe nas, deoarece în organism intră cu 25% mai mult aer decât atunci când respirăm pe gură. Aceasta se explică prin faptul că micoasa cavității nazale este înervată de o ramificație a nervului trigemen, care intensifică funcția respiratorie a plămânilor. Mișcările respiratorii sînt constante și neîntrerupte. Noi putem să accelerăm sau să încetăm respirația, să respirăm mai profund sau mai superficial, dar nu putem opri respirația pe o perioadă mai îndelungată.

Pentru menținerea sănătății nu e suficient să ne aflăm în aer liber. Trebuie să și respirăm puternic, profund și corect, deoarece în cazul respirației superficiale aerul nu atinge complet alveolele pulmonare și iese din plămîni. În cazul respirației corecte, în momentul inspirației omul trebuie să aibă o ținută dreaptă, să nu se girbovească, iar în timpul expirației să țină diafragul (acel mușchi situat ca o barieră între cavitatea toracică și abdominală), într-o oarecare stare de încordare. Expirația trebuie să fie ceva mai prelungită decât inspirația.

Necesitatea respirației profunde este dictată de următorii indici fiziologici: aerul inspirat conține 20,94% oxigen, 0,04% dioxid de carbon și 79,02% azot; aerul expirat conține 16,3% oxigen, 40% dioxid de carbon și 79,71% azot. La o respirație superficială, în țesuturile omului pătrunde doar 4% oxigen și se expiră ceva mai mult dioxid de carbon. În cazul inspirațiilor și expirațiilor profunde, cantitatea de oxigen inspirat și de dioxid de carbon expirat crește. În afară de aceasta, respirația profundă face ca, prin intermediul plămînilor să se coboare diafragul, să se maseze mușchiul cardiac, ameliorîndu-l alimentarea și scăzînd tensiunea.

S-a stabilit că respirația profundă și corectă ajută la vindecarea unor boli ale inimii, plămînilor (bronșite, astm, bronșectazie), anghinelor repetate etc. În timp ce respirația greșită duce la uzarea prematură a organismului.

Respirația corectă, care poate fi executată de oricine, constă într-o inspirație lină, profundă, cu coborîrea diafragul și scoaterea abdomenului înaltele. Zona plămînilor începe să se umple lent cu aer, de jos în sus. După reținerea respirației, care diferă ca durată, se trece la expirație. În timpul expirației abdomenul se trage și diafragul se ridică. S-a arătat că o pauză înaltele inspirației, timp de 5—10 secunde, iar la sportivi și oamenii sănătoși chiar și un timp mai îndelungat, nu exercită o influență negativă asupra organismului. La inspirație se micșorează presiunea intrapleură, se favorizează condițiile afluxului sîngelui venos spre inimă, tensiunea venoasă și presiunea lichidului cefalo-rahidian scad, activitatea inimii se ușurează considerabil. În timpul respirației cu pauză pe inspirație scade, de asemenea, excitabilitatea unor centri nervoși și în special a ana-

lizorului motric. Respirația cu expirație sacadată contribuie la apariția tusei și la eliminarea secrețiilor — în cazul bronșectaziei — din cavernele tuberculoase.

Regulile principale ale exercițiilor respiratorii efectuate zilnic sînt următoarele: a) exercițiile respiratorii trebuie să înceapă cu expirația și cu sugerea abdomenului; b) exercițiile respiratorii se execută în poziția zînd sau stînd (pentru cardiaci, în cazul bolii hipertensive — culcat); c) în timpul respirației, capul, gîtul și trunchiul trebuie să fie în poziție verticală, iar mușchii corpului relaxați; d) inspirația și expirația trebuie executate pe nas, liniștit, lin, fără spasme; e) în timpul expirației se va urmări îndepărtarea completă a aerului rămas și sugerea abdomenului, respectînd cu strictețe ritmul; f) se va prelungi treptat durata inspirației și expirației; de asemenea, se vor prelungi reținerile pe inspirație.

Exercițiile respiratorii se recomandă să fie executate și seara, înainte de culcare, cîte 10—12 minute, în aer liber sau cu fereastra deschisă.

În exercițiile respiratorii omeneria a găsit un puternic mijloc de prevenire și de vindecare a bolilor, dat fiind că ea a înțeles că respirația greșită, ca și alimentația greșită, poate fi o cauză a bolilor inimii, plămînilor și sistemului nervos. Astfel încă cu 2000 de ani înainte de era noastră, exercițiile respiratorii erau apreciate în mod deosebit. Pentru a obșnuși populația cu respirația profundă, indienii vechi au introdus-o în ritualul religios. Ei cereau ca fiecare credincios, înainte de a începe rugăciunea, să execute cîteva inspirații profunde.

Medicina chineză veche și modernă consideră exercițiile respiratorii drept unul din cele mai eficiente mijloace în cazul bolilor de inimă, plămîni și stomac. În Birmania, Vietnam, Japonia și alte țări ale Asiei răsăritene, exercițiile respiratorii au avut, de asemenea, un caracter religios. Medicii Orientului vindeau bolile de plămîni prin reținerea respirației. Sistemul mișcărilor de respirație al indienilor (yoga) și al chinezilor se bucură de o largă popularitate în întreaga lume, chiar în zilele noastre.

Medicii greci și romani Hippocrat, Galen, Celsius și alții au recomandat, de asemenea, reținerea respirației.

Atenția față de exercițiile respiratorii în lupta împotriva bolilor a atras interesul nu numai unor mari reprezentanți ai medicinei. Cunoscutul filozof Emmanuel Kant consacră într-una din lucrările sale un întreg capitol vindecării multor boli prin reținerea respirației.

Medicii chinezi și japonezi menționează numărul mult mai redus al cazurilor de infarct cardiac în India, China și Japonia, în comparație cu țările europene, explicînd acest fapt prin popularitatea exercițiilor respiratorii în aceste țări.

Mulți campioni ai longevității au explicat că sănătatea lor bună se datorează faptului că și-au petrecut viața în aer curat și au respirat adînc, că au făcut exerciții respiratorii de peste o jumătate de secol, de 3 ori pe zi în aer liber, timp de 5—8 minute. Cum se poate explica influența pozitivă a exercițiilor respiratorii asupra sănătății omului?

Respirația se produce nu numai sub controlul centrului respirator din bulb, dar și al întregului sistem nervos, inclusiv al centrilor nervoși superiori. De aceea, în special pentru sportivi, unde respirația joacă un rol deosebit, trebuie ca menajarea și buna funcționalitate a acestui sistem și a centrilor respectivi să atingă un adevărat grad de perfecțiune. Majoritatea formelor de educație fizică și sport trebuie să înceapă și să termine cu exerciții respiratorii și de gimnastică respiratorie, contribuția acestora fiind de o însemnată deosebită, iar în unele cazuri esențială și chiar determinantă în obținerea unor rezultate valoroase, fiindcă gimnastica respiratorie contribuie nu numai la mărirea capacității vitale a aparatului respirator, ci și la oxigenarea corespunzătoare a tuturor celulelor, țesuturilor, organelor și sistemelor, respectiv a întregului organism.

Din toate acestea se poate vedea că vechiul proverb indian: „Respirația corectă este la fel de necesară ca și hrana”... are o deosebită valabilitate și actualitate, pentru toți, dar în primul rînd pentru sportivi.

Dr. I. ȚUGUI

Întă-l pe Gheorghe Gruia într-unul dintre meciurile sale când, lovit pur și simplu de adversari, el reușește totuși să arunce la poartă și chiar să... înscrie.

Foto: Vasile BAGEAC

GRUIA

DIN NOU ÎN ARENĂ!

A fost întâi un zvon. Apoi, din ce în ce mai insistent, s-a aflat că Gheorghe Gruia, cel mai bun jucător de handbal al tuturor timpurilor, va repara în arenă. În sfârșit, odată cu anunțarea listei

de transferări de către federația de specialitate, realitatea a confirmat că în campionatul 1976—1977 Gruia va juca din nou!

Sincer vorbind, la început n-am crezut. Marele Gruia se retrăsese

din activitatea competițională de peste doi ani și avea să împlinească, chiar în această toamnă, 36 de ani, vîrstă la care nu oricine se poate încumeta să se mai măsoare cu jucători robuști, atletici și deosebit de dîrji, de numai 22—23 de ani. Dar, treptat-treptat ne-am gîndit că Gruia a fost un element de excepție, un om cu rare calități fizice și, mai ales, un ambițios fără seamăn. Ne-am reamintit apoi că pasiunea sa pentru handbal era fără limite și că, nu o dată, văzîndu-l în tribună, asistînd la jocuri de campionat, îl simțeam gata să se arunce în focul luptei din teren.

Și iată că Gheorghe Gruia a apărut din nou pe

prima scenă a handbalului nostru, apărînd culorile celei de-a doua echipe din cariera sa. O echipă deloc sonoră, o echipă proaspăt promovată în Divizia A, o echipă care are și meritul de a-și fi... reamintit de Gruia. Solicitîndu-l, conducerea formației *Relonul Săvinești* a făcut un mare pas pe drumul rămîinerii în primul eșalon, pentru că Gruia este nu numai jucătorul de bază al forma-

ției, omul de gol cel mai temut de adversari, ci și un stimulent fără egal pentru coechipierii săi. Exemplu în teren, luptînd din prima și pînă în ultima clipă a meciurilor, Gheorghe Gruia dovedește că și acum, la cei 36 de ani ai săi, poate rivaliza cu orice handbalist. Plăcerea, marea plăcere cu care Gruia trimite necruțătoarele sale șuturi spre plasa porții adverse ne dezvăluie

încă o dată resursele inepuizabile ale acestui mare handbalist român, devenit și decanul de vîrstă al jucătorilor din Divizia A.

Promițînd cititorilor noștri un clasament al golgerilor campionatului, pe care îl vom publica în almanahul de anul viitor, sîntem siguri că printre cei mai eficienți jucători se va afla și Gheorghe Gruia...

AL. HORIA

Fluierul...de mînă

Încă înaintea campionatului mondial de fotbal din Republica Federală Germania, o firmă elvețiană a supus atenției unor arbitri renumiți un fluier cu totul original, menit să înlocuiască binecunoscutul fluier cu sau

fără bilă, în care suflă, cu mai multă sau mai puțină competență, mii și mii de cavaleri ai... fluierului. Este vorba de un fluier „de mînă”, cu un mîner asemănător patului de pistol de performanță, prevăzut cu un declanșator de sunet și — firește — cu un difuzor. Acționat cu baterie, fluierul scoate sunete ale căror amplitudini sînt reglabile. Fluierul are un ceas, un cadran digital, acționat cu un buton. Se spune că un asemenea fluier manual ar prezenta reale avantaje. Arbitrul n-ar mai fi obligat să alerge o bună parte din cele 90 de minute ținînd fluierul în gură, iar oboseala alergării încoace și-ncolo nu ar mai fi accentuată de efortul suflatului. De asemenea, s-ar lichida confuziile în cazul unor copii sau al unor spectatori răutăcioși care se mai întîmplă să folosească un fluier în tribune.

A trecut o bună bucată de vreme și F.I.F.A., sesizată și ea de invenția cu pricina, nu s-a pronunțat. Poate că între timp ingeniosul inventator a găsit ceva care să facă fluierul să răsunе și cînd gazdele comit henț... în propriul careu.

Întîmplare nu tocmai
fantastică

La ședința de plan, secretarul responsabil de redacție ascultă cu atenție propunerile șefilor de rubrici, notă cererile de spațiu netrecute din ajun pe „necesar”, apoi se uită încruntat — lucru rar — spre șeful fotoreporterilor.

— Cînd aveți de gînd să dați și voi niște poze ca lumea, să mai deschidem paginile? Chiar adineauri m-a chemat redactorul șef și mi-a făcut observație...

— Păi... noi...

— Ce păi?! Care păi?! V-ați obișnuit să dați „capete” de biroul populației! Niște poze artistice de ce nu mai aduceți? Și nu numai de fotbal. Că mai sînt și alte sporturi pe lumea asta...

Povestea pozei

— Păi noi am aduce, dar nu e spațiu — se apără mai marele fotoreporterilor. Și dacă nu e spațiu?!...

— Lasă, măi Dragoș, că știu eu că p-alea bune le dați la televiziune... la să aduci o fotografie frumoasă, s-o dăm coale, pe trei coloane, să bubuie, mai zise secretarul responsabil.

Peste o jumătate de oră a fost adusă o poză frumoasă, cu Tîrlac și Năstase „în plin elan”.

— Vezi că se poate cînd vrei?, îi spuse fotoreporterului secretarul responsabil și-l chemă pe Jean s-o macheteze.

În schița de a patra, pe trei coloane, o casetă hașurată indică locul fotografiei care avea să „deschidă” pagina.

Fotografia plecă la zincografie, însoțită de urarea optimistă a tehnoredactorului:

— Să mă ia dracu' dacă vede asta cernela! Că de 20 de ani mă zbat să bag o poză...

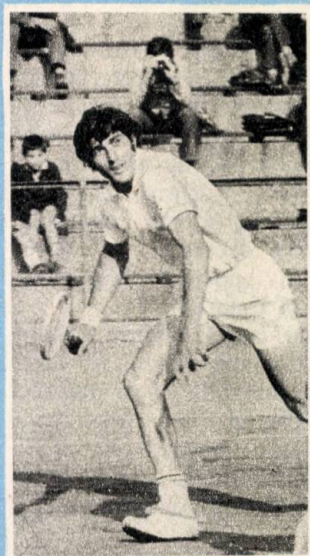
.....
Seara în tipografie. Sună telefonul.

— Jean! Vezi că vine o cronică de la amicalul Giurgului cu Dunav Russe... Fă-i loc într-a patral

— Păi de unde spațiu? Nu știi că s-a certat Vib cu Beraru pentru trei rînduri?
 — Ce ilustrație ai pe-acolo?
 — E aia cu tenisul, dar... răspunse Jean cu năduf.
 — Parcă era pe trei, nu? Așa... Refă-o pe două coloanel, hotărî secretarul responsabil.
 — Dar ziceai că...
 — Lasă că merge și așa...
 Și zincul a fost refăcut pe două coloane.

— Alol Jeane! Vezi că vine Marioara cu tragerile la sorți în cupele europene... Fă-i loc într-a patra!
 — Bine, nea Radule, dar nu mai intră nici un dursuș... Redactorul șef adjunct cumpăni o clipă, apoi găsi... soluția salvatoare:
 — Jeane, aveai o poză acolo, pe trei...
 — Pe două, că a intrat amicalul de la Giurgiu. Și știți că dacă e vorba de fotbal, cititorii... se apără Jean, tehnoredactorul.
 — Știi, ce? Tai-o în două, și lasă-l numai pe Năstase, că a luat „Mastersul”... Pe Țirî tot îl dai mline, că vine cu Vilas. Nu?
 — Așa o să fac pînă la urmă... Dar a plecat materia?
 — Cu „papucii fermecați”...

De la „telex” vine ca o vijelie Irma, curiera.
 — Tovarășe Stelică, ia uitați-vă!
 Stelică, responsabilul de număr, își potrivi ochelarii și porni cu cei doi metri de hîrtie spre masa de paginație.
 — Jeane! Fă-mi un loc într-a patra. S-a stabilit data disputării meciului cu Țara Galilor...
 Jean gemu deznădăjduit:
 — Iar fotbal? Credeți că pagina asta e de cauciuc, să se-ntindă?!

— Lasă, măi Jeane, că dacă n-ai știrea asta mline... Jean tăie din zincul cu Ilie, că altă soluție nu avea. Și avea să mai taie o dată, să intre rezultatul meciului Butoiul cu Abatorul...

Ca de obicei, șeful trecu seara prin tipografie, să-și arunce ochii pe pagini.
 Cînd i-a adus-o Jean pe a patra, a scos creionul roșu, a tras un „ics” apăsător pe ce mai rămăsese din poza lui Ilie:
 — Măi Jeane, te-am rugat să nu mai bagi timbre de-astea în ziar... Ori pui o poză ca lumea, ori lasă-te păgubaș! Ce naibai la vezi, poate faci loc la știrea aia de fotbal, că de ieri stă pe „șif”.
 Și așa s-a sfîrșit povestea pozei artistice...

Mihai CĂLĂRAȘU

Foto: Ion MIHĂICĂ

5 minute cu

TORSTEN TEGNER. Aproape 90 de ani. Director al ziarului „Idrottsbladet” din Stockholm. Cel mai în vîrstă gazetar sportiv din lume. Mai bine de 70 de ani în slujba mișcării sportive din Suedia și

înțelege, sportivi) într-o „fereastră” a Congresului presei nordice, care a avut loc în frumosul oraș maritim din sud-vestul Suediei. Cu acest prilej, primire entuziasă și în mijlocul gazetarilor acreditați la Campionatele mondiale de scrimă ce se desfășurau în hala de la „Scandinavium”.

Tegner ne-a impresionat pur și simplu nu doar prin venerabila sa vîrstă. I s-a adresat o veritabilă avalanșă de întrebări, la care a dat răspunsuri lucide, spontane, de o precizie matematică. Omul din fața noastră avea și la această vîrstă

TORSTEN TEGNER

CEL MAI ÎN VÎRSTĂ GAZETAR SPORTIV
DIN LUME

de pe mapamond. Sute de lucrări din domeniul beletristicii sportive, mii (dacă nu chiar zeci de mii) de articole vizînd sau ilustrînd fenomenul sportiv. Prezență la toate Olimpiadele moderne, din 1900 și pînă în prezent.

Aveam să-l cunoaștem pe unul din terenurile de tenis ale Complexului sportiv „Scandinavium” din Göteborg. Venise însoțit de un grup de gazetari (se

o zveltețe care trăda nu numai pe gazetarul pasionat după sport, ci și pe practicantul, prin vocație, al exercițiului fizic. Ciclism, canotaj, tenis, scrimă, atletism,

turism (mai exact drumeție, cel puțin cîte o oră pe zi, „porție” obligatorie, după 50 de ani) și canotaj.

Ne vorbește cu multă căldură despre sportivii olimpici, laudă efortul lor, admiră nu numai talentul, ci și munca, tenacitatea, fair-play-ul. Din suita personajelor sportive cunoscute la J.O. amintește și cîțiva români. L-a cunoscut pe Mihai Savu, în 1928, la Amsterdam, l-a

încântat Felix Țopescu în 1936, la Berlin, i-a lăsat o strălucită impresie Iosif Sîrbu, în 1948, la Helsinki, i-a prezis o mare carieră sportivă Olgăi Orban-Szabo, eroina noastră, în 1956, la Melbourne, a considerat-o printre stelele sportive ale globului pe Ioli Balaș, după marele ei succes din 1960, de la Roma.

Torsten Tegner ne-a vorbit cu multă simpatie despre sportivii români. Îi vede strălucind și mai mult în viitor. Crede în vitalitatea tineretului și în acest sens în

perspectiva ca anul 2000, la a 27-a ediție a J.O., toate (sau aproape toate) actualele recorduri ale lumii să rămână doar un prilej de evocare. Crede mai presus de orice în forța olimpismului de a crea și statornici prietenii.

Aceasta ar fi, după bătrînul gazetar sportiv, esențialul în concepția sa despre J.O. Prietenii care să nu țină seama de concepție, de culoare, de distanțe geografice... (t. st.)

ÎN 1977

EUROPENELE DE BOB LA SINAIA

Anul 1977 lansează bobul românesc în sfera, foarte restrînsă a organizatorilor de mari competiții de acest gen. Între 19 și 27 februarie vor avea loc la Sinaia Campionatele europene de bob — seniori. O întrecere de prestigiu care, de-a lungul anilor, doar Austria, Elveția, Franța, R.D.G., R.F.G. și Italia s-au bucurat de marea cîste de a o găzdui.

Apropierea europenelor au produs, cum era și de așteptat, o vie efervescentă în rîndurile sportivilor români și a forurilor diriguitoare ale acestei discipline a curajului, bărbăției și îndemînării. Un lot de tineri — din care se vor alcătui echipajele de bob de 2 și 4 persoane ce ne vor reprezenta țara la Campionatele europene, în frunte cu Dragoș Panaitescu, Mihai Secui, Dumitru Pascu, Gheorghe Lixandru, Costel Ionescu și alții — au intrat într-o pregătire asiduă. Discutînd cu ei, am desprins ideea că doresc cu toții ca prin comportarea lor la marea competiție din februarie să se ridice cît mai aproape de nivelul internațional.

Federația de specialitate și ceilalți factori angrenați în organizarea noii ediții a Campionatului european, de la Sinaia, au luat din timp măsuri de modernizare a vechii pîrtii de bob într-o asemenea manieră, încît aceasta să devină una dintre cele mai bune din Europa. Și se pare că așa va fi. Dealtfel, încă de la prima fază a lucrărilor, tehnicienii delegați de Federația

internațională de specialitate, pentru avizul de rigoare, au rămas plăcut surprinși de ingenioasele soluții tehnice, de construcție, aplicate de proiectanții români. Paul Aste (Austria), președintele comisiei tehnice din F.I.B.T. și ing. Luciano Galli (Italia), membru în comisia tehnică a forului sportiv internațional, ne-au declarat: „Pîrtia de bob de la Sinaia este perfect acordată terenului pe care a fost înscrisă și din punctul nostru de vedere apreciem că ea întrunește toate condițiile ca să devină una dintre cele mai bune și mai moderne din lume”. La această concluzie a ajuns deci Paul Aste, vestit proiectant și constructor de pîrtii de bob, între care cea de la Innsbruck, ca și Luciano Galli, care a semnat între altele, proiectele de pîrtii de la Cervinia (Italia) și Sapporo (Japonia).

În noua sa formă, pîrtia de bob de la Sinaia măsoară 1 500 m, are 13 viraje, cu taluzuri (mantinelă exterioară la viraj) de pînă la 7 m. Este construită din elemente de beton prefabricat și din lemn, iar într-un viitor apropiat va fi înghețată artificial. Ca o ultimă dotare a acesteia, menționăm instalația de cronometraj electronică Omega, instalație care va înscris automat pe bandă timpii intermediari din cinci puncte de pe traseu.

Gheorghe ȘTEFĂNESCU

ÎN ARGENTINA, GAZDA CAMPIONATULUI LUMII LA FOTBAL

Trofeul pentru care vor lupta, în 1978, în Argentina, cele 16 finaliste.

Campionatul mondial de fotbal va fi, în 1978, pentru a cincea oară în istoria existenței sale, oaspete al continentelor americane. După Montevideo (1930), Rio de Janeiro (1950), Santiago de Chile (1962) și Ciudad de Mexico (1970), e rândul Argentinei să găzduiască turneul final al probei mondiale fotbalistice și — în special — finala care va desemna pe cea de-a XI-a campioană a lumii.

Se știe că, pentru fotbal, cele două mari centre de greutate ale activității, ale performanței, sînt Europa și America de Sud. De altfel, chiar „traseul” turneele finale ale C.M. reprezintă, de regulă, un du-te-vino între cele două continente. Cum două dintre cele trei principale forțe fotbalistice ale Americii de Sud (Uruguay și Brazilia) primiseră pînă acum dreptul de organizare a turneului final, era absolut normal ca și Argentina, a treia țară cu un potențial fotbalistic ridicat a continentului, să aibă și ea această organizare. De-

altfel, de ani de zile, încă din perioadele în care se depuneau candidaturile marilor sale rivale sportive de pe continent, candidaturi acceptate de F.I.F.A., federația din Buenos Aires anunța intenția sa de a solicita să fie gazdă a turneului final. Intențiile au devenit fapte la reuniunea forului mondial din 1970, de la Ciudad de Mexico, care a stabilit oficial ca ediția 1978 să aibă loc în Argentina.

Gazda ediției a XI-a a întrecerii supreme prezintă o particularitate nemaiîntîlnită la toate celelalte organizatoare de pînă acum ale turneului final. Ea poate asigura desfășurarea, în cele mai bune condiții, a tuturor jocurilor într-un singur oraș, la Buenos Aires, unde există șapte stadioane cu peste 50 000 de locuri, dotate cu toate instalațiile necesare disputării unei partide din campionatul lumii: River Plata, Boca Juniors, Huracan, Racing, Independiente, San Lorenzo și Velez Sarsfield. Dar, tocmai pentru a se da un și mai puternic impuls unor centre din afara Capitalei, unde există deja o intensă viață fotbalistică, forul argentinian a refuzat să urmeze această variantă, mult mai comodă, mai puțin costisitoare, stabilind ca meciurile din serii să se dispute în orașele Rosario, Cordoba, Mendoza și Mar del Plata, urmînd ca numai partidele pentru locurile 3—4 și finala să aibă loc în Capitală. Între aceste viitoare sedii de grupe și Buenos Aires sînt distanțe aproximativ egale, ceea ce nu va provoca mari dificultăți în privința transportului. Fiecare dintre aceste orașe sînt, de asemenea, unele dintre cele mai frumoase din întreaga Argentina, dispunînd de mari atracții turistice, vechi monumente de artă.

Pentru iubitorii de fotbal este interesant să afle cum se vor prezenta instalațiile celor cinci orașe-gazdă ale turneului din 1978. Tocmai de aceea vi le înfățișăm, în câteva cuvinte, rezervându-ne dreptul de a vă informa mult mai pe larg în... Almanahul 1978.

BUENOS AIRES a ales, dintre cele șapte stadioane de care pomeneam, ca unitate reprezentativă, pe cel al clubului River Plata, într-adevăr unul dintre cele mai frumoase din câte am văzut. Toate cele 95 000 de locuri, câte va avea în ziua finalei, sînt pe scaune iar poziția stadionului, amplasat într-un mare parc, este încântătoare. Tribuna presei va dispune de peste 1 400 de locuri iar cabinele pentru radio și televiziune vor trece de 100.

ROSARIO pregătește stadionul Rosario Central, a cărui capacitate va fi ridicată de la 50 906 locuri la 71 985. Stadionul e plasat într-o zonă foarte atrăgătoare, situată pe malul fluviului Paraná. Să mai notăm că stadionul din Rosario e unul dintre cele mai vechi din Argentina, beneficiind, se înțelege, de o serie de renovări, de reamenajări, de-a lungul anilor.

La CORDOBA, unul dintre centrele culturale cele mai importante ale Argentinei, echipele-oaspe vor găsi un elegant stadion, al Centrului Sportiv Superior, cu 52 850 locuri (capacitate mărită, vechea capacitate — 31 550 locuri). Dintre acestea, 26 000 sînt plasate sub acoperișuri din material plastic. Capacitatea tribunei presei — 400 locuri;

lîngă acest sector sînt cabinele de radio și televiziune.

MENDOZA, oraș situat la poalele Anzilor, va prezenta un stadion nou pentru C.M. 1978. Construit în parcul San Martin, acesta va avea o capacitate de 60 000 de locuri, toate pe bănci. S-a amenajat și una dintre cele mai moderne săli pentru presă, cu 30 de aparate telex, cu cabine telefonice și 10 laboratoare pentru dezvoltarea filmelor foto.

MAR DEL PLATA, considerat drept unul dintre cele mai frumoase locuri din întreaga Argentina, oraș plasat pe malul Atlanticului, în sudul provinciei Buenos Aires, este faimos în lumea întreagă. Foarte aproape de autostrada care leagă Mar del Plata de Buenos Aires se află stadionul cu 45 000 locuri, unde vor avea loc partidele uneia dintre grupele optimilor de finală.

Argentina pregătește cu febrilitate Campionatul mondial. O primă „repetiție generală” s-a desfășurat la sfîrșitul lunii noiembrie 1976 cînd, pe stadionul River Plata, s-a disputat meciul Argentina — U.R.S.S., încheiat cu un rezultat de egalitate: 0—0. În tribune se aflau și membrii comisiei F.I.F.A., în frunte cu președintele Joao Havelange, care vizitaseră toate orașele viitoare gazde ale turneului final. Impresiile acestei comisii — prezentate chiar de Joao Havelange — au fost dintre cele mai favorabile, anticipînd o bună organizare celui de-al XI-lea Campionat mondial al fotbalului.

Eftimie IONESCU

Buenos Aires, noaptea.

DIN METAL VECHI —

METAL NOU

METALUL — Condiție a progresului economiei.

METALUL VECHI — Cea mai economică sursă pentru obținerea de metal nou. **RECUPERAREA ȘI VALORIFICAREA** deșeurilor metalice și a metalelor vechi este o îndatorire patriotică.

VENITURI IMPORTANTE —

Se pot obține prin predarea în colectare pe sortimente a deșeurilor metalice și a metalelor vechi. Prin amestecare, deșeurile metalice și metalele vechi pierd din valoare și preț, necesitând cheltuieli mai mari la prelucrare.

CENTRALA DE PRELUCRARE ȘI COLECTARE A DEȘEURILOR METALICE BUCUREȘTI colectează în toată țara, prin unități proprii, deșeurii metalice, metalele vechi și deșeurile refractare.

DE LA POPULAȚIE — Colectările de obiecte gospodărești metalice scoase din uz se fac și prin organizații obștești împuternicite prin mandat.

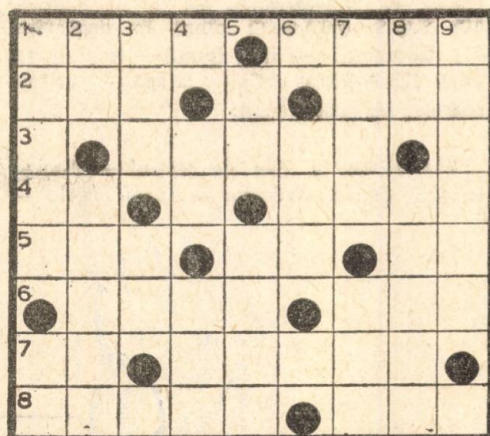
AUTOMOBILIȘTI!

Acumulatorii uzați se colectează cu 2,50 lei/kg prin unitățile de colectare specializate, cît și prin unitățile de reparații auto.

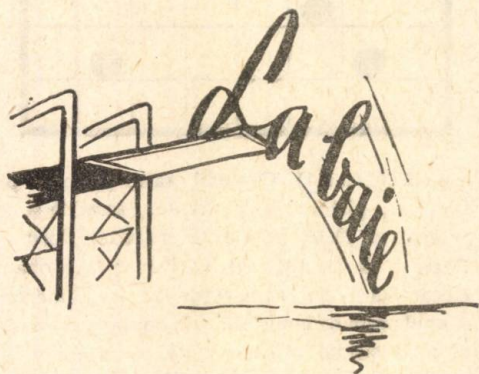

SURPRIZĂ 100%

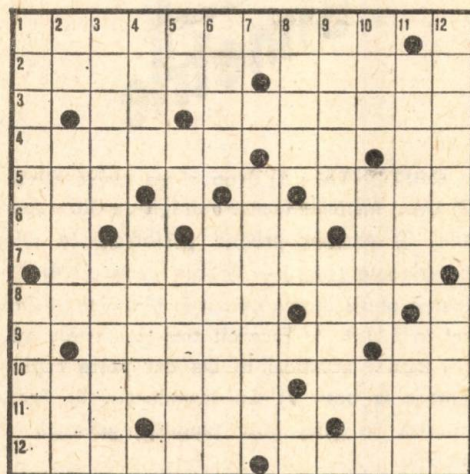

ORIZONTAL: 1) Apare într-o zi frumoasă — Firmă aviatică. 2) Se simte bine și în formă — Plasă de pescuit. 3) Crescut. 4) Ocupat de către un sportiv în teren — Podoabă á la... Ozon. 5) A se văicări (olt.) — Gură în popor — Mulură ornamentală. 6) Un fel de pierde-vară (pop.) — Libertate. 7) Zahăr mărunț — Cunoscut club sportiv bucureștean. 8) Cu lună și cu stele (fig.) — De două ori la un scor alb.

VERTICAL: 1) Baza sportivilor elevi — Clasa-ment pe preferințe. 2) Concert de baltă — O luase cam pe... extremă! 3) Centru... urban — O prezentă... electrizantă. 4) Sport acvatic — Un cuvânt pentru... finală! 5) Dat în cinstea învingătorilor — Un acid. 6) Și încă un sport acvatic. 7) Calea cea mare a inimii — Deliciu cabalin. 8) Excadrila hărniciei — Ar-mata de odinioară. 9) Câtă lume la marile meciuri...

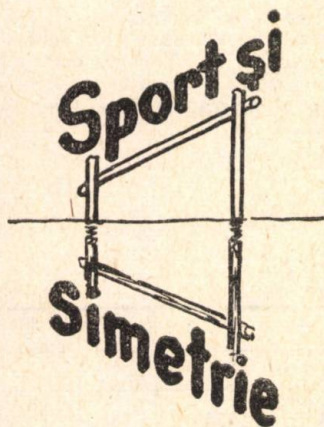
ORIZONTAL: 1) Rampă de lansare... la strand. 2) Amfibii pe litoral! — De cap să-ți fie... dacă tot este vorba de baie! 3) Cam-pion la înot — E cam grosolan (fig.). 4) A

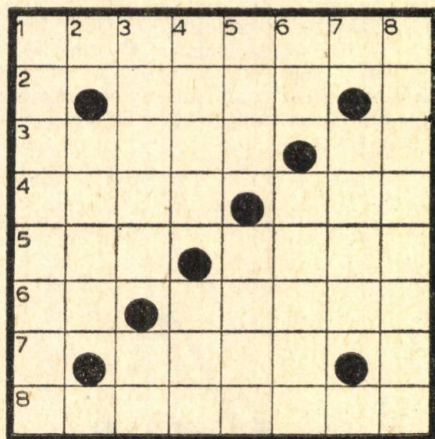
pune la rame! — Marea, marea!... — Bețel
 5) Mama lui Mercur (mit.) — Neagră (pop.).
 6) În rest! — Un înotător cam îndărătnic —
 Specie de moluște gasteropode. 7) Face baie
 și sport (fem. pl.). 8) Duș (2 cuv.) — Mal de
 mare! 9) Transatlantic de hîrtie — Scule!
 10) S.O.S. (pl.) — O pînză în depărtare.
 11) Cere monial — Sfiit (pop.) — Iese la ra-
 port. 12) A intrat definitiv la apă — I-a văzut
 soarele, nu glumă (fig.).

VERTICAL: 1) Zile de ștrand — Cișmigiu
 (pl.). 2) Soarele felahilor — Aurul plajelor —

Frate bun cu bradul. 3) Lac și stațiune balneo-
 climaterică din Bărăgan — Curse. 4) Șuviță
 de păr — O colonie de la mare! 5) Bene!
 — Mea! — Așchiuță! 6) A nu mai ține minte —
 A intrat la apă. 7) Răcoritoare care... încing.
 8) Acoala (rîu în U.R.S.S.) — Cobalt — Sună
 goarna! 9) Care merge la apă — Bronzați în
 limbaj uzual. 10) Cărți de joc — Sînt la...
 mare, deși-s nerecomandate! — O măsură din
 vremea lui Cuza. 11) Camere de schimb la
 baie — Costum de baie. 12) Pat portabil —
 A trece (ultima oară) prin apă!
 Dicționar: DIA, ENA, SIIT, ICIA.

ORIZONTAL: 1) Hop și-așa strict athletic.
 2) Un... mamifer foarte îndrăgit de către spor-
 tivi. 3) Atribut privind periodicitatea unor
 campionate (sing.) — Poalele dealului! 4) Cu-
 loarea unuia dintre cercurile olimpice — Oră-
 șel în S.U.A. 5) Face cît trei la... triplu salt!
 — Bază... acvatică! 6) De dat peste cap! —
 Limite la box! 7) Cu întindere... 8) Probă
 athletică în sine și... tendință generală în
 sport.

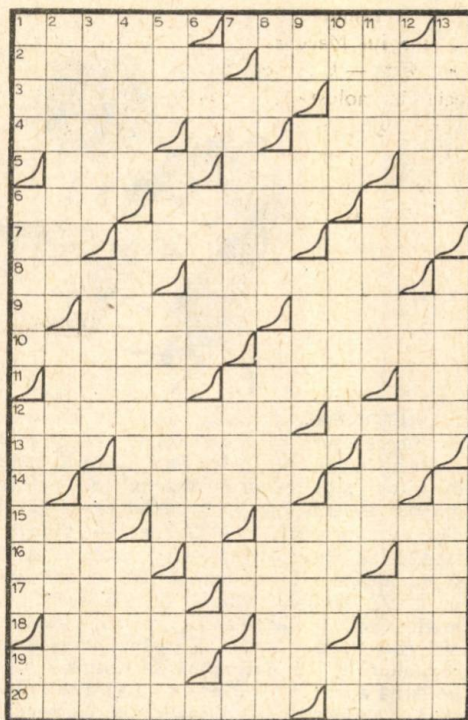

VERTICAL: 1) Oamenii care te pun pe
 fugă cu... pistolul. 2) Punct de... atracție și de
 orientare. 3) A obține un rezultat dorit —
 Rezerva de pe tușă! 4) Sustinător la proba...
 ciocanului — Un rumegător de la hipodrom
 și unul „cam de lemn” din sala de sport. 5) Cam-
 pion la slalom printre mese (od.) — Loc în
 echipă. 6) E mereu cel dintîi — Pentru con-
 trolul biletelor și... iureșul atacurilor! 7) Nu
 cedează în ruptul capului. 8) Sportive, ca atri-
 but.

ORIZONTAL: 1) Parîmă cu care se fixează colțul de jos al pînzelor unei corăbii — Mică ambarcație. 2) Arene ale concursurilor nautice — Lac lîngă București, cu o cunoscută bază nautică. 3) Sportiv care practică natația — Vapor. 4) Sport acvatic cu mingea — În adîncuri — Pe baza forței aburilor, a exploziei interne, a electricității sau a forței rezultate din dezagregarea atomului, asigură propulsarea navelor moderne (sing.). 5) A spinteca apa — Pasăre de pradă — Cămăși cu flori și rîuri. 6) Numele științific al boului — Polo, schif, caiac, canoe (sing.) — Abia ieșite din apă. 7) În mare! — Ambarcație sportivă — Croncănit. 8) Există (dacă există!) și una a apelor — La fel, asemănător. 9) Cunoscut erou al lui Creangă — Apariții. 10) A călătorii pe apă — Navă cu pînze. 11) A face lectură (înv.) — Fost jucător rapidist — Centimetru (abr.). 12) Marinari de circumstanță — O corabie arhaică. 13) Armăsar de la mare — Varietate de portocal — Cale ferată (abr.). 14) Cu fire lungi (aprope de port! — pl.) — Posezi. 15) Pîrîu, rîu, fluviu, mare ș.a.m.d. — 100 mp — Faptul de a „sta” pe loc în apă (termen specific înotătorilor). 16) Pînză prin care... trece vîntul! — A intra definitiv la apă — Calciu. 17) Machiaje — Protagonist la trambulină. 18) Mare — Notă muzicală — Acesta (pop.). 19) Gustul pelinului (fem. pl.) — Instrumente de navigație maritimă. 20) Corabie cu pînze — Zburător legendar care s-a înecat în Marea Egee.

VERTICAL: 1) Costum de baie — În inima ștrandului — Arborele... corăbiilor — Indicator la busolă. 2) Sportivi acvatici — Salcîm (reg.) — Funie cu care se leagă vasele. 3) Diminutiv de la ocol — Cota apelor Dunării —

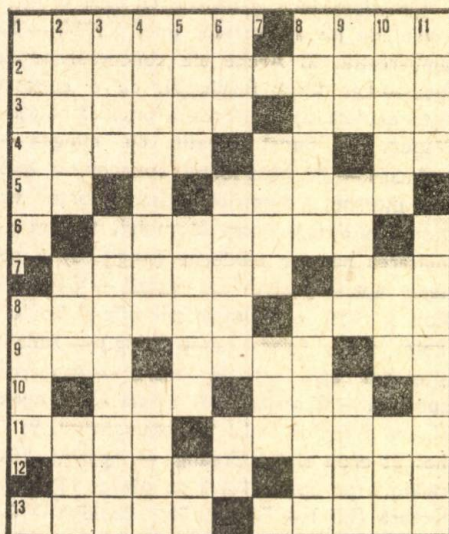
Lup de mare. 4) Bucium (reg.) — Comandanți de vase — Funie cu care se leagă o corabie la țarm. 5) A brăzda pămîntul — În acest fel — Ca marea în furtună — Cel din marină se numește mus. 6) Fir — Bazar — Grozăvii. 7) Frînghii marinărești — Un anume stil de înot — Nota scriitorului — Vas. 8) Asociația Sportivă Recolta (abr.) — Corabie străveche — Un alt stil de înot. 9) Carene! — Legendă — Cîntec — Acidulat. 10) Ambarcațiune ușoară folosită pe rîuri repezi — Scobitură în malul unui rîu, sub nivelul apei — Cortegiu — Usturoi (reg.). 11) Piatră semiprețioasă — Potop (fig.) — Luntre în formă de șaică — Navă pentru transportul petrolului, de exemplu. 12) De formă ovală — Colonie de corali din mările calde — A trage la mal. 13) Stricăciune suferită de o navă — Asigură direcția vaselor — Pune în cursă înotătorii.

Dicționar: BODO, NAIE, TUTOI.

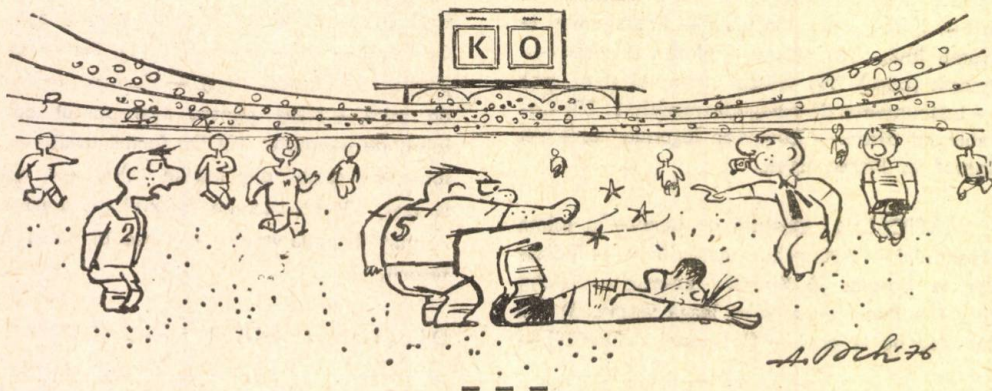

ORIZONTAL: 1) Pistă montană pentru... practicarea turismului — Lansat... simultan în sport și în muzică. 2) Băutura ideală (2 cuv.). 3) Inima albastră a ștrandului (pl.) — Lant muntos în U.R.S.S. 4) Imperiul tinereții, sănătății, sportului... — Culme! — Bulevard (abr.). 5) Puțin nisip! — Aliment complex și cu aplicații în cosmetică. 6) Relief uman (pl.). 7) Refugiu estival citadin — Pe mai multe voci. 8) Recomandat pentru... zdruncinări reumatice — Mare... în plin centrul Bucureștiului! 9) Te întâmpină la sosire — Casa de iarnă a florilor — Fiecare cu vara sa! 10) A primi... concediu — Organizație Comercială Locală (abr.). 11) În acest moment — Curgătoare. 12) Punct final al tuturor excursiilor — „Excursie” apicolă. 13) Remediu medical... când te mănâncă pielea (pe plajă!) — În mare... e luată în joacă și de către oamenii mării

VERTICAL: 1) Casa noastră printre brazi și nori — Tratament... în rate. 2) Cișmigiu de altădată (pl.) — În vîrf de munte — Sufără de pe urma insolăției. 3) Lănci solare — Verbul soarelui (de vară). 4) Suvenir din zilele frumoase ale concediului — Sprijin la figurat. 5) Pe-o coastă — A porni în cursă — Sete! 6) Te transportă în lumea viselor — Rai estival cu ascensiuni și priveliști încântătoare — Notă muzicală. 7) Compoziție muzicală lirică — Jucat pe toate scenele. 8) Excursionist — Oaze văratice cu pescari, iole și înotători.

9) Din nou — Le-a scăzut temperatura — Cui născut oraș în Franța. 10) Nu prea sînt în formă (fig.) — Se închină eroilor — Intră-n mare (și e tare!). 11) Te face să-ți dai și haina de pe tine! — Au luat... picături de sănătate solară (fem.).

4-15 FEBRUARIE 1976

INNSBRUCK

Jocurile olimpice de iarnă A XII-A EDIȚIE

BIATLON. 20 km individual: 1. Nikolai Kruglov (URSS) 1h.14:12,26(2) — campion olimpic; 2. Heikki Ikola (Finlanda) 1h.15:54,10(2); 3. Aleksandr Elizarov (URSS) 1h.16:05,57(3); 4. Willy Bertin (Italia) 1h. 16:50,36(3); 5. Aleksandr Tihonov (URSS) 1h.17:18,33(7); 6. Esko Saira (Finlanda) 1h.17:32,84(2);... 16. Gheorghe Voicu (România) 1h.21:01,52(5); 31. Gheorghe Gîrniță (România) 1h.25:00,71(8); 45. Nicolae Cristoloveanu (România) 1h.28:15,53(8).

4x7,5 km: 1. URSS (Aleksandr Elizarov, Ivan Biakov, Nikolai Kruglov, Aleksandr Tihonov) 1h.57:55,64 — campioană olimpică; 2. Finlanda (Henrik Floeijt, Esko Saira, Juhani Suutarinen, Heikki Ikola) 2h.01:45,58; 3. RDG (Karl-Heinz Menz, Frank Ulrich, Manfred Beer, Manfred Geyer) 2h.04:08,61; 4. RFG 2h.04:11,86; 5. Norvegia 2h.05:10,28; 6. Italia 2h.06:16,55;... 10. România (Nicolae Cristoloveanu, Gheorghe Voicu, Victor Fontana, Gheorghe Gîrniță) 2h.09:54,40.

BOB. 2 persoane: 1. Meinhard Nehmer-Bernhard Germeshausen (RDG II) 3:44,42 — campioni olimpici; 2. Wolfgang Zimmerer-Manfred Schumann (RFG I) 3:44,99; 3. Erich Schärer-Josef Benz (Elveția I) 3:45,70; 4. Fritz Sperling-Andreas Schwab (Austria II) 3:45,74; 5. Georg Heibl-Fritz Ohlwarter (RFG II) 3:46,13; 6. Dieter Delle Käth-Franz Koefel (Austria I) 3:46,37;... 11. Ion Panțuru-Gheorghe Lixandru (România I) 3:50,09; 12. Dragoș Panaitescu-Costel Ionescu (România II) 3:50,53.

4 persoane: 1. RDG I (Meinhard Nehmer, Jochen Bábok, Bernhard Germeshausen, Bernhard Lehmann) 3:40,43 — campioană olimpică; 2. Elveția II (Erich Schärer, Ulrich Baechli, Rudolf Marti, Josef Benz) 3:40,89; 3. RFG I (Wolfgang Zimmerer, Peter Utzschneider, Bodo Bittner, Manfred Schumann) 3:41,37; 4. RDG II 3:42,44; 5. RFG II 3:42,47; 6. Austria II 3:43,21;... 8. România I (Dragoș Panaitescu, Paul Neagu, Costel Ionescu, Gheorghe Lixandru) 3:43,91; 14. România II (Ion Panțuru, Constantin Romaniuc, Gheorghe Tănăsescu, Mihai Nicolau) 3:46,70.

HOCHEI. 1. URSS (Aleksandr Sidelnikov, Vladislav Tretiak, Aleksandr Gusev, Vladimir Lutcenko, Serghei Babinov, Iuri Liapkin, Valeri Vasiliev, Ghenadi Tigankov, Serghei Kapustin, Viktor Salimov, Aleksander Maltev, Boris Aleksandrov, Boris Mihailov, Aleksandr Iakusev, Vladimir Petrov, Valeri Harlamov, Vladimir Sadrin, Viktor Jluktov) 10 p — campioană olimpică; 2. Cehoslovacia (Jiri Holecek, Pavel Svitana, Oldrich Machac, Milan Chalupa, Frantisek Pospisil, Miroslav Dvorak, Milan Kajkl, Jiri Bubla, Milan Novy, Vladimir Martinec, Jiri Novak, Bohuslav Stastny, Jiri Holik, Ivan Hlinka, Eduard Novak, Jaroslav Pouzar, Bohuslav Ebermann, Josef Augusta) 6 p; 3. RFG (Erich Weishaupt, Anton Kehle, Rudolf Thanner, Josef Voelk, Udo Kiessling, Stefan Metz, Klaus Anhuber, Ignaz Berndaner, Rainer Phi-

lipp, Lorenz Funk, Wolfgang Boos, Ernst Koepf, Ferenc Vozar, Walter Koeberle, Erich Kuehnackl, Alois Schloder, Martin Hinterstocker, Franz Reindl) 4 p; 4. Finlanda 4 p; 5. SUA 4 p; 6. Polonia 0 p.

Grupa B: 1. România (Valerian Netedu, Vasile Morar, Ion Ioniță, Dezideriu Varga, Sándor Gall, Gergely Antal, Doru Moroșan, George Justinian, Alexandru Hălăucă, Doru Tureanu, Dumitru Axinte, Marian Costea, Tiberiu Mikloș, Ion Gheorghiu, Eduard Pană, Nicolae Vișan, Marian Pisaru, Vasile Huțanu) 8 p; 2. Austria 6 p; 3. Iugoslavia 6 p; 4. Japonia 6 p; 5. Elveția 4 p; 6. Bulgaria 0 p.

PATINAJ ARTISTIC. Perechi: 1. Irina Rodnina-Aleksandr Zaitsev (URSS) 9/140,54 p — campioni olimpici; 2. Romy Kermer-Rolf Oesterreich (RDG) 21/136,35 p; 3. Manuela Gross-Uwe Kägelmann (RDG) 34/134,57 p; 4. Irina Vorobieva-Aleksandr Vlasov (URSS) 35/134,52 p; 5. Tai Babilonia-Randy Gardner (SUA) 36/134,24 p; 6. Kerstin Stolfig-Veit Kempe (RDG) 59/129,57 p.

Dans: 1. Ludmila Pahomova-Aleksandr Gorșkov (URSS) 9/209,92 p — campioni olimpici; 2. Irina Moiseeva-Andrei Minenkov (URSS) 20/204,88 p; 3. Colleen O'Connor-James Milns (SUA) 27/202,64 p; 4. Natalia Liniciuk-Ghenadi Karponosov (URSS) 35/199,10 p; 5. Krisztina Regoczi-Andras Sallay (Ungaria) 48,5/195,92 p; 6. Matilde Ciccia-Lamberto Ceserani (Italia) 58,5/191,46 p.

Masculin: 1. John Curry (M. Britanie) 11/192,74 p — campion olimpic; 2. Vladimir Kovalev (URSS) 28/187,64 p; 3. Toller Cranston (Canada) 187,38 p; 4. Jan Hoffmann (RDG) 34/187,34 p; 5. Serghei Volkov (URSS) 53/184,08 p; 6. David Santee (SUA) 49/184,28 p.

Feminin: 1. Dorothy Hamill (SUA) 9/193,80 p — campioană olimpică; 2. Dianne De Leeuw (Olanda) 20/190,24 p; 3. Christine Errath (RDG) 28/188,16 p; 4. Anette Poetzsch (RDG) 33/187,42 p; 5. Isabel De Navarre (RFG) 59/182,42 p. 6. Wendy Burge (SUA) 63/182,14 p.

PATINAJ VITEZĂ. Feminin — 1500 m: 1. Galina Stepankaia (URSS) 2:16,58 RO — campioană olimpică; 2. Sheila Young (SUA) 2:17,06; 3. Tatiana Averina (URSS) 2:17,96; 4. Lisbeth Korsmo (Norvegia) 2:18,99; 5. Karin Kessow (RDG) 2:19,05; 6. Leah Poulos (SUA) 2:19,11.

500 m: 1. Sheila Young (SUA) 42,76 RO — campioană olimpică; 2. Cathy Priestner (Canada) 43,12; 3. Tatiana Averina (URSS) 43,17; 4. Leah Poulos (SUA) 43,21; 5. Vera Krasnova (URSS) 43,23; 6. Liubov Sadcikova (URSS) 43,80;

1000 m: 1. Tatiana Averina (URSS) 1:28,43 RO — campioană olimpică; 2. Leah Poulos (SUA) 1:28,57; 3. Sheila Young (SUA) 1:29,14; 4. Sylvia Burka (Canada) 1:29,47; 5. Monik Holzner (RFG) 1:29,54; 6. Cathy Priestner (Canada) 1:29,66;

3000 m: 1. Tatiana Averina (URSS) 4:45,19 RO — campioană olimpică; 2. Andrea Mit-

scherlich (RDG) 4:45,23; 3. Lisbeth Korsmo (Norvegia) 4:45,24; 4. Karin Kessow (RDG) 4:45,60; 5. Ines Bautzman (RDG) 4:46,67; 6. Sylvia Filipsson (Suedia) 4:48,15.

Masculin — 500 m: 1. Evgheni Kulikov (URSS) 39,17 RO — campion olimpic; 2. Valeri Muratov (URSS) 39,25; 3. Daniel Immerfall (SUA) 39,54; 4. Mats Wallberg (Suedia) 39,56; 5. Peter Mueller (SUA) 39,57; 6. Arnulf Sunde (Norvegia) 39,78;

5000 m: 1. Sten Stensen (Norvegia) 7:24,48 campion olimpic; 2. Piet Kleine (Olanda) 7:26,47; 3. Hans Van Helden (Olanda) 7:26,54; 4. Victor Varlamov (URSS) 7:30,97; 5. Klaus Wunderlich (RDG) 7:33,82; 6. Daniel Carroll (SUA) 7:36,46;

1000 m: 1. Peter Mueller (SUA) 1:19,32 — campion olimpic; 2. John Didriksen (Norvegia) 1:20,45; 3. Valeri Muratov (URSS) 1:20,57; 4. Aleksandr Safronov (URSS) 1:20,84; 5. Hans Van Helden (Olanda) 1:20,85; 6. Gaetan Boucher (Canada) 1:21,23;

1500 m: 1. Jan Egil Storholt (Norvegia) 1:59,38 RO — campion olimpic; 2. Iuri Kondakov (URSS) 1:59,97; 3. Hans Van Helden (Olanda) 2:00,87; 4. Serghei Riabev (URSS) 2:02,15; 5. Daniel Carroll (SUA) 2:02,26; 6. Piet Kleine (Olanda) 2:02,26.

10 000 m: 1. Piet Kleine (Olanda) 14:50,59 RO — campion olimpic; 2. Sten Stensen (Norvegia) 14:53,30; 3. Hans Van Helden (Olanda) 15:02,02; 4. Victor Varlamov (URSS) 15:06,06; 5. Oerjan Sandler (Suedia) 15:16,21; 6. Colin Victor Coates (Australia) 15:16,80;

SĂNIUTE. Feminin: 1. Margit Schumann (RDG) 2:50,621 — campioană olimpică; 2. Ute Ruehrold (RDG) 2:50,846; 3. Elisabeth Demleitner (RFG) 2:51,056; 4. Eva-Maria Wernicke (RDG) 2:51,262; 5. Antonia Mayr (Austria) 2:51,360; 6. Margit Graf (Austria) 2:51,459;

Masculin-simplu: 1. Detlef Günther (RDG) 3:27,688 — campion olimpic; 2. Josef Fendt (RFG) 3:28,196; 3. Hans Rinn (RDG) 3:28,574; 4. Hans Heinrich Winckler (RDG) 3:29,454; 5. Manfred Schmid (Austria) 3:29,511; 6. Anton Winkler (RFG) 3:29,520;

Dublu: 1. Hans Rinn-Norbert Hahn (RDG) 1:25,604 — campioni olimpici; 2. Hans Brandner-Balthasar Schwarm (RFG) 1:25,889; 3. Rudolf Schmid-Franz Schachner (Austria) 1:25,919; 4. Stefan Hoelzlwimmer-Rudolf Groeswang (RFG) 1:26,238; 5. Manfred Schmid-Reinhold Sulzbacher (Austria) 1:26,424; 6. Jindrich Zeman-Vladimir Resl (Cehoslovacia) 1:26,826.

SCHI ALPIN. Coborîre (m): 1. Franz Klammer (Austria) 1:45,73 — campion olimpic; 2. Bernhard Russi (Elveția) 1:46,06; 3. Herbert Plank (Italia) 1:46,59; 4. Philippe Roux (Elveția) 1:46,69; 5. Ken Read (Canada) 1:46,83; 6. Andy Mill (SUA) 1:47,06;... 49. Dan Cristea (România) 1:55,63; 57. Ion Cavasi (România) 2:00,19.

Coborîre (f): 1. Rosi Mittermaier (RFG) 1:46,16 — campioană olimpică; 2. Brigitte Tot-

schnig (Austria) 1:46,68; 3. Cynthia Nelson (SUA) 1:47,50; 4. Nicola Andrea Spiess (Austria) 1:47,71; 5. Daniele Debernard (Franța) 1:48,48; 6. Jacqueline Rouvier (Franța) 1:48,58;

Slalom uriaș (m): 1. Heini Hemmi (Elveția) 3:26,97 — campion olimpic; 2. Ernst Good (Elveția) 3:27,17; 3. Ingemar Stenmark (Suedia) 3:27,41; 4. Gustavo Thoeni (Italia) 3:27,67; 5. Phillip Mahre (SUA) 3:28,20; 6. Engelhard Pargaetzi (Elveția) 3:28,76; ... 45. Dan Cristea (România) 4:05,29.

Slalom special (f): 1. Rosi Mittermaier (RFG) 1:30,54 — campioană olimpică; 2. Claudia Giordani (Italia) 1:30,87; 3. Hanny Wenzel (Liechtenstein) 1:32,20; 4. Daniele Debernard (Franța) 1:32,24; 5. Pamela Behr (RFG) 1:32,31; 6. Linda Cochran (SUA) 1:33,24.

Slalom uriaș (f): 1. Kathy Kreiner (Canada) 1:29,13 — campioană olimpică; 2. Rosi Mittermaier (RFG) 1:29,25; 3. Daniele Debernard (Franța) 1:29,95; 4. Lise-Marie Morerod (Elveția) 1:30,40; 5. Marie Therese Nadig (Elveția) 1:30,44; 6. Monika Kaserer (Austria) 1:30,49;

Slalom special (m): 1. Piero Gros (Italia) 2:03,29 — campion olimpic; 2. Gustavo Thoeni (Italia) 2:03,73; 3. Willy Frommelt (Liechtenstein) 2:04,28; 4. Walter Tresch (Elveția) 2:05,26; 5. Christian Neureuther (RFG) 2:06,56; 6. Wolfgang Junginger (RFG) 2:07,08; ... 30. Ion Cavași (România) 2:21,32; 34. Dan Cristea (România) 2:27,57.

SCHI NORDIC. Fond 30 km: 1. Serghei Saveliev (URSS) 1h.30:29,38 — campion olimpic; 2. William Koch (SUA) 1h.30:57,84; 3. Ivan Garanin (URSS) 1h.31:09,29; 4. Juha Mieto (Finlanda) 1h.31:20,39; 5. Nikolai Bajukov (URSS) 1h.31:33,14; 6. Gert-Dietmar Klaus (RDG) 1h.32:00,91.

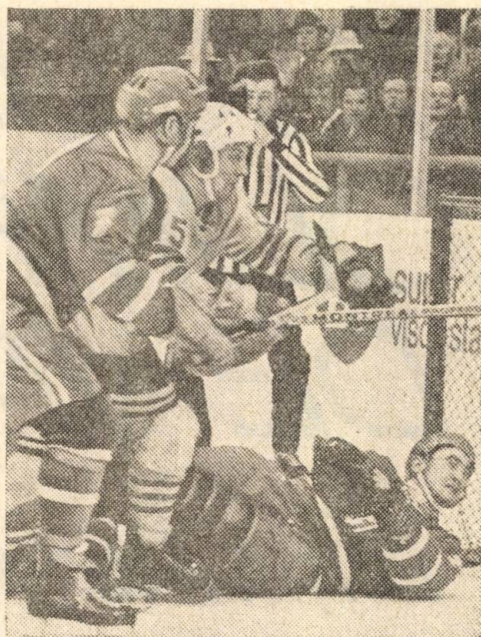
Fond 5 km (f): 1. Helena Takalo (Finlanda) 15:48,69 — campioană olimpică. 2. Raisa Smetanina (URSS) 15:49,73; 3. Galina Kulakova (URSS) 16:07,36; 4. Nina Baldiceva (URSS) 16:12,82; 5. Hilka Kuntola (Finlanda) 16:17,74; 6. Eva Olsson (Suedia) 16:27,15;

Fond 15 km: 1. Nikolai Bajukov (URSS) 43:58,47 — campion olimpic; 2. Evgheni Beliaev (URSS) 44:01,10; 3. Arto Koivisto (Finlanda) 44:19,25; 4. Ivan Garanin (URSS) 44:41,98; 5. Ivar Formo (Norvegia) 45:29,11; 6. William Koch (SUA) 45:32,22;

Combinată nordică: 1. Ulrich Wehling (RDG) 423,39 p — campion olimpic; 2. Urban Hettich (RFG) 418,90 p; 3. Konrad Winkler (RDG) 417,47 p; 4. Rauno Miettinen (Finlanda) 411,30 p; 5. Claus Tuchscherer (RDG) 409,51 p; 6. Nikolai Nagovitzin (URSS) 404,44 p;

Fond 10 km (f): 1. Raisa Smetanina (URSS) 30:13,41 — campioană olimpică; 2. Helena Takalo (Finlanda) 30:14,28; 3. Galina Kulakova (URSS) 30:38,61; 4. Nina Baldiceva (URSS) 30:52,58; 5. Eva Olsson (Suedia) 31:08,72; 6. Zinaida Amosova (URSS) 31:11,23;

4×10 km (m): 1. Finlanda (Matti Pitkaenen, Juha Mieto, Pertti Teurajervi, Arto Koivisto) 2h.07:59,72 — campioană olimpică; 2. Norve-

gia (Pal Tyldum, Einar Sagstuen, Ivar Formo, Odo Martinsen) 2h. 09:58,36; 3. URSS (Evgheni Beliaev, Nikolai Bajukov, Serghei Saveliev, Ivan Garanin) 2h.10:51,46; 4. Suedia 2h.11:16,88; 5. Elveția 2h. 11:28,53; 6. SUA 2h. 11:41,35;

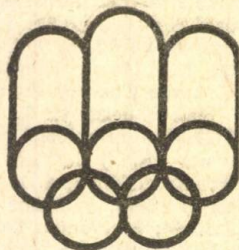
4×5 km (f): 1. URSS (Nina Baldiceva, Zinaida Amosova, Raisa Smetanina, Galina Kulakova) 1 h. 07:49,75 — campioană olimpică; 2. Finlanda (Liisa Suihkonen, Marjatta Kajosmaa, Hilka Kuntola, Helena Takalo) 1h.08:36,57; 3. RDG (Monika Debertshaeuser, Sigrun Krause, Barbara Petzold, Veronika Schmidt) 1h. 09:57,95; 4. Suedia 1h.10:14,68; 5. Norvegia 1h.11:09,08; 6. Cehoslovacia 1h.11:27,83;

Fond 50 km: 1. Ivar Formo (Norvegia) 2h. 37:30,05 — campion olimpic; 2. Gert-Dietmar Klaus (RDG) 2h.38:13,21; 3. Benny Soedergren (Suedia) 2h.39:39,21; 4. Ivan Garanin (URSS) 2h.40:38,94; 5. Gerhard Grimmer (RDG) 2h.41:15,46; 6. Per Knut Aaland (Norvegia) 2h.41:18,06;

Sărituri de la trambulina de 70 m: 1. Hans Georg Aschenbach (RDG) 252 p — campion olimpic; 2. Jochen Danneberg (RDG) 246,2 p; 3. Karl Schnabl (Austria) 242 p; 4. Jaroslav Balcar (Cehoslovacia) 239,6 p; 5. Ernst Von Gruening (Elveția) 238,7 p; 6. Reinhold Bachler (Austria) 237,2 p;

Sărituri de la trambulina de 90 m: 1. Karl Schnabl (Austria) 234,8 p — campion olimpic; 2. Anton Innauer (Austria) 232,9 p; 3. Henry Glass (RDG) 221,7 p; 4. Jochen Danneberg (RDG) 221,6 p; 5. Reinhold Bachler (Austria) 217,4 p; 6. Hans Wallner (Austria) 216,9 p;

JOCURILE OLIMPICE DE VARĂ

EDIȚIA A XXI-A

MONTREAL

17 IULIE
1 AUGUST 1976

ATLETISM. Feminin — 100 m: 1. Annegret Richter (RFG) 11,08 (în semifinale 11,01 RM) — campioană olimpică; 2. Renate Stecher (RDG) 11,13; 3. Inge Helten (RFG) 11,17; 4. Raelene Boyle (Australia) 11,23; 5. Evelyn Ashford (SUA) 11,24; 6. Chandra Cheeseborough (SUA) 11,31.
200 m: 1. Bärbel Eckert (RDG) 22,37 RO — campioană olimpică; 2. Annegret Richter (RFG) 22,39; 3. Renate Stecher (RDG) 22,47; 4. Carla Bodendorf (RDG) 22,64; 5. Inge Helten (RFG) 22,68; 6. Tatiana Prorocenco (URSS) 23,03.

400 m: 1. Irena Szewinska (Polonia) 49,29 RM, RO — campioană olimpică; 2. Christina Brehmer (RDG) 50,51; 3. Ellen Streidt (RDG) 50,55; 4. Pirjo Haggman (Finlanda) 50,56; 5. Rosalyn Bryant (SUA) 50,65; 6. Sheila Ingram (SUA) 50,90.

800 m: 1. Tatiana Kazankina (URSS) 1:54,94 RM, RO — campioană olimpică; 2. Nikolina Stereva (Bulgaria) 1:55,42; 3. Elfi Zinn (RDG) 1:55,60; 4. Anita Weiss (RDG) 1:55,74; 5. Svetlana Stirkina (URSS) 1:56,44; 6. Svetla Zlateva (Bulgaria) 1:57,21;... 8. Mariana Suman (România) 2:02,21. Ileana Silai 4:13,61 eliminată în serii, Natalia Mărășescu 4:07,92 eliminată în semifinale.

1500 m: 1. Tatiana Kazankina (URSS) 4:05,48 — campioană olimpică; 2. Gunhild Hoffmeister (RDG) 4:06,02; 3. Ulrike Klapezinski (RDG) 4:06,09; 4. Nikolina Stereva (Bulgaria) 4:06,57; 5. Liudmila Bragina (URSS) 4:07,20; 6. Gabriella Dorio (Italia) 4:07,27. Maricica Puică 4:12,62 și Ileana Silai 4:13,61 eliminate în serii, Natalia Mărășescu 4:07,92 eliminată în semifinale.

100 m g: 1. Johanna Schaller (RDG) 12,77 — campioană olimpică; 2. Tatiana Anisimova (URSS) 12,78; 3. Natalia Lebedeva (URSS) 12,80; 4. Gudrun Berend (RDG) 12,82; 5. Grazyna Rabsztyń (Polonia) 12,96; 6. Esther Roth (Israel) 13,04; 7. Valeria Ștefănescu (România) 13,35.

4 x 100 m: 1. RDG (Marlis Oelsner, Renate Stecher, Carla Bodendorf, Bärbel Eckert) 42,55 RO — campioană olimpică; 2. RFG (Elvira Possekel, Inge Helten, Annegret Richter, Annegret Kroniger) 42,59; 3. URSS (Tatiana Procorocenco, Liudmila Maslakova, Nadejda Besfamilnaia, Vera Anisimova) 43,09; 4. Canada 43,17; 5. Australia 43,18; 6. Jamaica 43,24.

4 x 400 m: 1. RDG (Doris Maletzki, Brigitte Rohde, Ellen Streidt, Christina Brehmer) 3:19,23 RM, RO — campioană olimpică; 2. SUA (Debra Sapenter, Shelia Ingram, Pam Jiles, Rosalyn Bryant) 3:22,81; 3. URSS (Inta Kilimo-

voșă, Liudmila Aksenova, Natalia Sokolova, Nadejda Ilina 3:24,24; 4. Australia 3:25,56; 5. RFG 3:25,71; 6. Finlanda 3:25,87.

Înălțime: 1. Rosemarie Ackermann (RDG) 1,93 m RO — campioană olimpică; 2. Sara Simeoni (Italia) 1,91 m; 3. Jordanka Blagoeva (Bulgaria) 1,91 m; 4. Maria Mračnova (Cehoslovacia) 1,89 m; 5. Joni Huntley (SUA) 1,89 m; 6. Tatiana Silihto (URSS) 1,87 m;... 8. Cornelia Popa (România) 1,87 m.

Lungime: 1. Angela Voigt (RDG) 6,72 m — campioană olimpică; 2. Kathy McMillan (SUA) 6,66 m; 3. Lidia Alfeeva (URSS) 6,60 m; 4. Siegrun Siegl (RDG) 6,59 m; 5. Ildiko Szabo (Ungaria) 6,57 m; 6. Jarmila Nygrinova (Cehoslovacia) 6,54 m;... 8. Elena Vintilă (România) 6,38 m. Doina Spînu (România) 6,06 m eliminată în calificări.

Greutate: 1. Ivanka Hristova (Bulgaria) 21,16 m RO — campioană olimpică; 2. Nadejda Cijova (URSS) 20,96 m; 3. Helena Fibingerova (Cehoslovacia) 20,67 m; 4. Marianne Adam (RDG) 20,55 m; 5. Ilona Schoknecht (RDG) 20,54 m; 6. Margita Droese (RDG) 19,79 m.

Disc: 1. Evelin Schlaak (RDG) 69,00, RO — campioană olimpică; 2. Maria Vergova (Bulgaria) 67,30 m; 3. Gabriele Hinzmann (RDG) 66,84 m; 4. Faina Melnik (URSS) 66,40 m; 5. Sabine Engel (RDG) 65,88 m; 6. Argentina Menis (România) 65,38 m.

Suliță: 1. Ruth Fuchs (RDG) 65,94 m RO — campioană olimpică; 2. Marion Becker (RFG) 64,70 m; 3. Kathryn Schmidt (SUA) 63,96 m; 4. Jacqueline Hein (RDG) 63,84 m; 5. Sabine Sebrovski (RDG) 63,08 m; 6. Svetlana Babici (URSS) 59,42 m;... 11. Eva Zörgö (România) 55,60 m.

Pentatlon: 1. Siegrun Siegl (RDG) 4745 p (13,31 — 12,92 m — 1,74 m — 6,49 m — 23,09) — campioană olimpică; 2. Christine Laser (RDG) 4745 p (13,55 — 14,29 m — 1,78 m — 6,27 m — 23,48); 3. Burglinde Pollak (RDG) 4740 p (13,30 — 16,25 m — 1,64 m — 6,30 m — 23,64); 4. Liudmila Popovskaia (URSS) 4700 p; 5. Nadejda Tcacenko (URSS) 4669 p; 6. Diane Jones (Canada) 4582 p.

Masculin — 100 m: 1. Hasely Crawford (Trinidad) 10,06 — campion olimpic; 2. Donald Quarrie (Jamaica) 10,08; 3. Valeri Borzov (URSS) 10,14; 4. Harvey Glance (SUA) 10,19; 5. Gay Abrahams (Panama) 10,25; 6. John Jones (SUA) 10,27.

200 m: 1. Donald Quarrie (Jamaica) 20,23 — campion olimpic; 2. Millard Hampton (SUA) 20,29; 3. Dwayne Evans

(SUA) 20,42; 4. Pietro Mennea (Italia) 20,54; 5. Ruy Da Silva (Brazilia) 20,84; 6. Bogdan Grzejszczak (Polonia) 20,91.

400 m: 1. Alberto Juantorena (Cuba) 44,26 — campion olimpic; 2. Fred Newhouse (SUA) 44,40; 3. Herman Frazier (SUA) 44,95; 4. Alfons Brijdenbach (Polonia) 45,04; 5. Maxie Parks (SUA) 45,24; 6. Richard Mitchell (Australia) 45,40.

800 m: 1. Alberto Juantorena (Cuba) 1:43,50 RM, RO — campion olimpic; 2. Ivo Vandamme (Belgia) 1:43,86; 3. Richard Wohlhuter (SUA) 1:44,12; 4. Willi Wuelbeck (RFG) 1:45,26; 5. Steven O'Vett (M. Britanie) 1:45,44; 6. Lucijano Susanj (Iugoslavia) 1:45,75.

1500 m: 1. John Walker (Noua Zeelandă) 3:39,17 — campion olimpic; 2. Ivo Vandamme (Belgia) 3:39,27; 3. Paul Heinz Wellman (RFG) 3:39,33; 4. Eamonn Coghlan (Irlanda) 3:39,51; 5. Frank Clement (M. Britanie) 3:39,65; 6. Richard Wohlhuter (SUA) 3:40,64. Gheorghe Ghipu (România) 3:39,20 eliminat în serie.

5000 m: 1. Lasse Viren (Finlanda) 13:24,76 — campion olimpic; 2. Dick Quax (Noua Zeelandă) 13:25,16; 3. Klaus Peter Hildenbrand (RFG) 13:25,38; 4. Rod Dixon (Noua Zeelandă) 13:25,50; 5. Brendan Foster (M. Britanie) 13:26,19; 6. Willy Polleunis (Belgia) 13:26,99. Ilie Floroiu (România) 13:37,09 eliminat în serie.

10 000 m: 1. Lasse Viren (Finlanda) 27:40,38 — campion olimpic; 2. Carlos Sousa Lopes (Portugalia) 27:45,17; 3. Brendan Foster (M. Britanie) 27:54,92; 4. Anthony Simmons (M. Britanie) 27:56,26; 5. Ilie Floroiu (România) 27:59,93 RN; 6. Mariano Harocisneros (Spania) 28:00,28.

110 m g: 1. Guy Drut (Franța) 13,30 — campion olimpic; 2. Alejandro Casanas (Cuba) 13,33; 3. Willie Davenport (SUA) 13,38; 4. Charles Foster (SUA) 13,41; 5. Thomas Munkelt (RDG) 13,44; 6. James Owens (SUA) 13,73.

400 m g: 1. Edwin Moses (SUA) 47,64 RM, RO — campion olimpic; 2. Michael Shine (SUA) 48,69; 3. Evgheni Gavrilenco (URSS) 49,45; 4. Quentin Wheeler (SUA) 49,86; 5. Jose Jesus Carvalho (Portugalia) 49,94; 6. Janko Bratanov (Bulgaria) 50,03.

3000 m obstacole: 1. Anders Gärderud (Suedia) 8:08,02 RM, RO — campion olimpic; 2. Bronislaw Malinowski (Polonia) 8:09,11; 3. Frank Baumgartl (RDG) 8:10,36; 4. Tapio Kantanen (Finlanda) 8:12,60; 5. Michael Karst (RFG) 8:20,14; 6. Evan Robertson (Noua Zeelandă) 8:21,08. Gheorghe Cefan (România) 8:57,22 eliminat în serie.

20 km marș: 1. Daniel Bautista (Mexic) 1h.24:40,6 — campion olimpic; 2. Hans Reimann (RDG) 1h.25:13,8; 3. Peter Frenkel (RDG) 1h.25:29,4; 4. Karl Heinz Stadtmüller (RDG) 1h.26:50,6; 5. Raul Gonzalez (Mexic) 1h.28:18,2; 6. Armando Zamballo (Italia) 1h.28:25,2.

Maraton: 1. Waldemar Cierpinski (RDG) 2h.09:55,0 — campion olimpic; 2. Frank Shorter (SUA) 2h.10:45,8; 3. Karel Lismont (Belgia) 2h.11:12,6; 4. Donald Kardong (SUA) 2h.11:15,8; 5. Lasse Viren (Finlanda) 2h.13:10,8; 6. Jerome Drayton (Canada) 2h.13:30,0.

4x100 m: 1. SUA (Harvey Galance, John Jones, Millard Hampton, Steven Riddick) 38,33 — campioană olimpică; 2. RDG (Manfred Kokot, Jörg Pfeifer, Klaus Dieter Kurrat, Alexander Thieme) 38,66; 3. URSS (Aleksandr Aksinin, Nikolai Kolesnikov, Iuri Silov, Valeri Borzov) 38,78; 4. Polonia 38,83; 5. Cuba 39,01; 6. Italia 39,08.

4x400 m: 1. SUA (Herman Frazier, Benjamin Brown, Fred Newhouse, Maxie Parks) 2:58,65 — campioană olimpică; 2. Polonia (Ryszard Podias, Jan Werner, Zbigniew Jaremski, Jerzy Pietrzyk) 3:01,43; 3. RFG (Franz Hofmeister, Lothar Krieg, Harald Schmid, Bernd Herrmann) 3:01,98; 4. Canada 3:02,64; 5. Jamaica 3:02,84; 6. Trinidad 3:03,46.

Înălțime: 1. Jacek Wszola (Polonia) 2,25 m RO — campion olimpic; 2. Greg Joy (Canada) 2,23 m; 3. Dwight Stones (SUA) 2,21 m; 4. Serghei Budalov (URSS) 2,21 m; 5. Serghei Seniukov (URSS) 2,18 m; 6. Rodolfo Bergamo (Italia) 2,18 m.

Lungime: 1. Arnie Robinson (SUA) 8,35 m — campion olimpic; 2. Randy Williams (SUA) 8,11 m; 3. Frank Wartenberg (RDG) 8,02 m; 4. Jacques Rousseau (Franța) 8,00 m; 5. Joao De Oliveira (Brazilia) 8,00 m; 6. Nenad Stekici (Iugoslavia) 7,89 m.

Triplu salt: 1. Viktor Saneev (URSS) 17,29 m — campion olimpic; 2. James Butts (SUA) 17,18 m; 3. Joao De Oliveira (Brazilia) 16,90 m; 4. Pedro Perez (Cuba) 16,81 m; 5. Tommy Haynes (SUA) 16,78 m; 6. Wolfgang Kolmsee (RFG) 16,68 m; ... 8. Carol Corbu (România) 16,43 m.

Prăjină: 1. Tadeus Slusarski (Polonia) 5,50 m RO eg. — campion olimpic; 2. Antti Kalliomäki (Finlanda) 5,50 m; 3. David Roberts (SUA) 5,50 m; 4. Patrick Abada (Franța) 5,45 m; 5. Wojciech Buciariski (Polonia) 5,45 m; 6. Earl Bell (SUA) 5,45 m.

Greutate: 1. Udo Beyer (RDG) 21,05 m — campion olimpic; 2. Evgheni Mironov (URSS) 21,03 m; 3. Aleksander Barishnikov (URSS) 21,00 m (în calificări 21,32 m RO); 4. Allan Feuerbach (SUA) 20,55 m; 5. Hans Peter Gies (RDG) 20,47 m; 6. Geoffrey Capes (M. Britanie) 20,36 m.

Disc: 1. Mac Wilkins (SUA) 67,50 m (în calificări 68,28 m RO) — campion olimpic; 2. Wolfgang Schmidt (RDG) 66,22 m; 3. John Powell (SUA) 65,70 m; 4. Norbert Thiede (RDG) 64,30 m; 5. Siegfried Pachale (RDG) 64,24 m; 6. Pentti Kahma (Finlanda) 63,12 m.

Suliță: 1. Miklós Nemeth (Ungaria) 94,58 m RM, RO — campion olimpic; 2. Hannu Siitonen (Finlanda) 87,92 m; 3. Gheorghe Megelea (România) 87,16 m RN; 4. Piotr Bielczyk (Polonia) 86,50 m; 5. Sam Colson (SUA) 86,16 m; 6. Vasili Eršov (URSS) 85,26 m.

Ciocan: 1. Iuri Sedih (URSS) 77,52 m RO — campion olimpic; 2. Aleksei Spiridonov (URSS) 76,08 m; 3. Anatoli Bodnariuk (URSS) 75,48 m; 4. Karl Heinz Riehm (RFG) 75,46 m; 5. Walter Schmidt (RFG) 74,72 m; 6. Jochen Sachse (RDG) 74,30 m.

Decaton: 1. Bruce Jenner (SUA) 8618 p (10,94 — 7,22 m — 15,35 m — 2,03 m — 47,51 — 14,84 — 50,04 m — 4,80 m — 68,52 m — 4:12,61) RM, RO — campion olimpic; 2. Guido Kratschmer (RFG) 8411 p (10,66 — 7,39 m — 14,74 m — 2,03 m — 48,19 — 14,58 — 45,70 m — 4,60 m — 66,32 m — 4:29,09); 3. Nikolai Avilov (URSS) 8369 p (11,23 — 7,52 m — 14,81 m — 2,14 m — 48,16 — 14,20 — 45,60 m — 4,45 m — 62,82 m — 4:26,26); 4. Raimo Pihl (Suedia) 8218 p; 5. Ryszard Skowronek (Polonia) 8113 p; 6. Siegfried Stark (RDG) 8048 p.

BASCHET. Feminin: 1. URSS (Angele Rupsene, Tatiana Zaharova, Raisa Kurviakova, Olga Barișeva, Tatiana Ovetcina, Nadejda Suvaeva, Iuliana Semenova, Nadejda Zaharova, Nelli Feriabinokova, Olga Suharova, Tamara Daunena, Natalia Klimova) — campioană olimpică; 2. SUA (Cindy Brogdon, Susan Rojewicz, Ann Meyers, Lusia Harris, Nancy Dunkle, Charlotte Lewis, Nancy Lieberman, Gail Marquis, Patricia Roberts, Mary Anne O'Connor, Patricia Head, Julieanne Simpson); 3. Bulgaria (Nadka Golceva, Penka Metodieva, Petkana Makaveeva, Snejana Mihailova, Krasimira Guurova, Krasimira Bogdanova, Todorica Jordanova, Diana Dilova, Margarita Starkeova, Maria Stoianova, Guirgheva Skerlatova, Penka Stoianova); 4. Cehoslovacia; 5. Japonia; 6. Canada.

Masculin: 1. SUA (Phil Ford, Steve Sheppard, Adrian Dantley, Walter Davis, William Buckner, Ernie Grunfeld, Kenneth Carr, Scott May, Michel Armstrong, Thomas La Garde, Philip Hubbard, Mitchell Kupchak) — campioană olimpică; 2. Iugoslavia (Blagoje Georgievski, Dragan Kicanovici, Vinko Jelovac, Rajko Zizici, Zeljko Jerkov, Andro Knezo, Zoran Slavnic, Kresimir Ciosici, Damir Solman, Zarko Varajici, Drazen Dalipagic, Mirza Delibasic); 3. URSS (Vladimir Arzamaskov, Aleksandr Salmikov, Valeri Miloserdov, Alizan Zarmuhamedov, Andrei Makeev, Ivan Edesko, Serghei Belov, Vladimir Tkacenko, Anatoli Mișkin, Mihail Korkija, Aleksandr Belov, Vladimir Jigili); 4. Canada; 5. Italia; 6. Cehoslovacia.

BOX. Categ. semimuscă (48 kg): 1. Jorge Hernandez (Cuba) — campion olimpic; 2. Byong Uk Li (RPD Coreeană); 3—4. Orlando Maldonado (Porto Rico) și Payao Poolarat (Tailanda). Remus Cosma (România) eliminat în primul tur.

Categ. muscă (51 kg): 1. Leo Randolph (SUA) — campion olimpic; 2. Ramon Duvalon (Cuba); 3—4. Leszek Blazynski (Polonia) și David Torosian (URSS). Constantin Gruescu (România) eliminat în optimi de finală.

Categ. cocoș (54 kg): 1. Yong Jo Gu (RPD Coreeană) — campion olimpic; 2. Charles Mooney (SUA); 3—4. Patrick Cowdell (M. Britanie) și Viktor Ribakov (URSS). Faredin Ibrahim (România) eliminat în primul tur.

Categ. pană (57 kg): 1. Angel Herrera (Cuba) — campion olimpic; 2. Richard Nowakowski (RDG); 3—4. Juan Paredes (Mexic) și Leszek Kosedowski (Polonia). Gheorghe Ciocină (România) eliminat în sferturi de finală.

Categ. semiușoară (60 kg): 1. Howard Davis (SUA) — campion olimpic; 2. Simion Cutov (România); 3—4. Ace Rusewski (Iugoslavia) și Vasili Solomin (URSS).

Categ. usoară (63,5 kg): 1. Ray Leonard (SUA) — campion olimpic; 2. Andres Aldama (Cuba); 3—4. Kazimierz Szczerba (Polonia) și Vladimir Kolev (Bulgaria). Calistrat Cutov (România) eliminat în sferturi de finală.

Categ. semimijlocie (67 kg): 1. Jochen Bachfeld (RDG) — campion olimpic; 2. Pedro Gamarro (Venezuela); 3—4 Reinhard Skricek (RFG).

Categ. mijlocie mică (71 kg): 1. Jerzy Rybicki (Polonia) — campion olimpic; 2. Tadija Kacar (Iugoslavia); 3—4 Viktor Savcenko (URSS) și Rolando Garbey (Cuba). Vasile Didea (România) eliminat în sferturi de finală.

Categ. mijlocie (75 kg): 1. Michael Spinks (SUA) — campion olimpic; 2. Rufat Riskiev (URSS); 3—4. Alec Năstac (România) și Luis Martinez (Cuba).

Categ. semigrea (81 kg): 1. Leon Spinks (SUA) — campion olimpic; 2. Sixto Soria (Cuba); 3—4. Janusz Gortat (Polonia) și Costică Dăfinoiu (România).

Categ. grea (+81 kg): 1. Teofilo Stevenson (Cuba) — campion olimpic; 2. Mircea Simion (România); 3—4. Johnny Tate (SUA) și Clarence Hill (Bermude).

CAIAC-CANOE. Caiac simplu 500 m: 1. Vasile Dîba (România) 1:46,41 — campion olimpic; 2. Zoltan Szatany (Ungaria) 1:46,95; 3. Rudiger Helm (RDG) 1:48,30; 4. Herminio Menendez (Spania) 1:48,40; 5. Grzegorz Sledziwski (Polonia) 1:48,49; 6. Serghei Lizunov (URSS) 1:49,21.

Canoa simplu 500 m: 1. Aleksandr Rogov (URSS) 1:59,23 — campion olimpic; 2. John Wood (Canada) 1:59,58; 3. Matija Ljubek (Iugoslavia) 1:59,60; 4. Borislav Ananiev (Bulgaria) 1:59,92; 5. Wilfried Stephan (RDG) 2:00,54; 6. Karoly Szegedy (Ungaria) 2:01,12; 7. Ivan Patzaichin (România) 2:01,40.

Caiac simplu (f) 500 m: 1. Carola Zirzow (RDG) 2:01,05 — campioană olimpică; 2. Tatiana Korzunova (URSS) 2:03,07; 3. Klara Rajnaj (Ungaria) 2:05,01; 4. Ewa Kaminska (Polonia) 2:05,16; 5. Maria Mihoreanu (România) 2:05,40; 6. Anastasia Hajna (Cehoslovacia) 2:06,72.

Caiac dublu 500 m: 1. Joachim Mattern-Berndt Olbricht (RDG) 1:35,87 — campioni olimpici; 2. Serghei Nagorni—Vladimir Romanovski (URSS) 1:36,81; 3. Larion Serghei—Policarp Malihin (România) 1:37,43; 4. Jose Seguin—Guiller del Riego (Spania) 1:38,50; 5. Jozsef Deme—Janos Ratkay (Ungaria) 1:38,81; 6. Hannu Kojó—Kari Markkanen (Finlanda) 1:39,59.

Canoa dublu 500 m: 1. Serghei Petrenko—Aleksandr Vinogradov (URSS) 1:45,81 — campioni olimpici; 2. Jerzy Opara—Andrzej Gronowicz (Polonia) 1:47,77; 3. Tamas Buday—Oskar Frey (Ungaria) 1:48,35; 4. Gheorghe Danielov—Gheorghe Simionov (România) 1:48,84; 5. Gerald Delacroix—Francis Millot (Franța) 1:49,74; 6. Ivan Burkin—Krasimir Hristov (Bulgaria) 1:50,43.

Caiac dublu (f) 500 m: 1. Nina Gopova—Galina Krest (URSS) 1:51,15 — campioane olimpice; 2. Ana Pfeffer—Klara Rajnaj (Ungaria) 1:51,69; 3. Bärbel Koster—Carola Zirzow (RDG) 1:51,81; 4. Agafia Orlov—Nastasia Nichitov (România) 1:53,77; 5. Barbara Lewe—Heide Wallbaum (RFG) 1:53,86; 6. Maria Kazanecka—Katarzyn Kulizak (Polonia) 1:55,05.

Caiac simplu 1000 m: 1. Rudiger Helm (RDG) 3:48,20 — campion olimpic; 2. Geza Csapo (Ungaria) 3:48,84; 3. Vasile Dîba (România) 3:49,65; 4. Oreste Perri (Italia) 3:51,13; 5. Aleksandr Saporenko (URSS) 3:51,45; 6. Berndt Andersson (Suedia) 3:52,46.

Canoa simplu 1000 m: 1. Matija Ljubek (Iugoslavia) 4:09,51 — campion olimpic; 2. Vasili Jurcenko (URSS) 4:12,57; 3. Tamas Wichmann (Ungaria) 4:14,11; 4. Borislav Ananiev (Bulgaria) 4:14,41; 5. Ivan Patzaichin (România) 4:15,08; 6. Roland Iche (Franța) 4:18,23.

Caiac dublu 1000 m: 1. Serghei Nagorni—Vladimir Romanovski (URSS) 3:29,01 — campioni olimpici; 2. Joachim Mattern—Bernd Olbricht (RDG) 3:29,33; 3. Zoltan Bako—Istvan Szabo (Ungaria) 3:30,36; 4. Jean Paul Hanquier—Alain Lebas (Franța) 3:33,05; 5. Jose Seguin—Guiller del Riego (Spania) 3:33,16; 6. Jean Pierre Burny—Paul Hoekstra (Belgia) 3:33,86; 7. Policarp Malihin—Larion Seghei (România) 3:34,27.

Canoa dublu 1000 m: 1. Serghei Petrenko—Aleksandr Vinogradov (URSS) 3:52,76 — campioni olimpici; 2. Gheorghe Danielov—Gheorghe Simionov (România) 3:54,28; 3. Tamas Buday—Oskar Frey (Ungaria) 3:55,66; 4. Jerzy Opara—Andrzej Gronowicz (Polonia) 3:59,56; 5. Detlef Boshe—Hans Jürgen Tode (RDG) 4:00,37; 6. Jiri Ctvrticka—Tomas Sach (Cehoslovacia) 4:01,48.

Caiac 4 1000 m: 1. Aleksandr Degtiarev, Iuri Filatov, Vladimir Morozov, Serghei Ciuhrai (URSS) 3:08,69 — campioni olimpici; 2. Jose Celorrio, Jose Diaz-Flor, Herminio Menendez, Luis Mision (Spania) 3:08,95; 3. Peter Bischof, Rudiger Helm, Bernd Duvinque, Jürgen Lehnert (RDG) 3:10,76; 4. Nicusor Eșanu, Mihai Zăfui, Vasile Simionenco, Nicolae Simionenco (România) 3:11,35; 5. Polonia 3:12,17; 6. Norvegia 3:12,28.

CANOTAJ. Feminin — simplu: 1. Christine Scheiblich (RDG) 4:05,56 — campioană olimpică; 2. Joan Lind (SUA) 4:06,21; 3. Elena Antonova (URSS) 4:10,24; 4. Roșita Spasova (Bulgaria) 4:10,86; 5. Ingrid Munneke (Olanda) 4:18,71; 6. Mariann Ambrus (Ungaria) 4:22,59.

Dublu vîsle: 1. Bulgaria (Svetla Otzetova, Zdravka Jordanova) 3:44,36 — campioane olimpice; 2. RDG (Sabine Jahn, Petra Boesler) 3:47,86; 3. URSS (Leonora Kaminskaitė, Genovate Ramoskene) 3:49,93; 4. Norvegia (Solfrid Johansen, Ingunn Brechan) 3:52,18; 5. SUA (Jan Palchikoff, Diane Braceland) 3:58,25; 6. Canada (Cheryl Howard, Beverley Cameron) 4:06,23.

2 f.c.: 1. Bulgaria (Siika Kelbetceva, Stoianka Gruisceva) 4:01,22 — campioane olimpice; 2. RDG (Angelika Noack, Sabine Dahne) 4:01,64; 3. RFG (Edith Eckbauer, Thea Einöder) 4:02,35; 4. URSS (Natalia Gorodilova, Ana Karnausenko) 4:03,27; 5. Canada (Tricia Smith, Elisabeth Craig) 4:08,09; 6. România (Marlena Predescu, Marinela Maxim) 4:15,44.

4+1 vîsle: 1. RDG (Anke Borchmann, Jutta Lau, Viola Poley, Roswitha Zobel+Liane Weigelt) 3:29,99 — campioane olimpice; 2. URSS (Ana Kondrașina, Mira Briunina, Larisa Aleksandrova, Galina Ermolaeva+Nadejda Cerniseva) 3:32,49; 3. România (Ioana Tudoran, Maria Micșă, Felicia Afrăsiloaia, Elisabeta Lazăr+Elena Giurcă) 3:32,76; 4. Bulgaria 3:34,13; 5. Cehoslovacia 3:42,53; 6. Danemarca 3:46,99.

4+1 rame: 1. RDG (Karin Metzke, Bianka Schwede, Gabriela Lohs, Andrea Kurth+Sabine Hess) 3:45,08 — campioane olimpice; 2. Bulgaria (Ginka Gurova, Liliana Vaseva, Reni Jordanova, Marika Modeva+Kapka Gheorghieva) 3:48,24; 3. URSS (Nadejda Sevostianova, Ludmila Krokina, Galina Misigena, Ana Pasoka+Lidia Krilova) 3:49,38; 4. România (Elena Oprea, Florica Petcu, Filigonia Tol, Aurelia Marinescu+Aneta Matei) 3:51,17; 5. Olanda 3:54,36; 6. SUA 3:56,50.

8+1: 1. RDG (Viola Goretzki, Christiane Knetsch, Ilona Richter, Brigitte Ahrenholz, Monika Kallies, Henrietta Ebert, Helma Lehmann, Irina Müller+Marina Wilke) 3:33,32 — campioane olimpice; 2. URSS (Liubov Talalaeva, Nadejda Roșcina, Klaudia Kozenkova, Elena Zubko, Olga Kolikova, Neli Tarakanova, Nadejda Rozgon, Olga Guzenko+Olga Pugovskaia) 3:36,17; 3. SUA (Jacqueli Zoch, Anita Defrantz, Carrie Graves, Marion Greig, Anne Warner, Peggy McCarthy, Carol Brown, Gail Ricketson+Lynn Sillman) 3:38,68; 4. Canada 3:39,52; 5. RFG 3:41,06; 6. România (Elena Oprea, Florica Petcu, Filigonia Tol, Aurelia Marinescu, Georgeta Militaru, Iuliana Munteanu, Elena Avram, Marioara Constantin+Aneta Matei) 3:44,79.

Masculin — simplu: 1. Pertti Karppinen (Finlanda) 7:29,03 — campion olimpic; 2. Peter Kolbe (RFG) 7:31,67; 3. Joachim Dreifke (RDG) 7:38,03; 4. Sean Drea (Irlanda) 7:42,53; 5. Nikolai Dovgan (URSS) 7:57,39; 6. Ricardo Ibarra (Argentina) 8:03,05.

Dublu vîsle: 1. Norvegia (Frank Hansen, Alf Hansen) 7:13,20 — campioni olimpici; 2. M. Britanie (Chris Baillieu, Michael Hart) 7:15,26; 3. RDG (Ulrich Schmied, Jürgen Bertow) 7:17,45; 4. URSS (Evgheni Barbakov, Ghenadi Korskiov) 7:18,87; 5. RFG (Peter Becker, Gerhard Kroschewski) 7:22,15; 6. Franța (Jean-Noël Ribot, Jean Michel Izart) 7:50,18.

2 f.c.: 1. RDG (Jörg Landvoigt, Bernd Landvoigt) 7:23,31 — campioni olimpici; 2. SUA (Calvin Coffey, Michael Staines) 7:26,73; 3. RFG (Peter Vanroye, Thomas Strauss) 7:30,03; 4. Iugoslavia (Zlatko Celent, Dusko Mrduljas) 7:34,17; 5. Bulgaria (Valentin Stoev, Gheorghe Gheorghiev) 7:37,42; 6. Cehoslovacia (Miroslav Napek, Vojtech Caska) 7:51,06;

2+1 rame: 1. RDG (Harald Jahrling, Friedrich Ulrich+Georg Spohr) 7:58,99 — campioni olimpici; 2. URSS (Dimitri Bekhterev, Iuri Surkalov+Iuri Lorentson) 8:01,82; 3. Cehoslovacia (Oldrich Svojanovsky, Pavel Svojanovsky+Ludvik Vebr) 8:03,28; 4. Bulgaria (Rumen Hristov, Tsvetan Petkov+Tošo Kișev) 8:11,27; 5. Italia (Primo Baran, Anni-

bale Venier+Franco Venturini) 8:15,97; 6. Polonia (Ryszard Stadniuk, Grzegorz Stellak+Ryszard Kubiak) 8:23,02;

4 vîsle f.c.: 1. RDG (Wolfgang Guldenpfennig, Rudiger Reiche, Karl Heinz Bussert, Michael Wolfram) 6:18,65 — campioni olimpici; 2. URSS (Evgheni Duleev, Iuri Iakimov, Aivar Lazdenik, Vitautas Butkus) 6:19,89; 3. Cehoslovacia (Jaroslav Helebrand, Václav Vochoska, Zdenek Pecka, Václav Lacin) 6:21,77; 4. RFG 6:24,81; 5. Bulgaria 6:32,04; 6. SUA 6:34,33.

4 rame f.c.: 1 RDG (Siegfried Brietzke, Andreas Decker, Stefan Semmler, Wolfgang Mager) 6:37,42 — campioni olimpici; 2. Norvegia (Ole Nafstad, Arne Bergodd, Finn Tveter, Rolf Andreassen) 6:41,22; 3. URSS (Raul Arnemann, Nikolai Kuznetsov, Valeri Dolinin, Anusavan Gasan-Djalov) 6:42,52; 4. Noua Zeelandă 6:42,23; 5. Canada 6:46,11; 6. RFG 6:47,44;... 9. România (Nicolae Simion, Ernest Gall, Ștefan Tudor, Dumitru Grumesciu) 6:43,96.

4+1 rame: 1. URSS (Vladimir Esinov, Nikolai Ivanov, Mihail Kuznetsov, Aleksandr Klepikov+Aleksandr Lukianov) 6:40,22 — campioni olimpici; 2. RDG (Andreas Schulz, Rudiger Kunze, Walter Diessner, Ullrich Diessner+Johannes Thomas) 6:42,70; 3. RFG (Johann Faerber, Ralph Kubail, Siegfried Fricke, Peter Nieuhusen+Hartmut Wenzel) 6:46,96; 4. Cehoslovacia 6:50,15; 5. Bulgaria 6:52,88; 6. Noua Zeelandă 7:00,17.

8+1: 1. RDG (Bernd Baumgart, Gottfried Dohn, Werner Klatt, Hans Joachim Luck, Dieter Wendisch, Roland Kostulski, Ulrich Karnatz, Karl Heinz Prudohl+Karl Heinz Danielowski) 5:58,29 — campioni olimpici; 2. M. Britanie (Richard Lester, John Yallop, Timothy Crooks, Hugh Matheson, David Maxwell, James Clark, Fred Smallbone, Leonard Robertson+Patrick Sweeney) 6:00,82; 3. Noua Zeelandă (Ivan Sutherland, Trevor Coker, Peter Dignan, Lindsay Wilson, Athol Earl, Dave Rodger, Alex McLean, Tony Hurt+Simon Dickie) 6:03,51; 4. RFG 6:06,15; 5. Australia 6:09,75; 6. Cehoslovacia 6:14,29.

CĂLĂRIE. Dressaj individual: 1. Christine Stueckelberger (Elveția) cu Granat 1486 p — campioană olimpică; 2. Harry Boldt (RFG) cu Wojcek 1435 p; 3. Reiner Klimke (RFG) cu Mehmed 1395 p; 4. Gabriela Grillo (RFG) cu Ultimo 1257 p; 5. Dorothy Morkis (SUA) cu Monaco 1249 p; 6. Viktor Ugrumov (URSS) cu Said 1247 p.

Dressaj echipe: 1. RFG (Harry Boldt, Reiner Klimke, Gabriela Grillo) 5155 p — campioană olimpică; 2. Elveția (Christine Stueckelberger, Ulrich Lehmann, Doris Ramseier) 4684 p; 3. SUA (Hilda Gurney, Dorothy Morkis, Edith Master) 4647 p; 4. URSS 4542 p; 5. Canada 4538 p; 6. Danemarca 4448 p.

Concurs complet individual: 1. Edmund Coffin (SUA) cu Ballycor 114,99 p — campion olimpic; 2. John Plumb (SUA) cu Better and better 125,85 p; 3. Karl Schulz (RFG) cu Madrigal 129,45 p; 4. Richard Meade (M. Britanie) cu Jacob Jones 141,35 p; 5. Wayne Roycroft (Australia) cu Laurensen 178,04 p; 6. Gerard Sinnott (Irlanda) cu Croghan 178,85 p.

Concurs complet echipe: 1. SUA (Edmund Coffin cu Ballycor, John Plumb cu Better and better, Bruce Davidson cu Irish-cap, Mary Tauskey cu Marcus-Aurelius) 441 p — campioană olimpică; 2. RFG (Karl Schultz cu Madrigal, Herbert Bloeker cu Albrant, Helmut Rethemeier cu Pauline, Otto Ammermann cu Volturino) 584,60 p; 3. Australia (Wayne Roycroft cu Laurensen, Mervyn Bennett cu Regal reign, William Roycroft cu Version, Denis Pigott cu Hillstead) 599,54 p; 4. Italia 682,24 p; 5. URSS 721,55 p; 6. Canada 808,81 p.

Marele premiu de obstacole individual: 1. Alwin Schockemoehe (RFG) cu Warwick rex 0 — campion olimpic; 2. Michel Vaillancourt (Canada) cu Branch country 12 p (după baraj); 3. François Mathy (Belgia) cu Gai luron 12 p (baraj); 4. Debbie Johnsey (M. Britanie) cu Moxey 12 p (baraj); 5. Guy Creighton (Australia) cu Mr. Dennis 16 p; 5. Marcel Rozier (Franța) cu Bayard de Maupas 16 p; 5. Frank Chapot (SUA) cu Viscount 16 p; 5. Hugo Simon (Austria) cu Lavendel 16 p.

Marele premiu al națiunilor: 1. Franța (Marcel Rozier cu Bayard de Maupas, Hubert Parot cu Rivage, Marc Roguet cu Belle de Mars, Michel Rosche cu Un espoir) 40 p — campioană olimpică; 2. RFG (Alwin Schockemoehe cu Warwick rex, Hans Winkler cu Trophy, Stefan Soenken cu Kwept, Paul Schockemoehe cu Talisman) 44 p; 3. Belgia (François Mathy cu Gay luron, Eric Grapper cu Le Champion, Eric Wauters cu Cutte Sitte, Stanny Van Paesschen cu Porsche) 63 p; 4. SUA 64 p; 5. Canada 64,5 p; 6. Spania 71 p.

CICLISM. 1000 m contracronometru: 1. Klaus-Jürgen Grunke (RGD) 1:05,927 — campion olimpic; 2. Michel Vaarten (Belgia) 1:07,516; 3. Niels Fredborg (Danemarca) 1:07,617; 4. Janusz Kierzkowski (Polonia) 1:07,660; 5. Eric Vermeulen (Franța) 1:07,846; 6. Hans Michalsky (RFG) 1:07,878.

Viteză: 1. Anton Tkac (Cehoslovacia) — campion olimpic; 2. Daniel Morelon (Franța); 3. Hans Jürgen Geschke (RDG); 4. Dieter Berkman (RFG).

Urmărire individuală: 1. Gregor Braun (RFG) 4:47,61 — campion olimpic; 2. Herman Ponsteen (Olanda) 4:49,72; 3. Thomas Huschke (RDG) 4:52,71; 4. Vladimir Osokin (URSS) 4:57,34.

Urmărire echipe: 1. RFG (Gregor Braun, Hans Lutz, Günther Schumacher, Peter Vonhof) 4:21,06 — campioană olimpică; 2. URSS (Vladimir Osokin, Aleksandr Perov, Vitali Petrakov, Viktor Sokolov) 4:27,15; 3. M. Britanie (Ian Banbury, Michael Bennett, Robin Croker, Ian Hallam) 4:22,41; 4. RDG (Norbert Durpisch, Thomas Huschke, Uwe Unterwalder, Matthias Wiegand) 4:22,75.

Fond: 1. Bernt Johansson (Suedia) 4h, 46:52,0 — campion olimpic; 2. Giuseppe Martinelli (Italia) la 31 sec; 3. Mieczysław Nowicki (Polonia); 4. Alfons de Wolf (Belgia); 5. Nikolai Gorelov (URSS); 6. George Mount (SUA) toți același timp.

100 km echipe contracronometru: 1. URSS (Anatoli Ciukanov, Valeri Ciapighin, Vladimir Kaminski, Aavo Pikkuus) 2h.08:53 — campioană olimpică; 2. Polonia (Tadeusz Mytnik, Mieczysław Nowicki, Stanisław Szozda, Ryszard Szurkowski) 2h.09:13; 3. Danemarca (Verner Blaundun, Gert Frank, Jørgen Hansen, Jørn Lund) 2h.12:20; 4. RFG 2h.12:35; 5. Cehoslovacia 2h.12:56; 6. M. Britanie 2h.13:10.

FOTBAL. 1 RDG (Jurgen Croy, Gerd Weber, Jurgen Dörner, Konrad Weise, Lothar Kurbjuweit, Reinhard Lauck, Gerd Heidler, Reinhard Hafner, Jurgen Riediger, Bernd Bransch, Martin Hoffmann, Gerd Kische, Wolfram Löwe, Hartmut Schade, Dieter Riedel, Ullrich Grapenthin, Wilfried Gröbner) — campioană olimpică; 2. Polonia (Jan Tomaszewski, Antoni Szimanowski, Jerzy Gorgon, Wojciech Rudy, Władysław Zmuda, Zygmunt Maszczyk, Grzegorz Lato, Henryk Kasperczak, Kazimierz Deyna, Andrzej Szarmach, Kazimierz Kmiecik, Piotr Mowlik, Henryk Wawrowski, Henryk Wiecezorek, Lesław Kmieciewicz, Jan Beniger, Roman Ogaza); 3. URSS (Vladimir Astapovski, Anatoli Konkov, Viktor Matvienko, Mihail Fomenko, Stefan Reško, Vladimir Troșkin, David Kipiani, Vladimir Oniscenco, Viktor Kolotov, Vladimir Veremeiev, Oleg Blohin, Leonid Briaki, Vladimir Fedorov, Aleksandr Minaev, Viktor Zviagintsev, Leonid Nazarenko, Aleksandr Prohorov); 4. Brazilia.

GINASTICĂ Echipe (f): 1. URSS (Svetlana Grozdova, Elvira Saadi, Maria Filatova, Olga Korbut, Ludmila Turiscea, Nelli Kim) 390,35 p — campioană olimpică; 2. România (Gabriela Trușcă, Georgeta Gabor, Anca Grigoraș, Mariana Constantin, Teodora Ungureanu, Nadia Comăneci) 387,15 p; 3. RDG (Angelika Hellmann, Marion Kische, Kerstin Gerschau, Gitta Escher, Steffi Kraker, Carola Dombeck) 385,10 p; 4. Ungaria 380,15 p; 5. Cehoslovacia 378,25 p; 6. SUA 375,05 p.

Individual compus (f): 1. Nadia Comăneci (România) 79,275 p — campioană olimpică; 2. Nelli Kim (URSS) 78,675 p; 3. Ludmila Turiscea (URSS) 78,625 p; 4. Teodora Ungureanu (România) 78,375 p; 5. Olga Korbut (URSS) 78,025 p; 6. Gitta Escher (RDG) 77,750 p;... 11. Mariana Constantin (România) 76,625 p.

Sărituri (f): 1. Nelli Kim (URSS) 19,800 p — campioană olimpică; 2. Ludmila Turiscea (URSS) și Carola Dombeck (RDG) 19,650 p; 4. Nadia Comăneci (România) 19,625 p; 5. Gitta Escher (RDG) 19,550 p; 6. Marta Egervari (Ungaria) 19,450 p.

Paralele inegale: 1. Nadia Comăneci (România) 20,000 p — campioană olimpică; 2. Teodora Ungureanu (România) 19,800 p; 3. Marta Egervari (Ungaria) 19,775 p; 4. Marion Kische (RDG) 19,750 p; 5. Olga Korbut (URSS) 19,300 p; 6. Nelli Kim (URSS) 19,225 p.

Bîrnă: 1. Nadia Comăneci (România) 19,950 p — campioană olimpică; 2. Olga Korbut (URSS) 19,725 p; 3. Teodora Ungureanu (România) 19,700 p; 4. Ludmila Turiscea (URSS) 19,475 p; 5. Angelika Hellmann (RDG) 19,450 p; 6. Gitta Escher (RDG) 19,275 p.

Sol: 1. Nelli Klm (URSS) 19,850 p — campioană olimpică; 2. Ludmila Turiceva (URSS) 19,825 p; 3. Nadia Comăneci (România) 19,750 p; 4. Ana Pohludkova (Cehoslovacia) 19,575 p; 5. Marion Kische (RDG) 19,475 p; 6. Gitta Escher (RDG) 19,450 p.

Echipe (m): 1. Japonia (Hisato Igarashi, Shun Fujimoto, Sawao Kato, Hiroshi Kajiyama, Eizo Kenmotsu, Mitsuo Tsukahara) 576,85 p — campioană olimpică; 2. URSS (Vladimir Tihonov, Ghenadi Krișin, Aleksandr Ditiatin, Vladimir Marcenko, Vladimir Markelov, Nikolai Andrianov) 576,45 p; 3. RDG (Bernd Jager, Wolfgang Klotz, Rainer Hanschke, Michael Nikolay, Lutz Mack, Roland Bruckner) 564,65 p; 4. Ungaria 564,45 p; 5. RFG 557,40 p; 6. România (Ștefan Gal, Mihai Borș, Sorin Cepoi, Nicolae Oprescu, Dan Grecu, Ionel Chelicheș) 557,30 p.

Individual compus (m): 1. Nikolai Andrianov (URSS) 116,650 p — campion olimpic; 2. Sawao Kato (Japonia) 115,650 p; 3. Mitsuo Tsukahara (Japonia) 115,575 p; 4. Aleksandr Ditiatin (URSS) 115,525 p; 5. Hiroshi Kajiyama (Japonia) 115,425 p; 6. Andrzej Sajna (Polonia) 114,625 p;... 29. Nicolae Oprescu (România) 109,900 p; 32. Sorin Cepoi (România) 109,525 p; 36. Dan Grecu (România) 60,450 p (abandon).

Sol (m): 1. Nikolai Andrianov (URSS) 19,450 p — campion olimpic; 2. Vladimir Marcenko (URSS) 19,425 p; 3. Peter Kormann (SUA) 19,300 p; 4. Roland Bruckner (RDG) 19,275 p; 5. Sawao Kato (Japonia) 19,250 p; 6. Eizo Kenmotsu (Japonia) 19,100 p.

Cal cu minere: 1. Zoltan Magyar (Ungaria) 19,700 p — campion olimpic; 2. Eizo Kenmotsu (Japonia) 19,575 p; 3. Nikolai Andrianov (URSS) și Michael Nikolay (RDG) 19,525 p; 5. Sawao Kato (Japonia) 19,400 p; 6. Aleksandr Ditiatin (URSS) 19,350 p.

Inele: 1. Nikolai Andrianov (URSS) 19,650 p — campion olimpic; 2. Aleksandr Ditiatin (URSS) 19,550 p; 3. Dan Grecu (România) 19,500 p; 4. Ferenc Donath (Ungaria) 19,200 p; 5. Eizo Kenmotsu (Japonia) 19,175 p; 6. Sawao Kato (Japonia) 19,125 p.

Sărituri (m): 1. Nikolai Andrianov (URSS) 19,450 p — campion olimpic; 2. Mitsuo Tsukahara (Japonia) 19,375 p; 3. Hiroshi Kajiyama (Japonia) 19,275 p; 4. Dan Grecu (România) 19,200 p; 5. Zoltan Magyar (Ungaria) și Imre Molnar (Ungaria) 19,150 p.

Paralele: 1. Sawao Kato (Japonia) 19,675 p — campion olimpic; 2. Nikolai Andrianov (URSS) 19,500 p; 3. Mitsuo Tsukahara (Japonia) 19,475 p; 4. Bernd Jager (RDG) 19,200 p; 5. Miloslav Netušil (Cehoslovacia) 19,125 p; 6. Andrzej Sajna (Polonia) 18,950 p.

Bară: 1. Mitsuo Tsukahara (Japonia) 19,675 p — campion olimpic; 2. Eizo Kenmotsu (Japonia) 19,500 p; 3. Eberhard Gienger (RFG) și Henri Boerio (Franța) 19,475 p; 5. Ghenadi Krișin (URSS) 19,250 p; 6. Ferenc Donath (Ungaria) 19,200 p.

HALTERE. Categ. 52 kg: 1. Aleksandr Voronin (URSS) 242,5 kg (105—137,5 RO) RO — campion olimpic; 2. Gyorgy Kőszegyi (Ungaria) 237,5 kg (107,5 RO — 130); 3. Mohammad Nassiri (Iran) 235 kg (100—135); 4. Masamoto Takeuchi (Japonia) 232,5 kg; 5. Francisco Casamayor (Cuba) 227,5 kg; 6. Ștefan Leletko (Polonia) 220 kg.

Categ. 56 kg: 1. Norair Nurikyan (Bulgaria) 262,5 kg (117,5 RO — 145) RM, RO — campion olimpic; 2. Grzegorz Cziura (Polonia) 252,5 kg (115—137,5); 3. Kenkichi Ando (Japonia) 250 kg (107,5 — 142,5); 4. Leszek Skorupa (Polonia) 250 kg; 5. Imre Földi (Ungaria) 245 kg; 6. Bernhard Bachfisch (RFG) 242,5 kg.

Categ. 60 kg: 1. Nikolai Kolesnikov (URSS) 285 kg (125 RO — 165 RO) RO — campion olimpic; 2. Gheorghe Todorov (Bulgaria) 280 kg (122,5 — 157,5); 3. Kazumasa Hirai (Japonia) 275 kg (125—150); 4. Takashi Saito (Japonia) 262,5 kg; 5. Edward Weitz (Israel) 262,5 kg; 6. Davoud Maleki (Iran) 260 kg.

Categ. 67,5 kg: 2. Piotr Korol (URSS) 305 kg (135—170); 3. Daniel Senet (Franța) 300 kg (135—165); 4. Kazimierz Czarnecki (Polonia) 295 kg; 5. Günter Ambrass (RDG) 295 kg; 6. Yatsuo Shimaya (Japonia) 292,5 kg.

Categ. 75 kg: 1. Jordan Mitkov (Bulgaria) 335 kg (145 RO — 190 RO) RO — campion olimpic; 2. Vartan Militosian (URSS) 330 kg (145 — 185); 3. Peter Wenzel (RDG) 327,5 kg (145—182,5); 4. Wolfgang Hübner (RDG) 320 kg; 5. Arvo Ala-Pontto (Finlanda) 315 kg; 6. Andras Stark (Ungaria) 315 kg.

Categ. 82,5 kg: 1. Valeri Sari (URSS) 365 kg (162,5 RO — 202,5 RO) RO — campion olimpic; 3. Trendafil Stoicev (Bulgaria) 360 kg (162,5 — 197,5); 4. Peter Bacsko (Ungaria) 345 kg; 5. Nicolaos Iliadis (Grecia) 340 kg; 6. Juhani Avellan (Finlanda) 330 kg.

Categ. 90 kg: 1. David Rigert (URSS) 382,5 kg (170 RO — 212,5 RO) RO — campion olimpic; 2. Lee James (SUA) 362,5 kg (165—197,5); 3. Atanas Sopov (Bulgaria) 360 kg (155—205); 5. Gyorgy Rehus (Ungaria) 350 kg; 6. Peter Petzold (RDG) 345 kg.

Categ. 110 kg: 2. Iuri Zaitsev (URSS) 385 kg (165—220); 3. Krastio Semerdjev (Bulgaria) 385 kg (170—215); 4. Tadeusz Rutkowski (Polonia) 377,5 kg; 5. Mark Cameron (SUA) 375 kg; 6. Pierre Gourrier (Franța) 372,5 kg.

Categ. +110 kg: 1. Vasili Alekseev (URSS) 440 kg (185 RO — 255 RM, RO) RO — campion olimpic; 2. Gerd Bonk (RDG) 405 kg (170—235); 3. Helmut Losch (RDG) 387,5 kg (165—222,5); 4. Jan Nagy (Cehoslovacia) 387,5 kg; 5. Bruce Wilhelm (SUA) 387,5 kg; 6. Petr Pavlasek (Cehoslovacia) 387,5 kg.

HANDBAL. Feminin: 1. URSS (Natalla Serstiuk, Rafiga Sabanova, Liubov Bereznaia, Zinaida Turcina, Tatiana Makareț, Maria Litoșenko, Ludmila Bobrus, Tatiana Glustchenko, Ludmila Subina, Galina Zaharova, Aldona Cesaitite, Nina Lobova, Ludmila Panciuk, Larisa Karlova) — campioană olimpică; 2. RDG (Hannelore Zober, Gabriele Badorek, Evelyn Matz, Roswitha Krause, Christina Rost, Petra Uhlig, Christina Voss, Liane Michaelis, Silvia Siefert, Marion Tietz, Kristina Richter, Eva Paskuy, Waltraud Kretschmar, Hannelore Buroschi); 3. Ungaria (Agota Bujdosó, Marta Megyeri, Borbála Toth-Harsanyi, Katalin Laki, Amalia Sterbinszky, Ilona Nagy, Klara Csik, Rozalia Leikes, Maria Vadasz, Erzebet Nemeth, Eva Angyal, Maria Berzsényi, Marianna Nagy, Zsuzsa Kezi); 4. România (Elisabeta Ionescu, Rozalia Sos, Simona Arghir, Georgeta Lăcustă, Doina Furci, Niculina Sasu, Cristina Petrovici, Constantina Pițigoi, Doina Cojocaru, Magdalena Miklos, Maria Bosi, Doina Ionica, Maria Lackovics, Iuliana Hobincu); 5. Japonia; 6. Canada.

Masculin: 1. URSS (Mihail Isenco, Anatoli Fedlugin, Vladimir Maximov, Serghei Kusniriuk, Vasilii Ilin, Vladimir Kravtsov, Iuri Klimov, Iuri Lagutin, Aleksandr Anpilov, Evgheni Cernișev, Valeri Gasil, Anatoli Tomin, Iuri Kidiaev, Aleksandr Rezanov) — campioană olimpică; 2. România (Cornel Penu, Gabriel Kicsid, Cristian Gațu, Ghiță Licu, Cezar Drăgăniță, Radu Voinea, Roland Gunesch, Alexandru Fölker, Ștefan Birtalan, Adrian Cosma, Constantin Tudosie, Nicolae Munteanu, Werner Stöckl, Mircea Grabovschi); 3. Polonia (Andrzej Szymczak, Piotr Cieślak, Zdzisław Antczak, Zygfryd Kuchta, Jerzy Klempel, Janusz Brzozowski, Ryszard Przybylski, Jerzy Melcer, Andrzej Sokolowski, Jan Gmyrek, Henryk Rozmiarek, Alfred Kaluzinski, Włodzimierz Zieliński, Mieczysław Wojczak); 4. RFG; 5. Iugoslavia; 6. Ungaria.

HOCHEI PE IARBĂ. 1. Noua Zeelandă (Paul Ackersley, Jeff Archibald, Thur Borren, Alan Chesney, John Christensen, Greg Dayman, Tony Ineson, Alan McIntyre, Neil McLeod, Barry Maister, Selwyn Maister, Trevor Manning, Arthur Parkin, Mohan Patel, Ramesh Patel, Les Wilson) — campioană olimpică; 2. Australia (Robert Haigh, Richard Charlesworth, David Bell, Gregory Browning, Ian Cooke, Barry Dancer, Douglas Golder, Wayne Hammond, James Irvine, Stephen Marshall, Malcolm Poole, Robert Proctor, Graham Reid, Ronald Riley, Trevor Smith, Terry Walsh); 3. Pakistan (Saleem Sherwani, Manzoor Hassan, Munawar Zaman Khan, Saleem Nazim, Akhtar Rasool, Iftikhar Syed, Islah Islahuddin, Manzoor Hussain, Abdul Rashid, Shanaz Sheikh, Samiullah Khan, Qamar Zia, Arshad Mahmood, Arshad Ali Chaudry, Mudassar Asghar, Haneef Khan); 4. Olanda; 5. RFG; 6. Spania.

INOT. Feminin - 100 m liber: 1. Kornelia Ender (RDG) 55,65 RM, RO - campioană olimpică; 2. Petra Priemer (RDG) 56,49; 3. Enith Brigitha (Olanda) 56,65; 4. Kim Peyton (SUA) 56,81; 5. Shirley Babashoff (SUA) 56,95; 6. Claudia Hempel (RDG) 56,99.

200 m liber: 1. Kornelia Ender (RDG) 1:59,26 RM, RO - campioană olimpică; 2. Shirley Babashoff (SUA) 2:01,22; 3. Enith Brigitha (Olanda) 2:01,40; 4. Annelies Maas (Olanda) 2:02,56; 5. Gail Amundrud (Canada) 2:03,32; 6. Jennifer Hooker (SUA) 2:04,20.

400 m liber: 1. Petra Thümer (RDG) 4:09,89 RM, RO - campioană olimpică; 2. Shirley Babashoff (SUA) 4:10,46; 3. Shannon Smith (Canada) 4:14,60; 4. Rebecca Perrott (Noua Zeelandă) 4:14,76; 5. Kathy Heddy (SUA) 4:15,50; 6. Brenda Borgh (SUA) 4:17,43.

800 m liber: 1. Petra Thümer (RDG) 8:37,14 RM, RO - campioană olimpică; 2. Shirley Babashoff (SUA) 8:37,59; 3. Wendy Weinberg (SUA) 8:42,60; 4. Rosemary Milgate (Australia) 8:47,21; 5. Nicole Kramer (SUA) 8:47,33; 6. Shannon Smith (Canada) 8:48,15.

100 m spate: Ulrike Richter (RDG) 61,83 RO - campioană olimpică; 2. Birgit Treiber (RDG) 63,41; 3. Nancy Garapick (Canada) 63,71; 4. Wendy Hogg (Canada) 63,93; 5. Cheryl Gibson (Canada) 65,16; 6. Nadejda Stavko (URSS) 65,19.

200 m spate: 1. Ulrike Richter (RDG) 2:13,43 RO - campioană olimpică; 2. Birgit Treiber (RDG) 2:14,97; 3. Nancy Garapick (Canada) 2:15,60; 4. Nadejda Stavko (URSS) 2:16,28; 5. Melissa Belote (SUA) 2:17,27; 6. Antje Stille (RDG) 2:17,55.

100 m bras: 1. Hannelore Anke (RDG) 1:11,16 (în semifinale 1:10,86 RM, RO) - campioană olimpică; 2. Liubov Rusanova (URSS) 1:13,04; 3. Marina Kosevaia (URSS) 1:13,30; 4. Carola Nitschke (RDG) 1:13,33; 5. Gabriele Askamp (RFG) 1:14,15; 6. Marina Jurkenia (URSS) 1:14,17.

200 m bras: 1. Marina Kosevaia (URSS) 2:33,35 RM, RO - campioană olimpică; 2. Marina Jurkenia (URSS) 2:36,08; 3. Liubov Rusanova (URSS) 2:36,22; 4. Hannelore Anke (RDG) 2:36,49; 5. Karla Linke (RDG) 2:36,97; 6. Carola Nitschke (RDG) 2:38,27.

100 m delfin: 1. Kornelia Ender (RDG) 60,13 RM eg, RO - campioană olimpică; 2. Andrea Pollack (RDG) 60,98; 3. Wendy Boglioli (SUA) 61,17; 4. Camille Wright (SUA) 61,41; 5. Rosemarie Gabriel (RDG) 61,56; 6. Wendy Quirk (Canada) 61,75.

200 m delfin: 1. Andrea Pollack (RDG) 2:11,41 RO - campioană olimpică; 2. Ulrike Tauber (RDG) 2:12,50; 3. Rosemarie Gabriel (RDG) 2:12,86; 4. Karen Thornton (SUA) 2:12,90; 5. Wendy Quirk (Canada) 2:13,68; 6. Cheryl Gibson (Canada) 2:13,91.

400 m mixt: 1. Ulrike Tauber (RDG) 4:42,77 RM, RO - campioană olimpică; 2. Cheryl Gibson (Canada) 4:48,10; 3. Becky Smith (Canada) 4:50,48; 4. Birgit Treiber (RDG) 4:52,40; 5. Sabine Kähle (RDG) 4:53,50; 6. DonnaLee Wennerstrom (SUA) 4:55,34.

4 x 100 m liber: 1. SUA (Kim Peyton, Wendy Boglioli, Jill Sterkel, Shirley Babashoff) 3:44,82 RM, RO - campioană olimpică; 2. RDG (Kornelia Ender, Petra Primer, Andrea Pollack, Claudia Hempel) 3:45,50 RE; 3. Canada (Gail Amundrud, Barbara Clark, Becky Smith, Anne Jardin) 3:48,81; 4. Olanda 3:51,67; 5. URSS 3:52,69; 6. Franța 3:56,73.

4 x 100 m mixt: 1. RDG (Ulrike Richter, Hannelore Anke, Andrea Pollack, Kornelia Ender) 4:07,95 RM, RO - campioană olimpică; 2. SUA (Linda Jezek, Lauri Siering, Camille Wright, Shirley Babashoff) 4:14,55; 3. Canada (Wendy Hogg, Robin Corsiglia, Susan Sloan, Anne Jardin) 4:15,22; 4. URSS 4:16,05; 5. Olanda 4:19,93; 6. M. Britanie 4:23,25.

Masculin - 100 m liber: 1. Jim Montgomery (SUA) 49,99 RM, RO - campion olimpic; 2. Jack Babashoff (SUA) 50,81; 3. Peter Nocke (RFG) 51,31 RE; 4. Klaus Steinbach (RFG) 51,68; 5. Marcello Guarducci (Italia) 51,70; 6. Joe Bottom (SUA) 51,79.

200 m liber: 1. Bruce Furniss (SUA) 1:50,29 RM, RO - campion olimpic; 2. John Naber (SUA) 1:50,50; 3. Jim Montgomery (SUA) 1:50,58 4. Andrei Krilov (URSS) 1:50,73 RE; 5. Klaus Steinbach (RFG) 1:51,09; 6. Peter Nocke (RFG) 1:51,71.

400 m liber: 1. Brian Goodell (SUA) 3:51,93 RM, RO - campion olimpic; 2. Tim Shaw (SUA) 3:52,54; 3. Vladimir Raskatov (URSS) 3:55,76 RE; 4. Djan Madruga (Brazilia) 3:57,18; 5. Stephen Holland (Australia) 3:57,59; 6. Sandor Nagy (Ungaria) 3:57,81.

1500 m liber: 1. Brian Goodell (SUA) 15:02,40 RM, RO - campion olimpic; 2. Bobby Hackett (SUA) 15:03,91;

3. Stephen Holland (Australia) 15:04,66; 4. Djan Madruga (Brazilia) 15:19,84; 5. Vladimir Sainikov (URSS) 15:29,45 RE; 6. Max Metzker (Australia) 15:31,53.

100 m spate: 1. John Naber (SUA) 55,49 RM, RO - campion olimpic; 2. Peter Rocca (SUA) 56,34; 3. Roland Matthes (RDG) 57,22; 4. Carlos Berrocal (Porto Rico) 57,28; 5. Lutz Wanjia (RDG) 57,49; 6. Bob Jackson (SUA) 57,69.

200 m spate: 1. John Naber (SUA) 1:59,19 RM, RO - campion olimpic; 2. Peter Rocca (SUA) 2:00,55; 3. Dan Harrigan (SUA) 2:01,35; 4. Mark Tonelli (Australia) 2:03,17; 5. Mark Kerry (Australia) 2:04,07; 6. Miloslav Rolk (Cehoslovacia) 2:05,81.

100 m bras: 1. John Hencken (SUA) 63,11 RM, RO - campion olimpic; 2. David Wilkie (M. Britanie) 63,43 RE; 3. Arvidas Iuzaitis (URSS) 64,23; 4. Graham Smith (Canada) 64,26; 5. Giorgio Lalle (Italia) 64,37; 6. Walter Kusch (RFG) 64,38.

200 m bras: 1. David Wilkie (M. Britanie) 2:15,11 RM, RO - campion olimpic; 2. John Hencken (SUA) 2:17,26; 3. Rick Colella (SUA) 2:19,20; 4. Graham Smith (Canada) 2:19,42; 5. Charles Keating (SUA) 2:20,79; 6. Arvidas Iuzaitis (URSS) 2:21,87.

100 m delfin: 1. Matt Vogel (SUA) 54,35 - campion olimpic; 2. Joe Bottom (SUA) 54,50; 3. Gary Hall (SUA) 54,65; 4. Roger Pyttel (RDG) 55,09 (în semifinale 54,75 RE); 5. Roland Matthes (RDG) 55,11; 6. Clay Evans (Canada) 55,81.

200 m delfin: 1. Mike Bruner (SUA) 1:59,23 RM, RO - campion olimpic; 2. Steven Gregg (SUA) 1:59,54; 3. Bill Forrester (SUA) 1:59,96; 4. Roger Pyttel (RDG) 2:00,02; 5. Michael Kraus (RFG) 2:00,46; 6. Brian Brinkley (M. Britanie) 2:01,49.

400 m mixt: 1. Rod Strachan (SUA) 4:23,68 RM, RO - campion olimpic; 2. Tim McKee (SUA) 4:24,62; 3. Andrei Smirnov (URSS) 4:26,90; 4. Andras Hargitay (Ungaria) 4:27,13; 5. Graham Smith (Canada) 4:28,64; 6. Steve Furniss (SUA) 4:29,23.

4 x 200 m liber: 1. SUA (Mike Bruner, Bruce Furniss, John Naber, Jim Montgomery) 7:23,22 RM, RO - campioană olimpică; 2. URSS (Vladimir Raskatov, Andrei Bogdanov, Serghei Kopliakov, Andrei Krilov) 7:27,97 RE; 3. M. Britanie (Alan McClatchey, David Dunne, Gordon Downie, Brian Brinkley) 7:32,11; 4. RFG 7:32,27; 5. RDG 7:38,92; 6. Olanda 7:42,56.

4 x 100 m mixt: 1. SUA (John Naber, John Hencken, Matt Vogel, Jim Montgomery) 3:42,22 RM, RO - campioană olimpică; 2. Canada (Stephen Pickell, Graham Smith, Clay Evans, Gary Mac Donald) 3:45,94; 3. RFG (Klaus Steinbach, Walter Kusch, Michael Kraus, Peter Nocke) 3:47,29; 4. M. Britanie 3:49,56; 5. URSS 3:49,90; 6. Australia 3:51,54.

SĂRITURI. Trambulină (f): 1. Jennifer Chandler (SUA) 506,19 p. - campioană olimpică; 2. Christa Köhler (RDG) 469,41 p; 3. Cynthia McIngvale (SUA) 466,83 p; 4. Heidi Ramlow (RDG) 462,15 p; 5. Karin Guthke (RDG) 459,81 p; 6. Olga Dmitrieva (URSS) 432,24.

Platfurmă (f): 1. Elena Vaitsehovskaia (URSS) 406,59 p - campioană olimpică; 2. Ulrika Knape (Suedia) 402,60 p; 3. Deborah Wilson (SUA) 401,07 p; 4. Irina Kalinina (URSS) 398,67 p; 5. Cindy Shatto (Canada) 389,58 p; 6. Teri York (Canada) 378,39 p.

Trambulină (m): 1. Philip Boggs (SUA) 619,05 p - campion olimpic; 2. Franco Cagnotto (Italia) 570,48 p; 3. Aleksandr Kosenkov (URSS) 567,24 p; 4. Falk Hoffmann (RDG) 553,53 p; 5. Robert Cragg (SUA) 548,19 p; 6. Gregory Louganis (SUA) 528,96 p.

Platfurmă (m): 1. Klaus Dibiasi (Italia) 600,51 p - campion olimpic; 2. Gregory Louganis (SUA) 576,99 p; 3. Vladimir Aleinik (URSS) 548,61 p; 4. Kent Vosler (SUA) 544,14 p; 5. Patrick Moore (SUA) 538,17 p; 6. Falk Hoffmann (RDG) 531,60 p.

POLO. 1. Ungaria (Endre Molnar, Istvan Szivos, Tamas Farago, Laszlo Sarosi, Gyorgy Horkay, Gabor Csapo, Attila Sudar, Gyorgy Kenéz, Gyorgy Gerendás, Ferenc Konrad III, Tibor Cservenyak) - campioană olimpică; 2. Italia (Alberto Alberani, Roldano Simeoni, Silvio Baracchini, Sante Marsili, Marcello Del Duca, Gianni De Magistris, Alessandro Ghibellini, Luigi Castagnola, Riccardo De Magistris, Vincenzo d'Angelo, Umberto Panerai);

3. Olanda (Evert Kroon, Nico Landeweerd, Jan Evert Veer, Hans Van Zeeland, Ton Buunk, Piet De Zwarte, Hans Smits, Rik Toonen, Gyzze Stroboer, Andy Hoepelman, Alex Boegschoten); 4. România (Florin Slăve, Cornel Rusu, Gheorghe Zamfirescu, Adrian Nastasiu, Dinu Popescu, Claudiu Rusu, Ilie Slăve, Liviu Răducanu, Viorel Rus, Adrian Schervan, Doru Spînu); 5. Iugoslavia; 6. RFG.

JUDO. Categ. ușoară (63 kg): 1. Hector Rodriguez (Cuba) — campion olimpic; 2. Eunkyoung Chang (Coreea de Sud); 3—4. Felice Mariani (Italia) și Jozsef Tuncsik (Ungaria).

Categ. semimijlocie (70 kg): 1. Vladimir Nevzorov (URSS) — campion olimpic; 2. Koji Kuramoto (Japonia); 3—4 Patrick Vial (Franța) și Marian Talaj (Polonia).

Categ. mijlocie (80 kg): 1. Isamu Sonoda (Japonia) — campion olimpic; 2. Valeri Dvoynikov (URSS); 3—4. Slavko Obadov (Iugoslavia) și Youngchul Park (Coreea de Sud).

Categ. semigrea (93 kg): 1. Kazuhiro Ninomiya (Japonia) — campion olimpic; 2. Ramaz Harshiladze (URSS); 3—4 David Starbrook (M. Britanie) și Juerg Roethlisberger (Elveția).

Categ. grea (+93 kg): 1. Serghei Novikov (URSS) — campion olimpic; 2. Gunther Neureuther (RFG); 3—4. Sumio Endo (Japonia) și Allen Coage (SUA).

Categ. open: 1. Haruki Uemura (Japonia) — campion olimpic; 2. Keith Remfry (M. Britanie); 3—4. Shota Cloșșvili (URSS) și Jeaki Cho (Coreea de Sud).

LUPTE GRECO-ROMANE. 48 kg: 1. Aleksei Șumakov (URSS) — campion olimpic; 2. Gheorghe Berceanu (România); 3. Ștefan Anghelov (Bulgaria); 4. Yoshite Moriwaki (Japonia); 5. Dietmar Hinz (RDG); 6. Mitchell Kawasaki (Canada).

52 kg: 1. Vitali Konstantinov (URSS) — campion olimpic; 2. Nicu Gingă (România); 3. Koichiro Hirayama (Japonia); 4. Rolf Krauss (RFG); 5. Lajos Racz (Ungaria); 6. Morad-Ali Shirani (Iran).

57 kg: 1. Pertti Ukkola (Finlanda) — campion olimpic; 2. Ivan Frgici (Iugoslavia); 3. Farhat Mustafin (URSS); 4. Yoshima Suga (Japonia); 5. Mihai Boșilă (România); 6. Krasimir Ștefanov (Bulgaria).

62 kg: 1. Kazimierz Lipien (Polonia) — campion olimpic; 2. Nelson Davidian (URSS); 3. Laszlo Reczi (Ungaria); 4. Teruhiko Miyahara (Japonia); 5. Ion Păun (România); 6. Pekka Hjelt (Finlanda).

68 kg: 1. Suren Nalbandian (URSS) — campion olimpic; 2. Ștefan Rusu (România); 3. Heinz-Helmut Wehling (RDG); 4. Lars Skiof (Suedia); 5. Andrzej Supron (Polonia); 6. Manfred Schondorfer (RFG).

74 kg: 1. Anatoli Bikov (URSS) — campion olimpic; 2. Viteslav Macha (Cehoslovacia); 3. Karlheinz Helbing (RFG); 4. Mikko Huhtala (Finlanda); 5. Klaus-Dieter Göpfert (RDG); 6. Gheorghe Ciobotaru (România).

82 kg: 1. Momir Petković (Iugoslavia) — campion olimpic; 2. Vladimir Cebokarov (URSS); 3. Ivan Kolev (Bulgaria); 4. Leif Andersson (Suedia); 5. Miroslav Janota (Cehoslovacia); 6. Kazuhiro Takanishi (Japonia); 7. Ion Enache (România).

90 kg: 1. Valeri Rezanțev (URSS) — campion olimpic; 2. Stoian Ivanov (Bulgaria); 3. Czesław Kwieciński (Polonia); 4. Darko Nisavici (Iugoslavia); 5. Frank Andersson (Suedia); 6. Istvan Sellyei (Ungaria); Petre Dicu (România) eliminat în turul II.

100 kg: 1. Nikolai Balboșin (URSS) — campion olimpic; 2. Kamen Goranov (Bulgaria); 3. Andrzej Skrzylewski (Polonia); 4. Brad Rheingans (SUA); 5. Tore Hem (Norvegia); 6. Heinz Schäfer (RFG); 7. Nicolae Martinescu (România).

+100 kg: 1. Aleksandr Kolcinski (URSS) — campion olimpic; 2. Aleksandr Tomov (Bulgaria); 3. Roman Codreanu (România); 4. Henryk Tomanek (Polonia); 5. William Lee (SUA); 6. Janos Rovnyai (Ungaria).

LUPTE LIBERE. 48 kg: 1. Hasan Isaev (Bulgaria) — campion olimpic; 2. Roman Dmitriev (URSS); 3. Akira Kudo (Japonia); 4. Gombo Khishigbaatar (RP. Mongolă); 5. Hwa-Kyung Kim (Coreea de Sud); 6. Yong Nam Li (RPD Coreană). Constantin Alexandru (România) a abandonat în turul II.

52 kg: 1. Yuji Takada (Japonia) — campion olimpic; 2. Aleksandr Ivanov (URSS); 3. Hae Sup Jeon (Coreea de Sud); 4. Henrik Gal (Ungaria); 5. Nemedin Selimov (Bulgaria); 6. Wladyslaw Stecyk (Polonia). Constantin Mândilă (România) eliminat în turul II.

57 kg: 1. Vladimir Umin (URSS) — campion olimpic; 2. Hans Dieter Bruchert (RDG); 3. Masao Arai (Japonia); 4. Mikho Dukov (Bulgaria); 5. Ramezan Kheder (Iran); 6. Migd Khoilogdori (RP Mongolă). Gigel Anghel (România) eliminat în turul III.

62 kg: 1. Jung-Mo Yang (Coreea de Sud) — campion olimpic; 2. Zeveg Oidov (RP Mongolă); 3. Gene Davis (SUA); 4. Fashandi Farahvashi (Iran); 5. Ivan Jankov (Bulgaria); 6. Serghei Timofeev (URSS). Petre Coman (România) eliminat în turul III.

68 kg: 1. Pavel Pinigin (URSS) — campion olimpic; 2. Lloyd Keaser (SUA); 3. Yasaburo Sugawara (Japonia); 4. Doncio Jekov (Bulgaria); 5. Jose Ramos (Cuba); 6. Tsedendamba Natsagdorj (RP Mongolă).

74 kg: 1. Jiichiro Date (Japonia) — campion olimpic; 2. Mansour Barzegar (Iran); 3. Stanley Dziedzic (SUA); 4. Ruslan Așuraliev (URSS); 5. Marin Părcălabu (România); 6. Fred Hempel (RDG).

82 kg: 1. John Peterson (SUA) — campion olimpic; 2. Viktor Novojlov (URSS); 3. Adolf Seger (RFG); 4. Mehmet Uzun (Turcia); 5. Ismail Abilov (Bulgaria); 6. Henryk Mazur (Polonia). Vasile Iorga (România) eliminat în turul IV.

90 kg: 1. Levan Tediashvili (URSS) — campion olimpic; 2. Benjamin Peterson (SUA); 3. Stelică Morcov (România); 4. Horst Stottmeister (RDG); 5. Terry Paice (Canada); 6. Pawel Kurczewski (Polonia).

100 kg: 1. Ivan Iarigin (URSS) — campion olimpic; 2. Russell Helickson (SUA); 3. Dima Kostov (Bulgaria); 4. Petr Drozda (Cehoslovacia); 5. Khorloo Baianmunkh (RP Mongolă); 6. Kazuo Shimizu (Japonia). Enache Panait (România) eliminat în turul II.

+100 kg: 1. Soslan Andiev (URSS) — campion olimpic; 2. Jozsef Balla (Ungaria); 3. Ladislau Simion (România); 4. Roland Gehrke (RDG); 5. Nikola Dinev (Bulgaria); 6. Yorihide Isogat (Japonia).

PENTATLON MODERN. Individual: 1. Janusz Pyciak, Peciak (Polonia) 5520 p — campion olimpic; 2. Pavel Lednev (URSS) 5485 p; 3. Jan Bartu (Cehoslovacia) 5466 p; 4. Daniele Masala (Italia) 5433 p; 5. Adrian Parker (M. Britanie) 5298 p; 6. John Fitzgerald (SUA) 5286 p.

Echipe: 1. M. Britanie (Adrian Parker, Robert Nightingale, Jeremy Fox) 15 559 p — campioană olimpică; 2. Cehoslovacia (Jan Bartu, Bohumil Starnovsky, Jiri Adam) 15 451 p; 3. Ungaria (Tamas Kancsal, Tibor Maracsco, Szvetizslav Sasics) 15 395 p; 4. Polonia 15 343 p; 5. SUA 15 285 p; 6. Italia 15 031 p.

SCRIMĂ. Floretă (f) — individual: 1. Ildiko Schwarzenberger (Ungaria) 4 v (baraj) — campioană olimpică; 2. Maria Consolata Collino (Italia) 4 v (baraj); 3. Elena Belova (URSS) 3 v; 4. Brigitte Dumont (Franța) 2 v; 5. Cornelia Hanisch (RFG) 1 v; 6. Ildiko Bobiș (Ungaria) 1 v. Magdalena Bartos (România) și Ana Pascu (România) eliminate în turul II; Ecaterina Stahl (România) eliminată în calificări.

Floretă echipe (f): 1. URSS (Elena Belova, Olga Kniazeva, Valentina Sidorova, Nailia Giliazova) — campioană olimpică; 2. Franța (Brigitte Latrille, Brigitte Dumont, Christine Muzio, Veronique Trinquet); 3. Ungaria (Ildiko Schwarzenberger, Edith Kovacs, Magda Maroš, Ildiko Rejtő); 4. RFG; 5. Italia; 6. Polonia; 7—8. România (Ileana Jenei, Marcela Moldovan, Ecaterina Stahl, Ana Pascu) și M. Britanie.

Florētă (m) — individual: 1. Fabio Dal Zotto (Italia) 4 v (baraj) — campion olimpic; 2. Aleksandr Romankov (URSS) 4 v (baraj); 3. Bernard Talvard (Franța) 3 v; 4. Vasili Stankovici (URSS) 2 v; 5. Frederic Pietrușka (Franța) 2 v; 6. Gregory Benkő (Australia) 0 v. Tudor Petrus (România) eliminat în turul I, Mihai Țiu (România) eliminat în turul II și Petru Kuki (România) eliminat în recalificări.

Sabie individual: 1. Viktor Krovopuskov (URSS) 5 v — campion olimpic; 2. Vladimir Nazlimov (URSS) 4 v; 3. Viktor Sidiak (URSS) 3 v; 4. Ioan Pop (România) 2 v; 5. Mario Aldo Montano (Italia) 1 v; 6. Michele Maffei (Italia) 0 v. Cornel Marin (România) eliminat în turul III și Dan Irimiciuc (România) eliminat în recalificări.

Spadă individual: 1. Alexander Pusch (RFG) 3 v (baraj) — campion olimpic; 2. Jurgen Hehn (RFG) 3 v (baraj); 3. Győző Kulcsar (Ungaria) 3 v (baraj); 4. Istvan Osztrics (Ungaria) 2 v; 5. Jerzy Janikowski (Polonia) 2 v; 6. Rolf Edling (Suedia) 2 v. Anton Pongratz (România) eliminat în turul II și Nicolae Iorgu (România) eliminat în recalificări.

Florētă echipe (m): 1. RFG (Matthias Behr, Thomas Bach, Harald Hein, Klaus Reichert) — campioană olimpică; 2. Italia (Fabio Dal Zotto, Carlo Montano, Stefano Simoncelli, Giovanni Battista Coletti); 3. Franța (Christian Noel, Bernard Talvard, Didier Flament, Frederic Pietrușka); 4. URSS; 5. Polonia; 6. M. Britanie. Echipa României (Petru Kuki, Mihai Țiu, Tudor Petrus, Petrică Buricea) eliminată în turul I.

Sabie echipe: 1. URSS (Viktor Krovopuskov, Eduard Vinokurov, Viktor Sidiak, Vladimir Nazlimov) — campioană olimpică; 2. Italia (Mario Aldo Montano, Michele Maffei, Angelo Arcidiacono, Tommaso Montano); 3. România (Dan Irimiciuc, Ioan Pop, Marin Mustață, Cornel Marin); 4. Ungaria; 5. Cuba; 6. Polonia.

Spadă echipe: 1. Suedia (Carl Von Essen, Hans Jacobson, Rolf Edling, Leif Hogstrom) — campioană olimpică; 2. RFG (Alexander Pusch, Jurgen Hehn, Reinhold Behr, Volker Fischer); 3. Elveția (Francois Suchanecki, Michel Poffet, Daniel Giger, Christian Kauter); 4. Ungaria; 5. URSS; 6. România (Nicolae Iorgu, Ioan Popa, Anton Pongratz).

TIR. Pistol liber: 1. Uwe Potteck (RDG) 573 p RM, RO — campion olimpic; 2. Harald Vollmar (RDG) 567 p; 3. Rudolf Dollinger (Austria) 562 p; 4. Heinz Mertel (RFG) 560 p; 5. Ragnar Skanaker (Suedia) 559 p; 6. Vincenzo Tondo (Italia) 559 p;... 34. Dan Iuga (România) 539 p.

Armă liberă calibru redus poziția culcat 60 focuri: 1. Karl Heinz Smieszek (RFG) 599 p — campion olimpic; 2. Ulrich Lind (RFG) 597 p; 3. Ghenadi Lucikov (URSS) 595 p; 4. Anton Müller (Elveția) 595 p; 5. Walter Frescura (Italia) 594 p; 6. Arne Sorensen (Canada) 593 p;... 28. Gheorghe Vasilescu (România) 589 p; 68. Nicolae Rotaru (România) 580 p.

Talere din șanț (trap): 1. Donald Haldeman (SUA) 190 p — campion olimpic; 2. Armando Silva Marques (Portugalia) 189 p; 3. Ubaldo Baldi (Italia) 189 p; 4. Burkhardt Hoppe (RDG) 186 p; 5. Aleksandr Androskin (URSS) 185 p; 6. Adam Smelczinsky (Polonia) 183 p.

Armă liberă calibru redus 3×40 focuri: 1. Lanny Bassham (SUA) 1162 p — campion olimpic; 2. Margaret Murdoch (SUA) 1162 p; 3. Werner Seibold (RFG) 1160 p; 4. Srecko Pejovici (Iugoslavia) 1156 p; 5. Sven Johansson (Suedia) 1152 p; 6. Ho Jun Li (RPD Coreeană) 1152 p;... 17. Nicolae Rotaru (România) 1141 p; 35. Ștefan Caban (România) 1129 p.

Cerb alergător: 1. Aleksandr Gazov (URSS) 579 p RM, RO — campion olimpic; 2. Aleksandr Kediarov (URSS) 576 p; 3. Jerzy Greskiewicz (Polonia) 571 p; 4. Thomas Pfeffer (RDG) 571 p; 5. Wolfgang Hamberger (RFG) 567 p; 6. Helmut Bellingrodt (Columbia) 567 p.

Pistol viteză: 1. Norbert Klaar (RDG) 597 p RO — campion olimpic; 2. Jurgen Wiefel (RDG) 596 p; 3. Roberto Ferraris (Italia) 595 p (baraj); 4. Afanasi Kuzmin (URSS) 595 p (baraj); 5. Corneliu Ion (România) 595 p (baraj); 6. Erwin Glock (RFG) 594 p;... 8. Marin Stan (România) 594 p.

Talere din tur (skeet): 1. Josef Panacek (Cehoslovacia) 198 p (după baraj) — campion olimpic; 2. Eric Swinkels (Olanda) 198 p; 3. Wiesław Gawlikowski (Polonia) 196 p; 4. Klaus Reschke (RDG) 196 p; 5. Franz Schitzhofer (Austria) 195 p; 6. Edgardo Zachrisson (Venezuela) 194 p;... 35. Adalbert Oster (România) 188 p.

TIR CU ARCUL. Feminin: 1. Luann Ryon (SUA) 2499 p RO — campioană olimpică; 2. Valentina Kovpan (URSS) 2460 p; 3. Zebiniso Rustamova (URSS) 2407 p; 4. Sun Yong Yang (RPD Coreeană) 2405 p; 5. Lucille Lemay (Canada) 2401 p; 6. Jadwiga Wilejto (Polonia) 2395 p.

Masculin: 1. Darell Pace (SUA) 2571 p RO — campion olimpic; 2. Hiroshi Michinaga (Japonia) 2502 p; 3. Giancarlo Ferrari (Italia) 2495 p; 4. Richard McKinney (SUA) 2471 p; 5. Vladimir Șendarov (URSS) 2467 p; 6. Willi Gabriel (RFG) 2435 p.

VOLEI. Masculin: 1. Polonia (Włodzimierz Stefanski Bronisław Bebel, Lech Lasko, Edward Skorek, Tomasz Wojtowicz, Wiesław Gawlewski, Mirosław Rybaczewski, Zbigniew Lubiejewski, Ryszard Bosek, Włodzimierz Sadałski, Zbigniew Zarzycki, Marek Karbarz) — campioană olimpică; 2. URSS (Anatoli Polișcu, Viaceslav Zaitsev, Efim Chulak, Vladimir Dorohov, Aleksandr Ermilov, Pavel Selivanov, Oleg Moliboga, Vladimir Kondra, Iuri Starunski, Vladimir Cernișov, Vladimir Ulanov, Aleksandr Savin); 3. Cuba (Leonel Marshall, Victoriano Sarmientos, Ernesto Martinez, Victor Garcia, Carlos Salas, Raul Vilches, Jesus Savigne, Lorenzo Martinez, Diego Lopera, Antonio Rodriguez, Alfredo Figueredo, Jorge Perez); 4. Japonia; 5. Cehoslovacia; 6. Coreea de Sud.

Feminin: 1. Japonia (Takako Iida, Mariko Okamoto, Echiko Maeda, Noriko Matsuda, Takako Shirai, Kiyomi Kato, Yuko Arakida, Katsuko Kanesaka, Mariko Yoshida, Shoko Takayanagi, Hiromi Yano, Iuri Yokoyama) — campioană olimpică; 2. URSS (Ana Rostova, Ludmila Setinina, Lilia Osadciaia, Natalia Kușnir, Olga Kozakova, Nina Smoleeva, Llubov Rudovskaia, Larisa Bergen, Inna Riskal, Liudmila Cernișeva, Zoia Iusova, Nina Muradian); 3. Coreea de Sud (Soonbok Lee, Junghee Yu, Kyungja Byon, Soonok Lee, Myungsun Baik, Heesook Chang, Kumja Ma, Youngnae Yun, Kyunghwa Yu, Mikum Park, Soonok Jung, Heajung Jo); 4. Ungaria; 5. Cuba; 6. RDG.

YACHTING. Clasa Soling: 1. Danemarca (Poul Jensen, Vald Bandalowski, Erik Hansen) 46,70 p — campioni olimpic; 2. SUA (John Kolius, Walter Glasgow, Richard Hoepfner) 47,40 p; 3. RDG (Dieter Below, Michael Zachries, Olaf Engelhardt) 47,40 p; 4. URSS 48,70 p; 5. Olanda 58,00 p. RFG 60,70 p.

Clasa Flying Dutchman: 1. RFG (Joerg Diesch, Eckart Diesch) 34,70 p — campioni olimpic; 2. M. Britanie (Rodney Pattison, Julian Brooke Houghton) 51,70 p; 3. Brazilia (Reinaldo Conrad, Peter Ficker) 52,10 p; 4. Canada (Hans Fogh, Evert Bastet) 57,10 p; 5. URSS (Vladimir Leonciev, Valeri Zubanov) 59,40 p; 6. SUA (Norman Freeman, John Mathias) 65,70 p.

Clasa Tempest: 1. Suedia (John Albrechtson, Ingvar Hansson) 14,00 p — campioni olimpic; 2. URSS (Valentin Mankin, Vladislav Akimenko) 30,40 p; 3. SUA (Dennis Conner, Conn Findlay) 32,70 p; 4. RFG (Uwe Mares, Wolf Stadler) 42,10 p; 5. Italia (Giuseppe Milone, Roberto Mottola) 55,40 p; 6. Danemarca (C. Thunbo Christensen, F. Thunbo Christensen) 62,70 p.

Clasa Finn: 1. Jochen Schumann (RDG) 35,40 p — campion olimpic; 2. Andrei Balașov (URSS) 39,70 p; 3. John Bertrand (Australia) 46,40 p; Claudio Biekarc (Brazilia) 54,70 p; 5. Kent Carlson (Suedia) 66,40 p; 6. Anastas Boudouris (Grecia) 77,00 p.

Clasa Tornado: 1. M. Britanie (Reginald White, John Osborn) 18,00 p — campioni olimpic; 2. SUA (David Mc Faull, Michael Rothwell) 36,00 p; 3. RFG (Jorg Spengler, Jorg Schmail) 37,70 p; 4. Australia (Brian Lewis, Warren Rock) 44,40 p; 5. Suedia (Peter Kolni, Jorgen Kolni) 57,40 p; 6. Elveția (Walter Steiner, Albert Schiess) 63,40 p.

Clasa 470: 1. RFG (Frank Huebner, Harro Bode) 42,40 p — campioni olimpic; 2. Spania (Antonio Gorostegui, Pedro Millet) 49,70 p; 3. Australia (Ian Brown, Ian Ruff) 57,00 p; 4. URSS (Viktor Potapov, Aleksandr Potapov) 57,00 p; 5. Noua Zeelandă (Mark Paterson, Brett Bennett) 59,70 p; 6. M. Britanie (Philip Crebbin, Derek Clark) 69,40 p.

Campionate mondiale

KARATE

1—7 OCTOMBRIE 1975 LONG BEACH

Echipe: 1. Marea Britanie; 2. Japonia; 3. Olanda.
Individual: 1. Kuneyo Hamaguchi (Japonia); 2. H. Junichiro (Japonia).

JUDO

23—26 OCTOMBRIE 1975 VIENA

Categ. ușoară: 1. Hiroshi Minami (Japonia); 2. Kashiwazakai (Japonia); 3—4. Reissmann (RDG) și Mariani (Italia); Șt. Pop (România) eliminat în primul tur;

Categ. mijlocie: 1. Shozo Fuji (Japonia); 2. Hara (Japonia); 3—4. Adamczyk (Polonia) și Coche (Franța); Cornel Roman (România) eliminat în turul I, Lazăr Loghin (România) eliminat în turul II;

Categ. semimijlocie: 1. Vladimir Nevzorov (URSS); 2. Dvojniov (URSS) 3—4. Akimoto și Kuramoto (Japonia);

Categ. semigrea: 1. Jean Rouge (Franța); 2. Michinori Ishibashi (Japonia); 3—4. Raamaz (URSS) și Hubuluri (URSS);

Categ. grea: 1. Sumi Endo (Japonia); 2. Serghei Novikov (URSS); 3—4. Pak Jong (RPD Coreeană) și Tagakii (Japonia);

Categ. open: 1. Karuki Uemura (Japonia); 2. Ninomia (Japonia); 3—4. Lorenz (RDG) și Ciocioșvili (URSS).

CICLOBAL

23—27 OCTOMBRIE 1975 ST. DENIS WESTERM (BELGIA)

1. Cehoslovacia; 2. R.F. Germania; 3. Elveția.

PENTATLON MODERN

16—20 NOIEMBRIE 1975 CIUDAD DE MEXICO

Individual: 1. Pavel Lednev (URSS) 5056 p; 2. Tarnas Kancsal (Ungaria) 5025 p; 3. Jeremy Fox (M. Brit.) 5016 p;

Echipe: 1. Ungaria 14 703 p; 2. S.U.A. 14 444 p; 3. U.R.S.S. 14 299 p.

HANDBAL (f)

2—14 DECEMBRIE 1975 U.R.S.S.

1. R.D. Germană; 2. U.R.S.S.; 3. Ungaria; 4. România.

HOCHEI

GRUPA C: 1. Austria; 2. Ungaria; 3. Franța.

GRUPA B: 1. ROMÂNIA; 2. Japonia; 3. Iugoslavia.

GRUPA A: 1. Cehoslovacia; 2. U.R.S.S.; 3. Suedia.

BIATLON

31 IANUARIE—1 FEBRUARIE 1976

ANTERSELVA

Individual 10 km: 1. Aleksandr Tihonov (URSS) 36:48,2; 2. Aleksandr Olisarov (URSS) 36:51,5; 3. Nikolai Kruglov (URSS) 37:19,9.

PATINAJ VITEZĂ (f)

21—22 FEBRUARIE 1976 OSLO

500 m: 1. Sheila Young (SUA) 42,26; 2. Leah Poulos (SUA) 43,08; 3. Paula Halonen (Finlanda) 43,69;

1500 m: 1. Sylvia Burka (Canada) 2:18,60; 2. Sitje Van der Leude (Olanda) 2:19,38; 3. Tatiana Averina (URSS) 2:19,44;

1000 m: 1. Sheila Young (SUA) 1:28,69; 2. Tatiana Averina (URSS) 1:29,58; 3. Sylvia Burka (Canada) 1:29,59;

3000 m: 1. Karin Kesow (RDG) 4:51,01; 2. Sylvia Filipson (Suedia) 4:55,61; 3. Monika Zernicek (RDG) 4:55,66;

Poliatlon: 1. Sylvia Burka (Canada) 184,840 p; 2. Tatiana Averina (URSS) 185,283 p; 3. Sheila Young (SUA) 185,540 p.

PATINAJ VITEZĂ (m)

28—29 FEBRUARIE 1976 HERREVEEN (OLANDA)

500 m: 1. Fred Heiden (SUA) 39,11; 2. Kay Stenshemmet (Norvegia) 39,65; 3. Gaetan Boucher (Canada) 39,68;

5000 m: 1. Hans van Helden (Olanda) 7:08,97; 2. Piet Kleine (Olanda) 7:09,32; 3. Sten Stensen (Norvegia) 7:16,11;

1500 m: 1. Piet Kleine (Olanda) 2:03,33; 2. Jan Storholt (Norvegia) 2:03,76; 3. Sten Stensen (Norvegia) 2:03,81;

10 000 m: 1. Piet Kleine (Olanda) 15:12,25; 2. Sten Stensen (Norvegia) 15:13,10; 3. Varlamov (URSS) 15:29,47;

Poliatlon: 1. Piet Kleine (Olanda) 170,255 p; 2. Sten Stensen (Norvegia) 170,956 p; 3. Hans van Helden (Olanda) 171,108 p.

PATINAJ ARTISTIC

2—6 MARTIE 1976 GÖTEBORG

Perechi: 1. Irina Rodnina-Aleksandr Zaitsev (URSS) 140,94 p; 2. Romy Kermer-Rolf Oestereich (RDG) 136,88 p;

3. Irina Vorobeva-Aleksandr Vlasov (URSS) 136,36 p;

Masculin: 1. John Curry (M. Britanie) 191,18 p; 2. Vladimir Kovalev (URSS) 189,84 p; 3. Jan Hoffman (RDG) 187,92 p;

Feminin: 1. Dorothy Hamill (SUA) 192,66 p; 2. Christine Errath (RDG) 190,04 p; 3. Dianna de Leeuw (Olanda) 189,94 p;

Dans: 1. Ludmila Pahomova-Aleksandr Gorșkov (URSS) 211,52 p; 2. Irina Moiseva-Andrei Minenkov (URSS) 205,44 p;

3. Coleen O'Connor-Jim Millns (SUA) 202,92 p.

PATINAJ VITEZĂ (sprint)

6—7 MARTIE 1976 BERLINUL OCCIDENTAL

Masculin — 500 m: 1. Dan Immerfall (SUA) 39,73; 2. Engelstad (Norvegia) 39,74; 3. Jos Valentijn (Olanda) 39,80.

1000 m: 1. Hans van Helden (Olanda) 1:20,06; 2. Peter Müller (SUA) 1:20,49; 3. Johan Granath (Suedia) 1:20,57;

500 m: 1. Dan Immerfall (SUA) 39,69; 2. Jos Valentijn (Olanda) 39,74; 3. Freese (RFG) 40,09;

1000 m: 1. Hans van Helden (Olanda) 1:19,93; 2. Johan Granath (Suedia) 1:20,80; 3. Engelstad (Norvegia) 1:21,29;

Clasament final: 1. Johan Granath (Suedia) 160,845 p; 2. Dan Immerfall (SUA) 161,200 p; 3. Peter Müller (SUA) 161,235 p;

Feminin — 500 m: 1. Sheila Young (SUA) 42,87; 2. Leah Poulos (SUA) 43,22; 3. Sylvia Burka (Canada) 44,08;

1000 m: 1. Sheila Young (SUA) 1:28,56; 2. Leah Poulos (SUA) 1:29,30; 3. Sylvia Burka (Canada) 1:30,01;

500 m: 1. Sheila Young (SUA) 42,60; 2. Leah Poulos (SUA) 43,17; 3. Sylvia Burka (Canada) 43,80;

1000 m: 1. Sheila Young (SUA) 1:28,40; 2. Sylvia Burka (Canada) 1:28,84; 3. Leah Poulos (SUA) 1:29,72;

Clasament final: 1. Sheila Young (SUA) 173, 950 p; 2. Leah Poulos (SUA) 175, 900 p; 3. Sylvia Burka (Canada) 177,305 p.

POPICE

15—22 MAI 1976

VIENA

Echipe femei: 1. Ungaria 2438 p; 2. Iugoslavia 2427 p; 3. R.F.Germania 2397 p; ... 5. România 2376 p;

Echipe bărbați: 1. Iugoslavia 5306 p; 2. R.F. Germania 5244 p; 3. Ungaria 5143 p; 4. România 5118 p.

Perechi femei: 1. Jansa Marinc-Magda Urh (Iugoslavia) 836 p; 2. Zsuzsa Krystian-Laszlone Megyesi (Ungaria) 825 p; 3. Laszlone Holczer-Gyulane Vad (Ungaria) 819 p; 4. Ana Albert-Florica Neguțoiu (România) 812 p; 5. Elena Goncear-Ana Petrescu (România) 812 p; ... 7. Vasilica Pințea-Elena Trandafir (România) 806 p;

Perechi bărbați: 1. Iosif Tismănar-Ilie Băiaș (România) 1806 p; 2. N. Dragas-M. Sterjai (Iugoslavia) 1776 p; 3. K.

Jenner-W. Endrus (RFG) 1770 p; ... 10. Gheorghe Silvestru-Marian Grigore (România) 1713 p; 13. Petre Purge-Constantin Voicu (România) 1700 p;

Individual feminin: 1. Zsuzsa Krystian (Ungaria) 1270 p; 2. Gyulane Vad (Ungaria) 1268 p; 3. Ana Albert (România) 1256 p; 4. Elena Goncear (România) 1255 p; ... 12. Ana Petrescu (România) 1210 p;

Individual masculin: 1. Nikola Dragas (Iugoslavia) 2705 p; 2. Iosif Tismănar (România) 2703 p; 3. B. Csany (Ungaria) 2690 p; ... 8. Ilie Băiaș (România) 2640 p; ... 15. Constantin Voicu (România) 2611 p.

CICLISM

4—10 SEPTEMBRIE 1976 OSTUNI și
MONTERONI DI LECCO

Amatori — Semifond: 1. Gaby Mineboo (Olanda) 50 km în 41:16,0; 2. Bartolome Caldentay (Spania); 3. Reiner Podlesch (RFG);

Tandem: 1. Benedikt Kokot-Janusz Kotlinski (Polonia); 2. Ivan Kutirek-Miloš Jelinek (Cehoslovacia); 3. Semenet-Jablunovski (URSS);

Feminin — Fond: 1. Kornelia van Osten Hage (Olanda) 1h. 39:14,0; 2. Luigiana Bissoli (Italia); 3. Yvonne Reyners (Belgia);

Viteză: 1. Sheila Young (SUA); 2. Sue Novara (SUA); 3. Zajickova (Cehoslovacia);

Urmărire: 1. Kornelia van Osten (Olanda) 3:58,92; 2. Luigiana Bissoli (Italia); 3. Nicole van den Broeck (Belgia);

Profesioniști — Fond: 1. Freddy Martens (Belgia) 7h. 06:10; 2. Francesco Moser (Italia); 3. Tino Conti (Italia);

Viteză: 1. John Nicholson (Australia); 2. Giordano Turini (Italia); 3. Yoshikazu Sugata (Japonia);

Urmărire: 1. Francesco Moser (Italia) 6:08,27; 2. Roy Schuiten (Olanda); 3. Knud Knudsen (Norvegia);

Semifond: 1. Wölfried Peffgen (RFG); 2. Cees Stam (Olanda); 3. Avogadri (Italia).

Campionate mondiale de tineret și juniori

HOCHEI (tineret)

1. U.R.S.S.; 2 Canada; 3 Cehoslovacia.

PATINAJ VITEZĂ (juniori)

16—18 IANUARIE 1976

MADONA DI CAMPIGLIO

Masculin — 500 m: 1. Dan Immerfall (SUA) 39,35; 2. Gaetan Boucher (Canada) 39,75; 3. G. Unger (RFG) 40,24;

3000 m: 1. Yung Ha Lee (Coreea de Sud) 4:21,78; 2. Fred Heiden (SUA) 4:22,92; 3. De Vries (Olanda) 4:24,16;

1500 m: 1. Fred Heiden (SUA) 2:02,75; 2. Gaetan Boucher (Canada) 2:03,63; 3. De Vries (Olanda) 2:03,78;

5000 m: 1. Yung Ha Lee (Coreea de Sud) 7:32,28; 2. Fred Heiden (SUA) 7:35,18; 3. De Vries (Olanda) 7:37,47;

Poliatlon: 1. Yung Ha Lee (Coreea de Sud) 170,368 p; 2. Fred Heiden (SUA) 170,751 p; 3. De Vries (Olanda) 172,890 p;

Feminin — 500 m: 1. Kathy Vogt (Canada) 44,45; 2. Natalia Petrusseva (URSS) 44,51; 3. Kim Kostrom (SUA) 44,51;

1500 m: 1. Liz Heiden (SUA) 2:18,87; 2. Liz Appleby (Canada) 2:19,48; 3. Lorenz (RDG) 2:21,06;

1000 m: 1. Kim Kostrom (SUA) 1:29,28; 2. Liz Appleby (Canada) 1:29,34; 3. Kathy Vogt (Canada) 1:29,47;

3000 m: 1. Liz Heiden (SUA) 4:57,78; 2. Liz Appleby (Canada) 4:58,18; 3. Natalia Petrusseva (URSS) 4:58,53;

Poliatlon: 1. Liz Appleby (Canada) 185,505 p; 2. Liz Heiden (SUA) 186,420 p; 3. Lorenz (RDG) 187,087 p.

ARTISTICĂ **SCRIMĂ (tineret)**

16—18 APRILIE 1976

POZNAN

Floretă (m): 1. Robert Bruniges (Franța) 4 v; 2. Pascal Jolyot (Franța) 3 v; 3. Fabio Dal Zotto (Italia) 3 v. Ernestin Mătușan, Eugen Roșu, Sorin Roca (România) eliminați în primele tururi;

Floretă (f): 1. Irina Dolguikh (URSS) 5 v; 2. Beatrice Latrille (Franța) 3 v; 3. Elena Kulinenko (URSS) 3 v;... 6. Marcela Moldovan (România). Adriana Băcioi și Marta Grigu (România) eliminate în primele tururi;

Sabie: 1. Gyorgy Nebald (Ungaria) 4 v; 2. Valeri Todorov (URSS) 3 v; 3. Dalla Barba (Italia) 2 v. Mihai Frunză, Ion Pantelimonescu, Emilian Nuță (România) eliminați în primele tururi;

Spadă: 1. Michel Poffet (Elveția) 4 v; 2. Jean Charles Krebs (Franța) 4 v; 3. Patrice Gaille (Elveția) 3 v. Ervin Kerekeș, Teodor Bălănescu, Mihai Popa (România) eliminați în primele tururi.

HALTERE (juniori)

7—13 Iunie 1976

GDANSK

Muscă: 1. Ferenc Hornyak (Ungaria) 220 kg; 2. Marian Cofalik (Polonia) 212,5 kg; 3. Marek Sewerin (Polonia) 210 kg; ... 8. Ion Balaș (România) 182,5 kg;

Cocoș: 1. Vitali Danilcenko (URSS) 237,5 kg; 2. Rumen Tvetanov (Bulgaria) 235 kg; 3. Yasuo Youki (Japonia) 232,5 kg;... 5. Constantin Chivu (România) 222,5 kg;

Pană: 1. Ștefan Dimitrov (Bulgaria) 265,5 kg; 2. Naško Botev (Bulgaria) 255 kg; 3. Ion Buta (România) 255 kg;... 7. Eugen Chivu (România) 247,5 kg;

Ușoară: 1. Pavlin Mihailov (Bulgaria) 285 kg; 2. Ștefan Petrov (Bulgaria) 285 kg; 3. Jaroslav Rutter (Cehoslovacia) 282,5 kg;

Semimijlocie: 1. Iuri Vardanian (URSS) 335 kg; 2. Zahar Todorov (Bulgaria) 315 kg; 3. Jerzy Lipka (Polonia) 290 kg;

Mijlocie: 1. Nikolai Gruzdev (URSS) 342,5 kg; 2. Iordan Dimitrov (Bulgaria) 320 kg; 3. Anton Stomporek (Polonia) 305 kg;

Semigrea: 1. Adam Saidulaev (URSS) 362,5 kg; 2. Pavel Sirikin (URSS) 357,5 kg; 3. Svetlozar Rafailov (Bulgaria) 330 kg;

Grea: 1. Ghenadi Klimanciukov (URSS) 365 kg; 2. Bogdan Drandarov (Bulgaria) 347,5 kg; 3. Janos Meszaros (Ungaria) 345 kg;

Supergrea: 1. Leonid Taranienko (URSS) 370 kg; 2. Stasis Mecius (URSS) 367,5 kg; 3. Robert Skolimowski (Polonia) 367,5 kg.

CICLISM (juniori)

4—8 Iulie 1976 ROCOURT (BELGIA)

Urmărire individuală: 1. Robert Dill Bundi (Elveția) 3:42,50; 2. Gerald Mortag (RDG); 3. Michael Richards (Noua Zeelandă);

Fond contracronometru: 1. Italia 1h. 22:36,53; 2. U.R.S.S. 1h. 24:05,27; 3. Polonia 1h.25:29,96;

Urmărire echipe: 1. R.D. Germană 4:41,88; 2. Italia; 3. U.R.S.S.;

Viteză: 1. Lutz Hesslich (RDG) 13,01; 2. Ralf Kuschy (RDG); 3. Hönisch (RDG).

PENTATLON MODERN (juniori)

22—26 SEPTEMBRIE 1976

ZIELONA GORA

Individual: 1. L. Bodi (Ungaria) 5342 p; 2. J. Bartu (Cehoslovacia) 5322 p; 3. E. Lipiev (URSS) 5308 p;... 7. I. Galovits (România) 5180 p;... 21. Sorin Crăciuneanu (România) 4960 p; 38. Vasile Nemțeanu (România) 4680 p;

Echipe: 1. U.R.S.S. 15 582 p; 2. R.F. Germania 15 366 p; 3. Ungaria 15 336 p;... 7. România 14 820 p;

Competiții mondiale

GIMNASTICĂ

29 OCTOMBRIE 1975

LONDRA

Cupa Mondială. Feminin: 1. Ludmila Turiscea (URSS) 39,15 p; 2. Olga Korbut (URSS) 38,55 p; 3. Elvira Saadi (URSS) 38,30 p;... 6. Teodora Ungureanu (România) 37,80 p;

Masculin: 1. Nikolai Andrianov (URSS) 56,35 p; 2. Kajima Kajiyama (Japonia) 56,20 p; 3. Aleksandr Detiatin (URSS) 55,90 p; ...11. Dan Grecu (România) 53,90 p.

TENIS

Turneul campionilor (finală): Ilie Năstase-Björn Borg 3-0.

Turneul W.C.T.: 1. Björn Borg (Suedia); 2. Guillermo Villas (Argentina); 3. Harold Solomon (SUA).

LUPTE LIBERE

26 FEBRUARIE — 1 MARTIE 1976 TOLEDO

Cupa mondială: 1. U.R.S.S.; 2. S.U.A.; 3. Iran.

SCHI

Cupa mondială. Feminin: 1. Rosi Mittermaier (RFG) 281 p; 2. Lise Marie Morerod (Elveția) 214 p; 3. Monika Kaserer (Austria) 171 p;

Masculin: 1. Ingemar Stenmark (Suedia) 249 p; 2. Piero Gros (Italia) 205 p; 3. Gustavo Thoeni (Italia) 190 p;

Echipe: 1. Austria 1148 p. 2. Elveția 970 p; 3. Italia 788 p.

Campionate europene

VOLEI

18—26 OCTOMBRIE 1975 IUGOSLAVIA

Masculin: 1. U.R.S.S.; 2. Polonia; 3. Iugoslavia; 4. România;

Feminin: 1. U.R.S.S.; 2. Ungaria; 3. R.D. Germană; ...7. România.

PATINAJ ARTISTIC

13—18 IANUARIE 1976 GENEVA

Perechi: 1. Irina Rodnina-Aleksandr Zaitsev (URSS) 141,36 p; 2. Romy Kermmer-Rolf Oestereich (RDG) 137,69 p; 3. Irina Vorobeva-Aleksandr Vlasov (URSS) 136,67 p;

Masculin: 1. John Curry (M. Britanie) 191,88 p; 2. Vladimir Kovalev (URSS) 190,48 p; 3. Jan Hoffman (RDG) 189,56 p;

Feminin: 1. Dianne de Leeuw (Olanda) 188,48 p; 2. Anette Poetzsch (RDG) 185,20 p; 3. Christine Errath (RDG) 184,66 p;

Dans: 1. Ludmila Pahomova-Aleksandr Gorșkov (URSS) 210,54 p; 2. Irina Moiseva-Andrei Minenkov (URSS) 203,44 p; 3. Natalia Lini-ciuk-Ghenadi Karponosov (URSS) 200,74 p.

SĂNIUȚE

16—18 IANUARIE 1976

HAMMSTRAND (SUEDIA)

Masculin: 1. Wolfram Fiedler (RDG) 198,599 p; 2. Michael Gaardebaeck (Suedia) 201,216 p; 3. Hans Winkler (RDG) 202,360 p;

Perechi: 1. Bernd Drever-Roland Herdman (RDG) 85,936; 2. Strand-Svendsen (Norvegia) 85,995; 3. Bremse-Krikis (URSS) 86,535;

Feminin: 1. Vera Sosulia (URSS) 190,625; 2. Agneta Lindskog (Suedia) 191,713; 3. Halina Biegun (Polonia) 192,178.

TIR (sală)

21—22 FEBRUARIE 1976

PARIS

Pușcă cu aer comprimat: 1. Rainikov (URSS) 384 p; 2. Lucikov (URSS) 383 p; 3. Steinbruck (RDG) 382 p;

Echipe: 1. U.R.S.S. 1527 p; 2. R.F.G. 1521 p; 3. Polonia 1517 p;

Senioare: 1. Eva Olah (România) 384 p. 2. Baiba Zarinia (URSS) 383 p; 3. Gudrun Fuschek (RFG) 380 p; ...7. Mariana Feodot (România) 377 p; Veronica Tripsa (România) 373 p;

Echipe: 1. România 1134 p; 2. U.R.S.S. 1133 p; 3. R.F.G. 1129 p;

Juniori: 1. Hillenbrand (RFG) 388 p; 2. Loken (Norvegia) 382 p; 3. Kanthak (RDG) 382 p;

Echipe: 1. R.D.G. 1139 p; 2. U.R.S.S. 1133 p; 3. R.F.G. 1130 p;

Pistol cu aer comprimat: 1. Harald Vollmar (RDG) 393 p; 2. Tondo (Italia) 391 p; 3. Hromada (Cehoslovacia) 388 p; ... 15. Dan Iuga (România) 383 p; 46. Lucian Giușcă (România) 376 p;

Echipe: 1. U.R.S.S. 1542 p; 2. Polonia 1528 p; 3. Cehoslovacia 1525 p;

Senioare: 1. Zinaida Simonian (URSS) 385 p; 2. G. Korzun (URSS) 380 p; 3. Nina Stolearova (URSS) 377 p;

Echipe: 1. U.R.S.S. 1142 p; 2. R.F.G. 1104 p; 3. Suedia 1099 p;

Juniori: 1. Ignatiev (URSS) 384 p; 2. Sikarica (Iugoslavia) 383 p; 3. Windisch (RDG) 381 p; ... 13. S. Grosaru (România) 374 p;

Echipe: 1. R.D.G. 1139 p; 2. U.R.S.S. 1133 p; 3. R.F.G. 1130 p.

ATLETISM (sală)

21—22 FEBRUARIE 1976 MÜNCHEN

Masculin-60 m: 1. Borzov (URSS) 6,58; 2. Papageorgopoulos (Grecia) 6,67; 3. Petrov (Bulgaria) 6,68; Cl. Sușelescu (România) eliminat în semifinale; 400 m: 1. Bratanov (Bulgaria) 47,79; 2. Köhler (RFG) 48,19; 3. Madry (Polonia) 48,46; 800 m: 1. Van Damme (Belgia) 1:49,2; 2. Schmidt (RFG) 1:49,8; 3. Savici (Iugoslavia) 1:49,9; 1500 m: 1. Wellmann (RFG) 3:45,1; 2. Wesinghage (RFG) 3:45,3; 3. Gh. Ghipu (România) 3:46,1; 3000 m: 1. Sansburg (RFG) 8:01,6; 2. Zubrak (Polonia) 8:02,0; 3. Smedley (M. Britanie) 8:02,2; P. Copu (România) eliminat în serii; 60 mg: 1. Miasnikov (URSS) 7,78; 2. Price (M. Britanie) 7,80; 3.

Jankowski (Polonia) 7,92; înălțime: 1. Senliukov (URSS) 2,22 m; 2. Aletti (Franța) 2,19 m; 3—4. Böller (RFG) și Brokken (Belgia) 2,19 m; lungime: 1. Rousseau (Franța) 7,90 m; 2. Podlujnii (URSS) 7,79 m; 3. Busse (RFG) 7,72 m;... 7. St. Lăzărescu (România) 7,57 m; 8. D. Iordache (România) 7,41 m; prăjină: 1. Prohorenko (URSS) 5,45 m; 2. Källiomäki (Finlanda) 5,40 m; 3. Dionisi (Italia) 5,30 m; triplusalt: 1. Saneev (URSS) 17,10 m; 2. C. Corbu (România) 16,75 m; 3. Lamitie (Franța) 16,68 m; greutate: 1. Capes (M. Britanie) 20,64 m; 2. Lochmann (RDG) 20,29 m; 3. Barișnikov (URSS) 20,02 m;

Feminin-60 m: 1. Häglund (Suedia) 7,24; 2. Lannaman (M. Britanie) 7,25; 3. Possekel (RFG) 7,28; 400 m: 1. Wilden (RFG) 52,26 RM; 2. Pavlicici (Iugoslavia) 52,47; 3. Klimovicia (URSS) 52,80; 800 m: 1. Stereva (Bulgaria) 2:02,2; 2. Tomova (Bulgaria) 2:02,6; 3. Klein (RFG) 2:03,2; 1500 m: 1. Kraus (RFG) 4:15,2; 2. Natalia Andrei-Mărășescu (România) 4:15,6; 3. Pehlivanova (Bulgaria) 4:15,8; 60 mg: 1. Rabsztyń (Polonia) 7,96; 2. Lebedeva (URSS) 8,08; 3. Nowak (Polonia) 8,14; lungime: 1. Alfeeva (URSS) 6,64 m; 2. Nygrinova (Cehoslovacia) 6,57 m; 3. Gopcenko (URSS) 6,48 m; înălțime: 1. Ackermann (RDG) 1,92 m; 2. Meyfart (RFG) 1,89 m; 3. Karbanova (Cehoslovacia) 1,89 m; greutate: 1. Hristova (Bulgaria) 20,45 m; 2. Kracevskaia (URSS) 20,06 m; 3. Schoecknecht (RDG) 19,36 m.

BOB

21—22 FEBRUARIE 1976 ST. MORITZ

2 persoane: 1. Erich Schärer-Peter Schärer (Elveția I) 4:49,06; 2. Ștefan Gaisreiter-Donat Ertel (RFG II) 4:51,47; 3. Fritz Lüdi-Karl Häseli (Elveția II) 4:51,71.

28—29 FEBRUARIE 1976 ST. MORITZ

4 persoane: 1. R.F. Germania II (Ștefan Gaisreiter, Hans Wagner, Walter Gilik, Donat Ertel) 4:42,54; 2. R.F. Germania I (Wolfgang Zimmerer, Peter Utzschneider, Bodo Bittner, Manfred Schumann) 4:42,72; 3. Elveția II (Erich Schärer, Peter Schärer, Werner Camichel, Josef Benz) 4:42,79.

TENIS DE MASĂ

26 MARTIE—4 APRILIE 1976 PRAGA

Echipe (m): 1. Iugoslavia; 2. Suedia; 3. U.R.S.S.
Echipe (f): 1. U.R.S.S.; 2. Anglia; 3. Cehoslovacia;... 5. România;

Feminin: 1. Jill Hammersley (Anglia); 2. Maria Alexandru (România); 3—4. Wiebke Hendriksen (RFG) și Ann-Christin Hellman (Suedia);

Dublu (f): 1. Jill Hammersley-Linda Howard (Anglia); 2. Grofova-Dubinoва (Cehoslovacia);

3—4. Kneip-Simon (RFG) și Bergeret-Thiriet (Franța);

Masculin: 1. Jacques Secretin (Franța); 2. Anatoli Strokotov (URSS); 3—4. Orłowski (Cehoslovacia) și Martin (Franța);

Dublu (m): 1. Stellan Bengtsson-Kjel Johansson (Suedia); 2. Orłowski-Kunz (Cehoslovacia); 3—4. Surbek-Stipancici (Iugoslavia) și Wilkstrom (Suedia)-Frank (Ungaria);

Dublu mixt: 1. Erzsebet Palatinus-Anton Stipancici (Iugoslavia); 2. Uhlikova-Orłowski (Cehoslovacia); 3—4. Rudnova-Gomozov (URSS) și Bergeret-Secretin (Franța).

RUGBY

1. Franța; 2. Italia; 3. România.

HALTERE

3—11 APRILIE 1976

BERLIN

Muscă: 1. Aleksandr Voronin (URSS) 240 kg; 2. G. Kőszeghy (Ungaria) 235 kg; 3. L. Szűcs (Ungaria) 230 kg;... 6. Ion Hortopan (România) 215 kg;

Cocoș: 1. Nurair Nurikian (Bulgaria) 255 kg; 2. L. Skorupa (Polonia) 252,5 kg; 3. K. Prohl (Cehoslovacia) 250 kg;... 13. Constantin Chiru (România) 215 kg;

Pănă: 1. Nikolai Kolesnikov (URSS) 282,5 kg; 2. T. Todorov (Bulgaria) 280 kg; 3. G. Todorov (Bulgaria) 277,5 kg;... 8. Marian Grigoraș (România) 257,5 kg;

Ușoară: 1. Zbigniew Kaczmarek (Polonia) 305 kg; 2. J. Lostowski (Polonia) 302,5 kg; 3. S. Pevznev (URSS) 297,5 kg;... 8. Al. Kiss (România) 280 kg;

Semimijlocie: 1. Vartan Militosian (URSS) 340 kg; 2. P. Wenzel (RDG) 335 kg; 3. I. Mitkov (Bulgaria) 330 kg;... 9. Dragomir Cioroslău (România) 307,5 kg;

Mijlocie: 1. Valeri Sari (URSS) 367,5 kg; 2. B. Blagoev (Bulgaria) 365 kg; 3. T. Stoicev (Bulgaria) 365 kg;

Semigrea: 1. David Rigert (URSS) 397,5 kg; 2. A. Saidulaev (URSS) 360 kg; 3. P. Petzold (RDG) 350 kg;

Grea: 1. Valentin Hristov (Bulgaria) 415 kg; 2. I. Zaitsev (URSS) 400 kg; 3. J. Ciezki (RDG) 395 kg;

Supergrea: 1. Gerd Bonk (RDG) 432,5 kg; 2. H. Placiko (Bulgaria) 430 kg; 3. J. Heuser (RDG) 410 kg.

LUPTE LIBERE

18—20 APRILIE 1976

LENINGRAD

48 kg: 1. Anatoli Beloglasov (URSS); 2. M. Gulaj (Ungaria); 3. J. Mobius (RDG). S. Bențea (România) eliminat în primele tururi;

52 kg: 1. Henrik Gali (Ungaria); 2. A. Aliş-verdiev (URSS); 3. R. Hartmunt (RDG). 1. Arapu (România) eliminat în primele tururi;
57 kg: 1. Vladimir lumin (URSS); 2. L. Klin-ga (Ungaria); 3. H. Bruchert (RDG); 4. Gigel Anghel (România);

62 kg: 1. Serghei Timofeev (URSS); 2. Petre Coman (România); 3. I. Jankov (Bulgaria);
68 kg: 1. Aleksandr Matveev (URSS); 2. I. Iuseinov (Bulgaria); 3. E. Probst (RDG);
74 kg: 1. Dan Karabin (Cehoslovacia); 2. Marin Pîrcălabu (România); 3. F. Hempel (RDG);

82 kg: 1. Adolf Seger (RFG); 2. I. Abilov (Bulgaria); 3. V. Novojilov (URSS); 4. Vasile Iorga (România);

90 kg: 1. Levan Tediaşvili (URSS); 2. P. Neu-mayer (RFG); 3. Stelian Morcov (România);
100 kg: 1. Ivan Iarighin (URSS); 2. D. Kos-tov (Bulgaria); 3. M. Guklu (Turcia);

+100 kg: 1. Ladislau Simon (România); 2. R. Gehrke (RDG); 3. B. Bigaev (URSS).

LUPTE GRECO-ROMANE

21—23 APRILIE 1976 Leningrad

48 kg: 1. Aleksei Sumakov (URSS); 2. Con-stantin Alexandru (România); 3. F. Sereş (Un-garia);

52 kg: 1. Petar Kirov (Bulgaria); 2. V. Sa-tunov (URSS); 3. Holidis (Grecia);... 5. Nicu Gingă (România);

57 kg: 1. Fargat Mustafin (URSS); 2. Mihai Botilă (România); 3. J. Krista (Cehoslovacia);

62 kg: 1. Kazimierz Lipien (Polonia); 2. Ion Păun (România); 3. S. Nalbadian (URSS);

68 kg: 1. Lars Cheld (Suedia); 2. Ştefan Rusu (România); 3. S. Hisamuddinov (URSS);

74 kg: 1. Janko Sopov (Bulgaria); 2. I. Berias-vili (URSS); 3. P. Galaktopoulos (Grecia); 4. Gheorghe Ciobotaru (România);

82 kg: 1. Csaba Hegeduş (Ungaria); 2. V. Ce-boksarov (URSS); 3. I. Kolev (Bulgaria); 4. Ion Enache (România);

90 kg: 1. Frank Andersson (Suedia); 2. S. Nikolov (Bulgaria); 3. F. Teobald (RFG);... 5. Petre Dicu (România);

100 kg: 1. Nikolai Balboşin (URSS); 2. J. Farkaş (Ungaria); 3. H. Tore (Norvegia);... 6. Nicolae Martinescu (România);

+100 kg: 1. Aleksandr Tomov (Bulgaria); 2. Al. Kolcinski (URSS); 3. J. Nagy (Ungaria);... 6. Roman Codreanu (România).

JUDO

6—9 MAI 1976 Kiev

Uşoară: 1. Jozsef Tuncsik (Ungaria); 2. Su-rabjani (URSS); 3—4 Algisi (Franţa) şi Del-vingt (Franţa). Şt. Pop (România) eliminat în recalificări;

Semimijlocie: 1. Valeri Dvojniov (URSS); 2. Hötger (RDG); 3—4 Talai (Polonia) şi Spirov (URSS). L. Lazăr (România) şi C. Roman (Ro-mânia) eliminaţi în primele tururi;

Mijlocie: 1. Jean Paul Coche (Franţa); 2. Adamczik (Polonia); 3—4. Ultsch (RDG) şi Reiter (Polonia); 5—6. Toma Mihalache (Ro-mânia);

Semigreea: 1. Timuria Hubuluri (URSS); 2. Van de Walle (Belgia); 3—4. Zuvala (lugo-slavia) şi Schnabl (RFG). C. Ştirbu (România) eliminat în primul tur;

Grea: 1. Serghei Novikov (URSS); 2. Gh. Onaşvili (URSS); 3—4. Petrowski (Polonia) şi Lukici (Iugoslavia). I. Codrea (România) eli-minat în recalificări;

Open: 1. Anatoli Kazancekov (URSS); 2. Nowak (Cehoslovacia); 3—4. Kovacevici (lugo-slavia) şi Nisaradze (URSS). C. Ştirbu şi I. Co-drea eliminaţi în primele tururi.

Echipe: 1. Franţa; 2. U.R.S.S.; 3—4 R.D. Germană şi Anglia.

BASCHET (f)

20—29 MAI 1976 FRANŢA

1. U.R.S.S.; 2. Cehoslovacia; 3. Bulgaria;... 9. România.

TIR (talere)

27—30 MAI 1976 BRNO

Skeet: 1. Juan Avalos (Spania) 198 p; 2. A. Sokarski (Polonia) 198 p; 3. Adalbert Oster (România) 196 p;... 59 Gh. Sencovici (România) 183 p;

Echipe: 1. Danemarca 390 p; 2. Spania 389 p; 3. Polonia 388 p;

Senioare: 1. Larisa Koneva (URSS) 145 p; 2. Stirovska (Polonia) 143 p; 3. L. Gurvici (URSS) 142 p;

Echipe: 1. U.R.S.S. 279 p; 2. Polonia 277 p; 3. R.F. Germania 268 p;

Juniori: 1. Aleksandr Cerkasov (URSS) 146 p; 2. H. Pawlowski (Polonia) 145 p; 3. J. Ma-kela (Finlanda) 144 p;... 21. I. Ionică (România) 134 p;

Echipe: 1. Polonia 284 p; 2. Suedia 281 p; 3. U.R.S.S. 281 p;

Trap: 1. Adam Szmelcinski (Polonia) 194 p; 2. O. Kulakov (URSS) 193 p; 3. M. Carrega (Franţa) 193 p;... 49. Mihai Ispasiu (România) 170 p;

Echipe: 1. Franţa 378 p; 2. U.R.S.S. 377 p; 3. Spania 373 p;

Senioare: 1. Iulia Klekonova (URSS) 134 p; 2. Jacquet (Franţa) 134 p; 3. Gherasimova (URSS) 134 p;

Echipe: 1. U.R.S.S. 275 p; 2. Spania 254 p;

Juniori: 1. Mariano Velasco (Spania) 139 p; 2. D. Cioni (Italia) 138 p; 3—4. Z. Bodo (Unga-ria) şi D. Zarges (RDG) 138 p;... 21. N. Mihai

(România) 129 p; 22. Gh. Vasile (România) 125 p; 23. Gr. Tomoioagă (România) 124 p; Echipe: 1. Franța 273 p; 2. Ungaria 272 p; 3. Italia 271 p;... 6. România 255 p.

FOTBAL

1. Cehoslovacia; 2. R.F. Germania; 3. Olanda.

TIR (senioare)

18—19 SEPTEMBRIE 1976 SKOPLJE

Pistol standard: 1. Ana Ciobanu (România) 582 p; 2. Ludmila Beghina (URSS) 582 p; 3. Karin Fitzer (RDG) 581 p; ... 11. Marieta Sălăjan (România) 574 p; 26. Anișoara Matei (România) 554 p;

Echipe: 1. U.R.S.S. 1736 p; 2. Polonia 1713 p; 3. România 1710 p;

Pușcă standard: 1. Anka Pelova (Bulgaria) 594 p; 2. Elisabeth Leasson (Franța) 594 p; 3. Elisabeth Wolf (RDG) 593 p;... 11. Melania Petrescu (România) 590 p; 12. Georgeta Chiosac (România) 589 p; 27. Eva Olah (România) 583 p.

Echipe: 1. Franța 1773 p; 2. R.D.G. 1765 p; 3. România 1762 p.

Pușcă standard juniori: 1. Andreas Wolfram (RDG) 599 p; 2. Hrvoje Rabuzin (Iugoslavia)

595 p; 3. Thomas Hein (RFG) 594 p;... 14. Florin Mamișan (România) 588 p; 21. Gabriel Tătaru (România) 586 p; 37. Mircea Ilca (România) 581 p;

Echipe: 1. R.D. Germană 1777 p; 2. Polonia 1764 p; 3. R.F. Germania 1763 p;... 7. România 1755 p;

Pistol viteză juniori: 1. Aleksandar Semakin (URSS) 592 p; 2. Andrzej Macur (Polonia) 591 p; 3. Serghei Skvarciuk (URSS) 588 p;

Pușcă standard 3×20 f: 1. Anka Pelova (Bulgaria) 580 p; 2. Marlies Kanthak (RDG) 577 p; 3. Margitta Kruger (RDG) 576 p; ... 18. Georgeta Chiosac (România) 559 p; 20. Melania Petrescu (România) 559 p; 34. Eva Olah (România) 538 p;

Echipe: 1. R.D. Germană 1722 p; 2. U.R.S.S. 1700 p; 3. Bulgaria 1697 p;... 9. România 1656 p;

Pușcă standard 3×20 f juniori: 1. Kurt Hillenbrand (RFG) 574 p; 2. Lars Willander (Suedia) 573 p; 3. Andreas Wolfram (RDG) 569 p; ... 10. Dan Calalb (România) 562 p; 33. Florin Mamișan (România) 547 p; 41. Mircea Ilca (România) 541 p;

Echipe: 1. R.D. Germană 1693 p; 2. Suedia 1690 p; 3. Iugoslavia 1685 p;

Pistol liber juniori: 1. Slavomir Romanovski (Polonia) 368 p; 2. Igor Ignatiev (URSS) 366 p; 3. Serghei Gumenjak (URSS) 365 p;

Echipe: 1. Polonia 1091 p; 2. U.R.S.S. 1083 p; 3. R.D.G. 1072 p.

Campionate europene de tineret și juniori

HOCHEI (juniori)

Grupa A

1. U.R.S.S.; 2. Suedia; 3. Finlanda.

Grupa B: 1. ROMÂNIA; 2. Iugoslavia; 3. Austria.

BOB (tineret)

24—25 IANUARIE 1976 SINAIA

1. Karl Heinz Grubel-Roland Ebersbach (RDG) 2:53,75; 2. Helmut Saischek-Franz Rednak (Austria I) 2:53,81; 3. Jakob Resch-Herbert Berg (RFG I) 2:55,02; 4. Mihai Seciu-Gheorghe Lixandru (România I) 2:55,14; ... 10. Valeriu Bunea-Paul Neagu (România II) 2:56,91; 11. Gheorghe Toader-Constantin Romaniuc (România III) 2:57,67.

LUPTE LIBERE (juniori)

22—24 Iunie 1976 POZNAN

48 kg: 1. Iordanov (Bulgaria); 2. Sanonian (URSS); 3. Ozdemir (Turcia). V. Brinză (România) eliminat în primele tururi;

52 kg: 1. Beloglazov (URSS); 2. Mehmedov (Bulgaria); 3. Thiel (RDG); 4. Aurel Șuteu (România);

57 kg: 1. Alekseev (URSS); 2. Selmanov (Bulgaria); 3. Sproete (RDG). E. Radu (România) eliminat în primele tururi;

62 kg: 1. Absaidov (URSS); 2. L. Sandor (România); 3. Todorov (Bulgaria);

68 kg: 1. Chilinski (Polonia); 2. Seidi (Iugoslavia); 3. Magomagdaziev (URSS); 4. V. Stănescu (România);

74 kg: 1. Magasarașvili (URSS); 2. Siring (RDG); 3. Namev (Bulgaria). I. Broască (România) eliminat în primele tururi;

82 kg: 1. Guinov (Bulgaria); 2. Marcovici (URSS); 3. Radschunat (RDG). Fl. Arsene (România) eliminat în primele tururi;

90 kg: 1. Busse (Polonia); 2. Naupert (RDG); 3. Iliev (Bulgaria); 4. I. Ivanov (România);

100 kg: 1. Bisultanov (URSS); 2. Petkov (Bulgaria); 3. Necz (Ungaria);... 6. V. Pușcașu (România);

+100 kg: 1. Kuhlmann (RDG); 2. Atanasov (Bulgaria); 3. Haimovici (URSS);... 5. A. Ianco (România).

LUPTE GRECO-ROMANE (juniori)

25—27 Iunie 1976

POZNAN

48 kg: 1. Aliev (URSS); 2. Bekirov (Bulgaria); 3. Kleev (RFG). N. Zamfir (România) eliminat în primele tururi;

52 kg: 1. Fakulin (URSS); 2. Mladenov (Bulgaria); 3. Toth (Ungaria). C. Arapu (România) eliminat în primele tururi;

57 kg: 1. Bogudzin (URSS); 2. Kirov (Bulgaria); 3. Petzold (RDG). D. Aiacoboaie (România) eliminat în primele tururi;

62 kg: 1. Abramaşvili (URSS); 2. Barej (Polonia); 3. Reicheit (RDG). G. Dumitriu (România) eliminat în primele tururi;

68 kg: 1. Akselson (Suedia); 2. Cekov (Bulgaria); 3. Maczaidze (URSS). D. Obrocea (România) eliminat în primele tururi;

74 kg: 1. Kotikian (URSS); 2. Thime (RDG); 3. Dziadura (Polonia);... 5. I. Draica (România); 82 kg: 1. Avdişev (URSS); 2. Fodor (Ungaria); 3. Danilov (Bulgaria);... 6. Z. Felea (România);

90 kg: 1. Miniasian (URSS); 2. Anderson (Suedia); 3. Stancev (Bulgaria);... 6. Gh. Pănaite (România);

100 kg: 1. Nikolov (Bulgaria); 2. Wowk (URSS); 3. Kurzaj (Polonia);... 6. I. Savin (România);

+100 kg: 1. Gierowski (Bulgaria); 2. Osadci (URSS); 3. Zindel (RDG);... 6. Gh. Moldoveanu (România).

FOTBAL (tineret)

1. U.R.S.S.; 2. Ungaria.

RUGBY (juniori)

1. Franţa; 2. România; 3. Spania.

TENIS DE MASĂ (juniori)

10—19 Iulie 1976

MÖDLING

Echipe cadeţi: 1. U.R.S.S.; 2. Cehoslovacia; 3. Iugoslavia;

Echipe cadete: 1. U.R.S.S.; 2. Olanda; 3. România;

Echipe juniori: 1. U.R.S.S.; 2. Ungaria; 3. Cehoslovacia;... 10. România;

Echipe junioare: 1. U.R.S.S.; 2. Iugoslavia; 3. Ungaria;... 7. România.

Simplu cadeţi: 1. Thunström (Suedia); 2. Ezr (Cehoslovacia); 3—4. Sandley (Anglia) şi Asarcenco (URSS);

Simplu cadete: 1. Percucin (Iugoslavia); 2. Basuktova (URSS); 3—4. Crinela Sava (România) şi Eva Ferencz (România);

Simplu juniori: 1. Kalinici (Iugoslavia); 2. Dey (Anglia); 3—4. Zlmal şi Kavka (Cehoslovacia);

Dublu juniori: 1. Dey, Barden (Anglia); 2. Sevchenko, Putilovski (URSS); 3—4. Roma-

nescu (România), Hasanov (Bulgaria) şi Kalinici, Tothorgos (Iugoslavia);

Simplu junioare: 1. Romahina (URSS); 2. Popova (URSS); 3—4. Szabo şi Olah (Ungaria);

Dublu junioare: 1. Palatinus, Fabri (Iugoslavia); 2. L. Mihuţ (România), Strömvall (Suedia); 3—4. Popova, Romaşina (URSS) şi Szabo, Bogyo (Ungaria);

Dublu mixt: 1. Kalinici, Palatinus (Iugoslavia); 2. Dey, Ludi (Anglia); 3—4. Romanescu, Mihuţ (România) şi Kuharski, Satko (Polonia).

NATAŢIE (juniori)

5 — 8 AUGUST 1976

OSLO

Masculin-100 m liber: 1. Volker Köchler (RFG) 55,48; 2. Paulo Frischknecht (Portugalia) 55,60; 3. Oliver Propp (RFG) 55,72; 400 m liber: 1. Fabio Bracaglia (Italia) 4:03,95; 2. Borut Petrici (Iugoslavia) 4:04,02; 3. Serghei Kiselev (URSS) 4:09,86; 1500 m liber: 1. Borut Petrici (Iugoslavia) 16:00,39; 2. Fabio Bracaglia (Italia) 16:11,77; 3. Dimitri Selivanov (URSS) 16:37,55; 100 m spate: 1. Viktor Kuznetov (URSS) 61,80; 2. Vladimir Vasilev (URSS) 62,17; 3. Thomas Lebherz (RFG) 62,81; 200 m spate: 1. Erik Axelsson (Suedia) 2:12,14; 2. Vladimir Vasilev (URSS) 2:12,29; 3. Thomas Lebherz (RFG) 2:14,22; 100 m bras: 1. Karsten Krause (RFG) 1:08,77; 2. Arsen Miskarov (URSS) 1:09,58; 3. Mikael Tredahl (Suedia) 1:10,03. Alexandru Szabo (România) eliminat în serii; 200 m bras: 1. Götz Felgentrager (RFG) 2:29,23; 2. Gunnar Quaas (RDG) 2:29,59; 3. Falk Becker (RDG) 2:30,67. Al. Szabo (România) eliminat în serii; 100 m delfin: 1. Carlo Rosato (Italia) 59,17; 2. Serghei Kiselev (URSS) 59,23; 3. Uwe Berg (RFG) 60,36; 200 m delfin: 1. Serghei Kiselev (URSS) 2:08,46; 2. Borut Petrici (Iugoslavia) 2:08,91; 3. Carlo Rosato (Italia) 2:10,94; 200 m mixt: 1. John Cotton (M. Britanie) 2:16,41; 2. Krasimir Tumanov (Bulgaria) 2:16,61; 3. T. Wolski (Polonia) 2:16,99; trambulină: 1. Kuzmin (URSS) 438,80 p; 2. Kleeman (RFG) 414,30 p; 3. Portnov (URSS) 385,50 p; platformă: 1. Kovaleskov (URSS) 399,65 p; 2. Labintev (URSS) 385,60 p; 3. Schepers (RFG) 383,25 p;

Feminin-100 m liber: 1. Petra Priemer (RDG) 57,91; 2. Andrea Pollack (RDG) 58,52; 3. Moira Anne Houston (M. Britanie) 60,68; 400 m liber: 1. Petra Thümer (RDG) 4:21,33; 2. Carine Verbauwen (Belgia) 4:25,60; 3. Agnes Jansen (Olanda) 4:26,84; 800 m liber: 1. Petra Thümer (RDG) 8:56,44; 2. Carine Verbauwen (Belgia) 8:57,59; 3. Heike Seidel (RDG) 9:06,32; 100 m spate: 1. Antje Stille (RDG) 64,79; 2. Gabrielle Verraszto (Ungaria) 65,67; 3. Anette Sittner (RDG) 66,03; ... 5. Carmen Bunaciu (România) 67,05; 200 m spate: 1. Antje Stille (RDG) 2:16,58; 2. Daniela Beier (RDG) 2:20,71; 3. Gabrielle Verraszto (Ungaria) 2:21,53; ... 7. Carmen Bunaciu (România) 2:26,21; 100

m bras: 1. Carola Nitschke (RDG) 1:13,58; 2. Ramona Reinke (RDG) 1:14,86; 3. Ingela Havaas (Suedia) 1:16,62; 200 m bras: 1. Carola Nitschke (RDG) 2:39,37; 2. Martina Thraen (RFG) 2:43,39; 3. Ann-Christin Busk (Suedia) 2:44,63; 100 m delfin: 1. Andrea Pollack (RDG) 60,76; 2. Anette Sittner (RDG) 64,34; 3. Cinzia Rampazzo (Italia) 65,66; 200 m delfin: 1. Andrea Pollack (RDG) 2:12,71; 2. Anette Fiebig (RDG) 2:16,00; 3. Cinzia Rampazzo (Italia) 2:21,43; 200 m mixt: 1. Petra Priemer (RDG) 2:21,64; 2. Daniela Beier (RDG) 2:25,47; 3. J. Pizon (Polonia) 2:27,79; trambulină: 1. Jahn (RDG) 364,35 p; 2. Jäschke (RDG) 355,95 p; 3. Dudina (URSS) 355,20 p; ... S. Georgiana Săcăteanu (România) 338,54 p; platformă: 1. Dudina (URSS) 295,80 p; 2. Pianova (URSS) 290,50 p; 3. Jahn (RDG) 284,55 p.

BASCHET (juniori)

3—12 AUGUST 1976

SANTIAGO DE COMPOSTELLA (SPANIA)

1. Iugoslavia; 2. U.R.S.S.; 3. Spania.

POLO (juniori)

4—15 AUGUST 1976 LA VALETTA

1. Italia; 2. Ungaria; 3. Spania.

BASCHET (cadete)

14—22 AUGUST 1976 SZCZECZIN

1. U.R.S.S.; 2. Ungaria; 3. Bulgaria;... 8. România.

Competiții europene

POLO

C.C.E.: 1. Partizan Belgrad; 2. Vasas Budapesta; 3. Canottieri Napoli;
Cupa cupelor: 1. Mladost Zagreb; 2. O.S.C. Budapesta; 3. Civitavecchia.

POPICE

C.C.E. (f): 1. Buna Halle; 2. Karl Zeiss Jena; 3. Rapid București;
C.C.E. (m): 1. Medvescak Zagreb; 2. Elore Budapesta; 3. Buna Halle.

SĂRITURI ÎN APĂ

Cupa Europei. Masculin: 1. Klaus Dibiasi (Italia).
Feminin: 1. Ulrika Knape (Suedia).

SCRIMĂ

C.C.E. floretă (m): 1. A.S. Melun (Franța); 2. T.S.K.A. Moscova.
C.C.E. floretă (f): 1. Dinamo Kazan; 2. M.T.K. Budapesta; 3. Steaua București.
C.C.E. sabie: 1. Vasas Budapesta; 2. T.S.K.A. Moscova.
C.C.E. spadă: 1. S.C. Budapesta; 2. T.S.K.A. Moscova.

HANDBAL

C.C.E. (m): 1. Borac Banja Luka; 2. KFUM Fredericia (Danemarca).
Cupa cupelor (m): 1. Granollers Barcelona; 2. G.W. Dankersen (RFG).
C.C.E. (f): 1. Radnicki Belgrad; 2. Mora Swift Roermond.

BASCHET

C.C.E. (m): 1. Mobilgiringi Varese; 2. Real Madrid;
C.C.E. (f): 1. Sparta Praga; 2. U.C. Clermont-Ferrand;
Cupa cupelor (m): 1. Cinzano Milano; 2. A.S.P.O. Tours;
Cupa Liliana Ronchetti (f): 1. Slavia Praga; 2. Industromontaz Zagreb;
Cupa Koraci: 1. Jugoplastika Split; 2. Chinamartini Torino.

CICLISM

Cursa Păcii: 1. Hans Joachim Hartnick (RDG); 2. St. Szozda (Polonia); 3. G. Lanke (RDG);
Echipe: 1. U.R.S.S.; 2. R.D. Germană; 3. Polonia.

TENIS DE MASĂ

Cupa ligii europene: 1. Iugoslavia; 2—4. Suedia, Franța și Cehoslovacia.

FOTBAL

C.C.E.: 1. Bayern München; 2. St. Etienne;
Cupa cupelor: 1. Anderlecht Bruxelles; 2. West Ham United;
Cupa U.E.F.A.: 1. F.C. Liverpool; 2. A.S. Bruges.

ÎNOT

Cupa Europei. Masculin: 1. U.R.S.S. 141 p; 2. R.F. Germania 118 p; 3. Marea Britanie 91 p (echipa României — locul IV în grupa B);
Feminin: 1. U.R.S.S. 119 p; 2. R.D. Germană 117 p; 3. Olanda 94,5 p (echipa României — locul I în grupa C).

VOLEI

C.C.E. (f): 1. Ruda Hvezda Praga; 2. Lewski Spartak Sofia; 3. Van Houten Herrien (Olanda);
Cupa cupelor (m): 1. T.S.K.A. Sofia; 2. Ruda Hvezda Bratislava; 3. Klippän Torino;
C.C.E. (f): 1. Dukla Liberec; 2. Slavia Sofia; 3. Spartak Subotića;

Cupa cupelor (f): 1. Slavia Bratislava; 2. T.S.K.A. Sofia; 3. A.S. Münster.

SCHI

Cupa Europei. Masculin: Bruno Confortolla (Italia);
Feminin: Gabi Hauser (Austria).

Campionate balcanice

GIMNASTICĂ

2—5 OCTOMBRIE 1975

PLEVEN

Feminin. Individual compus: 1. Anca Grigoraș (R) 74,80 p; 2. Georgeta Gabor (R) 74,35 p; 3. Luminița Milea (R) 73,70 p;

Echipe: 1. România 369,10 p; 2. Bulgaria 364,40 p; 3. Iugoslavia 338,70 p;

Sărituri: 1. Ianeva (B) 18,675; 2. Grigoraș (R) 18,625; 3. Dokl (I) 18,525;

Paralele: 1. Gabor (R) 18,850; 2. Milea (R) 18,800; 3. Satrova (B) 18,650;

Bîrnă: 1. Gabor (R) 18,700; 2. Milea (R) 18,650; 3. Bonceva (B) 18,400;

Sol: 1. Grigoraș (R) 19,075; 2. Gabor (R) și Milea (R) 19,025.

Masculin. Individual compus: 1. Dan Grecu (R) 111,20; 2. Ștefan Gall (R) 108,30; 3. Andrei Keranov (B) 108,20;

Echipe: 1. România 542,10; 2. Bulgaria 536,45; 3. Iugoslavia 501,20;

Sol: 1. Keranov (B) 18,775; 2. Todorov (B) 18,250; 3. Oprescu (R) 18,175;

Cal cu minere: 1. Grecu (R) 18,500; 2. Păunescu (R) 18,125; 3. Popov (B) 17,700;

Inele: 1. Oprescu (R) 19,100; 2. Cepoi (R) 18,525; 3. Gall (R) și Todorov (B) 18,275;

Sărituri: 1. Todorov (B) 18,775; 2. Keranov (B) 18,375; 3. Grecu (R) 18,275;

Paralele: 1. Grecu (R) 18,525; 2. Oprescu (R) 18,350; 3. Gall (R) și Popov (B) 18,150;

Bară fixă: 1. Oprescu (R) 18,700; 2. Todorov (B) 18,375; 3. Gall (R) 18,300.

TENIS DE MASĂ

2—5 OCTOMBRIE 1975

SOFIA

Echipe (m): 1. Iugoslavia; 2. Bulgaria; 3. România;

Echipe (f): 1. Iugoslavia; 2. România; 3. Bulgaria;

Simplu (f): 1. Palatinus (I); 2. Fabri (I);
Simplu (m): 1. Stipancici (I); 2. Doboși (R);

3. Romanescu (R) și Dosanovici (I);
Dublu (f): 1. Palatinus, Fabri (I); 2. Mihut, Zaharia (R);

Dublu (b): 1. Stipancici, Klinger (I); 2. Diakakis, Priftis (G);

Dublu mixt: 1. Palatinus, Stipancici (I);
2. Korpa, Klinger (I);

YACHTING

1—5 OCTOMBRIE 1975

PORTOROZ

Optimist: 1. Horia Ispas (R) 16,7; 2. Adrian Romașcu (R) 24,7; 3. Athanassios Zagoritis (G) 32,4;

Finn: 1. Eliás Hadjipavlis (G) 6; 2. Demetrius Sarikavazis (G) 22,7; 3. Athanassios Papaioanou (G) 23,7;

F.D.: 1. Dušan Puh, Davorin Miklavac (I) 0; 2. Filip Zoricic, Mile Grbavac (I) 17,7; 3. Nicolaos Dimon, Pavlos Pourkoulos (G) 26,7;

Finn juniori: 1. Anastasios Boudouris (G) 3; 2. George Costos (G) 25,7; 3. Nicolai Vasilev (B) 38,7.

LUPTA LIBERE (tineret)

10—12 OCTOMBRIE 1975

ANKARA

48 kg: 1. O. Sakizi (T); 2. A. Rențea (R); 3. I. Bekirov (B);

52 kg: 1. N. Selimov (B); 2. B. Brîndușan (R); 3. A. Akkaya (T);

57 kg: 1. I. Tocev (B); 2. R. Darlev (I); 3. S.A. Aker (T);

62 kg: 1. A. Todorov (B); 2. N. Kurt (T); 3. N. Dorobanțu (R);

68 kg: 1. S. Saban (I); 2. C. Ahiskalioglu (T); 3. H. Nacev (B);

74 kg: 1. R. Caranbacak (T); 2. R. Kirov (I); 3. C. Fodore (R);

82 kg: 1. T. Seregely (R); 2. I. Zinov (B); 3. A. Davran (T);

90 kg: 1. I. Tepic (T); 2. I. Mustafov (B); 3. I. Lup (R);

100 kg: 1. S. Revenkov (B); 2. St. Morcov (R); 3. R. Kilic (T);

+100 kg: 1. M. Gerceev (B); 2. K. Saydam (T); 3. S. Kistovski (I);

ȘAH

11—17 OCTOMBRIE 1975

ISTANBUL

Seniori: 1. Iugoslavia; 2. Bulgaria; 3. România;

Juniori: 1. Bulgaria; 2. Grecia; 3. România;

HALTERE

22—24 NOIEMBRIE 1975 SOMBOR

Muscă: 1. Atanasidis (G) 185 kg; 2. Kalan (I) 170 kg;

Cocoș: 1. S. Paraschiv (R) 215 kg; 2. Ostrogonac (I) 212,5 kg; 3. Dogan (T) 205 kg;

Până: 1. N. Nurikian (B) 260 kg; 2. M. Gîgoraș (R) 247,5 kg; 3. Buta (R) 235 kg;

Ușoară: 1. M. Kucev (B) 287,5 kg; 2. Al. Kiss (R) 267,5 kg; 3. V. Daniel (R) 267,5 kg;

Semimijlocie: 1. I. Mitkov (B) 310 kg; 2. D. Cioroslan (R) 307,5 kg; 3. Lipovanski (B) 300 kg;

Mijlocie: 1. T. Stoicev (B) 345 kg; 2. Urankar (I) 297,5 kg; 3. Suvar (T) 140 kg;

Semigrea: 1. N. Sopov (B) 355 kg; 2. Petkov (B) 335 kg; 3. Tomjanovici (I) 305 kg;

Grea: V. Hristov (B) 350 kg; 2. Jakovou (G) 342,5 kg; 3. I. Szalma (R) 315 kg;

Supergrea: 1. H. Placikov (B) 400 kg; 2. St. Kreick (R) 305 kg; 3. Zarzavatsidis (G) 302,5 kg.

SCRIMĂ

27—30 NOIEMBRIE 1975 BELGRAD

Floretă (m): 1. P. Kuki (R); 2. M. Tiu (R); 3. P. Buricea (R);

Echipe: 1. România; 2. Bulgaria; 3. Grecia; Floretă (f): 1. Suzana Ardeleanu (R); 2. Ecatrina Stahl (R); 3. Maria Zubrilova (B);

Echipe: 1. România; 2. Bulgaria; 3. Iugoslavia;

Echipe spadă: 1. România; 2. Iugoslavia; 3. Bulgaria;

Sabie: 1. C. Marin (R); 2. I. Pop (R); 3. T. Hristov (B);

Echipe: 1. România; 2. Bulgaria; 3. Turcia.

BASCHET (f)

19—21 DECEMBRIE 1975 TIMIȘOARA

1. Bulgaria; 2. România; 3. Iugoslavia.

SCHI

12—14 MARTIE 1976 MAVROVO

15 km seniori: 1. L. Toșkov (B) 45:30,3; 2. Pankov (B) 46:25,0; 3. Gh. Gîrniță (R) 47:17,1;

10 km juniori: 1. I. Lebanov (B) 30:02,1; 2. Barzanov (B) 31:22,8; 3. Durcic (I) 39:29,3;

10 km senioare: 1. Milena Kardeu (I) 41:45,1; 2. Marjana Pavlici (I) 42:06,8; 3. Helena Bester (I) 43:17,3;

3×10 km: 1. Bulgaria 1h.32:05,22; 2. România 1h.32:21,35; 3. Iugoslavia 1h. 33:45,38;

3×5 km: 1. Iugoslavia 52:42,17; 2. Bulgaria 55:46,47;

3×5 km juniori: 1. Bulgaria 43:09; 2. Iugoslavia 44:38; 3. România 44:53;

3×3 km junioare: 1. Bulgaria 36:38; 2. Iugoslavia 36:42; 3. România 37:16;

Slalom (m): 1. G. Kotsov (B) 92,26; 2. M. Gasparcic (I) 94,38; 3. Al. Manta (R) 94,41;

Slalom juniori: 1. P. Papangelov (B) 89,59; 2. J. Zibler (I) 97,28; 3. C. Portik (R) 99,03;

Slalom (f): 1. Nușa Tome (I) 87,77; 2. A. Urh (I) 87,89; 3. S. Blazej (I) 88,12;

Slalom uriaș (m): 1. A. Kozelj (I) 170,65; 2. I. Panev (B) 171,49; 3. M. Gasparcic (I) 172,82;

Slalom uriaș juniori: 1. J. Zibler (I) 177,57; 2. T. Kozelj (I) 177,73; 3. L. Toncev (B) 182,96;

Slalom uriaș (f): 1. A. Urh (I) 91,90; 2. J. Jevtanova (B) 93,19; 3. Z. Antsiska (B) 95,27.

CROS

21 MARTIE 1976

SUMEN

Junioare: 1. Antoaneta Iacob (R) 3:16,6; 2. Elena Nichita (R) 3:18,5; 3. Genoveva Modiga (R) 3:19,8;

Echipe: 1. România 6 p; 2. Iugoslavia 15 p; 3. Bulgaria 31 p;

Tineret: 1. Dușan Ianicevici (I) 19:11,2; 2. Gheorghe Buruiană (R) 19:24,8; 3. Constantin Bebereche (R) 19:25,0;

Echipe: 1. România 26 p; 2. Turcia 40 p; 3. Iugoslavia 40 p;

Juniori: 1. Vinko Pokrajcici (I) 12:45,8; 2. Milan Sertici (I) 12:46,0; 3. Bosko Milici (I) 12:51,8;

Echipe: 1. Iugoslavia 16 p; 2. România 38 p; 3. Turcia 40 p;

Senioare: 1. Natalia Mărășescu (R) 6:38,0; 2. Vesela Iacinska (B) 6:41,4; 3. Rumiana Ceavdarova (B) 6:42,2;

Echipe: 1. Bulgaria 9 p; 2. România 13 p; 3. Iugoslavia 30 p;

Seniori: 1. Mehmet Yurdadon (T) 31:27,0; 2. Ștefan Vulovici (I) 31:27,2; 3. Petar Svet (I) 31:52,8;

Echipe: 1. Iugoslavia 24 p; 2. România 33 p; 3. Bulgaria 49 p.

TIR

22—25 APRILIE 1976

SOFIA

60 f culcat: 1. V. Ivanov (B) 595 p; 2. R. Nicolescu (R) 595 p; 3. Z. Lazici (I) 594 p;

Echipe: 1. Iugoslavia 2 363 p; 2. România 2 359 p; 3. Grecia 2 354 p;

Pușcă standard 60 f culcat (f): 1. Desanka Pesut (I) 596 p; 2. Polixenia Konceva (B) 590 p; 3. Valeria Sabatka (I) 587 p;

Echipe: 1. Iugoslavia 1 766 p; 2. Bulgaria 1 749 p; 3. România 1 745 p;

Pistol 10 m: 1. P. Baici (I) 384 p; 2. I. Mandov (B) 382 p; 3. A. Papageorgopoulos (G) 381 p;

Echipe: 1. Iugoslavia 1 523 p; 2. Bulgaria 1 508 p; 3. România 1 503 p;

Pușcă standard 60 f: 1. Z. Ievremovici (I) 592 p; 2. G. Poliakov (B) 592 p; 3. E. Ivanov (B) 588 p;

Echipe: 1. Iugoslavia 1 762 p; 2. Bulgaria 1 762 p; 3. Turcia 1 692 p;

Pistol liber: 1. D. Denev (B) 563 p; 2. D. Iuga (R) 561 p; 3. L. Diakov (B) 558 p;

Echipe: 1. Bulgaria 2 227 p; 2. România 2 209 p; 3. Iugoslavia 2 168 p;

Pușcă 10 m (f): 1. Valeria Sabatka (L) 388 p; 2. Mariana Feodot (R) 377 p; 3. Dumitra Matei (R) 373 p;

Echipe: 1. Iugoslavia 1 128 p; 2. România 1 122 p; 3. Bulgaria 1 087 p;

Pușcă 10 m juniori: 1. Eva Olah (R) 375 p; 2. H. Rabuzin (I) 374 p; 3. Z. Ievremovici (I) 374 p;

Echipe: 1. Iugoslavia 1 108 p; 2. Bulgaria 1 079 p; 3. Turcia 979 p;

Pușcă liberă 3×40 f: 1. Nonka Satarova (B) 1 157 p; 2. Z. Milutinovici (I) 1 153 p; 3. St. Caban (R) 1 151 p;

Echipe: 1. Bulgaria 4 587 p; 2. România 4 572 p; 3. Iugoslavia 4 567 p;

Pușcă standard 3×20 f: 1. Veronica Tripsa (R) 572 p; 2. Nonka Satarova (B) 571 p; 3. Tatiana Bakalova (B) 570 p;

Echipe: 1. Bulgaria 1 702 p; 2. Iugoslavia 1 688 p; 3. România 1 676 p;

Pistol viteză: 1. C. Ion (R) 596 p; 2. M. Stan (R) 593 p; 3. V. Atanasiu (R) 593 p;

Echipe: 1. România 2 371 p; 2. Bulgaria 2 334 p; 3. Grecia 2 280 p.

Pușcă standard 3×20 f juniori: 1. E. Iankov (B) 571 p; 2. H. Rabuzin (I) 568 p; 3. Z. Simovici (I) 562 p;

Echipe: 1. Bulgaria 1 684 p; 2. Iugoslavia 1 679 p.

CAIAC-CANOE

30 APRILIE—2 MAI 1976 BELGRAD

Caiac simplu 500 m: 1. V. Dîba (R) 1:59,0; 2. Gheorghiev (B) 2:00,9; 3. Ianici (I) 2:04,6;

Canoe simplu: 1. I. Patzaichin (R) 2:13,6; 2. Ananiev (B) 2:15,2; 3. Ljubek (I) 2:16,5;

Caiac simplu (f) 500 m: 1. M. Mihoreanu (R) 2:16,1; 2. M. Minceva (B) 2:20,5; 3. C. Konc (I) 2:32,4;

Caiac dublu 500 m: 1. L. Serghei, P. Malîhin (R) 1:45,2; 2. Borisov, Hristov (B) 1:46,6; 3. Rankov, Pesuc (I) 1:51,2;

Canoe dublu 500 m: 1. Gh. Danielov, Gh. Simionov (R) 2:01,2; 2. Ghenov, Lubenov (B) 2:03,4; 3. Jurici, Sisko (I) 2:18,2;

Caiac dublu (f) 500 m: 1. Ag. Orlov, N. Nichitov (R) 2:03,2; 2. Minceva, Minceva (B) 2:10,5; 3. Konc, Popov (I) 2:23,6;

Caiac simplu 1 000 m: 1. V. Dîba (R) 4:07,6; 2. Borisov (B) 4:09,9; 3. Filipovici (I) 4:12,6;

Canoe simplu 1 000 m: 1. I. Patzaichin (R) 4:45,5; 2. Ananiev (B) 4:47,5; 3. Ljubek (I) 4:48,1;

Caiac dublu 1 000 m: 1. L. Serghei, P. Malîhin (R) 3:51,9; 2. Borisov, Hristov (B) 3:53,2; 3. Rankov, Pesuc (I) 4:10,2;

Canoe dublu 1 000 m: 1. Ghenov, Lubenov (B) 4:12,0; 2. Danielov, Simionov (R) 4:12,1; 3. Jurici, Sisko (I) 4:43,5;

Caiac 4 1 000 m: 1. România (R. Vartolomeu, N. Eșanu, C. Simion, N. Simiocenco) 3:28,3; 2. Bulgaria 3:31,1; 3. Iugoslavia 3:33,21.

JUDO

10—11 APRILIE 1976

SOFIA

63 kg: 1. M. Nuțu (R); 2. Șt. Pop (R); 3—4. Vitmaev (I) și Tonev (B);

70 kg: 1. C. Roman (R); 2. Demir (I); 3—4. L. Lazăr (R) și Neiciov (B);

80 kg: 1. Obadov (I); 2. T. Mihalache (R); 3—4. Jelezov (B) și Sekulici (I);

93 kg: 1. Juvela (I); 2. Baicetici (I); 3—4. C. Sîrbu (R) și Pencev (B);

Open: 1. Lukici (I); 2. I. Codrea (R); 3—4. Aidemir (T) și Kovacevici (I).

BASCHET (juniori)

1—3 MAI 1976

BURSA

1. Turcia; 2. Iugoslavia; 3. România.

BOX

3—6 Iunie 1976

ZAGREB

Semimuscă: 1. Sretan Dondici (I); 2. Teofil Ghinea (R); 3—4. Gh. Gheorghiev (B) și Bajrami (T);

Muscă: 1. Niță Robu (R); 2. Boris Krumov (B); 3—4. Strebelios (G) și Sacirovici (I);

Cocoș: 1. Kemal Sononur (T); 2. Zoran Dedic (I); 3—4. Siviler (B) și Lungu (R);

Pănă: 1. Bronislav Ristić (I); 2. Marian Lazăr (R); 3—4. Aiham Kodak (T) și Ganusev (B);

Semiușoară: 1. Ace Rusevski (I); 2. Florian Livadaru (R); 3—4. Durmus (T) și Nicos (B);

Ușoară: 1. Paul Dobrescu (R); 2. Miljenko Rubelj (I); 3—4. Livadis (G) și Cumrajedil (T);

Semimijlocie: 1. Marian Beneș (I); 2. Vasile Cicu (R); 3—4. Douris (G) și Tusev (B);

Mijlocie mică: 1. Sandu Tîrîlă (R); 2. Tadija Kacear (I); 3—4. Keloglu (T) și Gheorghiev (B);

Mijloci: 1. Dragan Vujković (I); 2. Aleksandar Ilić (B); 3—4. Halaidroglu (G) și Răducu (R);

Semigrea: 1. Mikan Popović (I); 2. Constantin Văran (R); 3. Gavazov (B);

Grea: 1. Fadil Basić (I); 2. Ion Giurcă (R); 3—4. Ozbey (T) și Kalinov (B).

CICLISM

18—20 Iunie 1976

SOFIA

Fond individual: 1. Șt. Bobekov (B) 3h.19:12; 2. Martinov (B) 3h.19:51; 3. Gazdici (I) 3h.19:52;

Echipe contracronometru: 1. Bulgaria 2h.04:03; 2. România 2h.08:27; 3. Grecia 2h.11:37.

POLO

8—13 Iunie 1976

BUCUREȘTI

1. România; 2. Iugoslavia; 3. Grecia.

ATLETISM

18—20 Iunie 1976

CELJE

Masculin. 100 m: 1. Petrov (B) 10,27; 2. Petrescu (R) 10,56; 3. Șușeșcu (R) 10,61; 200 m: 1. Petrov (B) 20,70; 2. Șușeșcu (R) 21,19; 3. Petrescu (R) 21,27; 400 m: 1. Alebici (I) 46,28; 2. Susanj (I) 46,58; 3. Tziortzis (G) 46,94; 800 m: 1. Susanj (I) 1:50,61; 2. Ghipu (R) 1:51,02; 3. Savici (I) 1:51,18; 1 500 m: 1. Ghipu (R) 3:46,96; 2. Lupan (R) 3:47,42; 3. Kourtis (G) 3:47,64; 5 000 m: 1. Floroiu (R) 13:59,73; 2. Andreica (R) 14:05,36; 3. Kousis (G) 14:13,39; 10 000 m: 1. Floroiu (R) 28:19,52; 2. Janicevici (I) 28:36,52; 3. Kuzmanovici (I) 28:51,2; 20 km marș: 1. Galusici (I) 1h.38:33,0; 2. Kamenov (B) 1h.40:11,0; 3. Karaceorgos (G) 1h.42:22,4; maraton: 1. Aktas (T) 2h.33:52,02; 2. Balli (T) 2h.42:22,0; 3. Arghiroopoulos (G) 2h.42:23,02; 110 mg: 1. Sebestyen (R) 13,76; 2. Pisici (I) 14,10; 3. Mliakov (I) 14,16; 400 mg: 1. Paris (G) 49,87; 2. Bratanov (B) 50,43; 3. Tziortzis (G) 50,80; 3 000 m obstacole: 1. Cefan (R) 8:28,51; 2. Iordanov (B) 8:31,21; 3. Căpu (R) 8:35,23; 4×100 m: 1. Bulgaria 39,94; 2. România 40,34; 3. Grecia 40,94; 4×400 m: 1. Iugoslavia 3:06,87; 2. Bulgaria 3:07,29; 3. Grecia 3:07,87; înălțime: 1. Cîrstea (R) 2,15 m; 2. Prezelj (I) 2,15 m; 3. Boicev (B) 2,12 m; lungime: 1. Stekici (I) 7,89 m; 2. Rak (I) 7,56 m; 3. Iordache (R) 7,46 m; prăjină: 1. Kiteas (G) 5,20 m; 2. Tongas (G) 5,10 m; 3. Bižjak (I) 5,00 m; triplusalt: 1. Corbu (R) 16,71 m; 2. Hegedus (I) 16,47 m; 3. Katiniotis (G) 16,32 m; greutate: 1. Hristov (B) 19,63 m; 2. Ivancici (I) 19,35 m; 3. Loukas (G) 18,45 m; disc: 1. Nagy (R) 63,76 m; 2. Ve-

lev (B) 63,28 m; 3. Prôhaska (B) 57,30 m; suliță: 1. Megelea (R) 84,68 m; 2. Djonev (B) 78,74 m; 3. Raduly (R) 76,40 m; ciocan: 1. Manolov (B) 69,64 m; 2. Ierisiotis (G) 69,48 m; 3. Georgiadis (G) 68,42 m; decatlon: 1. Razvigor (B) 7 682 p; 2. Petrov (B) 7 520 p; 3. Kouvelos (G) 7 136 p;

Feminin. 100 m: 1. Panaiotova (B) 11,59; 2. Iankova (B) 11,71; 3. Pavlicici (I) 11,77; 200 m: 1. Panaiotova (B) 23,29; 2. Pavlicici (I) 23,47; 3. Ștefănescu (R) 23,62; 400 m: 1. Pavlicici (I) 52,80; 2. Filipova (B) 53,41; 3. Diaconiu (R) 53,47; 800 m: 1. Sumah (R) 2:00,54; 2. Silai (R) 2:00,64; 3. Bonova (B) 2:00,85; 1 500 m: 1. Mărășescu (R) 4:09,19; 2. Puică (R) 4:11,51; 3. Ceavdarova (B) 4:12,81; 4×100 m: 1. Bulgaria 44,94; 2. România 45,74; 3. Iugoslavia 46,24; 100 mg: 1. Ștefănescu (R) 13,30; 2. Sokolova (B) 13,31; 3. Enescu (R) 13,39; înălțime: 1. Blagoeva (B) 1,90 m; 2. Hrepevnik (I) 1,87 m; 3. Popa (R) 1,85 m; lungime: 1. Vintilă (R) 6,37 m; 2. Nedeva (B) 6,32 m; 3. Lambrou (G) 6,26 m; greutate: 1. Stoianova (B) 19,67 m; 2. Loghin (R) 18,86 m; 3. Cioltan (R) 18,66 m; disc: 1. Menis (R) 63,68 m; 2. Bojkova (B) 56,74 m; 3. Fl. Ionescu (R) 56,28 m; suliță: 1. Peeva (B) 60,38 m; 2. Zörgö (R) 58,84 m; 3. Vanceva (B) 58,06 m; pentatlon: 1. Focici (I) 4 500 p; 2. Sokolova (B) 4 474 p; 3. Popa (R) 4 446 p.

VOLEI

23—27 Iunie 1976

PRISTINA

Feminin: 1. Bulgaria; 2. România; 3. Iugoslavia.
Masculin: 1. Bulgaria; 2. România; 3. Iugoslavia.

TENIS

5—11 Iulie 1976

BELGRAD

Masculin: 1. România; 2. Bulgaria; 3. Grecia.
Feminin: 1. România; 2. Iugoslavia; 3. Bulgaria.

TALERE

1—4 Iulie 1976

ATENA

Skeet: 1. Pierre Pappas (G) 191 p; 2. Paul Kanelakis (G) 190 p; 3. Adalbert Oster (R) 189 p;

Echipe: 1. Grecia 373 p; 2. Bulgaria 359 p; 3. România 359 p;

Senioare: 1. Pepa Molova (Bulgaria) 113 p;

Trap: 1. Dan Ispasiu (R) 180 p; 2. Șt. Popovici (R) 174 p; 3. Andy Caranidis (G) 173 p;

Echipe: 1. România 340 p; 2. Bulgaria 327 p; 3. Grecia 327 p;

Senioare: 1. Mich Gheorghieva (B) 113 p;

Juniori: 1. Hak Alemdar (Turcia) 106 p;

NATAȚIE (juniori)

8—11 IULIE 1976

SALONIC

Înot masculin. 100 m liber: 1. Popovici (I) 57,25; 2. Neagrău (R) 57,76; 3. Tumanov (B) 57,80; 200 m liber: 1. Makeev (B) 2:02,49; 2. Neagrău (R) 2:03,34; 3. Milecki (I) 2:06,45; 400 m liber: 1. Milecki (I) 4:21,30; 2. Neagrău (R) 4:22,16; 3. Makeev (B) 4:32,18; 1 500 m liber: 1. Tumanov (B) 17:05,18; 2. Neagrău (R) 17:13,42; 3. Milecki (I) 17:40,73; 100 m spate: 1. Popovici (I) 63,85; 2. Doncev (B) 65,29; 3. Szakadati (R) 66,21; 200 m spate: 1. Popovici (I) 2:19,44; 2. Szakadati (R) 2:20,17; 3. Dimitrov (B) 2:22,59; 100 m bras: 1. Papadopoulos (G) 1:10,84; 2. Szabo (R) 1:11,71; 3. Doncev (B) 1:12,50; 200 m bras: 1. Papadopoulos (G) 2:35,75; 2. Doncev (B) 2:36,64; 3. Szabo (R) 2:39,02; 100 m delfin: 1. Tarov (B) 61,32; 2. Neagrău (R) 61,98; 3. Vasiliev (B) 62,57; 200 m delfin: 1. Tumanov (B) 2:15,23; 2. Escaridis (G) 2:17,97; 3. Vasiliev (B) 2:20,53; 200 m mixt: 1. Doncev (B) 2:21,63; 2. Popovici (I) 2:22,64; 3. Escaridis (G) 2:25,79; 400 m mixt: 1. Tonev (B) 5:04,17; 2. Escaridis (G) 5:09,83; 3. Ținca (R) 5:13,17; 4×100 m liber: 1. România 3:57,54; 2. Iugoslavia 4:03,37; 4×200 m liber: 1. Bulgaria 8:33,68; 2. România 8:41,55; 3. Iugoslavia 8:46,39; 4×100 m mixt: 1. Bulgaria 4:19,32; 2. România 4:20,22; 3. Iugoslavia 4:24,03;

Înot feminin. 100 m liber: Cuikova (B) 60,97; 2. Tsanta (G) 63,49; 3. Penina (B) 64,96; 200 m liber: 1. Sankeva (B) 2:15,31; 2. Tokinkova (B) 2:15,97; 3. Tsanta (G) 2:16,85; 400 m liber: 1. Dara (G) 4:41,75; 2. Dangelakova (B) 4:43,81; 3. Krstici (I) 4:50,76; 800 m liber: 1. Dara (G) 9:37,55; 2. Krstici (I) 9:49,75; 3. Protopapa (G) 9:55,94; 100 m spate: 1. Bunaciu (R) 68,37; 2. Vlăsceanu (R) 70,65; 3. Blazici (I) 73,76; 200 m spate: 1. Bunaciu (R) 2:27,89; 2. Vlăsceanu (R) 2:34,15; 3. Emilova (B) 2:37,93; 100 m bras: 1. Duvnjak (I) 1:21,36; 2. Bogdanovici (I) 1:21,77; 3. Vakareva (B) 1:21,88; 200 m bras: 1. Stenberger (I) 2:50,41; 2. Rodici (I) 2:50,41; 3. Vakareva (B) 2:53,78; 100 m delfin: 1. Sankeva (B) 69,79; 2. M. Marin (R) 72,42; 3. Tsanta (G) 72,67; 200 m delfin: 1. Sankeva (B) 2:33,23; 2. Popova (B) 2:33,72; 3. Marin (R) 2:39,02; 200 m mixt: 1. Dangelakova (B) 2:32,52; 2. Vlăsceanu (R) 2:35,91; 3. Penina (B) 2:36,14; 400 m mixt: 1. Dangelakova (B) 5:19,57; 2. Sternberg (I) 5:28,17; 3. Vlăsceanu (R) 5:32,16; 4×100 m liber: 1. România 4:22,38; 2. Grecia 4:23,03; 4×100 m mixt: 1. România 4:46,88; 2. Grecia.

Sărituri (m). Trambulină: 1. Mateev (B) 351,45 p; 2. Bastar (R) 330 p; 3. Kais (R) 324,10 p; Platformă: 1. Mateev (B) 343,90 p; 2. Bastar (R) 327,80 p; 3. Kais (R) 304,10 p;

Sărituri (f). Trambulină: 1. Săcăleanu (R) 402,65 p; 2. Taskova (B) 361,90 p; 3. Cîrstică (B) 353,40 p; platformă: 1. Săcăleanu (R)

309,90 p; 2. Făgeteanu (R) 301,45 p; 3. Hristova (B) 237,45 p.

Polo: 1. Iugoslavia 6 p; 2. România 4 p; 3. Grecia 1 p.

BASCHE (junioare)

3—5 AUGUST 1976

STANKE
DIMITROVO

1. Iugoslavia; 2. România; 3. Bulgaria.

VOLEI (juniori)

3—8 AUGUST 1976

SOFIA

Masculin: 1. Bulgaria; 2. Iugoslavia; 3. România;

Feminin: 1. România; 2. Iugoslavia; 3. Bulgaria.

CĂLĂRIE

24—29 AUGUST 1976

SUMEN

Obstacole: 1. Al. Bozan (R) 4 p; 2. B. Pavlov (B) 5 p; 3. M. Schender (G) 8 p;

Juniori: 1. I. Dinev (B) 4 p; 2. L. Erdogan (T) 6 p; 3. P. Nedelcev (B) 7 p;

Dresaj: 1. Iosif Molnar (R) 1 482 p; 2. G. Gadjev (B) 1 445 p; 3. S. Ivanova (B) 1 347 p;

Echipe: 1. Bulgaria 2 792 p; 2. România 2 763 p; 3. Turcia 2 182 p;

Obstacole echipe: 1. România 20 p; 2. Bulgaria 36 p; 3. Grecia 54,5 p;

Juniori: 1. Bulgaria 12 p; 2. România 36 p; 3. Turcia 41 p.

BOX (tineret)

25—29 AUGUST 1976

BRĂILA

Semimuscă: 1. N. Seitan (R); 2. N. Ako-yuk (T); 3—4. H. Bonev (B) și P. Balomenos (G);

Muscă: 1. P. Kamburov (B); 2. A. Bulent (T); 3. A. Dumitrescu (R);

Cocoș: 1. A. Hasetci (T); 2. S. Iliev (B); 3—4. P. Stoiu (R) și D. Marovici (I);

Pănă: 1. Tr. Georgea (R); 2. S. Tuncay (T); 3—4. G. Memhtas (G) și A. Atanasov (B);

Semiușoară: 1. I. Dragomir (R); 2. M. Pas-cik (I); 3—4. S. Oztrak (T) și B. Plamenov (B);

Ușoară: 1. Alex. Giurgiu (R); 2. D. Mirco-vici (I); 3—4. P. Atanasov (B) și O. Dag (T);

Semimijlocie: 1. O. Koksai (T); 2. Șt. Postolache (R); 3—4. Gronev (B) și Ielici (I);

Mijlocie mică: 1. S. Kacear (I); 2. S. Tekar (T); 3—4. E. Tsakiris (G) și B. Konstantinov (B);

Mijlocie: 1. F. Ciocoiu (R); 2. Gh. Dolapciiev (B); 3—4. I. Gozgiu (T) și Z. Mugosa (I); Semigrea: 1. T. Pîrjol (R); 2. I. Emilov (B); 3—4. R. Vasievici (I) și B. Tufan (T); Grea: 1. S. Radulovici (I); 2. Fr. Luxemburger (R); 3. I. Jecev (B).

NATAȚIE

19—22 AUGUST 1976

BUCUREȘTI

Înot masculin. 100 m liber: 1. S. Gheorghiev (B) 53,74; 2. N. Ganev (B) 54,80; 3. Z. Oprițescu (R) 54,88; 200 m liber: 1. P. Gheorghiev (B) 1:58,42; 2. M. Slavic (R) 1:59,60; 3. D. Teodoropoulos (G) 1:59,73; 400 m liber: 1. B. Petrici (I) 4:08,37; 2. G. Dangalakov (B) 4:09,40; 3. G. Karpouzis (G) 4:10,72; 1 500 m liber: 1. B. Petrici (I) 16:29,82; 2. D. Teodoropoulos (G) 16:38,00; 3. G. Karpouzis (G) 16:39,17; 100 m spate: 1. K. Petkov (B) 60,07; 2. P. Milos (I) 61,36; 3. A. Horvat (R) 61,56; 200 m spate: 1. A. Horvat (R) 2:11,94; 2. K. Petkov (B) 2:12,26; 3. P. Milos (I) 2:13,28; 100 m bras: 1. Z. Divjak (I) 68,74; 2. T. Koutoumanis (G) 70,18; 3. P. Staikov (B) 70,28; 200 m bras: 1. N. Moreis (G) 2:31,29; 2. P. Staikov (B) 2:31,91; 3. T. Koutoumanis (G) 2:32,39; 100 m delfin: 1. E. Koskinas (G) 59,43; 2. H. Lucaciu (R) 59,48; 3. K. Koskinas (G) 59,68; 200 m delfin: 1. L. Mady (R) 2:10,33; 2. R. Gavlacki (B) 2:10,35; 3. E. Koskinas (G) 2:10,43; 200 m mixt: 1. Gh. Dangalakov (B) 2:12,60; 2. E. Koskinas (G) 2:13,17; 3. K. Koskinas (G) 2:15,30; 400 m mixt: 1. G. Dangalakov (B) 4:44,45; 2. R. Gavlacki (B) 4:47,410; 3. E. Koskinas (G) 4:47,418; 4×100 m liber: 1. Bulgaria 3:36,63; 2. România 3:39,27; 3. Iugoslavia 3:46,56; 4×200 m liber: 1. Bulgaria 8:01,72; 2. Iugoslavia 8:06,99; 3. Grecia 8:07,11; 4×100 m mixt: 1. Bulgaria 4:03,43; 2. Iugoslavia 4:05,03; 3. România 4:06,30;

Înot feminin. 100 m liber: 1. R. Cuikova (B) 60,31; 2. D. Georgescu (R) 61,56; 3. T. Fotini (G) 62,36; 200 m liber: 1. T. Fotini (G) 2:13,81; 2. N. Sankeva (B) 2:13,95; 3. I. Cerne (I) 2:15,55; 400 m liber: 1. S. Dangalakova (B) 4:37,04; 2. S. Dara (G) 4:41,76; 3. M. Vladimirova (B) 4:45,45; 800 m liber: 1. S. Dara (G) 9:35,23; 2. N. Sankeva (B) 9:41,13; 3. I. Cerne (I) 9:45,87; 100 m spate: 1. C. Bunaciu (R) 65,97; 2. V. Vlăsceanu (R) 68,55; 3. S. Lilkova (B) 71,80; 200 m spate: 1. C. Bunaciu (R) 2:22,44; 2. V. Vlăsceanu (R) 2:26,96; 3. T. Blazici (I) 2:31,68; 100 m bras: 1. L. Anastasescu (R) 1:18,92; 2. C. Hoțescu (R) 1:19,06; 3. V.

Petkovici (I) 1:19,64; 200 m bras: 1. C. Hoțescu (R) 2:46,23; 2. D. Vakareeva (B) 2:48,84; 3. V. Petkovici (I) 2:51,34; 100 m delfin: 1. A. Groza (R) 64,8; 2. J. Efendici (I) 67,1; 3. E. Majnarici (I) 68,1; 200 m delfin: 1. A. Groza (R) 2:21,26; 2. E. Majnarici (I) 2:25,66; 3. K. Para (G) 2:30,76; 200 m mixt: 1. S. Dangalakova (B) 2:27,594; 2. M. Costea (R) 2:27,601; 3. A. Groza (R) 2:30,59; 400 m mixt: 1. S. Dangalakova (B) 5:10,35; 2. M. Costea (R) 5:15,27; 3. A. Groza (R) 5:21,49; 4×100 m liber: 1. România 4:09,56; 2. Bulgaria 4:11,57; 3. Iugoslavia 4:16,73; 4×100 m mixt: 1. România 4:33,80; 2. Iugoslavia 4:41,74; 3. Bulgaria 4:41,84.

Sărituri. Trambulină (b): 1. V. Nedelcu (R) 520,70 p; 2. I. Ganea (R) 471,75 p; 3. A. Saracinski (B) 449,70 p; trambulină (f): 1. G. Săcăleanu (R) 407,80 p; 2. R. Hociotă (R) 394,80 p; 3. A. Mitkova (B) 363,20 p; platformă (b): 1. I. Ganea (R) 466,65 p; 2. A. Saracinski (B) 455,70 p; 3. Al. Bagiu (R) 453,20 p; platformă (f): 1. G. Săcăleanu (R) 333,70 p; 2. M. Aleksandrova (B) 318,80 p; 3. A. Făgetean (R) 311,35 p.

CANOTAJ

25—26 SEPTEMBRIE 1976

BELGRAD

Seniori. 4+1 rame: 1. Bulgaria 6:26,22; 2. Iugoslavia 6:30,85; 3. România 6:33,91;

Dublu vîsle: 1. Bulgaria 6:43,65; 2. Iugoslavia 6:55,28; 3. Grecia 7:11,48;

2 f.c.: 1. Iugoslavia 6:54,59; 2. Bulgaria 7:14,37;

Simplu: 1. Nedev (Bulgaria) 7:16,32; 2. Obradovici (I) 7:19,43; 3. Tereopulos (G) 7:21,89;

2+1: 1. Bulgaria 7:06,18; 2. România 7:09,47; 8. Iugoslavia 7:19,93;

4 f.c.: 1. România 6:12,21; 2. Bulgaria 6:17,06; 3. Iugoslavia 6:35,53;

4 vîsle: 1. Bulgaria 5:58,58; 2. România 5:59,65; 3. Iugoslavia 6:32,42;

8+1: 1. Bulgaria 5:45,64; 2. Iugoslavia 5:48,15; 3. România 5:50,54;

Juniori. 4+1: 1. Iugoslavia 4:55,81; 2. Turcia 4:58,26; 3. Grecia 4:58,53;

Dublu vîsle: 1. Iugoslavia 5:06,35; 2. Bulgaria 5:11,67; 3. Turcia 5:13,80;

2 f.c.: 1. Iugoslavia 5:16,99; 2. România 5:20,49; 3. Grecia 5:22,34;

Simplu: 1. Nuskern (I) 5:25,18; 2. Radev (B) 5:32,85; 3. Dilek (T) 5:36,55;

2+1: 1. Bulgaria 5:33,54; 2. Iugoslavia 5:34,91; 3. România 5:38,40.

Clasamentele Asociației presei sportive

NADIA COMĂNECI — Nr. 1 ÎN IERARHIA CELOR MAI BUNI SPORTIVI ROMÂNI

Ca în fiecare an, Asociația presei sportive române a alcătuit tradiționalele clasamente ale celor mai buni sportivi din România și din lume în anul 1976. În stabilirea ierarhiilor respective s-a ținut seama, firește, de rezultatele J.O. de la Montreal, care au avut cea mai mare pondere în aprecieri, dar și de o serie de campionate mondiale, europene sau competiții internaționale tradiționale.

Cum era de așteptat, locul I în clasamentul celor mai buni sportivi români a revenit gimnastei Nadia Comăneci, triplă campioană olimpică, secundată de un alt campion olimpic, caiacistul Vasile Dîba. În schimb, pentru celelalte poziții alegerea nu a fost deloc ușoară, avînd în vedere că nu mai puțin de 48 de sportivi români (inclusiv cei din echipele medaliate) sînt deținători de medalii olimpice la Montreal. Singurii „neolimpici” din acest clasament sînt tenismanul Ilie Năstase, finalist în acest an la Wimbledon și Forest Hills, cîștigător al „Trofeului Avis”, și popicarul Iosif Tismănar, campion mondial.

În ierarhiile celor mai buni sportivi ai lumii, avînd în frunte pe gimnasta româncă Nadia Comăneci și pe atletul cubanez Alberto Juantorena modificări neesențiale față de majoritatea anchetelor internaționale. Apare însă, în clasamentul feminin, gimnasta româncă Teodora Ungureanu, una din stelele concursului olimpic de la Montreal. În fine, un fapt deosebit de semnificativ: predomină în aceste clasamente reprezentanți ai atletismului, înotului și gimnasticii — cele mai importante sporturi pe programul J.O.

Cei mai buni 10 sportivi români

1. NADIA COMĂNECI	gimnastică
2. Vasile Dîba	caiac-canoe
3. Teodora Ungureanu	gimnastică
4. Simion Cuțov	box
5. Gheorghe Megelea	atletism
6. Ilie Năstase	tenis
7. Mircea Simon	box
8. Gheorghe Berceanu	lupte
9. Iosif Tismănar	popice
10. Gheorghe Danilov—
Gheorghe Simionov	caiac-canoe

Cele mai bune 10 sportive ale lumii

1. NADIA COMĂNECI
(ROMÂNIA)	gimnastică
2. Kornelia Ender (RDG)	înot
3. Irena Szewinska
(Polonia)	atletism
4. Tatiana Kazankina
(URSS)	atletism
5. Rosi Mittermaier (RFG)	schii
6. Chris Evert (SUA)	tenis
7. Annegret Richter
(RFG)	atletism
8. Nelli Kim (URSS)	gimnastică
9. Ulricke Richter (RDG)	înot
10. Teodora Ungureanu
(România)	gimnastică

Cei mai buni 10 sportivi ai lumii

1. ALBERTO JUAN-
TORENA (CUBA)	atletism
2. Lasse Viren (Finlanda)	atletism
3. Nikolai Andrianov
(URSS)	gimnastică
4. John Naber (SUA)	înot
5. Bruce Jenner (SUA)	atletism
6. Franz Klammer
(Austria)	schii
7. Björn Borg (Suedia)	tenis
8. Howard Davis (SUA)	box
9. Jacek Wszola (Polonia)	atletism
10. Vasili Alekseev (URSS)	halteră

SUMAR

	pag.
Editorial.....	4
Clipe de neuitat.....	6
J.O. de la Montreal, de R. Vilara.....	9
Din mia de gânduri, de Fred Firea.....	36
Calendar sportiv.....	37
Oameni între oameni, de P. Slăvescu.....	50
Recunoașteți antrenorul?.....	53
Amințirile și speranțele „tricolorilor“, de I. Chirilă.....	56
Sportul de masă studențesc.....	62
Ratarea.....	68
Anul 150.....	70
Medicina și J.O., de dr. I. Drăgan.....	73
Stafeta Cristinei.....	84
Începuturile scrimei.....	88
Cel mai tânăr campion, de Tr. Ioanițescu.....	92
Un carnet... de P. Vintilă.....	98
Basn de adormit adulții, de V. Bertoli.....	104
Șahul se poate învăța și așa, de S. Noran.....	108
Cassius Clay, de P. Henț și P. Ochialbi.....	111
Stanley Matthews, de V. Bănculescu.....	122
Balada portarilor, de G. Mihalache.....	124
Încotro se-ndreaptă handbalul, de H. Alexandrescu.....	129
J.O. de la Innsbruck, de M. Bîră.....	132
Sportul popicelor, de T. Răbșan.....	136
„Cupa Canada“, de C. Antonescu.....	143
Florin Piersic, de D. Moraru-Slivna.....	146
J.O. în filatelie, de I. Mien.....	153
Știm să respirăm corect?, de dr. I. Tugui.....	167
Cuvinte încrucișate, de T. Michiniei.....	177
Statistica sportivă — 1976, de Ad. Vasiliu.....	181

Au mai colaborat: ANDO, COVACI, F. GHENĂDESCU, POCH (caricaturi); V. BAGEAC, S. BAKCSY, I. MIHĂICĂ, D. NEAGU (foto); C. GEORGESCU (retuș).

ALMANAHUL „SPORTUL“ '77

Editat de redacția ziarului „SPORTUL“

Responsabil Almanah:

MÎRCEA COSTEA

Prezentarea artistică

și grafică:

ION ZARLIU

Coperta I

NADIA COMĂNECI

Coperta a IV-a

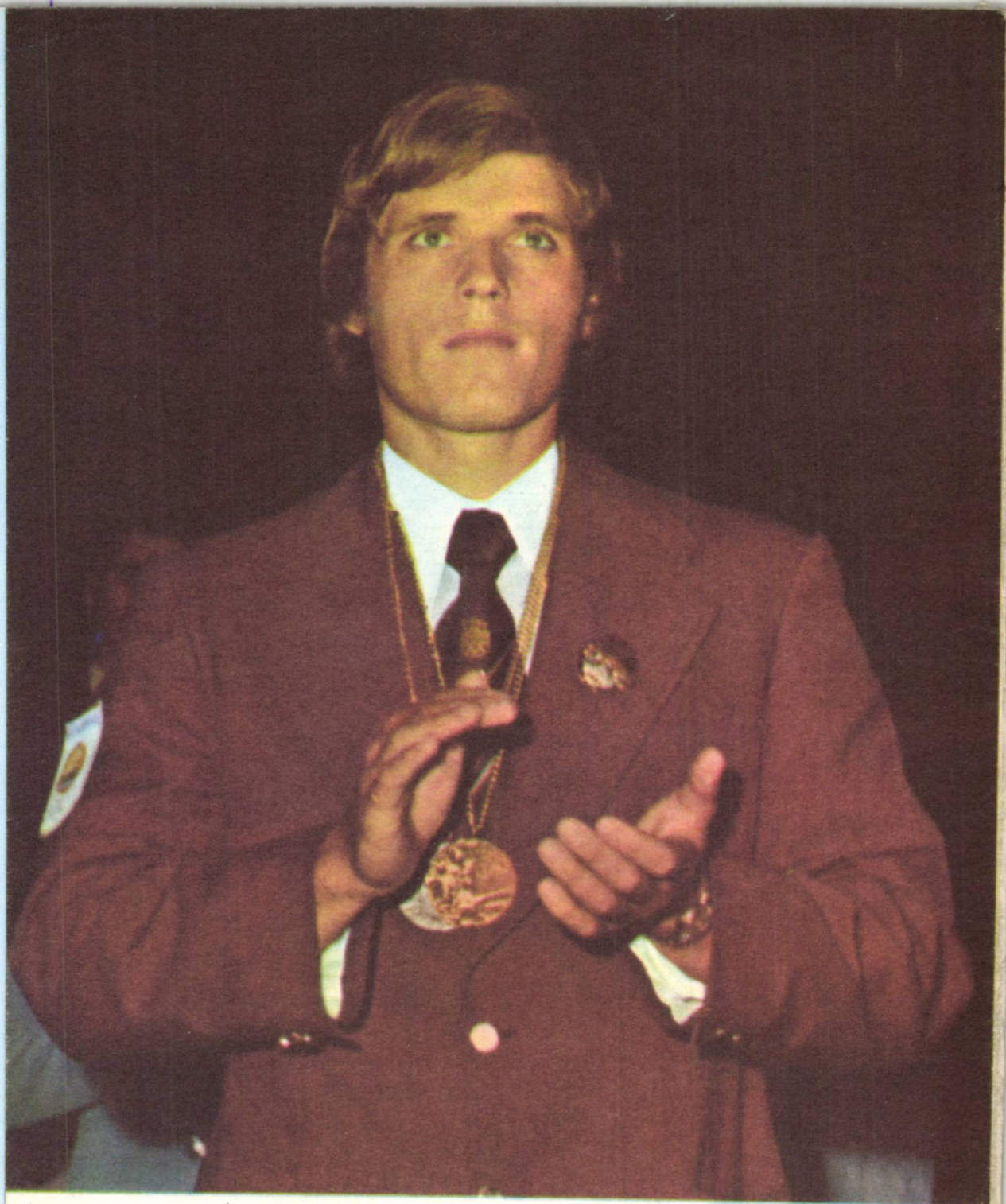
VASILE DÎBA

foto-color CORNEL MOCANU

Tiparul executat la Combinatul Poligrafic „Casa Scintei“ — București

Adresa: Redacția ziarului „SPORTUL“, str. Vasile Conta nr 16, București, sectorul 1

almanahul

Sportul'77